

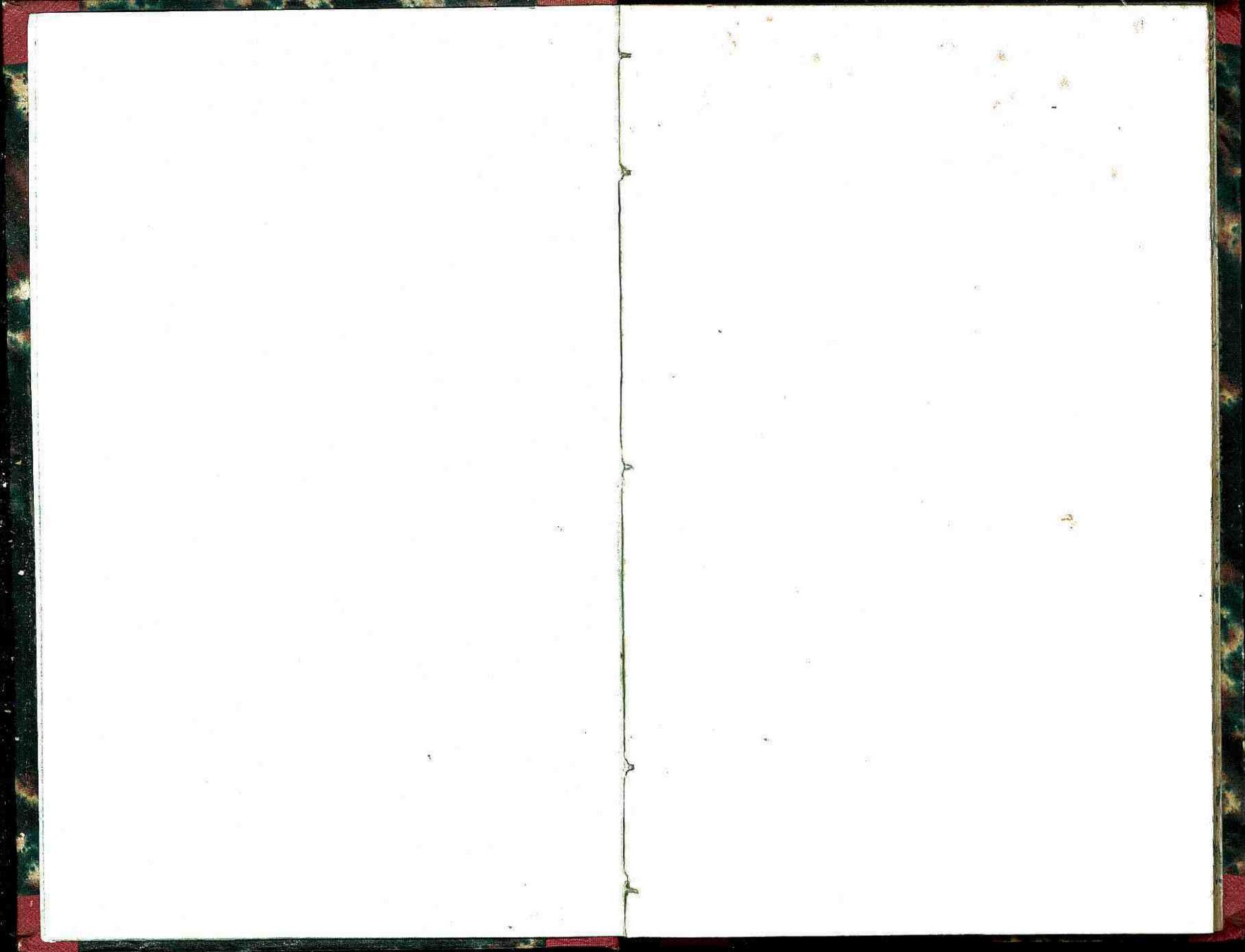
APOLLON
RHODIUS.
ED. MERKE

Li.

Const.

Francisc. Christ. Höger.
1860.

CORPUS
POETARUM EPICORUM GRAECORUM

CONSILIO ET STUDIO

ARMINII KOECHLY

EDITUM.

VOL. IV
APOLLONII RHODII
ARGONAUTICA

EDIDIT

R MERKEL

LIPSIAE
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLII.

APOLLONII RHODII

ARGONAUTICA

AD COD. MS. LAURENTIANUM

RECENSUIT

R. MERKEL.

LIPSIAE
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLII.

Apollonii *διόρθωσιν* dare volui, quales scimus a veteribus grammaticis adcurari solitas eorum poetarum, quos deinde enarraturi et emendaturi essent: vel potius eam ipsam recensionem, quam illi grammatici huius carminis reliquerunt, paulum quidem usibus nostris adcommodatam. Cuius rei novitas et difficultas non dubito, quin errorum benignum numerum prosemnaverit, qui laborem quamvis pervicacem effugerint, in novorum exemplarium munditie mox sint emersuri. Itaque tantisper reliquis grammatici officiis, quae *διόρθωσιν* subsequuntur, supersedendum putavi, dum de hac re certius consilierit. Deinde repetetur editio maiore cultu: adicietur unus an alter prolegomenon liber de insigni huius poetae ad quaestiones Homericas, qui minus adhuc apparuit, usu. Interim si forte eius legendi non maior erit ardor eruditorum, quam usque adhuc fuit, libellus tamen Teubnerianus inspicere et versari aliquo cum fructu poterit. Certe earum rerum, quae ad *διόρθωτικόν* et *ἀνεγνωστικόν* veterum pertinent, adeo ante oculos exposita summa nondum fuit: quotiens spes facta expositum iri, singulari aliquo casu ad irritum cecidit. Arcadii *περὶ τόνων* undeviginti aut viginti libri editi sunt, vicesimus primus, qui secundum *πίνακα* praefixum eam doctrinam continebat, reperiri non potuit. Villoisonius cum Iliadem codicis Veneti Marc. 454 per Jo. Antonium Coleti edendum curaret, passus est omitti accentus cum maximo horum studiorum incommodo ac detrimento, quod resarciri iam pridem oportuit.

Codex bibliothecae Florentinae Laurent. plut. 32, 9 is est, qui ab eadem manu Sophoclem, Aeschylum, Apollonium continet cuiusque per Elmsleium maxime praestantia innotuit. Apollonii collatio ab Ang. Mar. Bandinio olim confecta per Wellauerum edita est, quae pro illa aetate non fuit indiligens. Sed pleniorum studiis identidem egregie merito: postremo Henricus Keilius in itinere Italico librum eximium magna cura et intelligentia semel iterumque perlustratum excussit mihi que suum exemplar ultro non pretio, sed, ut aiebat, amicitiae iure uten-

dum obtulit. Haec igitur collatio cum plurima alia plane in cognita ex eo libro, tum illam accentuum novitatem protulit, quae in hoc volumine primum, posthac fortasse in aliis conspicietur. Scilicet, quantum ex libris accuratius iam collatis apparere videtur, Harleiano Odysseae, Palatino Anthologiae, tragicis Laurentiani libri, vestigia eius etiam alibi extant satis luculenta. Verendum tamen est, ut praeter epicis usquam firmiori vestigio insisti possit. In ipsis epicis, atque adeo in ipso Apollonio saeculo decimo diversa seculi sunt grammatici. Huius altera fuit recensio, cuius discrimina plus quinquaginta locis in Laurentiano 9 a prima manu adnotantur; tota extat in codice Laurentiano 32, 16 et in Guelferbylano. Differt in his, quod liquidae non geminantur, *ν ἐφέλκ.* nisi ad hiatum vitandum non admittitur, iota subser. omittitur, *οὐδέ* et *μηδέ* ubique coniunctim, *περι* pro *περισσῶς* cum anastrophe scribitur, oxytona in extremis versibus acuuntur, subtiliora de anastrophe et enclisi praecepta fere negliguntur. Horum pleraque in codice Veneto Villoisonii, qui eiusdem cum Laurent. 9 aetatis est, deprehendi videntur: de liquidis testatur Villoisonius praef. p. IV; littera paragoga ita fere expressa est; iota si in ordine adscriberetur, ut in Laurentiano fit, credo a Villoisonio alieubi adnotatum esset, subscriptum ubique, ut in exemplari Coletiano legitur, certe non fuit. Reliquorum si forte eadem sit convenientia, illam rationem putaverim noviciorum Aristarcheorum: codicis Laurentiani origo indidem repetenda erit, unde scholia.

Ut ut est, faciam quod Villoisonius praetermisit, ut earum maxime rerum, quarum ratio et vetustas vel aliunde comperta est, vel ex ipso codice evincitur, conspectum exhibeam.

De prosodia grammaticorum Alexandrinorum, quae pars potior est τοῦ ἀναγνωστικοῦ, doctas dissertationes habemus K. Lehrsii viri perillustris: quibus quae explicita sunt, clara et perspicua eadem prodierunt ex codice Laurentiano, poterantque hoc loco recognosci. Quae reliqua sunt, pleraque delitescunt et extenuantur, ut adeo de gravissimis quibusdam in praesens sit ampliandum.

Πυθῶ δέ, κρήνην δέ et similia extant in cod. Laur. vicies quinquies eo, quo edidi, modo et quo grammatici praecipunt:

undecies ita ut commemorat Apollonius de adv. p. 592, 30, quae ἀχώριστος σύνταξις appellatur An. Bekk. 702, 13, coniunctim cum duplici accentu; ita etiam ἑλαδέ, quod probat Apoll. de adv. p. 589, 27: quater fere vulgatum in modum, ποταμόνδε, qui gliscere coepit iam Herodiani aetate, siquidem scriptum invenit Il. Π 445 ὄνδε. Archetypum cod. Laur. ad vetera illa τονικά παραγγέλματα exactum fuisse videtur, de quibus Apoll. 593, 19, quae cuiuscumque fuerunt, sine dubio separandas voces et duas esse partes orationis monebant. neque improbabile est, maxime alia quaedam reputanti, Apollonium poetam ipsum inter primos de ea particula rationem in iisse; qui locos Homericos singulos nullo omissio imitatus sit; qui B 192 λευκανίην δέ dixerit ad exemplum correctionis Aristophanis Byzantii Od. ε 349 aut suae ipsius Il. A 97. Incertus sum, habeatne cod. Laur. Γ 53 τὸ δ' ἐκάνετον, quod ex Apoll. de adv. 591, 3 a diorthota inferri potuit: poetam fecisse a Zenodoto inductum Il. Σ 385 non credo.

In ἡ θέμις librarium cod. Laur. Apollonii et Herodiani praeceptis usum esse apparet. noviens cum inveniatur, quater emendate, reliquis locis levi cum discrimine extat, nusquam adscripto ζ. Scribitur tamen etiam praeter illam formulam ἡ pro ὡς Γ 189, 1406, ceterum ἡ τοπικὸν saepissime. noviciorum grammaticorum hunc conatum Lehrsii existimat. Apollonius poeta quid statuerit, vix satis liquet. Scripsit ἡ θέμις, ὡς ἐπέειπεν et τὼς γὰρ θέμις: praeterea vero anxie reddidit Homerica, Od. Ω 286 B 802 et A 692 itidem A 692, devitato ἦτε θέμις Od. I 268, quod Apollonius Dyse. de adv. 559, 6 pro ἄτε, et Herodianus Il. O 365 pro ἦτε acceperunt.

De ἡ — ἦ dubitativo quae a veteribus technicis praecipuntur, minus quam expectes disertim exhibentur. Leguntur emendate in enunciato non suspensio Γ 12, 14, leviter corrupta Γ 676, sq., 1073, sq. A 4. In sententia pendente bis inveniuntur, sed utrobique alterum vitiose, B 77, Γ 399. Quod genus Lehrsii p. 62 med. commemoravit, uno loco B 246 recte traditum est, octo aliis restituendum fuit. Memorabilis praeterea usus particulae ἦ pro εἰ, quem exhibui A 491 Γ 730, posthabui Γ 402, 815. Ἡρα, cuius a Lehrsio p. 58 mentio facta est, extat distincte in cod. Laur. Γ 558.

Ἐπει ἦ recte servatum est in Laur.: *τί ἦ* duobus locis vulgarem in modum in Laur. et Guelf. corruptum; tertio in Laur. *τί ἦ* in Guelf. *τί ἦ* legitur; quarto, B 624, in Laur. ἦ omissum propter sequens μ , unde deinde interpolatae scripturae *τί μοι τοι*, *τί δὴ μοι* profluxerunt: at in Guelf. tantum non recte *τί ἦ μοι*.

Ἐἷος quo uno loco extat, ad veterem normam exaratum est.

Praepositionum vulgaris anastrophe post substantivum, pronomen, verbum raro neglecta in codice: quae corrigenda putavi, eorum bona pars in disceptationem de tmesi aut enallage venire possit. Numquam gravatur *διά*, numquam *τρέχροννοι*, *ὑπαί*, *ἀμφί*, *παρέξ* (quod fortasse cum reliquis eiusdem modi non recte coniunctim dedi). Numquam, quae apostrophum habent sine interpunctione, praeterquam bis aut ter vitio. Numquam, quae a casu verbove suo interiecta voce distant, nisi sequatur interductus ut B 636 A 1355, et praeter A 492 et duo illa quae apostrophum habere dixi. Numquam, quae abundant, velut forlassis B 301 F 1016, 1247 A 1134, 1415, quandoquidem licentiam, non adverbialem usum veteres intellexisse videntur. Sed nec quae pro adverbis sunt anastrophen admittunt praeter quidem *ἀπό* pro *ἀποθεν* et *περι* pro *περισσῶς*, quorum illud praepositum nihil mutat in codice, ne B 253 quidem, postpositum mutat F 907, 912: *πέρι* deprehenditur tantum F 74 A 1381. Monosyllaborum accentus plane leges Herodianae sequuntur, et absunt in media oratione, *ἐν* A 1212 B 50, 1153, 1167 A 708, *ὡς* A 240, 546 F 1322 A 1143, *ἐν* A 13, 316, *ἐς* A 521, *ὄν* A 8 alibi. acutus ponitur in fine versus B 267, 1025, contra atque in reliquis fit oxytonis, et antè interpunctionem A 1336, non F 141: excidit etiam B 568 F 181. Gravis semel reperitur antè hypodiastolen A 770 *ἐν*, *ποτέ* et praeterea A 1297 B 910 F 1123 A 1614. In praepositionibus medio inter substantivum et adiectivum loco positus possit Ptolemaei Ascalonitae ratio observata videri, cum post substantivum persaepe omittitur accentus, post pronomen et adiectivum haud raro retrahitur. verumtamen illud negligentia librarii factum, hoc ex inferioris aetatis doctrina fluxisse puto: sunt enim plerique loci eiusmodi, ut A 427, 986, 1093, 1137, 1142, ubi hyperbato intercedente propius ab adiectivo aut pronomine abest praepositio quam a substantivo, quod adeo ad metricam artem ali-

quid conferre infra demonstrabitur. Ratio vero metrica docet Apollonium Aristarchi de hac anastrophe legem secutum esse. Namque si reliquorum normam adhibeas A 70, 329, 1207 B 168, 646, 707, 860, 1059 F 57, 327, 389, 689 A 704, 1009, nascitur incisio intolerabilis, quam A 94 rectissime expunxerunt Gerhardus et Wellauerus. Contra nisi F 851, 1127 A 954 anastrophe utaris, aut si utaris A 782, perditur lex una metrica peculiaris Apollonio; altera vero, si F 411, 549, 703, 914 A 922, 944 ab Aristarcho discedas.

In enclisi ad Herodiani praecepta quaedam aequae arguta et subtilia accedunt, nihil autem eorum, quae recentioris aetatis esse constat, velut inclinatum *δέ*, accentus alter in properispomeno omissus, alia, quae in cod. Guelf. deprehenduntur. Observatur igitur primum illud, quod ab Aristarcho repetitur, ut paroxytonon quod trochaica est mensura, accentum accipiat in ultima; negligitur in *ὄφρα* quater, in *οὔτε* ter, in *ἐνθα* bis et praeterea A 357 bis, 381, 432, 677, 703. B 873 F 836 A 805, 1570: aliis locis, A 80, 135, 432, 1083 B 523, 1143 A 1570, spondeorum qui *θέσει* sunt rationem habitam paene crediderim, contra Herodiani exemplum *ἄλλός τις* apud Arcad. 146, 5; nec nisi bis, si memini, scribitur *ἄλσός τι*, *ἄργός τε*. Illud etiam contra diserta Herodiani verba, An. Bekk. 1143, 18, fit, cum quae per geminationem metricam trochaica facta sunt, *ὄττι*, *ὄσσα*, *ὄφρα*, alterum accentum respuunt ubique praeter A 84 et, quod me invito mutatum est, B 185 *ὄσσά οἱ*; scripsit ita Aristarchus Il. Z. 289. Contra quod tribus locis occurrit *ἦντέ τις*, sicut reddidi, factum puto *προλήψει τοῦ διηρησθῆναι*, secundum disputationem Apoll. de adv. 559, 33 et 560, 6. Excipiuntur a veteribus (Lehrs. p. 104, 106) ab illa regula verbum *ἔστί*, quod non memini extare apud Apollonium post trochaicam vocem, et pronomina a $\overline{\sigma\phi}$ incipientia, quae in pyrrhichium inclinantur, A 60 A 554, 1448; nolui obtemperare A 343 *ἐὸδινίῃ σφραγ.* — Encliticam quae locum suum mutavit placuit non inclinari; pertinent huc fortasse A 705, 714 *ὄφρα τί οἱ*, 871 *τις ἐλὼν θεός*, quae mutavi, F 918 quod reddidi: minime in his sibi constat codex. Post praepositionem ne umquam inclinetur, diligenter cautum, etiam in iis, quae a $\overline{\sigma\phi}$ incipiunt, et *ἐπι οἱ* A 740 B 92, 1038; recte tamen A 1025 et A 1669 erroris de

reflexivo consultum. Illud, quod Lehrsius in annotatione p. 109 aliquot locis Homericis docte adstruxit, saepissime apud Apollonium usu venit, *A* 111, 131, 455, 754, 1231, 1327 *B* 122, 305, 705, 1191 *F* 869, 1042, 1238 *A* 169, 223, 547, 1064, 1541: erratum in cod. tantum erat *A* 1191 propter ea quae sequuntur. Tertia causa intermissae inclinationis est emphasis, relatio ad subiectum, cetera. pronomen antecedens epigrammaticon *αὐτός* accentum habet *F* 331, vel ex sententia Ascalonitae, vel quia *σέθεν* ita scribi solet, neque aliter apud Apollonium extat, uli nec *σέο*, nisi quidem fallor. At *μοι αὐτῷ* est *F* 171, *οἱ αὐτῷ* *F* 626; *σφᾶς αὐτούς* *B* 961, vid. Lehrs. p. 124 ann. In antidiastole post *μὲν* legitur enclitica *F* 32. Quod est *A* 980 *ὁ μὲν σφέων* non adversatur Buttmano Lexil. I, p. 61. *B* 798 fortassis rectius se haberet *οὐδὲ ἔ*. In relatione ad subiectum vix erratum in codice praeter *A* 181 *ἄφρά ε* et, quod controversum, *B* 31 *τό ἕα οἱ τις*. — Ad ea, quae Lehrsius a p. 122 recensuit, pertinent haec: *τοι* enclitica *A* 30: *ὑμιν* clare extat *F* 314, alias semper *ὑμιν*: *ἡμιν* perperam *F* 1110, alias ubique *ἡμιν* aut *ἡμῖν*. — Denique Herodiana illa de concursu encliticarum, Lehrs. p. 128, diligenter observantur *B* 1030 *F* 603, 918 *A* 1455. Accedit vero alterum hoc in codice, ut si duas encliticas antecedit proclitica, ea accentum non sustineat; quod ne dubium aut fortuitum putemus, facit primum constantia librarii, *A* 171 *αἰ*, 204, 770, 1208, 1339 *B* 230, 333 *F* 485, 693, 755, 1025, 1166, 1231, 1322 *A* 389, 1365, 1562, 1751, 1774; accedit plerumque codex Guelferbytanus, qui cum ipso Laurentiano utique negligit eam rem *A* 689, 807, 1333 *F* 493 *A* 417, 1680, solus autem tuetur *A* 875 *F* 895 *A* 1333, 1340, 1457. Deinde admodum consentaneum hoc dixeris legi illi de pronomibus post praepositiones, quae et ipsae sunt procliticae, non inclinandis nisi intercedat particula: neque enim recte ita dici puto, praepositiones efficere *ὀρθοτόνησιν*, Ap. de pron. 52 c. Procliticam, quae numquam desinit esse oxytonon, sustinere accentum encliticae rursusque sese applicare ad vocabulum plenissimo accentu instructum ex aequo convenit. Quamobrem cum in cod. Laur. ubique *οὐτέ τι*, *εἰτέ μιν* legatur, putavi particulam *τε* a pronomibus et particulis monosyllabis non esse separandam. — Particulae *νῦν*, *νυν* in codice sequuntur Hero-

diani legem praeter unum locum. *τάρ* semel scriptum perperam *B* 671, scribendum fortassis fuit *B* 1092. Accentus qui eduntur *F* 1060 *A* 319 sunt in codice; *B* 1060 in cod. Laur., *A* 1377 in Guelf.

Quod Lehrsius p. 133 commemoravit, veteres scripsisse *τοῦσδε*, *οἶδε*, schol. Il. I, 167, egregie confirmatur per codicem Laur., cuius cum librarius interdum ad vulgarem consuetudinem aberraverit, extat tamen frequentissime *περισπασμός* ille omnibusque in casibus et personis praeter quidem *τᾶσδε*. occurrit etiam *ἦδε δέ τις* *A* 1442, de quo Lehrs. p. 134. Aliquanto rariora neque tamen infrequentia sunt *ἦγε*, *τῆγγε*, *ταίγε*, *τοῦσγε*, quae et ipsa vetusta esse constat.

Ad caput quartum Lehrsii p. 135 faciunt haec. Adverbia in *εἶ* Apollonius novit plurima, *παλιμπιετές*, *παλιπυπέες*, *συννεχές*, *ἀτρεκέες*, *πανατρεκέες*, *ἠνεκέες*, quemadmodum in cod. Laur. scribitur *B* 1264 *εὐρὸν ῥέοντα* cum Apoll. de adv. p. 614, 20: neque tamen secundum eundem cod. abstulit a syncope illa Callimachea, de qua Lehrs. p. 138: scriptum est *A* 1189 *νεοζυγές*, hoc accentu, estque notius adiectivum *νεοζυγής* quam *νεοζυγῆς*. Extat *ἀκηδέες* utrobique, *A* 556 et *F* 597, et *προσκηδέος* *F* 588, vid. Lehrs. p. 155. In *εὐήκης* semel exhibetur Herodianus *B* 101, semel Ascalonita *A* 1055, cuius modi discrimina servare institueram, si per operas licuisset. *Ζαχρηεῖς* ubique, *ζαχρηεσιν* a manu priore. De *ἀπηρός* *A* 888 nihil in codice superest praeter accentum, vid. Lehrs. p. 157. *Προβαθής* scripsi cum codice *A* 283 pro *προβαθός*, ut a *βριθός* est *ἐμβριθός*. *Αίγεια* recte est *A* 890.

Quae in Museo Rhen. 1843, p. 340—343 Lehrsius adiecit, insunt et ipsa in codice, sed singulis locis. *τῶ* extat *A* 827, fuitque sine dubio recipiendum: quod ubique dedi *τῶ* nititur sane aliqua auctoritate, vix tamen cod. Laurentiani, qui *ι* subscriptum semper, si meminī, habet, de qua re dubitare non debui: codex Villosonii plerumque id omittit. *Ἄσσον*, de quo etiam Lobeck. Paral. p. 401, Lehrs. ad Herod. p. 129, deprehenditur *B* 107, alibi *ἄσσον* et ubique *παρᾶσσον*. *Ἐῦ* est *A* 1199 et sine accentu *εῦ* *A* 356.

Aequae et proba et vetusta sunt, quae ex codice deprompsi, *ἄσθμα*, vid. Herod. *περὶ διχο*. 297, 10, Lobeck Paral. p. 75

ann. Lehrs. ad Her. p. 331: *ἀνῆαι*, cuius vocalis nusquam apud Apollonium corripitur, postquam *A 1216* emendavimus: *τάλλα*, vid. Mehlhorn. gr. gr. p. 98 ann.: *νηλίπος* magis dubium.

Vetusta sunt et magna constantia in cod. L. tradita *ἄλλοι*, vid. sch. Il. *K 1*, l. 17; semel in L. *ᾠλλοι*, in Guelf. ubique *ἄλλοι*: discrimen factum inter *αὔτως*, *αὔτως*, *ὄμως*, *ὄμως*, fortassis adeo inter *αὔθις* et *αὔτις*, in quibus rarissime codicem deserui: nec me movit Choerobosci aut schol. B ll. *A 306* auctoritas, quominus *ἀργέστω*, *ἀργεστᾶο* eum cod. L. contrario atque vulgo praecipitur modo ederem, quae res notabilis etiam visa Lobeckio Paral. p. 273: cod. Guelph. sequitur et adscriptum habet illud scholion. *πτερύγος*, non *πτέρυγος* scriptum *A 931*; vid. Lehrsii Aristarchum p. 312.

In reliquis valde fluctuatur inter Herodiana et ea quae Herodianum improbasse et correxisse scimus. *πλημμυρίς*, cuius consonantes ad cod. fidem edidi, *πελανός*, *κολφός*, *ἀπορροῦξ*, *ἐρωῶλει*, *ληίς*, *εὔνις*, alia cum Herodiani examussim sint, non sunt *Σινδοί*, *Ωρικός*, *Σαλαγγών*, *φύλακος*, vid. schol. *A 322*, Arcad. p. 48, 9; *περὶ μου*. 20, 21; schol. Il. *Φ 141*, Arc. p. 10, 20; schol. Il. *Ω 566*, quorum quaedam ex ipso Apollonio petivisse credibile est: de *πλατάγη* dubium, vid. schol. *B 1057*, Lob. Path. p. 15; de *δίψα* magis etiam. *γαμάζε* Herodianus in Il. pros. probavit, *γαμάζε*, quod edidi, in usu fuisse testatur anecd. Cram. Ox. 3, 279, 18, Arcad. 183, 14. *ἐπιζαφελόν* convenit certe cum *ἐπιζαφελῶς*, ll. pros. *I 516*. Spiritus conveniunt fere cum Herodiano, *ἴστωρ*, *ἔρση*, *ἄρσετε*; aut ubi differunt in *ἄδην*, *ἄδινός*, *ἄμυδις*, *εἰαμενή* coarguuntur ex tenuis aut aspiratae usu in elisionibus: id cum in *ἄρμενος* me fugisset, edidissetque plerisque locis uti extat in codice, contra Herodiani auctoritatem, sustinui semel, quod factum nollem, tenuem aspirata mutare. *ἀραιός* tamen eodem argumento edidi ex cod. contra Herodianum. *ἔμαι*, quod *περὶ μου*. l. 33, 26 est, extat in codice, rarius quidem. — Interaspirationem, quae saepissime in codice expressa est, omisi, quia manifesto a librario profecta, qui compositorum omnium impatiens fuisse videtur. *θῆ* in mediis vocabulis ut plurimum adest et agnoscitur ab Arcadio et Porphyrio; extat tamen etiam *qq* satis frequenter. crasi in diphthongo *ou* deest fere semper coronis.

Hactenus de prosodia. De ipsa orthographia singillatim dicendi finis nullus foret. generatim quaedam moneri satis est. Adsimilationem praepositionum et particularum praeterquam in apocope expunxi: extabant multa eiusmodi ut *ἐμ ποσίν*, *συμ παισί*, *αἰ κέμ πως*. — *ἄρ* ubique ante vocales scriptum est, non *ἄρ*, praeterquam septies, si memini. idem tuetur cod. Marcianus Villoisonii. Videntur probavisse Apoll. Dysc. de coni. 490, 8, qui cum *ἐπὶ τοῦ τοιούτου* dicit, videtur in *ἄρ* apocopen concedere, Herodianus ad Il. *A 65*, ubi *ἀπόστροφον* non *ἀποστροφος* prohibet, et Anecd. Cram. Oxon. 3, 280, 8, Dionys. Thrax p. 643, 13, Göttingius p. 359. — Iota mutum longis vocalibus in codice adscriptum delevi, ubicumque alia auctoritas deerat, in *κῶιας*, *κάλωιας*, *θρῶϊστω*, *θρῶϊσμός*, vid. Franz. Aesch. Or. p. 370: admisi in *κολαϊός* propter disertum Arcadii testimonium. poteram admittere *πρωίρης* et *A 372* *πρωίραν* ἔσω, Bergkii coniecturam. *Ἐπήροος*, *τιμήροος*, *κατήροος*, *μετήροος*, *παρηροίη* in ipso codice alternabant: *κᾶμεινός* constabat, ubique quidem sine coronide, ut a librario profectum esse possit, qui invenerit *και κείνος*, ut in Marciano Iliadis codice scribitur ubique. In *ἠῶιος*, quod semel est *ἠόιος*, *πατρῶιην*, *ὑπηῶιος*, *Ἀργαῖος*, *κλήμισονσι* et reliquis id genus nihil erat dubitationis: *δήμιος* cur scribendum nobis sit etiam ubi diaeresis locum non habet, cum scribatur *δηοῦντες*, in thesi posita syllaba, nihil video gravioris causae: accentus in libris, *δηῶων*, tantum non valebit; occurrit ita *Ἀργαῖως*. Anyte sane corripuit primam vocalem: at Zenodotus alteram pro muta habuit, vid. schol. Il. *I 594*. Eandem litteram subtraxi bonae parti adverbiorum in *ἦ* et *ῶ*, quibus omnibus in codice additur, *προτέρωι*, *προτέρωισε*, *ἐκαστέρωι*, *ἄφρω*, quo in loco ad grammaticos exigendo operam huc usque lusi. Deest iota in codice infinitivis *ἀντιάαν*, *περάαν*, non secundis personis, *ἐπιμειδιάας*: vid. Lobeck. Rhem. p. 188.

In geminandis liquidis quatenuscumque potui codicem secutus sum, aliquotiens remotis librarii additamentis, ut fuit *ἐπιρρήνεσιν*, nusquam a me addita littera praeter *νέμισσεν*, *ἀλλισσας*, *σπασσάμενος*, *ᾠλεσσα*. Est hoc ex iis, in quibus cum Aristophane Byzantio Apollonio convenit. De *συννεχῆς* adhuc dubitatio erat. schol. Il. *M 26*: *συννεχῆς*] *Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης διὰ τοῦ ἑτέρου ν*: quod apud alios simplicem litteram

significat, vid. schol. Apoll. *A* 769 coll. *I* 37, apud alios duplicem, Apoll. de adv. p. 565, 14. Codex igitur Laurentianus, qui talem geminationem numquam neglexit, ex tribus locis uno tantum, et a sec. manu, alterum $\bar{\nu}$ adiectum habet. *Νέισομαι* et *λεύσω* scripsi quia vulgata singulis tantum aut binis locis in cod. deprehenduntur: *νέισομαι* et ipsum minus est frequens: alterum vetustius est corruptela loci *I* 430. Adversantur haec Herodiano Anecd. Paris. 4, 237, 29: *οὐ δύναται ἐν σ χαρακτηριστικὸν εἶναι βαρυτόνου ἐνεστώτος*, suntque cum reliquis verborum formationibus alio loco diiudicanda. In augmentis nihil, ne in quinto quidem pede, mutavi. Declinationis primae dativos reddidi quales inveni.

Dixi quantum hic locus sinebat de iis, quae veterum technicorum auctoritate nituntur. Sunt quaedam alia, in quibus librariorum priscorum, qui codicem Laur. eiusque archetypum scripserunt, exemplum sequendum et a consuetudine posteriorum saeculorum, quae ad typographos nostros tradita est, discedendum idoneas ob causas putavi.

Godofredi Hermanni, immortalis gloriae viri, fuit sententia, voculas decem, quae sine accentu scribi consueverunt, tum praepositiones et coniunctiones quotiens vocalem ultimam elidunt (de em. r. p. 98), esse procliticas et accentum deponere in proximo vocabulo. Subsistendum in his putavit, quibus usus receptus patrocinaretur: vidit sine dubio aliquid causae, cur ne apocopen quidem praepositionum et adsimilationem ad proclisin referret: noluit Theodori Gazae quosdam locos, velut p. 338 de articulo, *αἱ μέντοι γε εὐθείαι καὶ αἰτιατικαὶ τῶν προτακτικῶν οὐκ ὀξύνονται ὡς τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ βαρύνονται ὡς αἱ προθέσεις καὶ τινες τῶν συνδέσμων*, p. 345 *πᾶσα πρόθεσις βαρύνεται*, p. 350 *εἰ μὴ ἴσως τὸ ἀλλὰ οὐκ ὀξυτονεῖσθαι ἀλλὰ βαρύνεσθαι λέγοι τις ὡς καὶ τινες τῶν ἄλλων συνδέσμων*, pro testimoniis de scriptura codicum admittere. Multa tamen sunt, quae dubitationem de tantulo numero procliticarum et suspicionem de aliquo Byzantinorum interventu moveant, quorum sola auctoritate is numerus traditus foret. Quaeri poterit, cur illae voces, δ ἢ η *οἱ αἰ εἰς ἕξ ἐν οὐ ὡς εἰ* et secundum cod. Laur. *αἰ*, accentu destituantur, aliae prorsus adfines, *τόν τήν σύν πρός*,

eo instruantur. Veteres grammaticos constat et facile demonstratum est oxytonis ἐν τῇ συνπελειᾷ nullum accentum addidisse, quod βαρύνειν et ἐγκλίπειν dicunt, nihil igitur in scriptura differerebat inclinatio procliticae aliusve oxytoni: quod cognoscitur vel ex illo Apollonii loco, quem Hermannus p. 99 adhibuit, vel ex ipsis primis paginis libri quarti de synt., vel undecumque. Oxytona ut gravi notarentur, homo Byzantinus apud Bekk. An. p. 714, 30 ait, *ἔδοξε τοῖς νεωτέροις τῶν γραμματικῶν*, ac repetit eum morem ex altero, qui olim obtinuerit, quem ipse l. 5—13 et alter p. 674, 31 ita exponunt, ut in extrema parte cuiusvis vocabuli non habentis in ultima acutum, ut puto in fine enunciati, gravis poni consueverit. Cram Anecd. Ox. 3, 264, 8. Habet hoc aliquam veri speciem, si putes hominem quiddam inaudivisse de artificio, quo in scholis pueri vocabulis dirimendis adsuefacti sunt. Atque hunc usum potissimum in scriptura continua graves appictos habuisse non est improbabile; poterant alioquin certe in tritissimis vocabulis compendii fieri. Ea intempestiva scribarum diligentia procliticas etiam subinde obrui neque solum ab antecedente, sed etiam a subsequente verbo dirimi necessarium erat; exceptis quidem illis supra dictis, quos spiritus satis visus est separare, quemadmodum pro diastole usurpatum legimus Bekk. An. 719, 30: *ἀρκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ φωνήεντος εἰς διάγνωσιν τοῦ ἔστιν ἄξιος*. Atqui interdum aliarum etiam curam habitam Gazae testimonia videntur indicare, idque factum esse in antiquioribus libris exemplo sunt Venetus Villoisonii liber et nostri duo. Quod Villoisonius scripsit Anecd. p. 130, praef. ad ll. p. II, videri praepositiones in tmesi potissimum accentu carere, de eo alii viderint. In cod. Laur. ex dimidia fere parte aut paulo plures praepositionum accentus absunt, et totidem, non iidem, in cod. Guelf., qui Eustathii fere aetate ex antiquiori transcriptus est. in utroque qui adsunt, suppletos esse a librariis, argumento est, quod interdum deleti qui calamo exciderant, quod etiam synthesis vocabulorum compositorum plus centum locis accentu in praepositione posito in parathesin distracta, rursusque pro *κατα στίβον, ἀνα στίβον* scriptum *καταστίβον, ἀναστίβον*. Praeterea ex illo numero bona pars pro adverbis ponuntur et suo iure, quia proclinari desierunt, accentum habent: adfirmari

id potest de iis omnibus, quae in indice Wellaueri eo nomine notantur, excepta *ἀμφί*, tum de compositis velut *παροῦς* B 272, Γ 195, 237, 1050, 1233. Quamquam eum usum aliquantum sane amplificavi. Namque tmesis in hoc poeta, adsit necne, profecto vix umquam dubium est. In illa vero et in hyperbato, quamquam vel tunc desinunt proclinari, accentum amittere prae-positiones, id ex legibus veteris artis fit. Apollonius de adverb. p. 52 τὰ γὰρ ἐν ὑπερβάτῳ κείμενα, inquit, ὀφείλει τὸν λόγον ἀνεδέχασθαι τῆς κατὰ φύσιν ἀπολουθίας. Haec igitur exhibenda putavi primum quia in veteribus libris haud dubie reperta sunt, quia per se probabilia et ad indicandam tmesin in quovis alio etiam poeta utilia: deinde quo alios commoverem ad interrogandos de Hermanniana doctrina veteres libros aut qualescumque testes: postremo quia, si vel maxime Apollonii propria sint, faciunt tam bene ad artem eius metricam illustrandam, ut vel eo nomine admitti potuerint. Si de pronuntiatione procliticarum graecarum nullum inveniri possit utile testimonium, testis erit Apollonius. Hexametri Apolloniani insigni arte sunt elaborati, quam nescio numquis umquam imitari in animum induxerit praeter Catullum in epithalamio Pelei. Uniuscuiusque versus tres sunt ordines binis caesuris distincti: ordines sunt seniorum, octonorum aut denorum temporum: quorum quivis aut dactylico aut anapaestico numero usu venit. Haec summa est artificii: exempla sunt A 8 et 12. Utraque caesura, quae antecedit quaeque sequitur principalem pedis tertii (quae nec ipsa deest nisi raro, velut A 1687), potest migrari ita, si hemistichium duobus vocabulis conficiatur, quod apud Catullum per elisiones fit, v. 5, 25, 41—44. Non est huius loci reliqua definire. Sufficit ad demonstrandum procliticarum usum, si vel minima versus descriptio spectetur. Pars ea versus, quae ab hephthemimeri ad quartum usque pedem decurrit, seniorum aut, post trochaeum, quonorum temporum, expletur legitime uno vocabulo, nisi interpunctio subsit, A 111, 193, quam plerumque hyphen antecedit, A 103, 169, aut hyperbaton, de quo supra indicavi, B 355, 456, 608, aut hyphen solum, saepe cum liquida in arsi, μάλα μόλις, τρίποδα μέγαν. Sed plerumque unum vocabulum invenias quaeve pro uno vocabulo haberi possunt, encliticas, πατέρων ἔθεν, κού-

ρην τέ οί, in quibus occurrit γε μὲν A 135, 163, 203, Γ 487, 1048, 1092 A 766, 1385, 1422, 1464 — atque huc pertinere videtur accentus ille Γ 1060 A 319 — et procliticas, h. e. prae-positiones, vel suo loco, παρα ῥόον, ὑπερ ἄλα, etiam ante adiectivum, A 429, 849, sed plerumque ita, ut hyperbatum adstringat, A 631, 1007 B 824, vel postposita cum anastrophe, sive quae accentu notatur, χορῶ ἐνι, Σικίνου ἄπο, ἐμέθεν πέρι, λιποῦσ' ἄπο, βαλὼν ὑπερ, sive quae non notatur, δόμων ἔξ, νέφος ὡς, χειρῶν τ' ἄπο, ἔδν δ' ἄπο, accedente hic quoque hyperbato, de quo dixi, A 443, 554 B 166, 454, 833 Γ 63, 167, alibi. Ac quemadmodum in hac versus parte, ita etiam in reliquis prae-positiones maxime ordines metricos firmant. Sunt etiam alia plurima, quae idem praestare videantur, καί, πρὶν, πάρος, ἐπέ, ἦ, articuli, ex quibus certum procliticarum numerum iam nunc colligere velle vanum foret.

Venio ad alteram eiusdem modi controversiam, de distinguendis accentu pronominibus ὅ, ἦ, οἷ, αἷ ab articulo praepositivo. In ea quoque re sententiam Hermanni, de em. r. p. 110, adstruam certis librorum veterum testimoniis, quibus solis confirmari potest. A grammaticis veteribus nihil debuit argumenti peti propter ea, quae supra indicavi. Spitznerus ad II. A 9 provocat ad Apollonium lex. Hom., credo p. 118, 1 Bekk.; potuisset etiam ad Apoll. de adv. p. 591, 25. Verum eodem modo, quo illic ὅ pronomen acui videtur, acuitur articulus apud Apoll. synt. p. 51, 24, Ap. lex. Hom. p. 82, 3, et tamen illud quoque verum, schol. B ad II. A 125, πᾶν ἄρθρον ἀντὶ ἀντωνυμίας λαμβανόμενον βαρύνεται. Loci duo Eustathii, quos Reizii diligentia protulit, quibus ista ἄρθρα ἀντωνυμικὰ dicuntur σφοδρότερον ἐκφωνεῖσθαι κατὰ τοὺς τόνους, μετὰ σφοδρᾶς τονικῆς κρούσεως, ipse intellexit, de acc. incl. p. 24, non esse accipienda de accentu acuto, qui scribitur: pertinere enim idem dicitur ad τοῦ pro τοῦτον et τόν pro τοῦτον. Potuit hoc moneri vel ea aetate, qua nullum oxytonon accentum habuit adscriptum, vel ea, qua τό, τοί, τόν, τοὺς, τὰς iam pridem procliticarum habitum deposuerant. Neque enim in cod. Laur. accentu carent: idque cur in his maturius placuerit, quam in prae-positionibus, inde factum putaverim, quod illae voculae accentu destitutae prioribus suis

litteris in scriptura continua post unumquodque paroxytonon aut perispomenon difficultatem legentibus facessere poterant. Iam vero certum est, in cod. Laur. et Guelf. casus nominativos quotiens pronominis sunt, hoc, de quo quaeritur, accentu ubique instrui praeterquam quidem sequente μέν aut δέ, quod idem in vetustis Homeri editionibus fieri mirabatur Reizius p. 23. Explicare hoc studuit Buttmannus gr. ampl. I. p. 299 ann. 5. Ac de cod. Laur. nihil praeter hoc compertum habeo. In Guelf. autem plenissima inest huius doctrinae de discernendo pronomine et articulo illustratio et eius modi, quae etiam illam difficultatem tollat, quam Buttmannus p. 300 causatur, non posse discrimen notari in formis quae consonantem habeant. In his enim omnibus, sive per se positum est pronomen, sive ἕκαστος sequitur aut substantivum aliquod, ubique diastole ponitur, quae proclisin impediatur, scribiturque τὰ, μέν, τὰ, ἕκαστα, τὸ, γὰρ, τῶ, καί, τῶν, ἦτοι, etiam τὰς, ἰδέειν, τῆν, ὀδόν *Γ* 473, συν τῶ, ἐφεξομένη π. λ. τῆν, δὲ καὶ *Γ* 1000, τὸ, κάλεισκέ μιν *Α* 1512, ἀνδρα τὸν, ὅς, ἤματι τῶ, εἰ μοι, quod idem signum saepe occurrit post anastrophe praepositionis, maxime ubi ex regula Herodiani, quam negligit is codex, non notatur, *Α* 86 τῶ δ' ἄρ' ἐπι, 95 τοῖς δ' ἐπι, 133 τῶ δ' ἐπι. Ubi vero μέν et δέ nominativum aliumve casum sequuntur, in his particulis ponitur signum singulare, duplex gravis, de quo Devarium monuisse scribit Reizius p. 43: adest idem in τὸν ἐμὸν νόον *Α* 764, πρὸς δὲ *Α* 1046, καὶ φίλος *Α* 1071, οὐκ ἂν *Α* 334. Triplex haec ratio unde originem ducat, aut quae pars vetustior esse possit, ignoro. Satis mihi fuit ad Reizii et Hermanni rationem postliminio redire atque id ipsum periclitari, quod cum Buttmannus arbitrarium et difficile dixerit in Homero, apud Apollonium aliquanto sane si non difficilius, at molestius fit, ut distinguatur pronomen Homericum et articulus vulgaris sermonis, maxime in hyperbato *Α* 887, 1222 *Β* 1122, quod frequens etiam apud Aratum.

In his rebus cum egregia codd. sit evidentia, sperari poterat etiam de ὡς, ὡς, ὡς non nihil bonae admonitionis, quorum similis videtur condicio: quorum tamen in meis libris quae extat ratio adeo mihi inexplicabilis fuit, ut praeterquam in ὡς, quod semel aut bis reddidi, in vulgari consuetudine acquieverim, quae recentissima esse videtur. Libri nullum demonstra-

tivae aut relativae particulae discrimen faciunt, sed ut puto maioris aut minoris in pronunciando elationis. Ante δέ rarissime ὡς accentu notatur.

Tertium autem in cod. Laur. notatu dignum est, quod discernit οὐδέ, οὐ δέ: de qua itidem re veterum grammaticorum sententiam frustra quaesivi: nisi levibus indiciis utendum sit, qualia apud Apoll. de adv. p. 594, 19, schol. II. *Z* 360, cod. Harl. Od. *Α* 166. Singularis tamen libri constantia referenda videtur ad accuratissimum aliquem diorthotam, habetque fortassis apud Apollonium, quo se tueatur. Οὐδέ coniunctim scribitur duodetriginta locis, quibus omnibus est ne — quidem, οὐδ' εἰ, οὐδ' ὡς, οὐδ' ὅσον, ὀπόσον, ἡβαῖον, ἐπι τυτθόν, μινυθα: non nisi quattuor huius modi locis dirimitur, *Γ* 584, 1092 *Α* 395, 461. Μηδέ ter, si memini, eo modo occurrit, *B* 260, 331 *Γ* 680, nusquam divisum, cum accentu tamen, μηδ', μηδέπερ. Haec igitur fuerit illa particula, quae in οὐδεμία οὐδέ εἰς superest. Reliquis locis rarissime coniungitur utraque particula, cum vis copulativa inest. Habet hoc Apollonium, ut particulam δέ pro καὶ usurpet: *Α* 618 *Γ* 381, 1247 *Α* 571, 783, 1244 et quae ex libris revocavi *B* 532, *Γ* 375: atque id ipsum δέ quantumvis in magna locutionum varietate in οὐ δέ, μη δέ intelligi ubique licet, interdum necesse est. Licet in οὐ δέ τι, οὐ δέ πη, πῶ, ποτε, velut *Γ* 84, 621, in οὐ — οὐ δέ, οὐ δέ — οὐ δέ *Α* 1267 *Γ* 338, in οὐ μέν — οὐ δέ *Α* 91. Necessarium est in οὐ δέ — οὐ *B* 409, *Γ* 748, in οὐ δὲ δίκαιοι *B* 1183, οὐ δὲ δίκη *Γ* 130. Aliquot locis admisi οὔτε — οὐ δέ, μήτε — μη δέ, *Α* 1190 *Α* 320, 617; *Γ* 679, quod scimus Ptolemaeum Ascalonitam probasse II. *Α* 93. Nimum fortassis tribui codici *Γ* 935 *Α* 429.

His potissimum rebus disponendis utilem hanc editionem putavi. in poeta ipso emendando operam insumptam, nisi forte res ipsa prodet, licebit dissimulare. Satisfacere volui legentibus, non vim facere. Cod. Laur. scripturas quas intelligi posse putarem, reddidi ubique: corruptis, ne ad obelum aut coniecturas confugerem, haud raro suffeci alius codicis quae per se suspecta non esset, auctoritatem. Velut *Α* 1272 φαίνοιεν, singularem numerum, videbatur tueri Herod. ad II. *Ε* 241: contra *B* 923 μέγαν

unius vulgaris libri longe praefendum alteri, quod ex reliquis Brunckius et Wellauerus ediderunt. Sed vereor ne interdum nimium codici Laur. confisus videar. Ποταμητίδες Γ 1218 et ἀνελειψης Δ 1485 debentur fortasse typographis; correxit Buttmanus 2 p. 431, 432. Διέτμαγον significatu intransitivo bis ex cod. L. edidi propter scholion Aristonici II. Π 354 et analogon ἔτραφον aequae a grammaticis proscriptum: nec sententiam mutaverim. Ἀθήθεσον Α 1171 mihi explicui ex placito celeberrimo grammaticorum, μέλλων εἰς ἐνεστώτα μεταβαίνει, schol. II. Α 120, 496 © 505, 545 Η 41, Od. Α 1, 701. Extat apud Nicandrum Ther. 409 eiusque schol. 115, alibi. Ipse Apollonius secundum cod. L. Γ 644 σβέσοι, Β 1064 ἄρσετε, 1069 ὄρσετε, Δ 817 πρήσονται: at Β 473 μογήσαι a ma. pr., μογήση ab eadem supra ser. Verum egregia est correctio Ziegleri, ἀθήθειον. Συννεφράσσασθαι Γ 917 lubricum dixit corrigere Lobeckius Par. ad Phr. p. 624: verissimum tamen est Apollonium affectare tnesin praep. σύν secundum II. Κ 19, vid. Γ 700, 295, 707 Β 563 Δ 1275.

Num fieri potuerit, ut in aliorum coniecturis recipiendis lentior fuerim, quam in meis, aliorum esto iudicium. Videbar mihi earum, quas olim proposui, severam censuram instituisse: quarum triginta fere admisi, interdum novis argumentis, velut Α 1216 ex Opp. Hal. Β 493. Accessit deinde novarum decuria, quarum causae breviter indicabuntur. Β 391 ἀρητόν idem volui significare, quod 1094 ἐελδομένοισιν. vulgato repugnare visus v. 393. Γ 294 emendavi ex Odyss. Χ 195 et Ap. Α 606. Γ 891 nimis absurde ferebatur: μετά cum dativo est Α 340, Β 757. Γ 1383 ὄμων inconcinnum: κῶλα apud Alexandrinos sunt pedes, Nic. Ther. 202 Lycophr. 616. Δ 145 cod. Laur. κατόμματον εἶστο, Guelf. κατ' ὀμματόν εἶστο, quae fortassis olim diastole librarii fuit, ut in L. δαυρούχουσα occurrit. κατ' ὀφθαλμούς λέγειν, κατηγορεῖν est Atticorum. νίσσεσθαι eodem quo hic sensu non est infrequens. Δ 269 libri εὐρροος, ex compendio eius, quod restitui ex Aesch. apud Athen. II, 87. Δ 502 idem schema effeci, ut Β 225. Δ 666 satis audacter secundum II. Σ 206 Φ 349. Δ 1198 ut Γ 647, Πηλείωνα δέ II, Ω 338. Δ 1372 ἡμέας libri. alterum Nic. Alex. 517, Arat. 445, coll. sch. II. Φ 444. Δ 1701: hiatus idem Α 369, 408, 480, 586, 1202. Ser. Dec. MDCCCLI.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
Α Ρ Γ Ο Ν Α Υ Τ Ι Κ Ω Ν Ἀ.

Ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
μνήσομαι, οἱ Πόντοιο κατα στόμα καὶ δια πέτρας
Κυανέας βασιλῆος ἐφημοσύνη Πελλίω
χρῦσειον μετα κῶας εὐξυγον ἤλασαν Ἀργῶ.
5 τοίην γὰρ Πελλίης φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
μοῖρα μένει στρυγερή, τοῦδ' ἀνέρος, ὅστιν ἴδοιτο
δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίησι δαμῆναι.
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτ' ἔτεην κατα βάξιν Ἰήσω
χειμερίοιο ῥέεθρα κῶν δια ποσσὶν ἀναύρου
10 ἄλλο μὲν ἐξεσάσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἐνερθεν
κάλλιπεν αὐθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῆσιν.
ἵκετο δ' ἐς Πελλίην αὐτοσχεδὸν ἀντιβολήσων
εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
ῥέξε θεοῖς: Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγξεν.
15 αἴψα δὲ τόνγ' ἐσιδὼν ἐφράσσατο, καὶ οἱ ἀεθλον
ἐντυε ναντιλίης πολυκηδέος, ὄφρ' ἐνι πόντῳ
ἦε καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσση.
νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἔτι κλειούσιν αἰοῖδοι
Ἄργον Ἀθηναίης καμείην ὑποθημοσύνησιν.
20 νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὖνομα μυθησαίμην
ἠρώων, δολιχῆς τε πόρους ἄλός, ὅσσα τ' ἔρεξαν
πλαζόμενοι: Μοῦσαι δ' ὑποφήτορες εἶεν αἰοιδῆς.
πρωτὰ νῦν Ὀρφῆος μνησάμεθα, τὸν ῥά ποτ' αὐτῇ
Καλλιόπη Θρημὶ φατίζεται ἐννηθεῖα

- 25 Οἰάργῳ σκοπιῆς Πιμπληίδος ἄγχι τεκέσθαι.
αὐτὰρ τόνγ' ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὖρεσι πέτρας
θέλξει ἀοιδάων ἐνοπῆ ποταμῶν τε θέεθρα.
φηγοὶ δ' ἀργιάδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς,
ἀκτῆς Θρηκίης Ζώνης ἐπι τηλεθόσσαι
- 30 ἐξείης στιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἄς ὄγ' ἐπιπρὸ
θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Περίηθεν.
Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον ἔων ἐπαρωγὸν ἀέθλων
Αἰσονίδης Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιθήσας
δέξατο, Περίη Βιστωνίδι κοιρανέοντα.
- 35 ἦλυθε δ' Ἄστερίων αὐτοσχεδόν, ὃν ἴα Κομήτης
γείνατο δινήεντος ἐφ' ὕδασιν Ἀπιδανοῖο,
Πειρεσιᾶς ὄρεος Φυλληίου ἀγρόθι ναίων,
ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας καὶ δῖος Ἐπιπεύς
ἄμφω συμφορεύονται, ἀπόπροθεν εἰς ἐν ἰόντες.
- 40 Λάρισαν δ' ἐπι τοῖσι λιπῶν Πολύφημος ἴκανεν
Εἰλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθάων,
ὁππότε Κενταύροις Λαπίθαι ἐπι θωρήσσοντο,
ὁπλότερος πολέμιζε· τότε αὖ βαρύνθεσκέ οἱ ἦδη
γυῖα, μένεν δ' ἔτι θυμὸς ἀρήιος, ὡς τὸ πάρος περ.
- 45 οὐ δὲ μὲν Ἴφικλος Φυλάκη ἐνι δηρὸν ἔλειπτο,
μήτρως Αἰσονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὅπνιεν
Αἴσων Ἀλκιμέδην Φυλακῆίδα· τῆς μιν ἀνώγει
πηοσύνη καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
οὐ δὲ Φεραῖς Ἄδμητος ἐυροήμεσσιν ἀνάσσων
- 50 μίμνεν ὑπο σκοπιῆν ὄρεος Χαλκωδοῦιοιο.
οὐ δ' Ἀλόπη μίμνον πολυλλῆμοι Ἐρμείαιο
νίεες εὖ δεδαῶτε δόλους, Ἔρυντος καὶ Ἐχίων.
τοῖσι δ' ἐπι τρίτατος γνωτὸς κίε νεισομένοισιν
Αἰθαλίδης· καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρύσσοιο φῶησιν
- 55 Μυρμιδόνος κούρη Φθιάς τέκεν Εὐπολέμεια·
τῷ δ' αὐτ' ἐγγεγάτην Μενετηίδος Ἀντιανείρης.

- ἦλυθε δ' ἀφρευῆν προλιπῶν Γυρτώνα Κόρωνος
Καινείδης, ἐσθλὸς μὲν, εὐὸ δ' οὐ πατρός ἀμείνων.
Καινεά γὰρ ζωὸν περ ἔτι κλείουσιν ἀοιδοὶ
- 60 Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφεας οἶος ἀπ' ἄλλων
ἦλασ' ἀριστήων· οἱ δ' ἔμπαλιν ὀρηθηθέντες
οὔτε μιν ἀγρίλαι προτέρω σθένον, οὔτε δαῖξαι·
ἀλλ' ἄρρητος ἀκαμπτος ἐδύσετο νειόθι γαίης,
θεινόμενος στιβαρῆσι καταίγδην ἐλάτησιν.
- 65 ἦλυθε δ' αὖ Μόψος Τιταρήσιος, ὃν περὶ πάντων
Αητοῖδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν·
ἠδὲ καὶ Εὐρυδάμας Κτιμένου πάϊς· ἄγχι δὲ λίμνης
Ἐυνιάδος Κτιμένην Δολοπηίδα ναιετάασκεν.
καὶ μὴν Ἄκτωρ νῆα Μενοίτιον ἐξ Ὀπόμεντος
- 70 ὤρσεν, ἀριστήεσσι συν ἀνδράσιν ὄφρα νέοιτο.
εἶπετο δ' Εὐρυτίων τε καὶ ἀλκίεις Ἐριβώτης,
νῆες δὲ μὲν Τελέοντος, ὃ δ' Ἴρου Ἀκτορίδαο·
ἦτοι δὲ μὲν Τελέοντος ἐνκλειῆς Ἐριβώτης,
Ἴρου δ' Εὐρυτίων. σὺν καὶ τρίτος ἦεν Οἰλεύς,
- 75 ἔξοχος ἠνορέην καὶ ἐπαῖξαι μετόπισθεν
εὖ δεδαῶς δήοισιν, ὅτε κλίνωσι φάλαγγας.
αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίης Κάνθος κίε, τὸν ἴα Κάνητος
πέμπεν Ἀβαντιάδης λεληθῆνον· οὐ μὲν ἐμελλεν
νοστήσειν Κήρινθον ὑπότροπος· αἶσα γὰρ ἦεν
- 80 αὐτὸν ὁμῶς Μόψον τε δαήμενα μαντοσυνάων
πλαγχθέντας Αιβύης ἐνι πείρασι δηρωθῆναι.
ὡς οὐκ ἀνθρώποισι κακῶν μήκιστον ἐπαυρεῖν·
ὁππότε κἀκείνους Αιβύη ἐνι ταρχύσαντο,
τόσσον ἐκὰς Κόλχαν, ὅσσον τέ περ ἠέλιιο
- 85 μεσσηγὺς δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ εἰσορόονται.
τῷ δ' ἄρ' ἐπι Κλύτιός τε καὶ Ἴφικτος ἠγεροέθοντο,
Οἰχαλῆς ἐπίουροι, ἀπηνέος Εὐρύτου νῆες,
Εὐρύτου, ᾧ πόρε τόξον Ἐκηβόλος· οὐ δ' ἀπόνητο

- δωτίνης· αὐτῷ γὰρ ἐκὼν ἐρίδηνε δοτῆρι.
 90 τοῖσι δ' ἐπ' Αἰακίδαι μετεκίαθον· οὐ μὲν ἄμ' ἄμφω,
 οὐ δ' ὁμόθεν. νόσφιν γὰρ ἀλευάμενοι κατένασθεν
 Αἰγίνης, ὅτε Φῶχον ἀδελφῶν ἐξενάριξαν
 ἀφραδίη. Τελαμῶν μὲν ἐν Ἀττιδίδι νάσσατο νήσφ·
 Πηλεὺς δὲ Φθίῃ ἐν δώματα ναῖε λιασθεῖς.
 95 τοῖς δ' ἐπι Κεκροπήθην ἀρήϊος ἤλυθε Βούτης,
 παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος, ἐυμμελῆς τε Φάληρος.
 Ἄλκων μιν προέηκε πατήρ ἑός· οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους
 γήραος νῆας ἔχεν βιότοιό τε κηδεμονῆας.
 ἀλλὰ ἔτηλύγετόν περ ὁμῶς καὶ μοῦνον ἔοντα
 100 πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπρέποι ἠρώεσσι.
 Θησέα δ' ὅς περὶ πάντας Ἐρεχθίδας ἐκέκαστο,
 Ταυναρίην αἰδηλὸς ὑπο χθόνα δεσμὸς ἔρυνκεν,
 Πειριδίῳ ἐσπόμενον κοινὴν ὁδόν. ἦ τέ κεν ἄμφω
 ῥηίτερον καμάτοιο τέλος πάντεσσιν ἔθεντο.
 105 Τίφης δ' Ἀγνιάδης Σιφαεῖα κάλλιπε δῆμον
 Θεσπιέων, ἐσθλὸς μὲν ὀρινόμενον προδαῆναι
 κῦμ' ἀλὸς εὐρείης, ἐσθλὸς δ' ἀνέμοιο θυέλλας
 καὶ πλόον ἠέλιῳ τε καὶ ἀστέρι τεκμήρασθαι.
 αὐτῇ μιν Τριτανὺς ἀριστήων ἐς ὀμιλον
 110 ὤρσεν Ἀθηναίη, μετα δ' ἤλυθεν ἔλδομένοισιν.
 αὐτῇ γὰρ καὶ νῆα θοὴν κάμε· συν δέ οἱ Ἄργος
 τεῦξεν Ἀρεστορίδης κείνης ὑποθημοσύνησιν.
 τῷ καὶ πασάων προφρεστάτῃ ἐπλετο νηῶν,
 ὄσσαι ὑπ' εἰρεσίησιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.
 115 Φλίας δ' αὐτ' ἐπι τοῖσιν Ἀραιθυρέηθεν ἵκανεν,
 ἐνθ' ἀφνειὸς ἔναιε Διωνύσοιο ἔκhti,
 πατρὸς ἐοῦ, πηγῆσιν ἐφέστιος Ἄσωποιο.
 Ἄργόθεν αὖ Ταλαὸς καὶ Ἀρήϊος, νῆε Βιάντος,
 ἤλυθον ἴφθιμός τε Λεώδοκος, οὗς τέκε Πηρῶ
 120 Νηληΐς· τῆς δ' ἄμφι δύην ἐμόγησε βαρεῖαν

- Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰφίκλοιο Μελάμπους.
 οὐ δὲ μὲν οὐδὲ βίην κρατερόφρονος Ἡρακλῆος
 πευθόμεθ' Αἰσουίδαο λιλαιομένου ἀθερῆξαι.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄιε βάξιν ἀγειρομένων ἠρώων,
 125 νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίας Λυρκῆιου Ἄργος ἀμείψας
 τὴν ὁδόν, ἧ ξῶν φέρε κάπριον, ὅς ῥ' ἐνὶ βήσσης
 φέρεβτο Λαμπεύης, Ἐρυσμάνθιον ἄμ' μέγα τίφος,
 τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορῆσιν
 δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπεθήκατο νότων,
 130 αὐτὸς δ' ἧ ἰότητι παρεκ νόον Εὐρυσθέης
 ὠρμήθη· συν καὶ οἱ Ἴλας κίεν ἐσθλὸς ὀπάων,
 πρωθήβης, ἰῶν τε φορεὺς φύλακός τε βιοῖο.
 τῷ δ' ἐπι δὴ θεῖοιο κίεν Δαναοῖο γενέθλη,
 Ναύπλιος. ἧ γὰρ ἔην Κλυτονήου Ναυβολίδαο·
 135 Ναύβολος αὖ Λέρονου· Λέρονόν γε μὲν ἴδμεν ἔοντα
 Προΐτου Ναυπλιάδαο· Ποσειδάωνι δὲ κούρη
 πρὶν ποτ' Ἀμυμώνῃ Δαναὶς τέκεν εὐνηθεῖσα
 Ναύπλιον, ὅς περὶ πάντας ἐκαίνυτο ναυτιλίησιν.
 Ἴδμων δ' ὑστάτιος μετεκίαθεν, ὄσσοι ἔναιον
 140 Ἄργος, ἐπεὶ δεδαῶς τὸν ἔδν μόρον οἰωνοῖσιν
 ἦε, μὴ οἱ δῆμος ἐνκλείης ἀγάσαιτο.
 οὐ μὲν ὄγ' ἦεν Ἄβαντος ἐτήτυμον, ἀλλὰ μιν αὐτὸς
 γείνατο κυδαλίμοις ἐναρίθμιον Αἰολίδῃσιν
 Αἰητοῖδης· αὐτὸς δὲ θεοπροπίας ἐδίδαξεν
 145 οἰωνούς τ' ἀλέγειν ἠδ' ἔμπυρα σήματ' ἰδέσθαι.
 καὶ μὴν Αἰτωλὶς κρατερόν Πολυδεῦκεα Λήδη
 Κάστορά τ' ἀνυπόδων ὤρσεν δεδαημένον ἵππων
 Σπάρτηθεν· τοὺς δ' ἦγε δόμοις ἐνὶ Τυνδαρείοιο
 τηλυγέτους ᾠδῆνι μῆν τέκεν· οὐ δ' ἀπίθησεν
 150 νεῖσομένους· Ζηνὸς γὰρ ἐπάξια μῆδετο λέκτρων.
 οἱ τ' Ἀφαρητιάδαι Λυγκεύς καὶ ὑπέρβιος Ἴδας
 Ἀρήνηθεν ἔβαν, μεγάλη περιθαρσέες ἀλκῇ

ἀμφοτέροισι· Ἀνγκεύς δὲ καὶ ὄξυτάτοισι ἐκέκαστο
 ὄμμασιν, εἰ ἔτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κείνον
 155 φηδὶδίας καὶ νέρθε κατα χθονὸς ἀνγάσσειν.
 σὺν δὲ Περικλύμενος Νηλῆϊος ὄρωτο νέεσθαι,
 πρεσβύτατος παίδων, ὅσσοι Πύλω ἐξεγέροντο
 Νηλῆος θείοιο· Ποσειδάων δὲ οἱ ἀλκὴν
 δῶκεν ἀπειρεσίην ἣδ' ὅ τι κεν ἀρήσαιο
 160 μαρνάμενος, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῇ πολέμοιο.
 καὶ μὴν Ἀμφιδάμας Κηφεύς τ' ἴσαν Ἀρκαδίηθεν,
 οἱ Τεγέην καὶ κλήρον Ἀφειδάντειον ἔναιον,
 νῆε δὴν Ἀλεοῦ· τρίτατός γε μὴν ἔσπετ' ἰούσιν
 Ἀγκαῖος, τὸν μὲν ἄ πατὴρ Ἀνκόοργος ἐπεμπευ,
 165 τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος· ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
 γηράσκοντ' Ἀλεὸν λίπετ' ἄμ πόλιν ὄφρα κομίζοι,
 παῖδα δ' ἐὼν σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὅπασσεν.
 βῆ δ' ὄγε Μαιναλῆς ἄρκτου δέρος ἀμφίτομόν τε
 δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν· ἔντεα γάρ οἱ
 170 πατροπάτωρ Ἀλεὸς μυχάτη ἐνέκρουσε καλιῆ,
 αἰ κέν πως ἔτι καὶ τὸν ἐρητύσειε νέεσθαι.
 βῆ δὲ καὶ Ἀυγείης, ὃν δὴ φάτις Ἡελίοιο
 ἔμμεναι· Ἡλείοισι δ' ὄγ' ἀνδράσιν ἐμβασίλευεν,
 ὄλβω κυδιόων· μέγα δ' ἔτεο Κολχίδα γαῖαν
 175 αὐτόν τ' Αἰήτην ἰδέειν σημάντορα Κόλχων.
 Ἀστέριος δὲ καὶ Ἀμφίων Ὑπερασίου νῆες
 Πελλήνης ἀφίκανον Ἀχαιῶδες, ἣν ποτε Πέλλης
 πατροπάτωρ ἐπόλισσεν ἐπ' ὄφρυσιν αἰγιαλοῖο.
 Ταῖναρον αὐτ' ἐπι τοῖσι λιπὼν Εὐφημος ἴκανευ,
 180 τὸν ἄρα Ποσειδάωνι ποδωκηέστατον ἄλλων
 Εὐρώπῃ Τιτυοῖο μεγασθενέος τέκε κόρη.
 κείνος ἀνῆρ καὶ πόντου ἐπι γλαυκοῖο θέεσκεν
 οἰδματος, οὐ δὲ θοοὺς βᾶπτεν πόδας· ἀλλ' ὅσον
 ἄκροισ

ἴγνεσι τεγγόμενος διερεῖ πεφόρητο κελεύθῃ.
 185 καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἴκοντο·
 ἦτοι ὁ μὲν πτολίεθρον ἄγαυοῦ Μιλήτιο
 νοσφισθαῖς Ἐργίνοιο, ὁ δ' Ἰμβρασίης ἔδος Ἥρης,
 Παρθενίην, Ἀγκαῖος ὑπέρβιος· ἵστορε δ' ἄμφω
 ἤμην ναυτιλῆς ἣδ' ἄρεος εὐχετόωντο.
 190 Οἰνεΐδης δ' ἐπι τοῖσιν ἀφορμηθεὶς Καλυδῶνος
 ἀλκῆεις Μελέαργος ἀνήλυθε Λαοκόων τε,
 Λαοκόων Οἰνῆος ἀδελφεός· οὐ μὲν ἴης γε
 μητέρος· ἀλλὰ ἔθῆσσα γυνὴ τέκε· τὸν μὲν ἄρ Οἰ-
 νεύς
 ἤδη γηραλέον κοσμήτορα παιδὸς ἱαλλεν·
 195 ὦδ' ἔτι κορυφῶν περιθαρσέα δύνεν ὄμιλον
 ἠρώων· τοῦ δ' οὕτιν' ὑπέριτερον ἄλλον οἶω,
 νόσφιν γ' Ἡρακλῆος, ἐπελθέμεν, εἰ κ' ἔτι μούνον
 αὐθι μένων λυκάβαντα μετετράφη Αἰτωλοῖσιν.
 καὶ μὴν οἱ μήτρως αὐτὴν ὁδόν, εὐ μὲν ἄκοντι,
 200 εὐ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ δεδαημένος ἀντιφέρεσθαι,
 Θεστιάδης Ἴφικλος ἐφωμάριτῃσε κίοντι.
 σὺν δὲ Παλαιμόνιος Λέρονος παῖς Ὀλενίοιο,
 Λέρονος ἐπίκλησιν, γενεὴν γε μὲν Ἠφαίστοιο·
 τούνεκ' ἔην πόδα σιφλός· ἀτὰρ θέμας οὐ κέ τις ἔτλη
 205 ἠνορέην τ' ὀνόσασθαι· ὁ καὶ μεταρίθμιος ἦεν
 πᾶσιν ἀριστήεσσιν, Ἰήσου κῦδος ἀέξων.
 ἐκ δ' ἄρα Φωκῆων κίεν Ἴφικτος Ὀρνυτίδαο
 Ναυβόλου ἐκγεγαώς· ξείνος δὲ οἱ ἔσκε πάροιθεν,
 ἦμος ἔβη Πυθῶ δὲ θεοπροπίας ἐρεείνων
 210 ναυτιλῆς· τόθι γάρ μιν εἰς ὑπέδεκτο δόμοισιν.
 Ζήτης αὖ Κάλαις τε Βορῆιοι νῆες ἴκοντο,
 οὓς ποτ' Ἐρεχθίδης Βορέῃ τέκεν Ὀρείθυια
 ἐσχατιῇ Θρηάκης δυσχειμέρου· ἐνθ' ἄρα τήνγῃ
 Θρηάκιος Βορέης ἀνερείψατο Κεκροπίηθεν

- 215 Ἴλισσοῦ προπάροιθε χορῶ ἐν δινεύουσιν.
καί μιν ἄγων ἔκαθεν, Σαρπηδονίην ὄδι πέτρην
κλείουσιν, ποταμοῖο παρα ῥόον Ἐορίνοιο,
λυγαίοις ἐδάμασσε περι νεφέεσσι καλύψας.
τῶ μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἐκάτερθεν ἐρουνάς
- 220 σείον ἀειρομένω πτέρυγας, μέγα θάμβος ἰδέσθαι,
χρυσείαις φολίδεσσι διαυγέας· ἀμφὶ δὲ νώτοις
κράατος ἐξ ὑπάτοιο καὶ ἀνχένος ἔνθα καὶ ἔνθα
κνάνει δονέοντο μετα πνοιῆσιν ἔθειραι.
οὐ δὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πάις μενέαινεν Ἄκαστος.
- 225 ἰφθίμου Πελλίαο δόμοις ἐνὶ πατρὸς εἴησ
μιμνάξειν, Ἄργός τε θεᾶς ὑποεργὸς Ἀθήνησ·
ἀλλ' ἄρα καὶ τῶ μέλλον ἐνικρινθῆναι ὁμίλω.
τόσσοι ἄρ' Αἰσονίδη συμμήστορες ἠγερέθοντο,
τοὺς μὲν ἀριστήσ Μινύας περιναϊεταόντες
- 230 κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν
οἱ πλείστοι καὶ ἀριστοὶ ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο
ἔμμεναι· ὡς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰήσωνα γείνατο μήτηρ
Ἀλκιμέδη, Κλυμένησ Μινυηίδος ἐκγεγαυῖα.
αὐτὰρ ἐπεὶ δμῶεσσιν ἐπαρτέα πάντ' ἐτέτυκτο,
- 235 ὅσσα περ ἐντύνονται ἐπαρτέεσ ἐνδοθὶ νῆεσ,
εὐτ' ἂν ἄρη χροέσ ἀνδρᾶσ ὑπεῖρ ἅλα ναυτίλλεσθαι,
δὴ τότε ἴσαν μετα νῆα δι' ἄστεοσ, ἔνθα περ ἀκταὶ
κλείονται Παργασαὶ Μαγνητίδεσ· ἀμφὶ δὲ λαῶν
πληθὺσ σπεροχόμενων ἄμυδισ θεέν· οἱ δὲ φαινοὶ
- 240 ἀστέρεσ ὡσ νεφέεσσι μετέπερον· ᾧδε δ' ἔκαστος
ἐννεπεν εἰσορόων σὺν τεύχεσιν Αἰσσοντασ
„Ζεῦ ἄνα, τίσ Πελλίαο νόοσ; πόθι τόσσον ὄμιλον
ἠρώων γαίησ Παναχαίδοσ ἔκτοθι βάλλει;
αὐτῆμάρ κε δόμοιοσ ὀλοῶ πυρὶ δηώσειαν
- 245 Αἰήτεω, ὅτε μὴ σφιν ἐκὼν δέροσ ἐγγυαλίξῃ.
ἀλλ' οὐ φνικτὰ κέλευθα, πόνοσ δ' ἄπρηκτοσ ἰοῦσιν.“

- ὡσ φάσαν ἔνθα καὶ ἔνθα κατα πτόλιον· αἱ δὲ γυ-
ναῖκεσ
- πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐσ αἰθέρα χεῖρασ ἄειρον
εὐχόμεναι νόστοιο τέλος θυμηδὸσ ὀπάσσαι.
- 250 ἄλλη δ' εἰσ ἐτέρην ὀλοφύρετο δάκρυ χέουσα
„θελή Ἀλκιμέδη, καὶ σοὶ κακὸν ὀψέ περ ἔμπησ
ἦλυθεν· οὐ δ' ἐτέλεσσασ ἐπ' ἀγλαίῃ βίοτιο.
Αἰσων αὐτὸν μέγα δὴ τι δυσάμμοροσ. ἦ τέ οἱ ἦεν
βέλτεροσ, εἰ τὸ πάροιθεν ἐνὶ κτερέεσσιν ἔλυσθαισ
- 255 νεῖόθι γαίησ κείτο, κακῶν ἔτι νῆισ ἀέθλων.
ὡσ ὄφελεν καὶ Φοῖβον, ὅτ' ὤλετο παρθένοσ Ἐλλη,
κῦμα μέλαν κριῶ ἄμ' ἐπικλύσαι. ἀλλὰ καὶ αὐδὴν
ἀνδρομέην προέηκε κακὸν τέρασ, ὡσ κεν ἀνίασ
Ἀλκιμέδη μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θείῃ.“
- 260 αἱ μὲν ἄρ' ὡσ ἀγόρευον ἐπὶ προμολῆσι κίοντων.
ἦδη δὲ δμῶέσ τε πολεῖσ δμῶαί τ' ἀγέροντο,
μήτηρ δ' ἀμφ' αὐτὸν βεβολημένη. ὄξυ δ' ἐκάστην
δύνεν ἄχοσ· σὺν δὲ σφι πατήρ ὀλοῶ ὑπο γῆρα
ἐντυπὰσ ἐν λεχέεσσι καλυψάμενοσ γοάσκειν.
- 265 αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα κατεπρήνυεν ἀνίασ
θαροσύνων, δμῶεσσι δ' ἀρήια τεύχε' ἀείρειν
πέφραδεν· οἱ δ' αὐτὸν σῖγα κατηφέεσ ἠείροντο.
μήτηρ δ' ὡσ τὰ πρῶτ' ἐπεχεύατο πῆχεσ παιδί,
ὡσ ἔχετο κλαίουσ' ἀδινώτεροσ, ἦτε κούρη
- 270 οἴοθεν ἀσπασίωσ πολυὴν τροφὸν ἀμφιπεσοῦσα
μύρεται, ἦ οὐκ εἰσὶν ἔτ' ἄλλοι κηδεμονῆεσ,
ἀλλ' ὑπο μητροιῇ βίοτον βαρὺν ἠγγλάξει,
καὶ ἐ νέον πολέεσσιν ὀνειδέσιν ἐστυφέλιξεν·
τῇ δὲ τ' ὀδυρομένη δέδεται κέαρ ἐνδοθεν ἄτη,
- 275 οὐ δ' ἔχει ἐκφυλάξει τόσσον γόον, ὅσσοσ ὄρεχθεῖ·
ὡσ ἀδινὸν κλαίεσκεν ἐὼν παῖδ' ἀγκὰσ ἔχουσα
Ἀλκιμέδη. καὶ τοῖοσ ἔποσ φάτο κηδοσύνησιν

„αἰθ' ὄφελον κείν' ἤμαρ, ὅτ' ἐξειπόντος ἄκουσα
 δειλὴ ἐγὼ Πελλίαο κακὴν βασιλῆος ἐφετιμῆν,
 280 αὐτίκ' ἀπο ψυχῆν μεθέμεν, κηδέων τε λαθέσθαι,
 ὄφρ' αὐτός με τεῆσι φίλαις ταρχύσαια χερσίν,
 τέκνον ἐμόν· τὸ γὰρ οἶον ἔην ἔτι λοιπὸν ἐέλδωρ
 ἐκ σέθεν, ἄλλα δὲ πάντα πάλαι θρηπτήρια πέσσω.
 νῦν γε μὲν ἢ τὸ πάροιθεν Ἀχαιιάδεσσιν ἀγρητῆ
 285 δμῶϊς ὅπως κενεοῖσι λελεῖψομαι ἐν μεγάροισιν,
 σεῖο πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος, ᾧ ἐπι πολλὴν
 ἀγλαίην καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ᾧ ἐπι μούνο
 μίτρον πρῶτον ἔλυσα καὶ ὕστατον. ἔξοχα γάρ μοι
 Εἰλείθυια θεὰ πολέος ἐμέγηρε τόκοιο.
 290 ᾧ μοι ἐμῆς ἄτης. τὸ μὲν οὐδ' ὅσον, οὐδ' ἐν ὄνειρῳ
 αἰσάμην, εἰ Φοῖξος ἐμοὶ κακὸν ἔσσειτ' ἀλύξας.“
 ὡς ἦγε στενάχουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναῖκες
 ἀμφίπολοι γοάσκον ἐπισταδόν· αὐτὰρ ὃ τήνγε
 μειλιχίοις ἐπέεσσι παρηγορέων προσέειπεν
 295 „μῆ μοι λευγαλέας ἐμβάλλεο, μήτερον, ἀνίας
 ὦδε λίην· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐρητύσεις κακότητος
 δάκρυσιν, ἀλλ' ἔτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄροιο.
 πῆματα γάρ τ' αἰδέηλα θεοὶ θνητοῖσι νέμονσιν.
 τῶν μοῖραν κατα θυμὸν ἀνιάζουσα περ ἔμπης
 300 τλήθι φέρειν· θάρσει δὲ συνημοσύνησιν Ἀθήνης
 ἠδὲ θεοπροπίησιν, ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖβος
 ἔχρη, ἀτὰρ μετέπειτά γ' ἀριστήων ἐπαρωγῆ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἐκῆλος
 μίμνε δόμοις, μὴ δ' ὄρουις ἀεικελίη πέλε νηῖ·
 305 κείσε δ' ὀμαρτήσουσιν ἔται δμῶές τε κίοντι.“
 ἦ, καὶ ὃ μὲν προτέρωσσε δόμων ἐξ ὄρω νέεσθαι.
 οἶος δ' ἐκ νηοῖο θυώδεος εἴσιν Ἀπόλλων
 Δῆλον ἀν' ἠραθέην, ἠὲ Κλάρον, ἠὲ ὄγε Πυθῶ,
 ἠὲ Ἀνκίην εὐρεῖαν ἐπι Ξάνθοιο ῥοῆσιν,

310 τοῖος ἀνα πληθὺν δῆμον κίεν· ὄρω δ' αὐτῇ
 κελκομένων ἀμυδῖς. τῷ δὲ ξύμβλητο γεραῖῃ
 Ἴφιάς Ἀρτέμιδος πολιηόρου ἀρήτεια,
 καὶ μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσειν, οὐ δὲ τι φάσθαι
 ἔμπης ἱεμένη θύνατο, προθέοντος ὀμίλου·
 315 ἀλλ' ἢ μὲν λίπετ' αὖθι παρακλιδόν, οἷα γεραῖῃ
 ὀπλοτέρων, ὃ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεῖς ἐλιάσθη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόλῃος ἐνδυμήτους λίπ' ἀρνιας,
 ἀκτῆν δ' ἵκανε Παργασιίδα, τῇ μιν ἑταῖροι
 δειδέχατ' Ἀργῶῃ ἀμυδῖς παρα νηὶ μένοντες.
 320 στῆ δ' ἄρ' ἐπι προμολῆς· οἷ δ' ἀντίοι ἠγερέθοντο.
 ἐς δ' ἐνόησαν Ἀκαστον ὁμῶς Ἄργον τε πόλῃος
 νόσφι καταβλώσκοντας, ἐθάμβησαν δ' ἐσιδόντες
 πασσυδίῃ Πελλίαο παρεκ νόου ἰθύνοντας.
 δέσμα δ' ὃ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμφέχετ' ὄμους
 325 Ἄργος Ἀρεστορίδης λάχρη μέλαν· αὐτὰρ ὃ καλλὴν
 δίπλακα, τήν οἱ ὄπασσε κασιγνήτη Πελοπίεια.
 ἀλλ' ἔμπης τῷ μὲν τε διεξερέεσθαι ἕκαστα
 ἔσχετο· τοὺς δ' ἀγορῆν δὲ συνεδριάσθαι ἄνωγεν.
 αὐτοῦ δ' ἰλλομένοις ἐπι λαίφρεσιν ἠδὲ καὶ ἰστῷ
 330 κελκίμένῳ μάλα πάντες ἐπισχερῶ ἐδριόωντο.
 τοῖσιν δ' Αἴθουος υἱὸς ἐυφρονέων μετέειπεν
 „ἄλλα μὲν ὅσσα τε νηὶ ἐφοπλίσσασθαι εἰοικεν, —
 πάντα γὰρ εὖ κατα νόσμον — ἐπαρτέα κείται ἰούσιν.
 τῷ οὐκ ἂν δηναῖον ἐχοίμεθα τοῖο ἐκητι
 335 ναυτιλῆς, ὅτε μόνον ἐπιπνεύσουσιν ἀῆται.
 ἀλλά, φίλοι, — ξυρὸς γὰρ ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω,
 ξυναὶ δ' ἄμμι πέλονται ἐς Αἰήταιο κέλευθοι —
 τούνεκα νῦν τὸν ἀριστον ἀφειδήσαντες ἔλεσθε
 ὄρχαμον ὑμείων, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο,
 340 νεῖκα συνθεσίας τε μετα ξείνοισι βαλέσθαι.
 ὡς φάτο· πάπτηναν δὲ νέοι θρασὺν Ἡρακλῆα

ἤμενον ἐν μέσσοισι· μὴ δέ ἐ πάντες ἀντῆ
σημαίνειν ἐπέτελλον· ὃ δ' αὐτόθεν, ἐνθά περ ἦστο,
δεξιτερὴν ἀνα χεῖρα ταυύσσατο φώνησέν τε
345 „μήτις ἐμοὶ τόδε κῦδος ὀπαζέτω. οὐ γὰρ ἐρωγε
πεῖδομαι· ὥστε καὶ ἄλλον ἀναστήσεσθαι ἐρύξω.
αὐτός, ὅτις ξυνάγειρε, καὶ ἀρχεῖοι ὀμάδοιο.“

ἦ ῥα μέγα φρονέων· ἐπι δ' ἤμεον, ὡς ἐκέλευεν
Ἡρακλῆς. ἀνα δ' αὐτὸς ἀρήϊος ὄρουντ' Ἰήσων

350 γηθόσυνος, καὶ τοῖα λιλαιομένοις ἀγόρευεν
„εἰ μὲν δὴ μοι κῦδος ἐπιτροπᾶτε μέλεσθαι,
μηκέτ' ἐπειθ', ὡς καὶ ποῖν, ἐρητύοιτο κέλευθα.
νῦν γε μὲν ἦδη Φοῖβον ἀρεσσάμενοι θυέεσσι
δαῖτ' ἐντυνώμεσθαι παρασχεδόν. ὄφρα δ' ἱασι
355 δμῶες ἐμοὶ σταθμῶν σημάντορες, οἷσι μέμηλεν
δεῦρο βόας ἀγέληθεν ἐν κρίναντας ἐλάσσαι,
τόφρα κε νῆ' ἐρύσσαιμεν ἔσω ἄλός, ὄπλά τε πάντα
ἐνθήμενοι πεπάλαχθε κατα κληῖδας ἐρετμᾶ.
τείως δ' αὖ καὶ βωμὸν ἐπάκτιον Ἐμβασιόιο
360 θείομεν Ἀπόλλωνος, ὃ μοι χρεῖων ὑπέδεκτο
σημανεῖν δεῖξειν τε πόρους ἄλός, εἰ κε θυηλαῖς
οὐ ἔθεν ἐξάροχμαι ἀεθλεύων βασιλῆι.“

ἦ ῥα, καὶ εἰς ἔργον πρῶτος τράπεθ'· οἱ δ' ἐπανέσταν
πειθόμενοι· ἀπο δ' εἴματ' ἐπήτριμα νηήσαντο
365 λείψ ἐπι πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα
κύμασι, χειμερὴν δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἄλλη.
νῆα δ' ἐπικρατέως Ἄργου ὑποδημοσύνησιν
ἔξωσαν πάμπρωτον ἐυστρεφεῖ ἐνδοθεν ὄπλω
τεινάμενοι ἐκάτερθεν, ἴν' εὐ ἀραροῖατο γόμοφοις
370 δούρατα καὶ ῥοθίοιο βίην ἔχοι ἀντιόσσαν.
σκάπτον δ' αἶψα κατ' εὐρος ὅσον περιβάλλετο χῶρος
ἠδὲ κατα πρῶραν εἴσω ἄλός ὀσσάτιόν περ
ἐλκομένη χεῖρεσσιν ἐπιδραμέεσθαι ἔμελλεν.

αἰεὶ δὲ προτέρω χθαμαλώτερον ἐξελάχαινον
375 στείρης, ἐν δ' ὀλκῷ ξεστὰς στορέσαντο φάλαγγας·
τὴν δὲ κατάντη κλίναν ἐπι πρῶτῃσι φάλαγγιν,
ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι' αὐτῶν φορέοιτο.
ὑψι δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθα μεταστρέφαντες ἐρετμᾶ
πήχυιόν προύχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδησαν.

380 τῶν δ' ἐναμοιβαδὶς αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθεν,
στερνὰ θ' ὀμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. ἐν δ' ἄρα Τίφης
βήσαθ', ἴν' ὀτρύνει νεούς κατα καιρὸν ἐρύσσαι·
κεκλόμενος δ' ἦρσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παράσσον
ἢ κράτει βροῖσαντε μὴ στυφέλιξαν ἐρωῆ
385 νεόθεν ἐξ ἔδρης, ἐπι δ' ἐρρώσαντο πόδεσσιν
προπροβιαζόμενοι· ἦ δ' ἔσπετο Πηλιάς Ἀργῶ
δίμφα μάλ'· οἱ δ' ἐκάτερθεν ἐπίαχον αἰσσοῦντες.
αἰ δ' ἄρ' ὑπο τρόπιδι στιβαρῆν στενάχοντο φάλαγγες
τριβόμεναι· περὶ δὲ σφιν αἰδνὴ κήμιε λιγνύς
390 βροθόσυνη, κατόλισθε δ' ἔσω ἄλός· οἱ δὲ μιν αὖθι·
ἄψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν.
σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἐρετμᾶ κατήρτων· ἐν δὲ οἱ ἰστόν
λαίφεά τ' εὐποίητα καὶ ἀρμαλὴν ἐβάλοντο.

αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα περιφραδέως ἀλέγνυαν,
395 κληῖδας μὲν πρῶτα πάλω διεμοιρήσαντο,
ἄνδρ' ἐντυναμένω δοιῶ μίαν· ἐκ δ' ἄρα μέσσην
ἤρπον Ἡρακλῆι καὶ ἠρώων ἄτερο ἄλλον
Ἄργαίω, Τεγέης ὃς ῥα πτολίεθρον ἔναιεν.
τοῖς μέσσην οἰοῖσιν ἀπο κληῖδα λίποντο
400 αὐτως, οὔτι πάλω· ἐπι δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες
Τίφην ἐυστείρης οἴηια νηὸς ἐρύσθαι.

ἐνθεν δ' αὖ λαιγγας ἄλός σχεδὸν ὀχλίζοντες
νηέον αὐτόθι βωμὸν ἐπάκτιον Ἀπόλλωνος,
Ἀκτίου Ἐμβασιόιο τ' ἐπώνυμον· ὦκα δὲ τοίγε
405 φητροῦς ἀζαλέης στόρεσαν καθύπερθεν ἐλαίης.

τείως δ' αὐτ' ἀγέληθεν ἐπιπροέηκαν ἄγοντες
 βουκόλοι Αἰσονίδαο δὺω βόε. τοὺς δ' ἐρύσαντο
 κουρότεροι ἐτάρων βωμοῦ σχεδόν. οἳ δ' ἄρ' ἔπειτα
 χέριβὰ τ' οὐλοχύτας τε παρέσχεθον. αὐτὰρ Ἴήσω
 410 εὐχετο κεκλόμενος πατρώιον Ἀπόλλωνα
 „κλυθι, ἄναξ Παρασάς τε πόλιν τ' Αἰσωνίδα ναίων,
 ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον, ὅς μοι ὑπέστης
 Πυθοῖ χροιομένῳ ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο
 σημανέειν. αὐτὸς γὰρ ἐπαίτιος ἔπλεν ἀέθλων.
 415 αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα συν ἄρτεμέεσσιν ἐταίροις
 κείσέ τε καὶ παλίνορσον ἐς Ἑλλάδα. σοὶ δ' ἂν ὀπίσσω
 τόσσων, ὅσσοι κεν νοστήσομεν, ἀγλαὰ ταύρων
 ἱερά πάλιν βωμῶ ἐπιθήσομεν· ἄλλα δὲ Πυθοῖ,
 ἄλλα δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσω.
 420 νῦν δ' ἴθι, καὶ τῆνδ' ἡμῖν, Ἐκηβόλε, δέξο θυηλῆν,
 ἣν τοι τῆσδ' ἐπίβαθρα χάριν προτεθείμεθα νηὸς
 πρωτίστην· λύσαιμι δ', ἄναξ, ἐπ' ἀπήμονι μοίρῃ
 πείσματα σὴν δια μῆτιν· ἐπιπνεύσειε δ' ἀήτης
 μελιχος, ᾧ κ' ἐπι πόντον ἔλευσόμεθ' εὐδιόωντες.“
 425 ἦ καὶ ἄμ' εὐχολῆ προχύτας βάλε. τῷ δ' ἐπι βουσῖν
 ζωσάσθην, Ἀργαῖος ὑπέροβιος Ἡρακλῆς τε.
 ἦτοι ὁ μὲν ῥοπάλα μῆσον κάρη ἀμφι μέτωπα
 πληξεν, ὁ δ' ἀθρόος αὐθι πεσῶν ἐνερείσατο γαίῃ·
 Ἀργαῖος δ' ἐτέροιο κατα πλατὺν αὐχένα κόψας
 430 χαλκίῳ πελέκει κρατεροῦς διέκρυσσε τένοντας·
 ἦριπε δ' ἀμφοτέροισι περιρρηθῆς κεράεσσιν.
 τοὺς δ' ἔταροι σφάζάν τε θοῶς, δειρᾶν τε βοείας,
 κόπτον, δαίτρονόν τε, καὶ ἱερά μῆρ' ἐτάμοντο,
 καδ δ' ἄμυδις τάγε πάντα καλύψαντες πύκα δημῶ
 435 καῖον ἐπι σχίζησιν· ὁ δ' ἀκρήτους χέε λουβὰς
 Αἰσονίδης, γῆθει δὲ σέλας θηεύμενος Ἴδμων
 πάντοσε λαμπόμενον θυέων ἄπο τοῖό τε λιγνὺν

πορφυρέαις ἑλίκεσσιν ἐναΐσιμον αἰσβουσαν·
 αἴψα δ' ἀπηλερέως νόον ἔκφατο Αἰητοῖδαο
 440 „ὑμῖν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρεῖά τε περῆσαι
 ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσσω
 κείσέ τε δευρό τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν στυγερῇ ὑπο δαίμονος αἴσῃ
 τηλόθι που πέρωται ἐπ' Ἀσίδος ἠπειροιο.
 445 ᾧδε κακοῖς δεδαῶς ἔτι καὶ πάρος οἰωνοῖσιν
 πότμον ἐμὸν πάτρης ἐξήιον, ὄφρ' ἐπιβαίην
 νηὸς, ἐνκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται.“
 ὣς ἄρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπίης αἰόντες
 νόστῳ μὲν γῆθησαν, ἄχος δ' ἔλεν Ἴδμωνος αἴσῃ.
 450 ἦμος δ' ἠέλιος σταθερὸν παραμείβεται ἦμαρ,
 αἰ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιόωνται ἄρουραι,
 δειελινὸν κλίνουτος ὑπο ζόφον ἠέλιοιο,
 τῆμος ἄρ' ἦδη πάντες ἐπι ψαμάθοισι βαθεῖαν
 φυλλάδα χενάμενοι πολιοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
 455 κέκλιθ' ἐξείης· παρα δὲ σφισι μυρὶ ἔκειτο
 εἶδατα καὶ μέθυ λαρόν, ἀφυσσαμένων προχόρησιν
 οἰνοχῶν· μετέπειτα δ' ἀμοιβὰς ἀλλήλοισιν
 μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι παρα δαιτὶ καὶ οἴνω
 τερπνῶς ἐψιόωνται, ὅτ' ἄατος ὕβρις ἀπείη.
 460 ἐνθ' αὐτ' Αἰσονίδης μὲν ἀμήχανος εἶν ἐοῖ αὐτῷ
 πορφύρεσκεν ἕκαστα κατηφιόωντι ἐοικῶς.
 τὸν δ' ἄρ' ὑποφρασθεὶς μεγάλη ὄπι νεῖκεσεν Ἴδας
 „Αἰσονίδη, τίνα τῆνδε μετα φρεσὶ μῆτιν ἑλίσεις;
 αὐθὰ ἐνὶ μέσοισι τεὸν νόον. ἦέ σε δαμνᾷ
 465 τάρος ἐπιπλόμενον, τό, τ' ἀνάκτιδας ἄνδρας ἀτύζει;
 ἴστω νῦν δόρυ θοῦρον, ὅτῳ περιώσιον ἄλλων
 κῦδος ἐνὶ πτολέμοισιν ἀείρωμαι, οὐδέ μ' ὀφέλλει
 Ζεὺς τόσον, ὅσσάτιόν περ ἐμὸν δόρυ, μὴ νύ τι πῆμα
 λοίγιον ἔσσεσθαι, μὴ δ' ἀκράαντον ἄεθλον

470 Ἴδεω ἔσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντίοφτο.
 τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀοσητῆρα κομίζεις.
 ἦ, καὶ ἐπισχόμενος πλείον δέπας ἀμφοτέρησιν
 πῖνε χαλίκορον λαρόν μέθυ· δεύετο δ' οἴνω
 χεῖλα κνάνεαί τε γενειάδες· οἱ δ' ὁμάθησαν
 475 πάντες ὁμῶς, Ἴδμων δὲ καὶ ἀμφαδίην ἀγόρευσεν
 „δαιμόνιε, φρονέεις ὀλοφάια καὶ πάρος ἀντῶ.
 ἦέ τοι εἰς ἄτην ζωρὸν μέθυ θαρσαλέον κῆρ
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτίλειν;
 ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἷσί περ ἀνήρ
 480 θαρσύνοι ἔταρον· σὺ δ' ἀτάσθαλα πάμπαν ἔειπας.
 τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπιφλύειν μακάρεσσι
 νῆας Ἀλωιάδας, οἷς οὐδ' ὄσον ἰσοφαρίζεις
 ἡμρορήν· ἔμπης δὲ θοοῖς ἐδάμησαν οἰστοῖς
 ἄμφω Λητοῖδαο, καὶ Ἰφθιμοὶ περ εἶοντες.“
 485 ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐρέλασεν ἄδην Ἀφαρήϊος Ἴδας,
 καὶ μιν ἐπιλλίζων ἡμείβετο κερτομίοισιν
 „ἄγρει νῦν τόδε σῆσι θεοπροπίησιν ἐνίσπες,
 εἰ καὶ ἐμοὶ τοιόνδε θεοὶ τελέουσιν ὄλεθρον,
 οἷον Ἀλωιάδησι πατῆρ τεὸς ἐγγυάλιξεν.
 490 φράξο δ', ὅπως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξαλείοι,
 χρεῖᾶ θεσπέζων μεταμώνιον ἦ κεν ἁλώης.“
 χῶετ' ἐνιπτάζων· προτέρω δὲ κε νεῖκος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ θηριόωντας ὁμοκλήσαντες ἑταῖροι
 αὐτὸς τ' Αἰσουλίδης κατερήτηεν· ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
 495 λαῖη ἀνασχόμενος κίθαρην πείραζεν ἀοιδῆς.
 ἦειδεν δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μῆ συναρηρότα μορφή,
 νεῖκος ἔξ ὀλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα·
 ἦδ' ὡς ἐμπεδον αἰὲν ἐν αἰθέρι τέμνωρ ἔχουσιν
 500 ἄστρα σεληναίη τε καὶ ἡελίοιο κέλευθοι·
 οὐρεά θ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες

αὐτῆσιν νύμφησι, καὶ ἔρπετὰ πάντ' ἐρένοντο.
 ἦειδεν δ' ὡς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυνόμη τε
 Ὠκεανὶς νιφόντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο·
 505 ὡς τε βίη καὶ χερσὶν ὃ μὲν Κρόνω εἴκαθε τιμῆς,
 ἦ δὲ Πέη, ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν ὠκεανοῖο·
 οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ἀνασσον,
 ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδῶς
 Δικταῖον ναῖεσκεν ὑπο σπέος, οἱ δὲ μιν οὐπω
 510 Γηγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κερανυῶ
 βροντῆ τε στεροπῆ τε· τὰ γὰρ Διὶ κῦδος ὀπάξει.
 ἦ καὶ ὃ μὲν φόρμιγγα συν ἀμβροσίῃ σκέθεν αὐδῆ·
 τοὶ δ' ἄμοτον λήξαντος ἔτι προύχοντο κάρηνα
 πάντες ὁμῶς ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐάσιν ἠρεμέοντες
 515 κηληθμῶ· τοῖόν σφιν ἐνέλλιπε θέλκτρον ἀοιδῆς.
 οὐ δ' ἐπι δὴν μετέπειτα κερασσάμενοι Διὶ λουβιάς,
 ἦ θέμις, εὐαγέως ἐπὶ τε γλώσσησι χέοντο
 αἰδομέναις, ὕπνου δὲ δια κνέφας ἐμνώοντο.
 αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαινοῖς ὄμμασιν Ἥως
 520 Πηλίου αἰπεινὰς ἴδεν ἄκριας, ἐκ δ' ἀνέμοιο
 εὐδίοι ἐκλύζοντο τινασσομένης ἄλως ἄκραι,
 δὴ τότε ἀνέγρετο Τίφους· ἄφαρ δ' ὀρόδυνεν ἑταίρους
 βαινέμεναι τ' ἐπι νῆα καὶ ἀρτύνασθαι ἐρετμά.
 σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παρασήϊος ἠδὲ καὶ αὐτῆ
 525 Πηλιάς ἴαχεν Ἀργῶ ἐπισπέρουσα νέεσθαι.
 ἐν γὰρ οἱ δόρον θεῖον ἐλήλατο, τό ρο' ἀνα μέσσην
 σταῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἠρμωσε φηγοῦ.
 οἱ δ' ἀνα σέλματα βάντες ἐπισχερῶ ἀλλήλοισιν,
 ὡς ἐδάσαντο πάροιδεν ἐρεσσέμεν ᾧ ἐν χώρῳ,
 530 εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἐδροῖοντο.
 μέσση δ' Ἀγκάϊος μέγα τε σθένος Ἡρακλῆος
 ἴξανον ἄγχι δὲ οἱ ῥόπαλον θέτο, καὶ οἱ ἔνερθεν
 ποσὶν ὑπεκλύσθη νηὸς τροπίς. εἴλλετο δ' ἦδη

πείσματα, καὶ μέθῃ λείβον ὑπερθ' ἄλως. αὐτὰρ Ἰήσων
 535 δακρυόεις γαίης ἀπο πατρίδος ὄμματ' ἔνεικεν.
 οἷ δ' ᾧστ' ἠΐθεοι Φοῖβη χορὸν ἢ ἐν Πυθῶϊ
 ἢ πον ἐν Ὀρτυγίῃ, ἢ ἐφ' ὕδασιν Ἰσμηνοῖο
 στησάμενοι φόρμιγγος ὑπαι περι βωμόν ὁμαρτῆ
 ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν.
 540 ὡς οἷ ὑπ' Ὀρφῆος κινάρα κέπληρον ἐρετμοῖς
 πόντον λάβρον ὕδαρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο.
 ἀφρῶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινὴ κήμιεν ἄλμη
 δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
 στραπτε δ' ὑπ' ἠελίῳ φλογὶ εἴκελα νηὸς ἰούσης
 545 τεύχεα· μακρὰ δ' αἶεν ἔλενκαίνοντο κέλευθοι,
 ἀτραπὸς ὡς χλοεροῖο διειδομένη πεδίοιο.
 πάντες δ' οὐρανόθεν λεύσον θεοὶ ἤματι κείνῳ
 νῆα καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἷ τότε ἄριστοι
 πόντον ἐπιπλώεσκον· ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ νύμφαι
 550 Πηλιάδες κορυφήσιν ἐθάμβειον εἰσορόσσαι
 ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος ἠδὲ καὶ αὐτοῦς
 ἦσθας χεῖρεσσιν ἐπικραδάοντας ἐρετμά.
 αὐτὰρ ὄγ' ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
 Χείρων Φιλλυρίδης, πολὴν δ' ἐπὶ κύματος ἀγῆ
 555 τέγγε πόδας, καὶ πολλὰ βαρεῖν χειρὶ κελεύων
 νόστον ἐπευφήμησεν ἀκηδέα νεισομένοισιν.
 σὺν καὶ οἱ παράκοιτις ἐπωλέμιον φορέουσα
 Πηλείδην Ἀχιλλῆα, φίλῳ δειδίσκετο πατρί.
 οἷ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτῆν
 560 φραδμοσύνη μῆτι τε δαΐφρονος Ἀργυιάδαο
 Τίφυος, ὅς ῥ' ἐνι χερσίν ἐύζοα τεχνηέντως
 πηδάλι' ἀμφιπέσκι', ὄφρ' ἔμπεδον ἐξιθύνει,
 δὴ ἦα τότε μέγαν ἰσθὸν ἐνεστήσαντο μεσόδμη,
 δῆσαν δὲ προτόνοισι, τανυσσάμενοι ἐκάτερθεν,
 565 καδ δ' αὐτοῦ λίνα χεύαν, ἐπ' ἠλακάτην ἐρύσαντες.

ἐν δὲ λιγὺς πέσεν οὗρος· ἐπ' ἰκρίοφιν δὲ κάλωας
 ξεστῆσιν περόνησι διακροιδὸν ἀμφιβαλόντες
 Τισαίην εὐνηλοὶ ὑπερ δολιχὴν θέον ἄκρη.
 τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθῆμονι μέλπευ αἰοιδῆ
 570 Οὐάργροιο πάις νηοσσόου εὐπατέρειαν
 Ἄρτεμιν, ἢ κείνας σκοπιάς ἄλως ἀμφιπέσκειν
 ἔνομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα· τοὶ δὲ βαθείης
 ἰχθύες αἰσσοτες ὑπερθ' ἄλως, ἄμμιγα παύροις
 ἄπλετοι, ἕγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἔποντο.
 575 ὡς δ' ὀπότ' ἀργαύλοιο κατ' Ἴχνια σημαντήρος
 μυρία μῆλ' ἐφέπονται ἄδην κεκορημένα ποίης
 εἰς αὐλιν, ὃ δὲ τ' εἴσι πάρος σύριγγι λιγείῃ
 καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος· ὡς ἄρα τοίγῃ
 ὠμάρευν· τὴν δ' αἶεν ἐπασσύτερος φέρειν οὗρος.
 580 αὐτίκα δ' ἠερίη πολυλήμιος αἶα Πελασγῶν
 δύνετο, Πηλιάδας δὲ παρεξήμειβον ἐρίπνας
 αἶεν ἐπιπροθέοντες· ἔδυνε δὲ Σηπιάς ἄκρη,
 φαίνεται δ' εἰναλίη Σιλιάδος, φαίνοντο δ' ἄπαθεν
 Πειρεσιαὶ Μάγνησά θ' ὑπεύδιος ἠπειροιο
 585 ἀκτῆ καὶ τύμβος Δολοπήμιος· ἐνθ' ἄρα τοίγῃ
 ἐσπέριοι ἀνέμοιο παλιμπνοιήσιν ἔκελσαν,
 καὶ μιν κνθαίνοντες ὑπο κνέφας ἔντομα μῆλων
 κείαν ὀρινομένης ἄλως οἴδματι· διπλόα δ' ἀκταῖς
 ἤματ' ἔλινύεσκον, ἀτὰρ τριτάτῳ προέημαν
 590 νῆα, τανυσσάμενοι περιώσιον ὑψόθι λαΐφος.
 τὴν δ' ἀκτῆν Ἀφέτας Ἀργοῦς ἔτι κικλήσκουσιν.
 ἔνθεν δὲ προτέρωσσε παρεξέθεον Μελίβοιαν
 ἀκτῆν τ' αἰγιαλὸν τε δυσήμεμον εἰσορόωντες.
 — ἠῶθεν δ' Ὀμόλην αὐτοσχεδὸν εἰσορόωντες
 595 πόντῳ κεκλιμένην παρεμέτρουν· οὐ δ' ἔτι δηρὸν
 μέλλον ὑπεκ ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμύροιο ῥέεθρα.
 κείθεν δ' Εὐρυμενάς τε πολυκλύστους τε φάραγγας
 2*

- Ἔσσης Οὐλύμποιό τ' ἐπέδρακον· αὐτὰρ ἔπειτα
κλίτευα Παλλήνια, Καναστραίην ὑπερ ἄκρη,
600 ἤνυσαν ἐννύχοι πνοιῆς ἀνέμοιο θέοντες.
ἦρι δὲ νεισομένοισιν Ἄθω ἀνέτελλε κολώνη
Θρηκική, ἣ τόσσον ἀπόπροθι Αἴημον εἶδσαν,
ὄσσον ἐς ἐνδιόν κεν εὐστόλος ὀλκὰς ἀνύσαι,
ἀκροτάτη κορυφῇ σκιάει, καὶ ἐσάχρσι Μυρίνης.
605 τοῖσιν δ' αὐτῆμαρ μὲν ἄεν καὶ ἐπι κνέφας οὖρος
πάγχυ μάλ' ἀκράης, τετάνυστο δὲ λαίφεια νηός.
αὐτὰρ ἄμ' ἠελίοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντος
εἰρεσίῃ κραναῆν Σιντηίδα Αἴημον ἴκοντο.
ἐνθ' ἄμυδις πᾶς δῆμος ὑπερβασίησι γυναικῶν
610 νηλειῶς δέδμητο παροικομένῃ λυκάβαντι.
δῆ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπηγήναντο γυναικίας
ἀνέρες ἐχθήραντες, ἔχον δ' ἐπι ληιάδεσσιν
τρηχὺν ἔρον, ἃς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρηθεν
Θρηκικὴν δηοῦντες· ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὄπαξεν
615 Κύπριδος, οὐνεκά μιν γεράων ἐπι δηρὸν ἄτισσαν.
ᾧ μέλαι, ζήλοιο τ' ἐπισμυγεῶς ἀκόρητοι.
οὐκ οἶον στυ τῆσιν εἶδος ἔρραισαν ἀκοίτας
ἄμφ' εὐνή, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμοῦ γένος, ὥς κεν ὀπίσσω
μητινα λευγαλέοιο φόνου τίσειαν ἀμοιβήν.
620 οἷη δ' ἐκ πασέων γεραροῦ περιφείσατο πατρός
Ῥηπιύλεια Θόαντος, δὲ δὴ κατα δῆμον ἀνασσειν·
λάρνακι δ' ἐν κόλλῃ μιν ὑπερθ' ἄλως ἦκε φέρεσθαι,
αἶ κε φύγη, καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο
πρόσθεν, ἀτὰρ Σικινόν γε μεθ' ὕστερον αὐδηθεῖσαν
625 νήσον, ἑπακτῆρες, Σικίνου ἄπο, τὸν δα Θόαντι
νηϊὰς Οἰνοίῃ νύμφῃ τέκεν εὐνηθεῖσα.
ταῖσι δὲ βουκολλὰι τε βοῶν χάλκεια τε δύνειν
τεύχεα, πυροφόρους τε διατμηξασθαι ἀρούρας
ῤῆτερον πάσῃσιν Ἀθηναίης πέλεν ἔργων,

- 630 οἷς αἰεὶ τὸ πάροιθεν ὀμίλειον. ἀλλὰ γὰρ ἔμπης
ἢ θαμὰ δὴ πάπταινον ἐπι πλατὺν ὄμμασι πόντον
δείματι λευγαλέω, ὅποτε Θρηκικὴς ἴασιν.
τῷ καὶ ὄτ' ἐγγύθι νήσον ἐρεσσομένην ἴδον Ἀργῶ,
αὐτίκα πασσυδίῃ πυλέων ἐκτοσθε Μυρίνης
635 δῆμα τεύχεα δῶσαι ἐς αἰγιαλὸν προχέοντο,
θυιάσιν ἄμοβόροις ἰκελαί· φᾶν γὰρ που ἰκάνειν
Θρηκικᾶς· ἣ δ' ἄμα τῆσι Θεαντιάς Ῥηπιύλεια
δῦν' ἐνι τεύχεσι πατρός. ἀμηχανίῃ δ' ἐχέοντο
ἄφθογγοι· τοῖόν σφιν ἐπὶ δέος ἤωρεῖτο.
640 τείως δ' αὐτ' ἐν νηὸς ἀριστῆες προέηκαν
Αἰθαλίδην κήρυκα θοόν, τῷπέρ τε μέλεσθαι.
ἀγγελίας καὶ σκῆπτρον ἐπέτρεπον Ἐρμείαο,
— σφωιτέροιο τοκῆος, ὅς οἱ μνήστιν πόρε πάντων
ἄφθιτον· οὐ δ' ἔτι νῦν περ ἐποικομένου Ἀχέροντος
645 δίνας ἀπροφάτους ψυχῆν ἐπεδέδρομε λήθη·
ἀλλ' ἦγ' ἔμπεδον αἶεν ἀμειβομένη μεμόρηται,
ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναρίθμιος, ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς
ἠελίου ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. ἀλλὰ τί μύθους
Αἰθαλίδεω χρεῖᾶ με διηνεκέως ἀγορεύειν;
650 ὅς δα τόθ' Ῥηπιύλην μειλίξατο δέχθαι ἰόντας
ἠματος ἀνομένοιο δια κνέφας· οὐ δὲ μὲν ἦοι
πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπι πνοιῇ βορέαο.
Ἀημιιάδες δὲ γυναικὲς ἀνα πτόλιν ἴζον ἰοῦσαι
εἰς ἀγορήν· αὐτῇ γὰρ ἐπέφραδεν Ῥηπιύλεια.
655 καὶ ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὀμιλαδὸν ἠγερέθοντο,
αὐτίκ' ἄρ' ἦγ' ἐνι τῆσιν ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν
„ᾧ φίλαι, εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρωμεν
ἀνδράσιν, οἷά τ' ἔοικεν ἄγειν ἐπι νηὸς ἔχοντας,
ἦια καὶ μέθρ λαρόν, ἴν' ἔμπεδον ἐκτοθι πύργων
660 μίμνοιεν, μὴ δ' ἄμμε κατα χρεῖᾶ μεθέποντες
ἀτρεκέως γνώωσι, κακῇ δ' ἐπι πολλὸν ἰκῆται

βάξιος· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν, οὐδέ τι πάμπαν
 θυμηδὲς καὶ τοῖσι τόγ' ἔσσειται, εἴ κε δαείεν.
 ἡμετέρη μὲν νῦν τοίῃ παρενήνοθε μῆτις.
 665 ὑμέων δ' εἴ τις ἄρειον ἔπος μητίσεται ἄλλη,
 ἐγρέσθω· τοῦ γάρ τε καὶ εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.“
 ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θῶκον ἐφίζανε πατρὸς εὐοῖο
 λάινον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλην τροφὸς ὄρωτο Πολυξῶ,
 γῆραι δὴ θικνοῖσιν ἐπισκιάζουσα πόδεσσιν,
 670 βράκτρω ἐρειδομένη· περὶ δέ μενέαιν' ἀγορεύσαι.
 τῇ καὶ παρθενικαὶ πίσυρες σχεδὸν ἐδριόωντο
 ἀδμήτες λενκῆσιν ἐπιχνοαούσῃ ἐθείραις.
 στή δ' ἄρ' ἐνὶ μέσση ἀγορῇ, ἀνα δ' ἔσχεθε δειρῆν
 ἦκα μόλις κυφοῖο μεταφρένου, ὧδέ τ' ἔειπεν
 675 „θῶρα μὲν, ὡς αὐτῇ περ ἐφανθάνει Ὑψιπυλεῖη,
 πέμπωμεν ξείνοισιν, ἐπεὶ καὶ ἄρειον ὀπάσσαι.
 ὑμῖ γε μὴν τίς μῆτις ἐπαυρέσθαι βιότοιο,
 αἶ κεν ἐπιβροίῃ Θορήξ στρατός, ἢε τις ἄλλος
 δυσμενέων, ἅτε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται;
 680 ὡς καὶ νῦν ὄδ' ὄμιλος ἀνωίστως ἐφικάνει.
 εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποτρέποι, ἄλλα δ' ὀπίσσω
 μυρία δημοτῆτος ὑπέριερα πῆματα μίμνει,
 εὐτ' ἂν δὴ γεραραὶ μὲν ἀποφθινύθωσι γυναικες,
 κουργότεραι δ' ἄγονοι στυγερόν ποτι γῆρας ἴκησθε.
 685 πῶς τῆμος βιάσεσθε δυσάμμοροι; ἦε βαθείαις
 αὐτόματοι βόες ὑμῖν ἐνίξενυχθέντες ἀρούραις
 γειοτόμον νεοῖο διειρύσσουσιν ἄροτρον,
 καὶ πρόκα τελλομένου ἔτεος στάχυν ἀμήσονται;
 ἦ μὲν ἐγών, εἰ καὶ μετὰ νῦν ἐτι πεφρίκασιν
 690 Κῆρες, ἐπερχόμενόν που ὀίμαι εἰς ἔτος ἤδη
 γαῖαν ἐφέσσεσθαι, κτερέων ἀπο μοῖραν ἐλοῦσαν
 αὐτῶς, ἢ θέμις ἐστί, πάρος κακότητα πελάσσαι.
 ὀπλοτέρησι δὲ πάγχυ τάδε φράζεσθαι ἄνωγα.

νῦν γὰρ δὴ παρα ποσσὶν ἐπήβολός ἐστ' ἄλεωρή,
 695 εἰ κεν ἐπιτρέψητε δόμους καὶ ληῖδα πάσαν
 ὑμετέρην ξείνοισι καὶ ἀγλαὸν ἄστυ μέλεσθαι.“
 ὣς ἔφατ'· ἐν δ' ἀγορῇ πλήτο θρόου. εὐαδε γὰρ σφιν
 μῦθος. ἀτὰρ μετὰ τήνγῃ παρασχεδὸν αὐδὶς ἀνώρωτο
 Ὑψιπύλη, καὶ τοῖον ὑποβλήθην ἔπος ἠΐδα
 700 „εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφανθάνει ἦδε μενοινή,
 ἦδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι.“
 ἦ δα καὶ Ἰφινόην μετεφώνεεν ἄσσον ἐούσαν
 „ὄρσό μοι, Ἰφινόη, τοῦδ' ἀνέρος ἀντιόωσα,
 ἡμέτερον δὲ μολεῖν, ὅστις στόλου ἠγεμονεύει,
 705 ὄφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
 καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἶ κ' ἐθέλωσιν,
 κέκλειο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.“
 ἦ, καὶ ἔλυσ' ἀγορῆν· μετὰ δ' εἰς ἐδὸν ὄρωτο νέεσθαι.
 ὡς δὲ καὶ Ἰφινόη Μινύας ἴκεθ'· οἱ δ' ἐρέεινον,
 710 χρεῖος ὅ τι φρονέουσα μετήλυθεν. ὦκα δὲ τούσγῃ
 πασσυδίῃ μύθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας
 „κούρη τοί μ' ἐφέηκε Θοαντιάς ἐνθάδ' ἰούσαν,
 Ὑψιπύλη, καλέειν νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,
 ὄφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπη·
 715 καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἶ κ' ἐθέλητε,
 κέκλειται αὐτίκα νῦν ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.“
 ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐναΐσιμος ἦνδανε μῦθος.
 Ὑψιπύλην δ' εἶσαντο καταφθιμένοιο Θόαντος
 τηλυγέτην γεγαυῖαν ἀνασέμεν· ὦκα δὲ τόνγῃ
 720 πέμπον ἴμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.
 αὐτὰρ ὄγ' ἀμφ' ὄμοισι θεᾶς Τριτανίδος ἔργον,
 δίπλακα πορφυρέην περονήσατο, τῆν οἱ ὀπάσθεν
 Παλλάς, ὅτε πρώτον δροῦχους ἐπεβάλλετο νηὸς
 Ἀργούς, καὶ κανόνεσσι δάε ζυγὰ μετροῦσασθαι.
 725 τῆς μὲν ρηίτερόν κεν ἐς ἠέλιον ἀνιόντα

ὅσσε βάλοις, ἣ κείνο μεταβλέψειας ἔρευθος.
 δὴ γάρ τοι μέσση μὲν ἐρευθῆσσαι τέτυκτο,
 ἄκρα δὲ πορφυρῆ πάντη πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστω
 τέρατι δαίδαλα πολλά διακριδὸν εὖ ἐκέκαστο.
 730 ἐν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφθίτῳ ἤμενοι ἔργῳ,
 Ζητὴ κεραυνὸν ἄνακτι πονεύμενοι· ὅς τόσον ἤδη
 παμφάνων ἐτέτυκτο, μιῆς δ' ἔτι δεύετο μούνου
 ἀπτήνος, τὴν οἴγε σιδηρεῖης ἐλάσσκον
 σφύρησιν, μαλεροῖο πυρὸς ζείουσαν ἀντιμήν.
 735 ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος νῆε δοιά,
 Ἀμφίων καὶ Ζηῆθος· ἀπύργωτος δ' ἔτι Θηβῆ
 κείτο πέλας, τῆς οἴγε νέον βάλλοντο δομαίους
 ἰέμενοι. Ζηῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἠέριταζεν
 οὐρέος ἠλιβάτοιο κάρη, μογέοντι ἑοικώς·
 740 Ἀμφίων δ' ἐπι οἷ χροσῆ φόρμιγγι λιγαίνων
 ἦε, δις τόσση δὲ μετ' ἴχνια νείσεται πέτρον.
 ἔξεῖης δ' ἦσκητο βαθυπλόκαμος Κυθέρεια
 Ἄρεος ὀχμαῖουσα θυὸν σάκος· ἐκ δὲ οἱ ὤμου
 πῆχυν ἐπι σκαιὸν ξυνοχὴ κεγάλαστο χιτῶνος
 745 νέρθεν ὑπεκ μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίον ἀτρεκέες αὐτως
 χαλκίῃ δαίτηλον ἐν ἀσπίδι φαίνεται ἰδέσθαι.
 ἐν δὲ βοῶν ἔσκεν λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βοῦσιν
 Τηλεβόαι μάρναντο καὶ νῆεες Ἥλεκτρούωνος·
 οἳ μὲν ἀμννόμενοι, ἀτὰρ οἳ γ' ἐθέλοντες ἀμέρσαι,
 750 ληστὰι Τάφιοι· τῶν δ' αἵματι δεύετο λειμῶν
 ἐρσηεῖς, πολέες δ' ὀλίγους βιόωντο νομῆας.
 ἐν δὲ δύο δίφροι πεπονήατο δηριόωντες·
 καὶ τὸν μὲν προπαροῖδε Πέλοψ ἰθύνε, τινάσσω
 ἠνία, συν δὲ οἱ ἔσκε παραιβάτις Ἴπποδάμεια·
 755 τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπι Μυρτίλος ἤλασεν ἵππους,
 συν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπῶς
 ἄξονος ἐν πλήμνησι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο

πίπτεν, ἐπεσσύμενος Πελοπῆα νῶτα δαΐζαι.
 ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος ὀιστεύων ἐτέτυκτο,
 760 βούπαις οὐπῶ πολλός, εἶν ἐρύοντα καλύπτρης
 μητέρα θαρσαλέως Τιτυὸν μέγαν, ὃν ᾧ ἔτεκέν γε
 δι' Ἐλάρῃ, θρόψεν δὲ καὶ ἀψ' ἐλοχεύσατο Γαῖα.
 ἐν καὶ Φοῖβος ἔην Μινυῆιος ὡς ἐτέον περ
 εἰσαῖων κροιοῦ, ὃ δ' ἄρ' ἐξενέποντι ἑοικώς.
 765 κείνους κ' εἰσορόων ἀκέοις, ψεύδοιό τε θυμόν,
 ἐλπόμενος πνικινὴν τιν' ἀπο σφείων ἔσακουσαι
 βᾶξιν· ὃ καὶ δηρόν περ ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.
 τοῦ ἄρα δῶρα θεᾶς Τριτωνίδος ἦεν Ἀθήνης.
 δεξιτερῇ δ' ἔλεν ἔγχος ἐκηβόλου, ὃ ρρ' Ἀταλάντη
 770 Μαινάλῳ ἐν ποτὲ οἱ ξεινήιον ἐγγυάλιξεν,
 πρόφρων ἀντομένη· περὶ γὰρ μενέαινεν ἔπεσθαι
 τὴν ὁδόν· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἐκὼν ἀπερήτυε κούρην,
 δείσεν δ' ἀργαλέας ἔριδας φιλότητος ἐκῆτι.
 βῆ δ' ἴμεναι προτι ἄστν φαεινῷ ἄστει ἴσος,
 775 ὃν ῥά τε νηρατέησιν ἐεργόμεναι καλύβησιν
 νύμφαι θηήσαντο δόμων ὑπερ' ἀντέλλοντα,
 καὶ σφισι κνανέοιο δι' ἠέρος ὄμματα θέλγει
 καλὸν ἐρευθόμενος, γάννυται δὲ τε ἠιδέοιο
 παρθένος ἱμείρουσα μετ' ἄλλοδαποῖσιν ἑόντος
 780 ἀνδράσιν, ᾧ καὶ μιν μνηστὴν κομέουσι τοκῆς·
 τῷ ἱκελος προ πόλης ἀνα στίβον ἦεν ἤρωσ.
 καὶ ᾧ ὅτε δὴ πυλέων τε καὶ ἄστεος ἐντὸς ἐβησαν,
 δημότεραι μὲν ὀπισθεν ἐπεκλουέοντο γυναικες,
 γηθόσυνα ξείνῳ· ὃ δ' ἐπι χθονὸς ὄμματ' ἐρείσας
 785 νείσεται ἀπηλεγῶς, ὄφρ' ἀγλαὰ δῶμαθ' ἵκωνεν
 Ἵπιπύλης· ἄνεσαν δὲ πύλας προφανέντι θεράπναι
 δικλίδας, εὐτύπτοισιν ἀρηγεμένας σαπίδεσιν.
 ἐνθά μιν Ἴφινόη κλισμῷ ἐνὶ παμφανόωντι
 ἔσσυμένως καλῆς δια παστιάδος εἶσεν ἄρουσα

790 ἀντία δεσποίνης· ἧ δ' ἐγκλιδὸν ὅσσε βαλοῦσα
 παρθενικὰς ἐρύθηγε παρηγίδας· ἔμπα δὲ τόνγε
 αἰδομένη μῦθοισι προσέννεπεν αἰμυλλίοισιν.
 „ξεῖνε, τί ἢ μίμνοντες ἐπι χρόνον ἔκτοθι πύργων
 ἦσθ' αὐτως; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' ἀνδράσι ναίεται ἄστν,
 795 ἀλλὰ Θρηκίης ἐπιναστίοι ἠπίεροιο
 πυροφόρους ἀρόωσι γῆρας· κακότητα δὲ πᾶσαν
 ἐξερέω νημερτές, ἵν' εὖ γνοίητε καὶ αὐτοί.
 εὔτε Θόας ἀστοῖσι πατήρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
 τηνίκα Θρηκίων, οἷτ' ἀντία ναιετάουσιν,
 800 δῆμον ἀπορνούμενοι λαοὶ πέρθεσκον ἐπαύλους
 ἐκ νηῶν, αὐτῆσι δ' ἀπείρονα ληίδα κούραις
 δεῦρ' ἄρον. οὐλομένης δὲ θεᾶς πορσύνετο μήτις
 Κύπριδος, ἥτε σφιν θυμοφθόρον ἐμβαλεν ἄτην.
 δῆ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέστυγον, ἐκ δὲ μελάθρων,
 805 ἧ ματὴ εἴξαντες, ἀπεσσεύοντο γυναικας·
 αὐτὰρ ληιάδεσσι δορικτήταις παρίανον,
 σχέτλιοι. ἧ μὲν δηρὸν ἐτέτλαμεν, εἰ κέ ποτ' αὐτῖς
 ὄψῃ μεταστρέψωσι νόον· τὸ δὲ διπλόον αἰεὶ
 πῆμα κακὸν προύβαινε· ἀτιμάζοντο δὲ τέκνα
 810 γνήσι ἐνὶ μεγάροις, σκοτὴ δ' ἀνέτελλε γενέθλη.
 αὐτὼς δ' ἄδυμῆτες τε κόραι χῆραι τ' ἐπι τῆσιν
 μητέρες ἄμ πτολίεθρον ἀτημελέως ἀλάληντο·
 οὐ δὲ πατήρ ὀλίγον περ εἴης ἀλέγιζε θυγατρός,
 εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαΐζομένην ὀρόωτο
 815 μητρονίης ὑπο χερσὶν ἀτασθάλον· οὐ δ' ἀπο μητρὸς
 λώβην, ὡς τὸ πάροιδεν, ἀεικέα παῖδες ἔμνον·
 οὐ δὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτῃ μέλε θυμῶ.
 ἀλλ' οἶαι κοῦραι ληίτιδες ἐν τε δόμοισιν
 ἐν τε χοροῖς ἀγορῇ τε καὶ εἰλαπίνησι μέλοντο·
 820 εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἐμβαλε θάρσος,
 ἄψ ἀνερχομένους Θρηκίων ἄπο μηκέτι πύργοις

δέχθαι, ἵν' ἧ φρονέοιεν ἄπερ θέμις, ἧέ πη ἄλλη
 αὐταῖς ληιάδεσσι ἀφορμηθέντες ἴκοιντο.
 οἷ δ' ἄρα θεσσάμενοι παίδων γένος, ὅσσον ἔλειπτο
 825 ἄρσεν ἀνα πτολίεθρον, ἔβαν πάλιν, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 Θρηκίης ἄροσιν χιονώδεα ναιετάουσιν.
 τῷ ὑμεῖς στρωφᾶσθ' ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὐθι
 ναιετάειν ἐθέλοις, καί τοι ἄδοι, ἧ τ' ἂν ἔπειτα
 πατρὸς ἐμοῖο Θόαντος ἔχοις γέρας· οὐ δέ τί σ' οἶω
 830 γαῖαν ὀνόσσεσθαι· περὶ γὰρ βαθυλήϊος ἄλλων
 νήσων, Αἰγαίῃ ὅσαι εἰν ἄλλ ναιετάουσιν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπι νῆα κίων ἐτάροισιν ἐνίσπες
 μύθους ἡμετέρους, μὴ δ' ἔκτοθι μίμνε πόληος.“
 Ἴσκεν, ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἶον ἐτύχθη
 835 ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὃ τήνγε παραβλήθην προσέειπεν
 „Ἵψιπύλη, μάλα κεν θυμηδέος ἀντιάσαιμεν
 χρησμοσύνης, ἦν ἄμμι σέθεν χατέουσιν ὀπάξεις.
 εἴμι δ' ὑπότροπος αὐτῖς ἀνα πτόλιον, εὐτ' ἂν ἕκαστα
 ἐξεῖπω κατα κόσμον. ἀνακτορή δὲ μελέσθω
 840 σοί τ' αὐτῇ καὶ νήσος· ἔγωγε μὲν οὐκ ἀθερίζων
 γάζομαι, ἀλλὰ με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἄεθλοι.“
 ἧ, καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγην· αἴψα δ' ὀπίσσω
 βῆ ὄ' ἴμεν. ἀμφὶ δὲ τόνγε νεήριδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 μυρίαὶ εἰλίσσοντο κεχαρμέναι, ὄφρα πύλαιον
 845 ἐξέμολεν. μετέπειτα δ' ἐντροχάλοισιν ἀμάξαις
 ἀκτὴν εἰσανέβαν ξεινήια πολλὰ φέρουσαι,
 μῦθον ὅτ' ἦδη πάντα δεημεκέως ἀγόρευσεν,
 τὸν ἄα καλεσσαμένη διεπέφραδεν Ἵψιπύλεια.
 καὶ δ' αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπι σφέα δῶματ' ἄγεσκον
 850 ὀρηδίως. Κύπρις γὰρ ἐπι γλυνκὸν ἴμερον ὤρσεν
 Ἥφαιστοιο χάριν πολυμήτιος, ὄφρα κεν αὐτῖς
 ναίηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λήμνος.
 ἐνθ' ὃ μὲν Ἵψιπύλης βασιλήϊον ἐς δόμον ὤροτο

Αἰσονίδης· οἱ δ' ἄλλοι ὄπη καὶ ἐκνρσαν ἕκαστος,
 855 Ἡρακλῆος ἀνευθεν· ὃ γὰρ παρα νηὶ λέλειπτο
 αὐτὸς ἐκὼν παῦροί τε διακρινθέντες ἐταῖροι.
 αὐτίκα δ' ἄστν χοροῖσι καὶ εἰλαπίνησι γερῆθει
 καπνῷ κνισήεντι περίπλεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
 ἀθανάτων Ἥρης νία κλυτὸν ἠδὲ καὶ αὐτήν
 860 Κύπριν αἰοιδῆσιν θνέεσσι τε μελίσσοντο.
 ἀμβολίῃ δ' εἰς ἡμᾶρ ἀεὶ ἐξ ἡματος ἦεν
 ναυτιλῆς· δηρὸν δ' ἂν ἐλίννον αὐθι μένοντες,
 εἰ μὴ ἀολλίσσας ἐτάρους ἀπάνευθε γυναικῶν
 Ἡρακλῆς τοιοῖσιν ἐνιπτάζων μετέειπεν
 865 „δαμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἷμ' ἀποέργει
 ἡμέας; ἦε γάμων ἐπιδενέες ἐνθάδ' ἔβημεν
 κείθεν, ὀνοσσάμενοι ποληιτίδας; αὐθι δ' ἔαδεν
 ναίοντας λιπαρῆν ἄροσιν Αἴημοιο ταμέσθαι;
 οὐ μὰν εὐκλειεῖς γε συν ὀθνεύῃσι γυναιξίν
 870 ἐσσομέεθ' ὦδ' ἐπι δηρὸν ἐελμένοι· οὐ δέ τι κῶας
 αὐτόματον δῶσει τις ἐλῶν θεὸς εὐξαμένοισιν.
 ἴομεν αὐτίς ἕκαστοι ἐπι σφέα· τὸν δ' ἐνι λέκτροις
 Ὑψιπύλης εἶατε πανήμερον, εἰσόκε Αἴημον
 παισίν ἐσανδρώσῃ, μεγάλη τέ ἐ βᾶξις ἴκηται.“
 875 ὡς νείκεσεν ὄμιλον· ἐναντία δ' οὐ νύ τις ἔτλη
 ὄμματ' ἀνασχεθέειν, οὐ δὲ προτιμυθῆσασθαι·
 ἀλλ' αὐτῶς ἀγορήθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
 σπερχόμενοι. ταὶ δὲ σφιν ἐπέδραμον, εὐτ' ἐδάησαν.
 ὡς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιβρομέουσι μελίσσαι
 880 πέτρης ἐκχύμεναι σιμβληγίδος, ἀμφι δὲ λειμῶν
 ἐροῆεις γάννται, καὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
 καρπὸν ἀμέρογουσιν πεποτημένοι· ὡς ἄρα ταίγε
 ἐνδυνκῆς ἀνέρας ἀμφι κινυρόμεναι προχέοντο,
 χερσὶ τε καὶ μύθοισιν ἐδεικανόωντο ἕκαστον,
 885 εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόστον ὀπάσσαι.

ὡς δὲ καὶ Ὑψιπύλῃ ἠρήσατο χεῖρας ἐλοῦσα
 Αἰσονίδεω, τὰ δὲ οἱ ῥέε δάκρυα χῆτει ἰόντος
 „νείσεο, καὶ σε θεοὶ συν ἀπηρέσιν αὐτίς ἐταῖροις
 χρύσειον βασιλῆι δέρος κομίσειαν ἄροντα
 890 αὐτῶς, ὡς ἐθέλεις καὶ τοι φίλον. ἠδε δὲ νῆσος
 σιῆπτρά τε πατρὸς ἐμοῖο παρέσβεται, ἦν καὶ ὀπίσσω
 δὴ ποτε νοστήσας ἐθέλῃς ἄψορρον ἰκέσθαι·
 ῥηιδίως δ' ἂν εὐθὶ καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγείρῃς
 ἄλλων ἐκ πολίων. ἀλλ' οὐ σύγε τῆνδε μενοινήν
 895 σχήσεις, οὔτ' αὐτῇ προτιόσσομαι ὦδε τελεῖσθαι·
 μνῶεο μὴν ἀπεῶν περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἦδη
 Ὑψιπύλης· λίπε δ' ἡμῖν ἔπος, τό κεν ἐξανύσαιμι
 πρόφρον, ἦν ἄρα δὴ με θεοὶ δῶσι τεκέσθαι.“
 τὴν δ' αὐτ' Αἰσωνος υἱὸς ἀγαιόμενος προσέειπεν
 900 „Ὑψιπύλῃ, τὰ μὲν οὔτω ἐναίσιμα πάντα γένοιτο
 ἐκ μακάρων. τύνῃ δ' ἐμέθεν πέρι θυμὸν ἀρείω
 ἴσχᾶν· ἐπεὶ πάτρην μοι ἄλις Πελῖαιο ἐκητι
 ναιετάειν· μούνοῦ με θεοὶ λύσειαν ἀέθλων.
 εἰ δ' οὔ μοι πέπρωται ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι
 905 τηλοῦ ἀναπλώοντι, σὺ δ' ἄρσενα παῖδα τέκῃαι,
 πέμπέ μιν ἠβήσαντα Πελασγίδος ἔνδον Ἰωλκοῦ
 πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητρὶ δύης ἄκος, ἦν ἄρα τούσγε
 τέτμη ἔτι ζῶοντας, ἵν' ἀνδιχα τοῖο ἀνακτος
 σφοῖσιν πορσύνωνται ἐφέστιοι ἐν μεγάροισιν.“
 910 ἦ, καὶ ἔβαιν' ἐπὶ νῆα παροίτατος· ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
 βαῖνον ἀριστήες· λάζοντο δὲ χερσὶν ἐρετμὰ
 ἐνσχερῶ ἐξόμενοι· πρυμνήσια δὲ σφισιν Ἄργος
 λῦσεν ὑπεκ πέτρης ἀλιμυρέος. ἐνθ' ἄρα τοίγε
 κόπτον ὕδωρ δολιχῆσιν ἐπικρατέως ἐλάτῃσιν.
 915 ἐσπέριοι δ' Ὀρφῆος ἐφημοσύνησιν ἐκελσαν
 νῆσον ἐς Ἠλέκτρος Ἀτλαντίδος, ὄφρα δαέντες
 ἀρρήτους ἀγανῆσι τελεσφορήσι θέμιστας

σώότεροι κρούεσσαν ὑπεῖρ ἄλλα ναυτίλλουτο.
 τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μυθήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
 920 νῆσος ὁμῶς κεχάροιο καὶ οἱ λάχον ὄργια κείνα
 δαίμονες ἐνναέται, τὰ μὲν οὐ θέμις ἄμιν ἀεΐειν.
 κείθεν δ' εἰρεσὴν Μέλανος δια βένθεα πόντου
 ἴεμενοι τῇ μὲν Ὀρηκῶν χθόνα, τῇ δὲ περαιῖν
 Ἰμβρον ἔχον καθύπερθε· νέον γε μὲν ἡέλιιο
 925 δυομένου Χερώνησον ἐπι προύχουσαν ἴκοντο.
 ἐνθά σφιν λαιψηρὸς ἦν νότος· ἰστία δ' οὐρῶ
 στησάμενοι κούρης Ἀθαμαντίδος αἰπὰ ῥέεθρα
 εἰσέβαλον· πέλαγος δὲ τὸ μὲν καθύπερθε λέλειπτο
 ἦρι, τὸ δ' ἐννύχιοι Ροιτειάδος ἐνδοθεν ἀπῆς
 930 μέτροεν, Ἰθαίην ἐπι δεξιὰ γαίαν ἔχοντες.
 Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Ἀβύδῳ,
 Περγασίην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβαρνίδος ἡμαθόεσσαν
 ἠίονα ζαθέην τε παρήμειβον Πιτυίαν.
 καὶ δὴ τῆγ' ἐπι νυκτὶ διάνδιχα νηὸς ἰούσης
 935 δίνη πορφύροντα διήνυσαν Ἑλλήσποντον.
 ἔστι δὲ τις αἰπεῖα Προποντίδος ἐνδοθι νῆσος
 τυτθὸν ἀπο Φρυγίης πολυληίου ἠπειροιο
 εἰς ἄλλα κεκλιμένη, ὅσσην τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς
 χέρσῳ ἐπιπρηγῆς καταειμένος. ἐν δὲ οἱ ἀπταὶ
 940 ἀμφίδυμοι, κείνται δ' ὑπερ ὕδατος Αἰσῆποιο·
 Ἄρκτων μιν καλέονσιν ὄρος περιναϊεταόντες.
 καὶ τὸ μὲν ὑβρισταί τε καὶ ἄργιοι αἶεν ἔχουσιν
 Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι·
 ἕξ γὰρ ἐκάστῳ χεῖρες ὑπέροβιοι ἠερέθονται,
 945 αἱ μὲν ἀπο σπιβαρῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθεν
 τέσσαρες αἰνοτάτησιν ἐπι πλευρῆς ἀραρυῖαι.
 ἰσθμὸν δ' αὖ πεδίον τε Δολιόνες ἀμφενέμοντο
 ἀνέρες· ἐν δ' ἦρος Αἰνῆος υἱὸς ἀνασσειν
 Κύζικος, ὃν κούρη δίου τέκεν Εὐσώροιο

950 Αἰνήτη. τοὺς δ' οὔτι καὶ ἔκπαγλοι περ εόντες
 Γηγενέες σίνοντο, Ποσειδάωνος ἀρωγῇ·
 τοῦ γὰρ ἔσαν τὰ πρῶτα Δολιόνες ἐκγεγαῶτες.
 ἐνθ' Ἄργῳ προύτυψεν ἐπειρομένη ἀνέμοισιν
 Ὀρηκίους, καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θεούσων.
 955 κείσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες
 Τίφυος ἐννεσίησιν ὑπο κρήνη ἔλλποντο,
 κρήνη ὑπ' Ἀρκαίῃ· ἕτερον δ' ἔλον, ὅστις ἀρήρει,
 βροθύν· ἀτὰρ κείνον γε θεοπροπίαις Ἐκάτοιο
 Νηλεΐδαι μετόπισθεν Ἰάονες ἰδρύσαντο
 960 ἱερὸν, ἣ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνης.
 τοὺς δ' ἄμυδις φιλότητι Δολιόνες ἠδὲ καὶ αὐτὸς
 Κύζικος ἀντήσαντες ὅτε στόλον ἠδὲ γενέθλην
 ἔκλυον, ὅτινες εἶεν, ἐνξείνως ἀρέσαντο,
 καὶ σφεας εἰρεσὴν πέπιθον προτέρωσσε κίοντας
 965 ἄστεος ἐν λιμένι προμνήσια νηὸς ἀνάψαι.
 ἐνθ' οἷγ' Ἐκβασίῳ βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνι
 εἰσάμενοι παρα θῆνα, θυηπολίης τ' ἐμέλουτο.
 δῶκεν δ' αὐτὸς ἀναξ λαρὸν μέθῃ δενομένοισιν
 μῆλ' αὖ δ' ὁμοῦ· δὴ γὰρ οἱ ἔην φάτις, εὐτ' ἂν ἴκωνται
 970 ἀνδρῶν ἠρώων θεῖος στόλος, αὐτίκα τόνγε
 μείλιχον ἀντιάαν, μὴ δὲ πτολέμοιο μέλεσθαι.
 ἰσὸν που κἀκείνῳ ἐπισταχνέσκον Ἴουλοι,
 οὐ δὲ νύ πω παίδεσσιν ἀγαλλόμενος μεμόρητο·
 ἀλλ' ἔτι οἱ κατα δώματ' ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις
 975 ὠδίνων, Μέροπος Περγασίου ἐκγεγαυῖα,
 Κλείτη ἐνπλόαμος, τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατρὸς
 θεσπεσίους ἔδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.
 ἀλλὰ καὶ ὧς θάλαμόν τε λιπῶν καὶ δέμνια νύμφης
 τοῖς μέτα δαῖτ' ἀλέγνυε, βάλεν δ' ἀπο δέματα θυμοῦ.
 980 ἀλλήλους δ' ἐρέεινον ἀμοιβαδῖς. ἦτοι δ' μὲν σφέων
 πεύθετο ναυτιλῆς ἄνυσιν Πελλιάο τ' ἐφετμάς·

οἱ δὲ περικτιόνων πόλιος καὶ κόλπου ἅπαντα
εὐρείης πεύθοντο Προποντιίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
ἠείδει καταλέξει ἐλδομένοισι δαῖναι.

985 ἦοι δ' εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
θῆσαιτο πόρους κείνης ἁλός· ἐκ δ' ἄρα τοίγε
νῆα Χυτοῦ λιμένος πρότερον ἐξήλασαν ὄρου·
ἦδε δ' Ἰησονίη πέφαται ὁδός, ἦνπερ ἔβησαν.

Γηγενέες δ' ἐτέρωθεν ἀπ' οὐρεος αἶξαντες
990 φράξαν ἀπειρεσίω Χυτοῦ στόμα νεοῖσι πέτρης
πόντιον, οἷά τε θῆρα λοχῶμενοι ἔνδον ἐόντα.
ἀλλὰ γὰρ αὐθι λέλειπτο συν ἀνδράσιν ὀπλοτέροισιν
Ἡρακλῆς, ὃς δὴ σφι παλίντονον αἶψα τανύσσας
τόξου, ἐπασσύτερους πέλασε χθονί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
995 πέτρας ἀμφιρῶγας ἀεράζοντες ἔβαλλον.

διή γάρ που κἀκεῖνα θεὰ τρέφεν αἰνὰ πέλωρα
Ἥρη, Ζηνὸς ἄκοιτις, ἀέθλιον Ἡρακλῆι.

σὺν δὲ καὶ ἄλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες,
πρίν περ ἀνελθέμεναι σιοπιήν, ἤπτοντο φόνιοι
1000 Γηγενέων ἦρωες ἀρήιοι, ἦμὲν οἰστοῖς
ἦδὲ καὶ ἐργεῖσι δεδεγμένοι, εἰσόκε πάντας
ἀντιβίην ἀσπερχῆς ὀρινομένους ἐδάϊξαν.
ὡς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσσι τυπέντα
ὑλοτόμοι στοιχηθὸν ἐπι ὀηγιῖνι βάλασιν,

1005 ὄφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοῖατο γόμφους·
ὡς οἱ ἐνι ξυνοχῆι λιμένος πολιοῖο τέταντο
ἐξείης, ἄλλοι μὲν ἐς ἀλυρὸν ἀθροοὶ ὕδαρ
δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυῖα δ' ὑπερθεν
χέρσῳ τεινόμενοι· τοὶ δ' ἔμπαλιν, αἰγιαλοῖο.

1010 κράατα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔφειδον,
ἄμφω ἄμ' οἰανοῖσι καὶ ἰχθύσι κύμα γενέσθαι.
ἦρωες δ', ὅτε δὴ σφιν ἀταρβῆς ἐπλετ' ἄεθλος,
δὴ τότε πείσματα νηὸς ἐπι πνοιῆς ἀνέμοιο

λυσάμενοι προτέρωσε διεξ ἁλὸς οἶδμα νέοντο.
1015 ἦ δ' ἔθεεν λαίφεσσι πανήμερος· οὐ μὲν ἰούσης
νυκτὸς ἔτι ριπῆ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
ἀντίαι ἀρπύργην ὀπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσαν
αὐθις ἐυξείνοισι Δολίοσιν. ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν
αὐτοφυγί· Ἰερῆ δὲ φατίζεται ἦδ' ἔτι πέτρον,
1020 ἦ πέρι πείσματα νηὸς ἐπεσσύμενοι ἐβάλλοντο.
οὐδέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
ἔμμεναι· οὐδ' ὑπο νυκτὶ Δολιόνας ἄψ ἀνιόντας
ἦρωας νημερτὲς ἐπήσαν· ἀλλὰ που ἀνδρῶν
Μακρότων εἶσαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλσαι.
1025 τῶ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφισι χεῖρας ἄειραν.
συν δ' ἔλασαν μελίαι τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν
ὄξειη ἰκελοὶ ριπῆ πυρός, ἦτ' ἐνι θάμνοισι
αὐαλέοισι πεσοῦσα κορύσσεται· ἐν δὲ κυδομὸς
δεινός τε ζαμενῆς τε Δολιουίῳ πέσε δῆμφ.
1030 οὐδ' ὄγε δημοτῆτος ὑπερ μόρον αὐτῖς ἔμελλεν
οἴκαδε νυμφιδίους θαλάμους καὶ λέκτρον ἰκέσθαι.
ἀλλὰ μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰθὺς εἶο
πλήξεν ἐπαῖξας στήθος μέσον, ἀμφι δὲ δουρὶ
ὄστειον ἐρραίσθη· ὃ δ' ἐνι ψαμάθοισιν ἔλυσθαις
1035 μοῖραν ἀνέπλησεν. τὴν γὰρ θέμις οὐποτ' ἀλύξαι
θνητοῖσιν· πάντη δὲ περὶ μέγα πέπταται ἔρκος.
ὡς τὸν οἰόμενόν που ἀδευκέος ἔκτοθεν ἄτης
εἶναι ἀριστήων αὐτῇ ὑπο νυκτὶ πέδησεν
μαρναμένον κείνοισι· πολεῖς δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι
1040 ἔκταθεν· Ἡρακλῆς μὲν ἐνήρατο Τηλεκλῆα
ἦδὲ Μεγαβρόντην· Σφόδρον δ' ἐνάριξεν Ἄκαστος·
Πηλεὺς δὲ Ζέλυν εἶλεν ἀρηιθοῖόν τε Γέφυρον.
αὐτὰρ ἐνυμελῆς Τελαμῶν Βασιλῆα κατέκτα.
Ἴδας δ' αὖ Προμέα, Κλυτίος δ' Ἰάκινθον ἔφεφεν,
1045 Τυνδαρίδα δ' ἄμφω Μεγαλοσβάκεια Φλογίου τε.

- Οἰνείδης δ' ἐπι τοῖσιν ἔλεν θρασὺν Ἴτυμονῆα
 ἥδ' ἐ καὶ Ἀρτακέα, πρόμον ἀνδρῶν· οὓς ἐτι πάντας
 ἐνναέται τιμαῖς ἠρώσι κνδαίνουσιν.
 οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ὑπέτρεσαν, ἥντε κίρκους
 1050 ὠκυπέτας ἀγεληδὸν ὑποτρέσσωσι πέλειαι·
 ἐς δὲ πύλας ὁμάδῳ πέσον ἀθροοί· αἴψα δ' ἀντῆς
 πλῆτο πόλις στονόεντος ὑποτροπή πολέμοιο.
 ἠῶθεν δ' ὀλοὴν καὶ ἀμήχανον εἰσενόησαν
 ἀμπλακίην ἀμφῶ· στυγερόν δ' ἄχος εἶλεν ἰδόντας
 1055 ἠρώας Μινύας Αἰνύμιον νῆα πάροιδεν
 Κύζικον ἐν κονίησι καὶ αἵματι πεπηῶτα.
 ἤματα δὲ τρία πάντα γόων, τίλλοντό τε χαίτας
 αὐτοὶ ὁμῶς λαοὶ τε Δολιόνοες. αὐτὰρ ἐπειτα
 τρεῖς περὶ χαλκείοις συν τεύχεσι δινηθέντες
 1060 τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν, ἐπειρήσαντό τ' ἀέθλων,
 ἥ θέμις, ἀμ πεδίον λειμώνιον, ἐνθ' ἐτι νῦν περ
 ἀγκέχεται τόδε σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι.
 οὐ δὲ μὲν οὐδ' ἄλοχος Κλείτη φθιμένοιο λέλειπτο
 οὐ πόσιος μετόπισθε· κακῶ δ' ἐπι κύντερον ἄλλο
 1065 ἦνυσεν, ἀψαμένη βρόχον αὐχέτι. τὴν δὲ καὶ αὐταὶ
 νύμφαι ἀποφθιμένην ἀλσηίδες ὠδύραντο·
 καὶ οἱ ἀπο βλεφάρων ὅσα δάκρυα χεῦαν ἔραζε,
 πάντα τάγε κρήνην τεύξαν θεαί, ἦν καλέουσιν
 Κλείτην, δυστήνοιο περικλεῖς οὖνομα νύμφης.
 1070 αἰνότατον δὴ κείνο Δολιουήσι γυναιξὶν
 ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἡμαρ ἐπήλυθεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
 ἔτλη τις πάσασθαι ἐδητύος, οὐ δ' ἐπι δηρὸν
 ἐξ ἀχέων ἔργοιο μυληφάτου ἐμνῶντο·
 ἀλλ' αὐτως ἀφλεκτα διαζώεσκον ἔδοντες.
 1075 ἐνθ' ἐτι νῦν, εὐτ' ἄν σφιν ἐτήσια χύτλα χέωνται
 Κύζικον ἐνναίοντες Ἰάονες, ἔμπεδον αἰεὶ
 πανδήμοιο μύλης πελανοῦς ἐπαλετρεύουσιν.

- ἐκ δὲ τόθεν τρηχέται ἀνηρόθησαν ἄελλαι
 ἡμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε δυῶδεκα, τοὺς δὲ κατ' αὐτῆ
 1080 ναυτίλλεσθαι ἔρνοικον. ἐπιπλομένη δ' ἐνι νυκτὶ
 ἄλλοι μὲν ἴα πάρος δεδμημένοι εὐνάζοντο
 ὑπὸ ἀριστήες πύματον λάχος· αὐτὰρ Ἄκαστος
 Μόψος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσσοντας ἔρυντο.
 ἦ δ' ἄρ' ὑπερ ξανθοῖο καρῆατος Αἰσονίδαο
 1085 πατῶτ' ἀλκνοῦς λιγυρῆ ὅπλ θεσπίζουσα
 λῆξεν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος
 ἀκαΐης ὄρνιθος ἐναΐσιμον ὄσσαν ἀκούσας.
 καὶ τὴν μὲν θεὸς αὐτὶς ἀπέτραπεν, ἴξε δ' ὑπερθευ
 νηίου ἀφλάστοιο μετήροος ἀίξασα·
 1090 τὸν δ' ὄγε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνι κῶσειν οἰῶν
 κινήσας ἀνέγειρε παρασχεδόν, ὧδέ τ' εἶπεν
 „Αἰσονίδη, χρεῖά σε τόδ' ἱερὸν εἰσανιόντα
 Δινδύμου ὀκριόεντος εὐθρονον ἰλάξασθαι
 μητέρα συμπάντων μακάρων· λήξουσι δ' ἄελλαι
 1095 ζαχρηεῖς. τοίην γὰρ ἐγὼ νέον ὄσσαν ἄκουσα
 ἀλκνόνοος ἀλῆς, ἥτε κνώσσοντας ὑπερθευ
 σεῖο πέριξ τὰ ἕκαστα πιφανσκομένη πεπότηται.
 ἐκ γὰρ τῆς ἀνεμοὶ τε θάλασσά τε νειόθι τε χθῶν
 πᾶσα πεπειρηται νιφόν θ' ἔδος Οὐλύμιοιο·
 1100 καὶ οἱ, ὅτ' ἐξ ὄρεων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβαίηνη,
 Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται. ὧς δὲ καὶ ὄλλοι
 ἀθάνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν.“
 ὧς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαῖοντι.
 ὦρυντο δ' ἐξ εὐνῆς κεχαρημένος, ὦρσε δ' ἑταίρους
 1105 πάντας ἐπισπέρχων, καὶ τέ σφισιν ἐγρομένοιισιν
 Ἀμπυκίδεω Μόψοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.
 αἴψα δὲ κουρότεροι μὲν ἀπο σταθμῶν ἐλάσαντες
 ἐνθεν ἐς αἰπεινήν ἄναγον βόας οὐρεος ἄκρην.
 οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι Ἰερῆς ἐκ πείσματα πέτρης

- 1110 ἤρσαν ἐς λιμένα Θρηάκιον· ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαῖνον, πανροτέρους ἐτάρων ἐν νηὶ λιπόντες.
τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιαὶ καὶ πᾶσα περὶ αἴη
Θρηάκιος ἐν χερσὶν ἑαῖς προφαίνεται ἰδέσθαι·
φαίνεται δ' ἠερόεν στόμα Βοσπόρου ἠδὲ κολῶναί
1115 Μυσία· ἐκ δ' ἐτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσίοιο
ἄστύ τε καὶ πεδῖον Νηπήμιον Ἀδρηστείης.
ἔσκε δὲ τι στιβαρὸν στύπος ἀμπέλου ἐντροφον ὕλη,
πρόχνη γεράνδρον· τὸ μὲν ἔκταμον, ὄφρα πέλοιτο
δαίμονος οὐρεῖς ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἄργος
1120 εὐκόσμως, καὶ δὴ μιν ἐπ' ὀκιοῖεντι κολωνῶ
ἴδουσαν φηροῖσιν ἐπηρεφὲς ἀροτάτησιν,
αἱ δ' ἅ τε πασάων πανυπέροταται ἐροῖζονται.
βωμόν δ' αὖ χεράδος παρενήνεον· ἀμφὶ δὲ φύλλοις
στεφάμενοι δρυῖνοισι θυηπολῆς ἐμέλοντο
1125 Μητέρα Δινδυμῖνν πολυπότιαν ἀγκαλέοντες,
ἐνναέτιν Φορυγῆς, Τιτῆν δ' ἅμα Κύλληρον τε,
οἱ μούνοι πολέων μοιρηγέται ἠδὲ πάροδοι
Μητέρος Ἰδαίης κεκλήεται, ὅσσοι ἔασιν
Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταιέες, οὓς ποτε νύμφῃ
1130 Ἀρχιάλῃ Δικταῖον ἀνα σπέος ἀφοτέρησιν
δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος ἐβλάστησεν.
πολλὰ δὲ τήγχε λιτήσιν ἀποστρέφει ἐριώλας
Αἰσονίδης γουναίετ' ἐπιλλείβων ἱεροῖσιν
αἰθομένοις· ἄμυδις δὲ νέοι Ὀρφῆος ἀνωγῆ
1135 σκαίροντες βηταρμόν ἐνόπλιον ἀρχήσαντο,
καὶ σάκεα ξιφέσσιν ἐπέκτυπον, ὡς κεν ἰωῆ
δύσφημος πλάζοιτο δι' ἠέρος, ἦν ἔτι λαοὶ
κηδείη βασιλῆος ἀνέστενον. ἐνθεν ἐς αἰεὶ
ῥόμβον καὶ τυπάνῳ Πείην Φορυγῆς ἰλάσκονται.
1140 ἠ' δὲ που εὐαγέσσιν ἐπι φρένα θῆκε θυηλαῖς
ἀνταίη δαίμων· τὰ δ' εὐκότα σήματ' ἔγεντο.

- δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
αὐτομάτη φύε γαῖα τερεῖνης ἀνθεα ποίης.
θῆρες δ' εἰλυοὺς τε κατα ξυλόχους τε λιπόντες
1145 οὐρήσιν σαίνοντες ἐπήλυθον. ἠ' δὲ καὶ ἄλλο
θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὔτι παροίτερον ὕδατι ναῖεν
Δινδυμον· ἀλλὰ σφιν τότ' ἀνέβραχε διψάδος αὐτως
ἐκ κορυφῆς ἄλληκτον· Ἰησονίην δ' ἐνέπουσιν
κεῖνο ποτὸν κρηνὴν περυναίεται ἄνδρες ὀπίσσω.
1150 καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ θεᾶς θέσαν οὐρεσὶν Ἀρκτων,
μέλποντες Πείην πολυπότιαν· αὐτὰρ ἐς ἠῶ
ληξάντων ἀνέμων νῆσον λίπον εἰρεσίησιν.
ἐνθ' ἔρις ἄνδρα ἕκαστον ἀριστήων ὀρόθυεν,
ὅστις ἀπολλήξειε πανύστατος. ἀμφὶ γὰρ αἰθήρ
1155 νῆνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατα δ' εὐνάσε πόντον.
οἱ δὲ γαληναῖη πίσννοι ἐλάσσκον ἐπιπρὸ
νῆα βίη· τὴν δ' οὐ κε διεξ ἁλὸς αἰσσοῦσαν
οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόποδες κίχον ἵπποι.
ἔμψης δ' ἐγρομένοιο σάλου ζαχρηέσιν αὐραῖς,
1160 αἱ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπο δαίλων ἠερέθονται,
τειρόμενοι καμάτῳ μετελώφεον· αὐτὰρ ὁ τοῦσγε
πασσυνδίη μογέοντας ἐφέλκετο κάρτει χειρῶν
Ἡρακλῆς, ἐτίνασσε δ' ἀρηρότα δούρατα νηός.
ἄλλ' ὅτε δὴ Μυσῶν λελιμμένοι ἠπείροιο
1165 Πυνδακίδας προχοᾶς μέγα τ' ἠέριον Αἰγαίωτος
τυτθὸν ὑπεκ Φορυγῆς παρεμέτρεον εἰσορόωντες,
δὴ τότ' ἀνοχλίζων τετραχότος οἰδματος ὀλοκὸς
μεσσοθέν ἄξεν ἐρετμόν. ἀτὰρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμιος, ἄλλο δὲ πόντος
1170 κλύζε παλιροθίοισι φέρον. ἀνα δ' ἔξετο σιγῇ
παπταίνων· χεῖρες γὰρ ἀήθεσον ἠρεμέουσαι.
ἦμος δ' ἀροθθεν εἴσι φυτοσκάφος ἠ' τις ἀροτρεὺς
ἀσπασίως εἰς αὐλὴν ἔην, δόρποιο χατίζων,

- αὐτοῦ δ' ἐν προμολῇ τετρομένα γούνατ' ἔκαμψεν
 1175 αὐσταλέος κονίησι, περιτριβέας δέ τε χεῖρας
 εἰσορόων κακὰ πολλὰ ἐῆ ἠρήσατο γαστρί·
 τῆμος ἄρ' οἶγ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἤθεα γαίης
 ἀμφ' Ἀργαυθάνειον ὄρος προχοάς τε Κίοιο.
 τοὺς μὲν ἐυξείνως Μυσοὶ φιλότῃτι κίοντας
 1180 δειδέχατ', ἐνναέται κείνης χθονός, ἠιά τέ σφιν
 μῆλά τε δενομένοις μέθῃ τ' ἄσπετον ἐγγυάλιξαν.
 ἐνθα δ' ἔπειθ' οἷ μὲν ξύλα κάρκανα, τοὶ δὲ λεγαίην
 φυλλάδα λειμώνων φέρου ἄσπετον ἀμύσαντες,
 στόρνυσθαι· τοὶ δ' ἀμφι πυρῆια δινεύεσκον·
 1185 οἷ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντό τε δαῖτα,
 Ἐμβασίφ ῥέξαντες ὑπο κνέφας Ἀπόλλωνι.
 αὐτὰρ ὃ δαῖτα πένεσθαι ἐταίροις εὖ ἐπιτείλας
 βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην υἱὸς Διός, ὧς κεν ἐρετμὸν
 οἷ αὐτῷ φθαίῃ καταχείριον ἐντύνασθαι.
 1190 εὖρεν ἔπειτ' ἐλάτην ἀλαλήμενος οὐτέ τι πολλοῖς
 ἀχθομένην ὄζοις, οὐ δὲ μέγα τηλεθόωσαν·
 ἀλλ' οἶον ταυαῆς ἔρκος πέλει αἰγείροιο,
 τόσση ὁμῶς μῆκός τε καὶ ἐς πάχος ἦεν ιδέσθαι.
 ῥίμφα δ' οἰστοδόκην μὲν ἐπι χθονὶ θῆκε φαρέτρην
 1195 αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδν δ' ἀπο δέρμα λέοντος.
 τῆν δ' ὄγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλω δαπέδοιο τινάξας
 νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περι στύπος ἔλλαβε χερσίν,
 ἠγορήε πίσυνος· ἐν δὲ πλατὺν ὤμιον ἐρεισεν
 εὖ διαβάς· πεδόθεν δὲ βαθύροισόν περ εἰούσαν
 1200 προσφῦς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης.
 ὧς δ' ὅτ' ἂν ἀπροφάτως ἰστὸν νεός, εὐτε μάλιστα
 χιμερὴν ὀλοοῖτο δύσις πέλει Ὠρίωνος,
 ὑπόθεν ἐμπλήξασα θεῶν ἀνέμοιο κατὰίξ
 αὐτοῖσιν σφήνεσσιν ὑπεκ προτόνων ἐρύσθαι·
 1205 ὧς ὄγε τῆν ἤειρεν. ὁμοῦ δ' ἄνα τόξα καὶ ἰοὺς

- δέρμα δ' ἔλῶν ῥοπάλῳ τε παλίσσυτος ὄρωτο νέεσθαι.
 τόφρα δ' Ἴλας χαλκῆ σὺν κάλπιδι νόσφιν ὀμίλου
 δίξητο κρήνης ἱερὸν ῥόου, ὧς κέ οἱ ὕδωρ
 φθαίῃ ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον, ἀλλὰ τε πάντα
 1210 ὄτραλέως κατα κόσμον ἐπαρτίσσειεν ἰόντι.
 δῆ γάρ μιν τοίοισιν ἐν ἤθεσιν αὐτὸς ἐφερβεν
 νηπίαχον τὰ πρῶτα, δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
 δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἐπεφρευ
 νηλειῶς, βοὸς ἀμφι γεωμόρου ἀντιόωντα.
 1215 ἦτοι δ' μὲν νειοῖο γύας τέμνεσκειν ἀρότρω
 Θειοδάμας, ἄτη βεβολημένος· αὐτὰρ ὃ τόνγε
 βοῦν ἀρότην ἠνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
 ἴετο γὰρ πρόφασιν πολέμου Δρυόπεσσι βαλέσθαι
 λευγαλήν, ἐπεὶ οὔτι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.
 1220 ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν αἰοιδῆς.
 αἴψα δ' ὄγε κρήνην μετεκίαθεν, ἣν καλέουσι
 Πηγὰς ἀγγίγνοι περυναίεται. οἱ δὲ που ἄρτι
 νυμφάων ἴσταντο χοροί· μέλε γάρ σφισι πάσαις
 ὄσσαι κεισ' ἐρατὸν νύμφαι ῥίον ἀμφενέμοντο,
 1225 Ἄρτεμιν ἐννυχίησιν ἀεὶ μέλπεσθαι αἰοδαῖς.
 αἷ μὲν, ὄσαι σκοπιὰς ὀρέων λάχον ἢ καὶ ἐναύλους,
 αἷ γε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν ἐστιχώοντο·
 ἢ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλιναίοιο
 νύμφη ἐφρυδατή· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσευόησεν
 1230 κάλλει καὶ γλυκερῆσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσιν.
 προς γὰρ οἱ διχόμηις ἀπ' αἰθέρος ἀργάουσα
 βάλλε σεληναίῃ. τῆς δὲ φρένας ἐπτοίησεν
 Κύπρις, ἀμηχανίῃ δὲ μόγις συναγείρατο θυμόν.
 αὐτὰρ ὄγ' ὧς τὰ πρῶτα ῥόφ' ἐνὶ κάλπιν ἐρεισεν
 1235 λέχρις ἐπιχρημφθείς, περὶ δ' ἄσπετον ἐβραχεν ὕδωρ
 χαλκὸν ἐς ἠχῆεντα φορευόμενον, αὐτίκα δ' ἤγε
 λαῖον μὲν καθύπερθεν ἐπ' ἀνχένος ἀνθετο πῆχυν

- κύσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ
ἀγκῶν ἔσπασε χειρὶ, μέσῃ δ' ἐνικάββαλε δίνην.
1240 τοῦ δ' ἤρωος ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἶος ἐταίρων
Εἰλατίδης Πολύφημος, ἰὼν προτέρωσσε κελεύθου.
δέκτο γὰρ Ἡρακλῆα πελώριον, ὀππόθ' ἴκοιτο.
βῆ δὲ μεταΐξας Πηγέων σχεδὸν ἠντέ τις θῆρ
ἄγριος, ὃν ἴα τε γῆρας ἀπόπροθεν ἵκετο μῆλων,
1245 λιμῶ δ' αἰθόμενος μετανεύσεται, οὐ δ' ἐπέκρυσεν
ποιμνησιν· πρὸ γὰρ αὐτοὶ ἐν σταθμοῖσι νομῆες
ἔλσαν· ὃ δὲ στενάχων βρέμει ἄσπετον, ὄφρα κάμησιν·
ὡς τότ' ἄρ' Εἰλατίδης μεγάλ' ἔστενευ, ἀμφι δὲ χῶρον
φοῖτα κεκληγῶς· μελέῃ δέ οἱ ἔπλετο φωνή.
1250 αἶψα δ' ἐρυσάμενος μέγα φάσγανον ὠρτο νέεσθαι,
μῆπως ἢ θήρεσσιν ἔλωρ πέλοι, ἢέ μιν ἄνδρες
μοῦνον ἐόντ' ἐλόχησαν, ἄγρουσι δὲ ληϊδ' ἐτοίμην.
ἐνθ' αὐτῶ ξύμβλητο κατα στίβον Ἡρακλῆι
γυμνὸν ἐπαύσσων παλάμη ξίφος· εὐ δὲ μιν ἔγνω
1255 σπερχόμενον μετα νῆα δια κνέφας. αὐτίκα δ' ἄτην
ἔκφατο λευγαλέην, βεβαρημένος ἄσθματι θυμόν
„δαιμόνιε, στυγερόν τοι ἄχος ἀμπρωτος ἐνίψω.
οὐ γὰρ Ἰλας κρήνην δὲ κίων σόος αὐτίς ἰκάνει·
ἀλλὰ ἔλυστῆρες ἐνιχοίμψαντες ἄγρουσιν,
1260 ἢ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἄκουσα.“
ὡς φάτο· τῷ δ' αἰόντι κατα κροτάφων ἄλις ἰδρωῶς
κῆριεν, ἐν δὲ κελαινὸν ὑπο σπλάγγχοις ξέεν αἶμα.
χωόμενος δ' ἐλάτην χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
τήν θέεν, ἢ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον αἰσσοῦντα.
1265 ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος
πίσέα τε προλιπῶν καὶ ἐλεσπίδας, οὐ δὲ νομῆων,
οὐ δ' ἀγέλης ὄθεται, πρήσσει δ' ὀδόν, ἄλλοτ' ἄ-
πανστος,
ἀλλοτε δ' ἰστάμενος, καὶ ἀνα πλατὺν αὐχέν' ἀείρων

- ἴησιν μύκημα, κακῶ βεβολημένος οἷστροφ·
1270 ὡς ὄγε μαιμώνων ὅτε μὲν θοὰ γούνατ' ἐπαλλεν
συνεχέως, ὅτε δ' αὐτε μεταλλήγων καμάτιο
τῆλε διαπρύσιον μεγάλη βοάσκειν αὐτῆ.
αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἄκριας ἀστήρ
ἠῶος, πνοιαι δὲ κατήλυθον· ὦκα δὲ Τίφρυς
1275 ἐσβαίνειν ὀρόθυνευ ἐπαύρεσθαι τ' ἀνέμοιο.
οἱ δ' εἰσβαῖνον ἄφαρ λελημένοι· ὕψι δὲ νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἀνεκρούσαντο κάλωας.
κρυτώθη δ' ἀνέμῳ λίνα μεσσοῖτι, τῆλε δ' ἀπ' ἀκτῆς
γηθόσσυνοι φορέοντο παρὰ Ποσιδήϊον ἄκρην.
1280 ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπή ὑπολάμπεται ἠῶς
ἐκ περάτης ἀνιοῦσα, διαγλαύσσοῦσι δ' ἀταρποί,
καὶ πεθία δροσόευντα φαινή λάμπεται αἰγλή,
τῆμος τούγρ' ἐνόησαν αἰδοεῖσι λιπόντες.
ἐν δὲ σφιν κρατερόν νεῖκος πέσει, ἐν δὲ κολφὸς
1285 ἄσπετος, εἰ τὸν ἄριστον ἀποπρολιπόντες ἔβησαν
σφωιτέρων ἐτάρων. ὃ δ' ἀμηχανίησιν ἀτυχθεῖς
οὔτε τι τοῖον ἔπος μετεφώνεεν, οὔτε τι τοῖον
Αἰσονίδης· ἀλλ' ἦστο βαρεῖη νειόθεν ἄτη
θυμὸν ἔδων· Τελαμῶνα δ' ἔλεν χόλος, ὡδέ τ' ἔειπεν
1290 „ἦσ' αὐτως εὐκηλος, ἐπεὶ νύ τοι ἄρμενον ἦεν
Ἡρακλῆα λιπεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆτις ὄρωρεν,
ὄφρα τὸ κείνον κῦδος ἀν' Ἑλλάδα μὴ σε καλύψη,
αἶ κε θεοὶ δάωσιν ὑπότροπον οἰκαδε νόστον.
ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἐταίρων
1295 εἶμι τέων, οἱ τόνγε δόλον συνετεκτῆναντο.“
ἦ, καὶ ἐς Ἀγνιάδην Τίφρην θόρε· τῷ δὲ οἱ ὄσσε
ὄστλιγγες μαλεροῖο πυρὸς ὡς ἰνδάλλοντο.
καὶ νύ κεν ἄψ ὀπίσω Μυσῶν ἐπι γαῖαν ἵκοντο
λαῖτμα βησιάμενοι ἀνέμου τ' ἄλληκτου ἰωῆν,
1300 εἰ μὴ Θρηκίσιον δῦω νῆες Βορέας

- Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσβιν,
 σχέτλιοι· ἢ τέ σφιν στυγερῇ τίσις ἔπλετ' ὀπίσσω
 χερσίν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὃ μιν δίζεσθαι ἔρुकον.
 ἀθλων γάρ Πελίαιο δεδουπότος ἄψ ἀνιόντας
 1305 Τῆρω ἐν ἀμφιρῦτῃ πέφνευ, καὶ ἀμήσατο γαῖαν
 ἀμφ' αὐτοῖς, στήλας τε δύο καθύπερθευ ἔτευξεν,
 ὧν ἑτέρη, θάμβος περιώσιον ἀνδράσι λεύσειν,
 κίννται ἠχήμενος ὑπο πνοιῇ βορέαιο.
 καὶ τὰ μὲν ὡς ἡμελλε μετα χρόνου ἐκτελέεσθαι.
 1310 τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἀλὸς ἐξεφαίνθη,
 Νηρηῶς θείοιο πολυφράδμων ὑποφήτης·
 ὕψι δὲ λαγυῆν τε κάρη καὶ στήθε' αἰέρας
 νεϊόθεν ἐκ λαγόνων στιβαρῇ ἐπορέεζατο χειρὶ
 νηίου ὀλκαίοιο, καὶ ἴαχεν ἐσσυμένοισιν
 1315 „τίπτε παρεκ μεγάλοιο Διὸς μενεαίνετε βουλήν
 Αἰήτωα πτολίεθρον ἄγειν θρασύν Ἡρακλῆα;
 Ἄργει οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθάλαξ Εὐρυσθῆτι
 ἐκπλήσαι μογέοντα δυῶδεκα πάντας ἀέθλους,
 ναίειν δ' ἀθανάτοισι συνέστιον, εἰ κ' ἔτι παύρους
 1320 ἔξανύσῃ· τῷ μὴ τι ποθὴ κείνοιο πελέεσθω.
 αὐτῶς δ' αὖ Πολύφημον ἐπι προχοῆσι Κίοιο
 πέπρωται Μυσοῖσι περικλεῆς ἄστν καμόντα
 μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπείρουι γαίῃ.
 αὐτὰρ Ἴταν φιλότῃ θεᾷ ποιήσατο νύμφῃ
 1325 ὄν πόσι, οἷό περ οὔνεκ' ἀποπλαγχθέντες ἔλειφθεν.“
 ἦ, καὶ κῦμ' ἀλίαςτον ἐφέεσατο νεϊόθι δύψας·
 ἀμφι δὲ οἱ δίνῃσι κνκῶμενον ἄφρσεν ὕδωρ
 πορφύρεον, κοίλῃν δὲ διεξ ἀλὸς ἐκλυσε νῆα.
 γῆθησαν δ' ἠρώες· ὃ δ' ἐσσυμένως ἐβεβήκει
 1330 Αἰακίδης Τελαμῶν ἐς Ἰήσονα, χεῖρα δὲ χειρὶ
 ἄκρην ἀμφιβαλὼν προσπτύξατο, φώνησέν τε
 „Αἰσονίδη, μὴ μοί τι χολώσσαι, ἀφραδίῃσιν

- εἰ τί περ ἀσάμην· περὶ γάρ μ' ἄχος ἦκεν εἰσπεῖν
 μῦθον ὑπερφιάλον τε καὶ ἄσχετον. ἀλλ' ἀνέμοισιν
 1335 δῶομεν ἀμπλακίην, ὡς καὶ πάρος εὐμενέοντες.“
 τὸν δ' αὖτ' Αἴσωνος υἱὸς ἐπιφραδέως προσέειπεν
 „ὦ πέπον, ἦ μάλα δὴ με κακῶ ἐκνδάσσαο μῦθῳ,
 φᾶς ἐνι τοῖσιν ἅπασιν ἐνηέος ἀνδρὸς ἀλείτην
 ἔμμεναι. ἀλλ' οὐ θῆν τοι ἀδευκέα μῆνιν ἀέξω
 1340 πρὶν περ ἀνιηθείς· ἐπεὶ οὐ περι πάσει μῆλων,
 οὐ δὲ περι κτεάτεσσι χαλεψάμενος μενέηννας,
 ἀλλ' ἐτάρον περι φωτός. ἔολπα δέ τοι σὲ καὶ ἄλλῳ
 ἀμφ' ἐμεῦ, εἰ τοιούνδε πέλοι ποτέ, δηρίσασθαι.“
 ἦ ἦα, καὶ ἀρθμηθέντες, ὄπη πάρος, ἐδριόωντο.
 1345 τῷ δὲ Διὸς βουλῆσιν, ὃ μὲν Μυσοῖσι βαλέεσθαι
 μέλλεν ἐπᾶνυμον ἄστν πολισδάμενος ποταμοῖο
 Εἰλατίδης Πολύφημος, ὃ δ' Εὐρυσθῆτος ἀέθλους
 αὐτῆς ἰῶν πονέεσθαι. ἐπηπέλιψε δὲ γαῖαν
 Μυσίδ' ἀναστήσειν αὐτοσχεδόν, ὅπποτε μὴ οἱ
 1350 ἦ ζωοῦ εὐροίεν Ἴλα μόρον, ἦε θανόντος.
 τοῖο δὲ ῥύσι' ὅπασσαν ἀποκρίναντες ἀρίστους
 νείας ἐκ δήμοιο, καὶ ὄρκια ποιήσαντο,
 μήποτε μαστεύοντες ἀπολλήξειν καμάτοιο.
 τούνεκεν εἰσέτι νῦν περ Ἴταν ἐρέουσι Κιανοί,
 1355 κοῦρον Θειοδάμαντος, ἐνκτιμένης τε μέλονται
 Τρηχίνος. δὴ γάρ ἦα κατ' αὐτόθι νάσσατο παῖδας,
 οὓς οἱ ῥύσια κείθεν ἐπιπροέηκαν ἄγεσθαι.
 νηῦν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε νυκτὶ τε πάσῃ
 λάβρος ἐπιπνείων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπι τυτθὸν ἤητο
 1360 ἦ οὓς τελλομένης. οἷ δὲ χθονὸς εἰσανέχουσαν
 ἀκτὴν ἐκ κόλποιο μάλ' εὐρεῖαν ἐσιδέεσθαι
 φρασδάμενοι, κῶπῃσιν ἄμ' ἠελίῳ ἐπέκελσαν.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ Β.

Ἔνθα δ' ἔσαν σταθμοί τε βοῶν αὐλὶς τ' Ἀμύκιοιο,
Βεβρύνκων βασιλῆος ἀγήνορος, ὃν ποτε νύμφη
τίκτε Ποσειδάωνι Γευεθλίῳ εὐνηθεῖσα
Βιδυνῆς Μελίῃ, ὑπεροπληέστατον ἀνδρῶν·
5 ὅστ' ἐπὶ καὶ ξεινοῖσιν ἀεικέα θεσμόν ἔθηκεν,
μήτιν' ἀποστείχειν, πρὶν πειρήσασθαι ἔοιτο
πυγμαχίης· πολέας δὲ περιζιτιόνων ἐδάϊξεν.
καὶ δὲ τότε προτι νῆα κίων, χροῖώ μιν ἐρέσθαι
ναυτιλίης, οἳ τ' εἶεν, ὑπερβασίησιν ἄτισσεν,
10 τοῖον δ' ἐν πάντεσσι παρασχεδὸν ἔκφατο μῦθον
„κέκλυθ' ἀλίπλαγκτοι, τάπερ ἰδυμεναι ὑμῖν ἔοικεν.
οὔτινα θέσμιόν ἐστιν ἀφορμηθέντα νέεσθαι
ἀνδρῶν ὀθνεῖων, ὅς κεν Βέβρυξι πελάσση,
πρὶν χεῖρεσσιν ἐμῆσιν εἰς ἀνα χεῖρας ἀείρωι.
15 τῶ καὶ μοι τὸν ἄριστον ἀποκριδὸν οἶον ὀμίλον
πυγμαχίῃ στήσασθε καταντόθι δηριωθῆναι.
εἰ δ' ἂν ἀπηλεγόντες ἐμὰς πατέοιτε θέμιστας,
ἧ κέν τις στυγερωῶς κρατερῇ ἐπιέψετ' ἀνάγκη.“
ἧ ἦα μέγα φρονέων. τοὺς δ' ἄγριος εἰσαίοντας
20 εἶλε χόλος. περὶ δ' αὖ Πολυδεύκεια τύψεν ὀμοκλή.
αἴψα δ' ἔῶν ἐτάρων πρόμος ἴστατο φάνησέν τε
„ἴσχεο νῦν, μὴ δ' ἄμμι κακῆν, ὅτις εὐχεται εἶναι,
φάινε βίην· θεσμοῖς γὰρ ὑπεῖξομεν, ὡς ἀγορεύεις.
αὐτὸς ἐκῶν ἤδη τοι ὑπίσχομαι ἀντιάσθαι.“
25 ὡς φάτ' ἀπηλεγέως· ὃ δ' ἐσέδρακεν ὄμμαθ' ἐλίξας,
ᾧστε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένος, ὄντ' ἐν ὄρεσιν
ἀνέρες ἀμφιπέπονται· ὃ δ' ἰλλόμενός περ ὀμίλῳ

τῶν μὲν ἔτ' οὐκ ἀλέγει, ἐπὶ δ' ὄσσεται οἰόθεν οἶος
ἄνδρα τόν, ὅς μιν ἔτυψε παροίτατος, οὐ δ' ἐδάμασσεν.
30 ἐνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν ἐύστιπτον θέτο φάρος
λεπταλέον, τό θά οἱ τις ἐδὼν ξεινήιον εἶναι
ᾧπασε Ἀημιιάδων· ὃ δ' ἐρεμνὴν δίπτυχα λώπην
ἀντήησιν περόνησι καλαύροπά τε τρηχεῖαν
κάββαλε, τὴν φορέεσκεν, ὀριτρεφῆος κοτίνιοι.
35 αὐτίκα δ' ἐγγύθι χῶρον ἑαδότα παπτήναντες
ἴξον ἐοὺς δίχα πάντας ἐν φαμάθοισιν ἐταίρους,
οὐ δέμας, οὐ δὲ φνὴν ἐναλίγκιοι εἰσοράασθαι.
ἀλλ' ὃ μὲν ἠ' ὀλοοῖο Τυφωέος, ἧ καὶ αὐτῆς
Γαίης εἶναι εἶκτο πέλωρ τέκος, οἷα πάροιδεν
40 χωομένη Διὶ τίκτεν· ὃ δ' οὐρανίῳ ἀτάλαντος
ἀστέρι Τυνδαρίδης, οὔπερ κάλλισται ἔασιν
ἐσπερίην δια νύκτα φαινομένου ἀμαρναί.
τοῖος ἔην Διὸς υἱός, ἔτι χροάοντας ἰούλους
ἀντέλλων, ἔτι φαιδρὸς ἐν ὄμμασιν. ἀλλὰ οἱ ἀλκή
45 καὶ μένος ἦν τε θηρὸς ἀέξετο· πῆλε δὲ χεῖρας
πειράζων, εἶθ' ὡς πρὶν ἐντροχάλοι φορέονται,
μὴ δ' ἄμυδις καμάτω τε καὶ εἰρεσίῃ βαρύνθαιεν.
οὐ μὰν αὐτ' Ἀμυκος πειρήσατο· σίγα δ' ἄπωθεν
ἔσθηώς εἰς αὐτὸν ἐχ' ὄμματα, καὶ οἱ ὀρέχθει
50 θυμὸς ἐελδομένῳ στηθέων ἐξ αἵμα κεδάσσαι.
τοῖσι δὲ μεσσηγὺς θεράπων Ἀμύκιοιο Ἀνωρεὺς
θήκε πάροιδε ποδῶν δοιοὺς ἐκάτερθεν ἱμάντας
ᾧμούς, ἀξαλέους, περὶ δ' οἷγ' ἔσαν ἐσκληώτες.
αὐτὰρ ὃ τόνγ' ἐπέεσσιν ὑπερφιάλοισι μετηνῦδα·
55 „τῶνδ' ἐ τοι ὄν κ' ἐθέλησθα, πάλου ἄτερ ἐγγυαλίξω
αὐτὸς ἐκῶν, ἵνα μὴ μοι ἀτέμβηαι μετόπισθεν.
ἀλλὰ βάλεν περι χεῖρὶ· δαεὶς δὲ κεν ἄλλῳ ἐνίσποις,
ὄσσον ἐγὼ θίνους τε βοῶν περὶ τ' εἰμὶ ταμέσθαι
ἀξαλέας, ἀνδρῶν τε παρηίδας αἵματι φῦρσαι.“

- 60 ὡς ἔφατ'. αὐτὰρ ὄγ' οὔτι παραβλήδην ἐρίδηνεν·
 ἦκα δὲ μειδήσας, οἳ οἱ παρα ποσσὶν ἔκειντο,
 τοὺς ἔλεν ἀπροφάτως· τοῦ δ' ἀντίος ἦλυθε Κάστωρ
 ἠδὲ Βιαντιάδης Ταλαὸς μέγας, ὧκα δ' ἱμάντας
 ἀμφέδεον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλκὴν·
 65 τῷ δ' αὐτ' Ἄρητος τε καὶ Ὀρνυτος, οὐδέ τι ἦδειν
 νῆπιοι ὕστατα κείνα κακῆ δῆσαντες ἐν αἴσῃ.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἱμάσι διασταδὸν ἠρτύναντο,
 αὐτίκ' ἀνασχόμενοι ρεθέων προπάρουθε βαρείας
 χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλοισι μένος φέρον ἀντιόωντες.
 70 ἔνθα δὲ Βεβρύκων μὲν ἀναξ, ἄτε κῆμα θαλασσης
 τρηχὺ θοῆν ἐπι νῆα κορύσσεται, ἢ δ' ὑπο τυτθὸν
 ἰδρέη πυκνιοῖο κυβερνητῆρος ἀλύσκει,
 ἰεμένου φορέεσθαι ἔσω τοίχοιο κλύδωνος,
 ὡς ὅγε Τυνδαρίδην φοβέων ἔπετ', οὐδέ μιν εἶα
 75 δηθύνειν. ὃ δ' ἄρ' αἰὲν ἀνούτατος ἦν δια μῆτιν
 αἰσσοῦτ' ἀλέεινεν· ἀπηνέα δ' αἶψα νοήσας
 πυγμαχίην, ἢ κάρτος ἀάατος, ἦ τε χερσαίου,
 στῆ ῥ' ἄμοτον καὶ χερσὶν ἐναντία χεῖρας ἔμιξεν.
 ὡς δ' ὅτε νῆα δοῦρα θοοῖς ἀντίξοα γόμοις
 80 ἀνέρες ὑληουργοὶ ἐπιβλήδην ἐλάοντες
 θείνωσιν σφύρησιν, ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἄηται
 δοῦπος ἄδην· ὡς τοῖσι παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 καὶ γένυες κτύπεον· βρυγῆ δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντων
 ἄσπετος, οὐ δ' ἔλληξαν ἐπισταδὸν οὐτάζοντες,
 85 ἔστέ περ οὐλοῦν ἄσθμα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασσαν.
 στάντε δὲ βαιὸν ἄπωθεν ἀπωμόρξαντο μετώπων
 ἰδρωῖ ἄλις, καματηρὸν ἀντμένα φυσιόωντε.
 ἄψ δ' αὐτίς συνόρουσαν ἐναντίοι, ἦύτε ταύρω
 φορβάδος ἀμφι βοός κεκκοτῆστε δηριάσθον.
 90 ἔνθα δ' ἐπειτ' Ἄμυκος μὲν ἐπ' ἀροατάτοισιν ἀερθεῖς,
 βουτύπος οἶα, πόδεσσι ταυύσσαστο, καθ δὲ βαρεῖαν

- χεῖρ' ἐπι οἳ πελέμιξεν· ὃ δ' ἀίξαντος ὑπέστη,
 κρᾶτα παρακλίνας, ὧμφ δ' ἀνεδέξατο πῆχυν
 τυτθόν· ὃ δ' ἄγχ' αὐτοῖο παρεκ γόνυ γουνοῦς ἀμείβων
 95 κόψε μεταίγδην ὑπερ οὐάτος, ὅστέα δ' εἶσω
 ῥῆξεν· ὃ δ' ἀμφ' ὀδύνη γυνῆ ἤριπεν· οἳ δ' ἰάχησαν
 ἤρωες Μινύαι· τοῦ δ' ἀθρόος ἔκχυτο θυμός.
 οὐ δ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδησαν βασιλῆος·
 ἀλλ' ἄμυδις κορύνας ἀξήχεας ἠδὲ σιγύννουσ
 100 ἰθὺς ἀνασχόμενοι Πολυδεύκεος ἀντιάσσκον.
 τοῦ δὲ πάρος κολεῶν εὐήκεα φάσγαν' ἑταῖροι
 ἔσταν ἐρυσσάμενοι. πρῶτός γε μὲν ἀνέρα Κάστωρ
 ἦλασ' ἐπεσσύμενον κεφαλῆς ὑπερ· ἢ δ' ἐκάτερθεν
 ἔνθα καὶ ἔνθ' ὧμοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισι κεάσθη.
 105 αὐτὸς δ' Ἴτυμονῆα πελώριον ἠδὲ Μίμαντα,
 τὸν μὲν ὑπο στέρνοιο θοῶ ποδὶ λάξ ἐπορούσας
 πλῆξε, καὶ ἐν κούρησι βάλεν· τοῦ δ' ἄσσον ἰόντος
 δεξιτερῆ σκαιῆς ὑπερ ὀφρύος ἦλασε χειρὶ,
 δρυψε δὲ οἳ βλέφαρον, γυμνῆ δ' ὑπελείπετ' ὀπωπή.
 110 Ὠρείδης δ' Ἀμύκιο βίην ὑπέροπλος ὀπάων
 οὔτα Βιαντιάδαο κατα λαπάρην Ταλαοῖο,
 ἀλλὰ μιν οὐ κατέπεφνεν, ὅσον δ' ἐπι δέρματι μοῦνον
 νηδυῖων ἄψαυστος ὑπο ζώνην θόρε χαλκός.
 αὐτὸς δ' Ἄρητος μενεδήιον Εὐρύτου νῆα
 115 Ἴπιτον ἀζαλή κορύνῃ στυφέλιξεν ἐλάσσας,
 οὔπω κηρὶ κακῆ πεπρωμένον· ἢ τάχ' ἔμελλεν
 αὐτὸς δηώσεσθαι ὑπο ξίφει Κλυτίοιο.
 καὶ τότε ἄρ' Ἀγκαῖος Λυκοόργιο θρασὺς υἱὸς
 αἶψα μάλ' ἀντεταγῶν πέλεκυν μέγαν ἠδὲ κελαινὸν
 120 ἄρκτου προσχόμενος σκαιῆ δέρος ἔνθορε μέσσω
 ἔμμεμαῶς Βέβρυξιν· ὁμοῦ δὲ οἳ ἐσσεύοντο
 Αἰακίδαὶ συν δὲ σφιν ἀρήιος ὠρυντ' Ἴγῶν.
 ὡς δ' ὅτ' ἐνι σταθμοῖσιν ἀπείρονα μῆλ' ἐφόβησαν

ἤματι χειμερίῳ πολιοὶ λύκοι ὀρμηθέντες
 125 λάθρῃ ἐυροίνων τε κυνῶν αὐτῶν τε νομήων,
 μαίονται δ' ὅ τι πρῶτον ἐπαΐξαντες ἔλωσιν,
 πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ· τὰ δὲ πάντοθεν αὐτῶς
 στείνονται πίπτοντα περι σφίσιν· ὥς ἄρα τοίγε
 λευγαλέως Βέβρονκας ὑπερφιάλους ἐφόβησαν.
 130 ὥς δὲ μελισσῶων σμήνος μέγα μηλοβοτῆρας
 ἢ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἐνι καπνιώσιν,
 αἰ δ' ἦτοι τείως μὲν ἀολλέες ᾧ ἐνι σίμβλω
 βομβηδὸν κλονέονται, ἐπιπρὸ δὲ λιγνυόεντι
 καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἐκὰς αἴσσουσιν·
 135 ὥς οἳ γ' οὐκέτι δὴν μένον ἐμπεδον, ἀλλὰ κέδασθεν
 εἶσω Βεβρονκίης, Ἀνύκου μόρον ἀγγελέοντες·
 νῆπιοι, οὐ δ' ἐνόησαν ὃ δὴ σφισιν ἐγγύθεν ἄλλο
 μῆμ' αἰδηλον ἔην. πέρθοντο γὰρ ἤμην ἄλωαι
 ἦδ' οἶαι τῆμος δῆω ὑπὸ δουρὶ Ἀνύκοιο
 140 καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν, ἀπέοντος ἄνακτος.
 αἰεὶ γὰρ μάραντο σιδηροφόρου περι γαίης.
 οἱ δ' ἦδη σταθμούς τε καὶ αὐλῖα δηιάσκου,
 ἦδη δ' ἄσπετα μῆλα περιτροπάδην ἐτάμοντο
 ἦρωες. καὶ δὴ τις ἔπος μετα τοῖσιν ἔειπεν
 145 „φράζεσθ' ὅ τι κεν ἦσιν ἀναλκείησιν ἔρεξαν,
 εἰ πως Ἡρακλῆα θεὸς καὶ δεῦρο κόμισσεν.
 ἦτοι μὲν γὰρ ἐγὼ κείνου παρεόντος ἔολπα.
 οὐδ' ἂν πυγμαχίῃ κρινθήμεναι· ἀλλ' ὅτε θεσμὸς
 ἦλυθεν ἐξερέων, αὐτοῖς ἄφαρ οἷς ἀγόρευεν
 150 θεσμοῖσιν ῥοπάλω μιν ἀγνηροῖης λελαθέσθαι.
 ναὶ μὲν ἀκήδεστον γαίῃ ἐνι τόνγε λιπόντες
 πόντον ἐπέπλωμεν· μάλα δ' ἡμέων αὐτὸς ἕκαστος
 εἴσεται οὐλομένην ἄτην, ἀπάνευθεν ἔοντος.“
 ὥς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ πάντα Διὸς βουλῆσι τέτυκτο.
 155 καὶ τότε μὲν μένον αὐθι δια κνέφας, ἔλκεα τ' ἀνδρῶν

οὐταμένων ἀκέοντο, καὶ ἀθανάτοισι θυηλᾶς
 ῥέξαντες μέγα δόροπον ἐφώπλισαν· οὐ δέ τιν' ὕπνος
 εἶλε παρα κρητῆρι καὶ αἰδομένοις λεροῖσιν.
 ξανθὰ δ' ἐρεψάμενοι δάφνη καθύπερθε μέτωπα
 160 ἀργχάλω, τῇ καὶ τε περι πρυμνήσι' ἀνήπτο,
 Ὀρφεῖ φόροισι γινυνοίμιον ὕμνον ἄειδον
 ἐμμελέως· περι δὲ σφιν λαίνετο νήνεμος ἀκτῆ
 μελπομένους· κλείον δὲ Θεραπναῖον Διὸς υἱά.
 ἦμος δ' ἡέλιος δροσερὰς ἐπέλαμψε κολάνας
 165 ἐκ περάτων ἀνιῶν, ἦγειρε δὲ μηλοβοτῆρας,
 δὴ τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πείσματα δάφνης,
 ληίδα τ' εἰσβήσαντες ὅσην χρεὼ ἦεν ἄγεσθαι,
 πνοιῇ δινήεντ' ἀνα Βόσπορον ἰθύοντο.
 ἔνθα μὲν ἠλιβάτω ἐναλίγκιον οὐρεὶ κῆμα
 170 ἀμφέρεται προπάροισιν ἐπαῖσσοντι εἰκόος,
 αἶεν ὑπερ νεφέων ἠεμένον, οὐ δέ κε φαίης
 φεύξεσθαι κακὸν οἶτον, ἐπεὶ μάλα μεσσοῖτι νηὸς
 λάβρον ἐπικρέματα ὑπερηφειές· ἀλλὰ τόγ' ἐμψης
 στόρνυται, εἰ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρη.
 175 τῷ καὶ Τίφνος οἶδε δαημοσύνησι νέοντο
 ἀσκηθεῖς μὲν, ἀτὰρ πεφοβημένοι. ἤματι δ' ἄλλω
 ἀντιπέρην γαίῃ Βιδυνίδι πείσματ' ἀνήψαν.
 ἔνθα δ' ἐπάκτιον οἶκον Ἀγνηροῖδης ἔχε Φινεύς,
 ὃς περι δὴ πάντων ὀλοώτατα πῆματ' ἀνέτλη
 180 εἵνεκα μαντοσύνης, τὴν οἱ πάρος ἐγγυάλιξεν
 Αἰητοῖδης· οὐ δ' ὅσον ὀπίζετο καὶ Διὸς αὐτοῦ
 χρεῖαν ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισιν.
 τῷ καὶ οἱ γῆρας μὲν ἐπι δηναῖον ἱαλλεν,
 ἐκ δ' ἔλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· οὐ δὲ γάνυσθαι
 185 εἶα ἀπειρεσίοισιν ὀνείασιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
 θέσφατα πευθόμενοι περιναίεται οἰκαδ' ἄγειρον.
 ἀλλὰ δια νεφέων ἄφνω πέλας αἴσδουσαι

Ἄρπυιαι στόματος χειρῶν τ' ἀπο γαμφηλῆσιν
 συνεχέως ἤρπαζον. ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φροβῆς
 190 οὐδ' ὄσον, ἄλλοτε τυτθόν, ἵνα ζώων ἀνάχοιτο.
 καὶ δ' ἐπι μυδαλέην ὄδυμν χέον· οὐδέ τις ἐτλη
 μὴ καὶ λευκανίην δὲ φροεύμενος, ἀλλ' ἀπο τηλοῦ
 ἐστήσας· τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτός.
 αὐτίκα δ' εἰσαΐων ἐνοπήν καὶ δοῦπον ὀμίλου
 195 τοῦσδ' αὐτοὺς παριόντας ἐπήισεν, ὧν οἱ ἰόντων
 θέσφατον ἐκ Διὸς ἦεν ἐῖς ἀπόνασθαι ἐδωδῆς.
 ὄρθωθεῖς δ' εὐνήθεν, ἀκήριον ἤνυ' ὄνειρον,
 βάκτρον σκηπτόμενος δικνοῖς ποσὶν ἦε θύραζε,
 τοίχους ἀμφαιφῶν· τρέμε δ' ἄψα νεισομένοιο
 200 ἀδραυῆ γῆρα τε· πίνω τέ οἱ αὐσταλέος χρωῶς
 ἐσκήκει, ῥινοὶ δὲ συν ὄστέα μοῦνον ἔεργον.
 ἐκ δ' ἐλθῶν μεγάροιο καθέζετο γούνα βαρυνθεῖς
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο· κάρως δέ μιν ἀμφικάλυψεν
 πορφυρέος, γαῖαν δὲ πέριξ ἐδόκησε φέρεσθαι
 205 νειόθεν, ἀβληγρῶ δ' ἐπι κόματι κέκλιτ' ἀναυδος.
 οἱ δέ μιν ὡς εἶδοντο, περισταδὸν ἠγερέθοντο
 καὶ τάφον. αὐτὰρ ὁ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτιο
 στήθεος ἀμπνεύσας μετεφῶνεε μαντοσύνησιν
 „κλῦτε, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἐτεὸν δὴ
 210 οἶδ' ὑμεῖς, οὓς δὴ κρυερῆ βασιλῆος ἐφετμῇ
 Ἄργώης ἐπι νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων.
 ὑμεῖς ἀτρεκέως· ἐτι μοι νόος οἶδεν ἕκαστα
 ἦσι θεοπροπίησι. χάριν νύ τοι, ᾧ ἄνα, Αἰητοῦς
 νιέ, καὶ ἀργαλέοισιν ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισιν.
 215 Ἰεσίου πρὸς Ζηνός, ὅτις ῥίγιστος ἀλιτροῖς
 ἀνδράσι, Φοίβου τ' ἀμφι καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης
 λίσσομαι, ἧ περιάλλα θεῶν μέμβλεσθε κιόντες,
 χραίσμετέ μοι, ῥύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης,
 μὴ δέ μ' ἀκηδέησιν ἀφορμηθῆτε λιπόντες

220 αὐτως. οὐ γὰρ μοῦνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν Ἑρινὺς
 λάξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρουτον ἐς τέλος ἔλκω·
 πρὸς δ' ἐτι πικρότατον κρέματα κακὸν ἄλλο κακοῖσιν.
 Ἄρπυιαι στόματός μοι ἀφαρπάξουσιν ἐδωδῆν
 ἐκ ποθεν ἀφράστοιο καταΐσουςαι ὀλέθρου.
 225 ἴσχω δ' οὔτινα μῆτιν ἐπίροσθον. ἀλλὰ κε θεῖα
 αὐτὸς ἐμὸν λελάθοιμι νόον δόροιο μεμηλῶς,
 ἧ κείνας· ᾧδ' αἴψα διηέριαι ποτέονται.
 τυτθὸν δ' ἦν ἄρα δήποτ' ἐδητύος ἄμμι λίπωσιν,
 πνεῖ τότε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὄδυμν·
 230 οὐδέ τις οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἄνσχοιτο πελάσσας,
 οὐδ' εἴ οἱ ἀδάμαντος ἐηλλάμενον κέαρ εἴη.
 ἀλλὰ με πικρὴ δῆτα καὶ ἄατος ἴσχει ἀνάγκη
 μίμνειν καὶ μίμνοντα κακῆ ἐν γαστέρι θέσθαι.
 τὰς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητύσαι Βορέαο
 235 νιέας. οὐ δ' ὀθνεῖοι ἀλαλήσουσιν ἐόντες,
 εἰ δὴ ἐγῶν ὁ πρὶν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεὺς
 ὄλβω μαντοσύνη τε, πατήρ δέ με γείνατ' Ἀγῆνωρ
 τῶν δὲ κασιγνήτην, ὅτ' ἐνι Θορήκεσσιν ἄνασσον,
 Κλειοπάτρην ἔδνοισιν ἐμὸν δόμον ἦγον ἄκοιτιν.“
 240 ἴσκειν Ἀγνηορίδης· ἀδινὸν δ' ἔλε κῆδος ἕκαστον
 ἠρώων, περὶ δ' αὐτὲ δύο νιέας Βορέαο.
 δάκρυ δ' ὀμορξαμένω σχεδὸν ἤλυθον, ᾧδὲ τ' ἔειπεν
 Ζήτης, ἀσχαλόωντος ἐλὼν χερὶ χεῖρα γέροντος
 „ἄ δειλ', οὔτινά φημι σέθεν σμυγερώτερον ἄλλων
 245 ἔμμεναι ἀνθρώπων. τί νύ τοι τόσα κῆδ' ἀνῆπται;
 ἦρα θεοὺς ὀλοῆσι παρήλιτες ἀφραδίησιν
 μαντοσύνας δεδαῶς; τῶ τοι μέγα μνησιόωσιν;
 ἄμμι γε μὴν νόος ἐνδον ἀτύζεται ἰεμένοιισιν
 χραισμεῖν, εἰ δὴ πρόχην γέρας τότε πάροθρο δαίμων
 250 νῶν. ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαὶ
 ἀθανάτων. οὐ δ' ἄν πρὶν ἐρητύσαιμεν ἰούσας

Ἀργυρίας, μάλα περ λελιγμένοι, ἔστ' ἂν ὁμόσσης,
 μὴ μὲν τοιοῦτο γ' ἔκητι θεοῖς ἀπο θυμοῦ ἔσεσθαι.
 ὡς φάτο· τοῦ δ' ἰθύς κενεῖας ὁ γεραῖος ἀνέσχευ
 255 γλήγυας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν
 „σίγα· μὴ μοι ταῦτα νόφ' ἐνὶ βάλλεο, τέκνον.
 ἴστω Ἀητοῦς υἱός, ὃ με πρόφρων ἐδίδαξεν
 μαντοσύνας· ἴστω δὲ δυσάνυμος, ἣ μ' ἔλαχεν, κῆρ
 καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαδὸν νέφος, οἷθ' ὑπένευθεν
 260 δαίμονες, οἷ μῆδ' ᾧδε θανόντι περ εὐμενέοιεν,
 ὡς οὐ τις θεοθεν χόλος ἔσσεται εἴνεκ' ἀρωγῆς.“
 τῶ μὲν ἐπειθ' ὄρκοισιν ἀλαλκόμεναι μενείαινον.
 αἴψα δὲ κουρότεροι πεπονθήατο δαῖτα γέροντι,
 λοιπῶν Ἀργυρίησιν ἐλώριον· ἐγγύθι δ' ἄμφω
 265 στῆσαν, ἵνα ξιφέεσσιν ἐπεσσυμένους ἐλάσειαν.
 καὶ δὴ τὰ πρώτισθ' ὁ γέρον ἔψαυεν ἔδωδῆς,
 αἰ δ' ἄφαρ ἤντ' ἀελλαι ἀδευκέες, ἣ στεροπαῖ ὡς
 ἀπρόφατοι νεφρέων ἐξάλμεναι ἔσσεύοντο
 κλαγγῇ μαιμώσασαι ἐδητύος· οἱ δ' ἐσιδόντες
 270 ἦρωες μεσσηγὺς ἀνίαχον· αἰ δ' ἄμ' ἀντῆ
 πάντα καταβρώξασαι ὑπερ πόντοιο φέροντο
 τῆλε παρεῖξ· ὀδμῇ δὲ δυσάσχετος ἀνθι λέλειπτο.
 τῶν δ' αὖ κατόπισθε δύω υἴες Βορέαο
 φάσγαν' ἐπισχόμενοι ὀπίσω θέον· ἐν γὰρ ἔηκεν
 275 Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· ἀτὰρ Διὸς οὐ κεν ἐπέσθην
 νόσφιν, ἐπεὶ ξεφύροιο παρὰ ἰσσεσκον ἀέλλας
 αἰέν, ὅτ' ἐς Φινῆα καὶ ἐκ Φινῆος ἴοιεν.
 ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ κνημοῖσι κύνες δεδαημένοι ἄγρης
 ἢ αἰγας κεραοὺς ἢ ἐπρόκας ἰχθυόοντες
 280 θείωσιν, τυτθὸν δὲ τιταινόμενοι μετόπισθεν
 ἄκρης ἐν γενύεσσι μάτην ἀράβησαν ὀδόντας·
 ὡς Ζήτης Κάλαις τε μάλα σχεδὸν αἰσσοῦντες
 τῶν ἀκροτάτησιν ἐπέχραον ἥλιθα χερσίν.

καὶ νῦν κε δὴ σφ' ἀέκητι θεῶν διεδηλήσαντο
 285 πολλὸν ἐκάς νήσοισιν ἐπι Πλωτῆσι κηρόντες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὠκέα Ἴρις ἴδεν, κατα δ' αἰθέρος ἄλτο
 οὐρανόθεν, καὶ τοια παραίφραμένη κετέρυκεν
 „οὐ θέμις, ὃ υἴεις Βορέω, ξιφέεσσιν ἐλάσσαι
 Ἀργυρίας, μέγαλιον Διὸς κύνας· ὄρκια δ' αὐτῆ
 290 δῶσώ ἐγών, ὡς οὐ οἱ ἐτι χροίμψουσιν ἰοῦσαι.“
 ὡς φραμένη λοιβῆν Στυγὸς ἄμοσεν, ἦτε θεοῖσιν
 ριγίστη πάντεσσιν ὀπιδυοτάτη τε τέτυκται,
 μὴ μὲν Ἀγνηροῖδαο δόμοις ἐτι τᾶσδε πελάσσαι
 εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν.
 295 οἱ δ' ὄρκω εἴξαντες ὑπέστρεφον ἄψ' ἐπι νῆα
 σεύεσθαι. Στροφάδαο δὲ μετακλείουσ' ἀνθρωποῖ
 νήσους τοιοῦτο γ' ἔκητι, πάρος Πλωτᾶς καλέοντες.
 Ἄργυριαί τ' Ἴρις τε διετμαγον· αἰ μὲν ἔδυσαν
 κενθμῶνα Κρήτης Μινωίδος· ἣ δ' ἀνόρουσεν
 300 οὐλύμπον δὲ, θοῆσι μεταχθονίη πτερόγυεσσιν.
 τόφρα δ' ἀριστῆες πινοῦεν περὶ δέσμα γέροντος
 πάντη φοιβήσαντες ἐπικριδὸν ἰρεύσαντο
 μῆλα, τὰτ' ἐξ Ἀμύκιοιο λεηλασίης ἐκόμισσαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
 305 δαίνυνθ' ἐξόμενοι· συν δὲ σφισι δαίνυντο Φινεύς
 ἀρκαλέως, οἶόν τ' ἐν ὀνειράσι θυμὸν ἰαίνων.
 ἔνθα δ' ἐπεὶ δόρποιο κορέσσαντ' ἠδὲ ποτῆτος,
 παννύχιοι Βορέω μένον υἴεας ἐγρήσσουτες.
 αὐτὸς δ' ἐν μέσσοισι παρ' ἐσχάρῃ ἦστο γεραῖος
 310 πείρατα ναυτιλίης ἐνέπων ἄνυσίν τε κελεύθου
 „κλυτὴ νῦν. οὐ μὲν πάντα πέλει θέμις ὕμμι δαῆναι
 ἀτρεκέες· ὅσσα δ' ὄρωρε θεοῖς φίλον, οὐκ ἐπικεύσω.
 ἀσάμην καὶ πρόσθε Διὸς νόον ἀφραδίησιν
 χρεῖων ἐξείης τε καὶ ἐς τέλος. ᾧδε γὰρ αὐτὸς
 315 βούλεται ἀνθρώποις ἐπιδευέα θέσφατα φαίνειν

- μαντοσύνης, ἵνα καὶ τι θεῶν χατέωσι νόοιο.
 πέτρας μὲν πάμπρωτον, ἀφορηθέντες ἐμεῖο,
 Κυανέας ὄψεσθε δῦα ἄλως ἐν ξυνοχῆσιν.
 τῶν οὔτινά φημι διαμπερὲς ἐξαλέασθαι.
 320 οὐ γὰρ τε ῥίξῃσιν ἐρήφρηνται νεάτησιν,
 ἀλλὰ θαμὰ ξυνίασιν ἐναντία ἀλλήλησιν
 εἰς ἓν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἄλως κορυφύεται ὕδωρ
 βρασσόμενον, στρηνῆς δὲ περι στρυφελῆ βρέμει ἀκτῆ.
 τῶ νῦν ἡμετέρησι παραιφασίησι πίθεσθε,
 325 εἰ ἔτεον πυκινῶ τε νόσφ μακάρων τ' ἀλέροντες
 πείρετε· μὴ δ' αὐτως αὐτάργετον οἶτον ὄλησθε
 ἀφραδέως, ἢ θύνετ' ἐπισπόμενοι νεότητι.
 οἶωνῶ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσασθαι
 νηὸς ἀποπρομεθέντες ἐφιέμεν. ἦν δὲ δι' αὐτῶν
 330 πετράων πόντον δὲ σὴν πτερόγυεσσι δίηται,
 μημέτι δὴν μηδ' αὐτοὶ ἐρητύεσθε κελύθου,
 ἀλλ' εὖ καρτύναντες εἰς ἐνὶ χερσὶν ἐρετμὰ
 τέμνεθ' ἄλως στενωπόν· ἐπεὶ φάος οὐ νύ τι τόσσον
 ἔσσετ' ἐν εὐχωλήσιν, ὅσον τ' ἐνὶ κάρτει χειρῶν.
 335 τῶ καὶ τᾶλλα μεθέντες ὀνήιστον πονέεσθε
 θαρσαλέως· πρὶν δ' οὔτι θεοὺς λίσσεσθαι ἐρύκω.
 εἰ δέ κεν ἀντικρὺ πταμένη μεσσηγὺς ὄληται,
 ἄφορροι στέλλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἶξαι
 ἀθανάτοισ. οὐ γὰρ κε κικόν μόνον ἐξαλείψετε
 340 πετράων, οὐδ' εἰ κε σιδηρεὴ πέλοι Ἀργῶ.
 ᾧ μέλσοι, μὴ τλήτε παρεξ ἑμὰ θέσφατα βῆναι,
 εἰ καὶ με τρεῖς τόσσον ὀίεσθ' οὐρανίδησιν,
 ὅσσον ἀνάρσιός εἰμι, καὶ εἰ πλείον στρυγέεσθαι·
 μὴ τλήτ' οἰωνοῖο παρεξ ἔτι νηὶ περῆσαι.
 345 καὶ τὰ μὲν ᾧς κε πέλη, τῶς ἔσσεται. ἦν δὲ φύγητε
 σύνδρομα πετράων ἀσκηθῆες ἐνδοθι Πόντου,
 αὐτίκα Βιθυνῶν ἐπι δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες

- πλώετε ρηγμῖνας πεφυλαγμένοι, εἰσόκεν αὐτε
 Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν ἀκτῆν τε Μέλαιναν
 350 γνάμψαντες νήσου Θυνηίδος ὄρμον ἵκησθε.
 κείθεν δ' οὐ μάλα πούλυ διεξ ἄλως ἀντιπέρραιαν
 γῆν Μαριανδυνῶν ἐπικέλσετε νοστήσαντες.
 ἔνθα μὲν εἰς Αἶδαο καταβάτις ἐστὶ κέλευθος,
 ἄκρη τε προβλῆς Ἀχερουσιάς ὑπόθι τείνει,
 355 δινήεις τ' Ἀχέρων αὐτὴν δια νεϊόθι τέμνων
 ἄκρην ἐκ μεγάλης προχοᾶς ἴησι φάραγγος.
 ἀγγίμολον δ' ἐπι τῇ πολέας παρανεῖσθε κολωνοὺς
 Παφλαγόνων, τοῖσιν Ἐνετήιος ἐμβασίλευσεν
 πρῶτα Πέλοψ, τοῦ καὶ περ' ἀφ' αἵματος εὐχετόωνται.
 360 ἔστι δὲ τις ἄκρη Ἑλικῆς κατευαντίου ἄρκτου,
 πάντοθεν ἠλίβατος, καὶ μιν καλέουσι Κάραμβιν,
 τῆς καὶ ὑπερ βορέαο περισχίζονται ἄελλαι·
 ᾧδε μάλ' ἀμ πέλαγος τετραμμένη αἰθέρι κύρει.
 τὴν δὲ περιγνάμψαντι πολὺς παρακέλιται ἦδη
 365 αἰγιαλός· πολέος δ' ἐπι πείρασιν αἰγιαλοῖο
 ἀκτῆ ἐπι προβλήτι ῥοαὶ Ἄλνυος ποταμοῖο
 δεινὸν ἐρεύνονται· μετὰ τὸν δ' ἀγγίροος Ἴρις
 μειότερος λευκῆσιν ἐλίσσεται εἰς ἅλα δίναις.
 κείθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκῶν
 370 ἔξανέχει γαίης· ἐπὶ δὲ στόμα Θεσμῶδοντος
 κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ἐπ' ἄκρην
 μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἠπείροιο.
 ἔνθα δὲ Δοϊάντος πεδίον, σχεδόνθεν δὲ πόλης
 τρισσαὶ Ἀμαζονίδων, μετὰ τε σμυγερώτατοι ἀνδρῶν
 375 τροχέην Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσιν,
 ἐργατῖναι· τοὶ δ' ἀμφι σιδήρεα ἔργα μέλονται.
 ἄγχι δὲ ναιετάουσι πολύροηνες Τιβαρηνοὶ
 Ζηνὸς Ἐυξείνιοιο Γενηταίην ὑπερ ἄκρην.
 τῆ δ' ἐπι Μοσσύνοιοιο ὁμοῦριοι ὑλήεσσα

- 380 ἐξείης ἤπειρον ὑπαρξείας τε νέμονται,
 δουρατέοις πύργοισιν ἐν οἰκία τεκτῆναντες
 κάλινα καὶ θαλάμους εὐπηγέας, οὓς καλέουσιν
 μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἐνθεν ἔασιν.
 τοὺς παραμειβόμενοι λισσῇ ἐπικέλσεται νῆσφ,
 385 μῆτι παντοίῃ μὲν' ἀναιδέας ἐξελάσαντες
 οἰωνούς, οἳ δῆθεν ἀπειρέσιοι ἐφέπουσιν
 νῆσου ἐρημαίην. τῇ μὲν τ' ἐν νηὸν Ἄρηος
 λαΐνεον ποίησαν Ἀμαζονίδων βασιλείαι
 Ὀτρρηγή τε καὶ Ἀντιόπη, ὁπότε στρατόωντο.
 390 ἐνθα γὰρ ὕμιν ὄνειρα ἀδευκέος ἐξ ἁλὸς εἶσιν
 ἀρητόν· τῷ καὶ τε φίλα φρονέων ἀγορεύω
 ἰσχέμεν. ἀλλὰ τί ἢ με πάλιν χρεῖά ἀλιτέσθαι
 μαντοσύνη τὰ ἕκαστα διηνεκὲς ἐξενέποντι;
 νῆσου δὲ προτέρωσσε καὶ ἠπειροιο περαίνης
 395 φέρονται Φιλύρες· Φιλύρων δ' ἐφύπερθεν ἔασιν
 Μάκρωνες· μετὰ δ' αὖ περιώσια φύλα Βεχείρων.
 ἐξείης δὲ Σάπειρες ἐπὶ σφίσι ναιετάουσιν·
 Βύζηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν ὁμώλακες, ὧν ὕπερ ἤδη
 αὐτοὶ Κόλχοι ἔχονται ἀρήιοι. ἀλλ' ἐν νηὶ
 400 πείρεθ', ἕως μυχάτη κεν ἐνιχρόμψητε θαλάσση.
 ἐνθα δ' ἐπ' ἠπειροιο Κυταιίδος ἢδ' Ἀμαραντῶν
 τηλόθεν ἐξ ὄρεων πεδίοιό τε Κιρκαιοῖο
 Φᾶσις δινήεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἄλα βάλλει.
 κείνου νῆ' ἐλάοντες ἐπὶ προχοᾷς ποταμοῖο
 405 πύργους εἰσόψεσθε Κυταίος Αἰήταο
 ἄλσός τε σμιόειν Ἄρεος, τόθι κῶας ἐπ' ἀκρῆς
 πεπτάμενον φηγοῖο δρακῶν, τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι,
 ἀμφὶς ὀπιπτεύει δεδοκμημένος· οὐ δέ οἱ ἦμαρ,
 οὐ κνέφας ἦδυμος ὕπνος ἀναιδέα δάμναται ὅσσε.“
 410 ὧς ἄρ' ἔφη· τοὺς δ' εἶδαθ' ἔλεν θεός εἰσαΐοντας.
 δὴν δ' ἔσαν ἀμφασίῃ βεβολημένοι· ὁψὲ δ' ἔειπεν

- ἦρως Αἴσονος υἱὸς ἀμηχανέων κακότητι
 „ὦ γέρον, ἦδη μὲν τε οὐκίνο πείρατ' ἀέθλων
 ναντιλλῆς καὶ τέκμαρ, ὅτ' στρυγεράς δια πέτρας
 415 πειθόμενοι Πόντον δὲ περήσομεν· εἰ δέ κεν αὐτίς
 τᾶσδ' ἡμῖν προφυγοῦσιν ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω
 ἔσβεται, ἀσπαστῶς κε παρα σέο καὶ τὸ δαείην.
 πῶς ἔρδω, πῶς αὐτε τόσην ἁλὸς εἴμι κέλευθον,
 νῆς ἐὼν ἐτάροις ἅμα νῆσιω; Αἴα δὲ Κολχίς
 420 Πόντου καὶ γαίης ἐπικέκλιται ἐσχατιῆσιν.“
 ὧς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀμειβόμενος προσέειπεν
 „ὦ τέκος, εὐτ' ἂν πρῶτα φύγης ὀλοᾷς δια πέτρας,
 θάρσει· ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἠγεμονεύσει
 ἐξ Αἴης· μετὰ δ' Αἴαν ἄλις πομπῆς ἔσονται.
 425 ἀλλὰ, φίλοι, φράζεσθε θεᾶς δολόεσσαν ἀρωγῆν
 Κύπριδος. ἐκ γὰρ τῆς κλυτὰ πείρατα κείται ἀέθλων.
 καὶ δέ με μηκέτι τῶνδε παροϊτέρω ἐξερέσθε.“
 ὧς φάτ' Ἀγηνορίδης· ἐπὶ δὲ σχεδὸν υἷεε δοιῶ
 Θρηκίου Βορέαο κατ' αἰθέρος ἀΐξαντε
 430 οὐδῶ ἐπὶ κραιπνοὺς ἔβαλον πόδας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
 ἐξ ἐδέων ἦρως, ὅπως παρεόντας ἴδοντο.
 Ζήτης δ' ἰεμένοισιν, ἐτ' ἄσπετον ἐκ καμάτοιο
 ἄσθμ' ἀναφυσίων, μετεφώνεεν, ὅσσον ἀπαθθεν
 ἦλασαν, ἦδ' ὧς Ἴρις ἐρύκακε τᾶσδε δαΐξει,
 435 ὄρκια τ' εὐμενεύουσα θεᾶ πόρεν, αἶδ' ὑπέδυσαν
 δείματι Δικταίης περιώσιον ἄντρον ἐρίπνης.
 γηθόσυννοι δ' ἠπειτα δόμοις ἐνὶ πάντες ἐταῖροι
 αὐτός τ' ἀγγελίῃ Φινεὺς πέλεν. ὧκα δὲ τόνγε
 Αἴσονίδης περιπολλὸν ἐυφρονέων προσέειπεν
 440 „ἦ ἄρα δὴ τις ἔην, Φινεῦ, θεός, ὃς σέθεν ἄτης
 κήδετο λευγαλέης, καὶ δ' ἡμέας αὐθιπέλασσειν
 τηλόθεν, ὄφρα τοι υἷες ἀμύνειαν Βορέαο·
 εἰ δὲ καὶ ὄφθαλμοῖσι φῶς πόροι, ἦ τ' ἂν οἶω

γηθήσειν, ὅσον εἶπερ ὑπότροπος οἰκαδ' ἰκοίμην.⁴⁴
 445 ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ δ' ἰδὼν καταφρήσας προσέειπεν
 „Αἰδουίδῃ, τὸ μὲν οὐ παλιναγροτον, οὐδέ τι μήχος
 ἔστ' ὀπίσω· κενεαὶ γὰρ ὑποσμύχονται ὀπωπαί.
 ἀντὶ δὲ τοῦ θανάτου μοι ἄφαρ θεὸς ἔγγυαλίξει,
 καὶ τε θανῶν πάσῃσι μετέσσομαι ἀγλαΐῃσιν.“
 450 ὡς τῶγ' ἀλλήλοισι παραβλήθην ἀγόρευον.
 αὐτίκα δ' οὐ μεταδηρὸν ἀμειβομένων ἐφάνθη
 Ἥριγενής· τὸν δ' ἀμφὶ περικίτται ἠγερέθοντο
 ἄνδρες, οἳ καὶ πρόσθεν ἐπ' ἤματι κείσσε θάμιζον,
 αἶεν ὁμῶς φορέοντες εἰς ἀπομοῖραν ἐδωδήσ.
 455 τοῖς δ' ἄγερον πάντεσβιν, ὅτις καὶ ἀφαιρός ἴκοιτο,
 ἔχραεν ἐνδυκέως, πολέων δ' ἀποπήματ' ἔλυσεν
 μαντοσύνη· τῶ καὶ μιν ἐποιχόμενοι κομῆεσκον.
 συντοῖσιν δ' ἴκανε Παραίβιος, ὅς ῥά οἱ ἦεν
 φίλτατος· ἀσπασίος δὲ δόμοις ἐνὶ τούσγ' ἐνόησεν.
 460 πρὶν γὰρ δὴ νύ ποτ' αὐτὸς ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν
 Ἑλλάδος ἐξαιόντα μεταπτόλιν Αἰήταο
 πείσματ' ἀνάψασθαι μυθήσατο Θυνίδι γαίῃ,
 οὔτε οἱ Ἀρπυίας Διόθεν στήσουσιν ἰούσας.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀρεσσάμενος πυκννοῖσιν
 465 πέμψ' ὁ γέρων· οἶον δὲ Παραίβιον αὐτόθι μῦθον
 κέκλετ' ἀριστήεσσι συνανδράσιν· αἴψα δὲ τόνγε
 σφαιτέρων οἴων ὅτις ἔξοχος, εἰς ἔκομίσσαι
 ἦκεν ἐποτρύννας. τοῦ δ' ἐκ μεγάροιο κίοντος
 μελιχίως ἐρέτῃσιν ὀμηγερέεσσι μετηύδα
 470 „ὦ φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔασι,
 οὐδ' εὐεργεσίας ἀμνήμονες. ὡς καὶ ὄδ' ἀνήρ
 τοῖος ἐὼν δεῦρ' ἦλθεν, ἐδὼν μόρον ὄφρα δαεῖη.
 εὔτε γὰρ οὖν ὡς πλεῖστα κάμοι καὶ πλεῖστα μογήσαι,
 δὴ τότε μιν περιπολλὸν ἐπασσύτερη βίοτιο
 475 χρημοσύνη τρύχεσκεν· ἐπ' ἤματι δ' ἤμαρ ὀρώρει

κύντερον, οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευσις μογέοντι.
 ἀλλ' ὅγε πατρὸς ἐοῖο κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν
 ἀμπλακίης. ὁ γὰρ οἶος ἐν οὔρεσι δένδρεα τέμνον
 δὴ ποθ' ἀμαδουάδος νύμφης ἀθέρριξε λιτάων,
 480 ἢ μιν ὀδυρομένη ἀδινῶ μειλίσσεται μύθῳ,
 μὴ ταμείην προέμνον δρυὸς ἤλικος, ἢ ἐπιπυλὸν
 αἰῶνα τριβέσκε διηνεκές· αὐτὰρ δ' ἰδὼν
 ἀφραδέως ἔτηξεν ἀγνοορίῃ νεότητος.
 τῷ δ' ἄρα νηκερδῆ νύμφη πόρην οἴτου ὀπίσσω
 485 αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν. ἔρωγε μὲν, εὔτ' ἀφίκανεν,
 ἀμπλακίην ἔργων· βωμῶν δ' ἐκέλευσα κημόντα
 Θυνιάδος νύμφης, λωφῆια ῥέξαι ἐπ' αὐτῷ
 ἱερά, πατρῶν αἰτεύμενον αἶσαν ἀλύξαι.
 ἐνθ' ἐπεὶ ἔκφυγε κῆρα θεήλατου, οὔ ποτ' ἐμεῖο
 490 ἐκλάθετ', οὐδ' ἀθέρρισε· μόλις δ' ἀέκοντα θύραζε
 πέμπω, ἐπεὶ μέμονέν γε παρεμμεναι ἀσχαλόωντι.“
 ὡς φάτ' Ἀγγοροίδης· ὁ δ' ἐπισχεδὸν αὐτίκα δοιῶ
 ἦλυθ' ἄγων ποίμνηθεν οἷς. ἀνα δ' ἴστατ' Ἰήσων,
 ἂν δὲ Βορήιοι νῆες ἐφημοσύνησι γέροντος.
 495 αἶνα δὲ κεκλόμενοι μαντήιον Ἀπόλλωνα
 ῥέξον ἐπ' ἐσχαρόφιν νέον ἤματος ἀνομένοιο.
 κουρότεροι δ' ἐτάρων μενοεικέα δαίτ' ἀλέγνον.
 ἐνθ' εὐδαισάμενοι, τοὶ μὲν παραπείσμασι νηὸς,
 τοὶ δ' αὐτοῦ καταδάματ' ἀολλέες εὐνάζοντο.
 500 ἦρι δ' ἐτήσται αὐραὶ ἐπέχραον, αἰτ' ἀναπάσαν
 γαῖαν ὁμῶς τοιῆδε Διὸς πνεύουσιν ἀνωγῆ.
 Κυρήνη πέφαται τις ἔλος πάρα Πηγειοῖο
 μῆλα νέμειν προτέροισι παρ' ἀνδράσιν· εὐαδὲ γὰρ οἱ
 παρθενίη καὶ λέκτρον ἀκήρατον. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 505 τήνγ' ἀνερειψάμενος ποταμῷ ἐπιποιμαίνουσαν
 τηλόθεν Αἰμονίης, χθονίης παρακάτθετο νύμφαις,
 αἰ Λιβύην ἐνέμοντο παρὰ Μυρτάσιον αἶπος.

ἔνθα δ' Ἀρισταῖον Φοῖβω τέκεν, ὃν καλέουσιν
 Ἀργεά καὶ Νόμιον πολυλήιοι Αἰμουήης.
 510 τὴν μὲν γὰρ φιλότῃ θεὸς ποιήσατο νύμφην
 αὐτοῦ μακρὰίωνα καὶ ἀγρότιν· νῆα δ' ἔνεικεν
 νηπίαχον Χείρωνος ὑπ' ἀντροῖσιν κομέεσθαι.
 τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν
 Μοῦσαι, ἀεστορίην τε θεοπροπίας τ' ἐδίδαξαν·
 515 καὶ μιν ἑῶν μῆλων θέσαν ἤρανον, ὅσσ' ἐνέμοντο
 ἄμ πεδίον Φθίης Ἀθαμάντιον ἀμφὶ τ' ἐρυμνὴν
 Ὀθρυν καὶ ποταμοῦ ἱερὸν ῥόον Ἀπιδανοῖο.
 ἦμος δ' οὐρανὸθεν Μινωΐδας ἔφλεγε νήσους
 Σείριος, οὐ δ' ἐπι δηρόν ἐην ἄκος ἐνναέτησιν,
 520 τῆμος τόνγ' ἐκάλεσαν ἐφημοσύνης Ἐκάτοιο
 λοιμοῦ ἀλεξητήρα. λίπεν δ' ὄγε πατρὸς ἐφετμῇ
 Φθίνην, ἐν δὲ Κέφ κατενάσσατο, λαὸν ἀγείρας
 Παρράσιον, τοῖπέρ τε Ἀνκιάονός εἰσι γενέθλης·
 καὶ βωμόν ποίησε μέγαν Διὸς Ἰκαμαιοιο,
 525 ἱερά τ' εὖ ἔρρεξεν ἐν οὐρεσιν ἀστέρι κείνῳ
 Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διί. τοῖο δ' ἔκητι
 γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσια ἐκ Διὸς αὖραι
 ἦματα τεσσαράκοντα· Κέφ δ' ἔτι νῦν ἱερεῖς
 ἀντολέων προπάροιδε Κυνὸς ῥέξουσι θυηλάς.
 530 καὶ τὰ μὲν ὡς ὑδέονται· ἀριστῆες δὲ κατ' αὐθι
 μίμνον ἐρυσκόμενοι· ξεινήμα δ' ἄσπετα Οἰνοὶ
 πᾶν δ' ἡμαρ Φινῆι χαριζόμενοι προῖταλλον.
 ἐκ δὲ τότεν μακάρεσσι δυώδεκα δωμήσαντες
 βωμόν ἄλῳς ῥηγμῖνι πέτρην καὶ ἐφ' ἱερά θέντες,
 535 νῆα θοῆν εἰσβαίνον ἐρεσσέμεν, οὐ δὲ πελειῖς·
 τρήρωνος λήθοντο μετα σφίσιν· ἀλλ' ἄρα τήγχε
 δείματι πεπτηνίαν ἔῃ φέρε χειρὶ μεμαρπῶς
 Εὐφημος, γαίης δ' ἀπο διπλόα πείσματ' ἔλυσαν.
 οὐ δ' ἄρ' Ἀθηναίην προτέρω λάθον ὀρηθέντες·

540 αὐτίκα δ' ἐσσυμένως νεφέλης ἐπιβᾶσα πόδεσσι
 κούφης, ἣ κε φέροι μιν ἄφαρ βριαρὴν περ εὐόσαν,
 σεύατ' ἴμεν πόντον δέ, φίλα φρονέουσ' ἐρέτησιν.
 ὡς δ' ὅτε τις πάτρηθεν ἀλώμενος, οἷά τε πολλὰ
 πλαζόμεθ' ἀνδρωποὶ τετλήότες, οὐ δὲ τις αἶα
 545 τηλουρός, πᾶσαι δὲ κατόψιοί εἰσι κέλευθοι,
 σφαιτέρους δ' ἐνόησε δόμους, ἄμυδις δὲ κέλευθος
 ἕγρη τε τραφερὴ τ' ἰνδάλλεται, ἄλλοτε δ' ἄλλη
 ὄξεα πορφύραν ἐπιμαίεται ὀφθαλμοῖσιν·
 ὡς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς ἄϊξασα
 550 θῆκεν ἐπ' ἀξείνιο πόδας Οὐνηίδος ἀκτῆς.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σκολιοῖο πόρου στενωπὸν ἴκοντο
 τρηχέης σπιλάδεσσι ἐεργμένον ἀμφοτέρωθεν,
 δινήεις δ' ὑπένερθεν ἀνακλύζεσκεν ἰοῦσαν
 νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φόβῳ προτέρωσε νέοντο,
 555 ἦδη δὲ σφισι δοῦπος ἀρασσομένων πετράων
 νωλεμὲς οὔατ' ἔβαλλε, βόων δ' ἀλιμυρέες ἀκταί,
 δὴ τότε· ἐπειθ' ὁ μὲν ὠροτο πελειάδα χειρὶ μεμαρπῶς
 Εὐφημος πρῶρης ἐπιβήμεναι· οἱ δ' ὑπ' ἀνωγῆ
 Τίφνος Ἀγνιαδάο θελήμονα ποιήσαντο
 560 εἰρεσίην, ἴν' ἐπειτα διεκ πέτρας ἐλάσειαν,
 κάρτεϊ ᾧ πίσυνοι. τὰς δ' αὐτίκα λοισθιον ἄλλων
 οἰγόμενας ἀγκῶνα περιγνάμψαντες ἴδοντο.
 σὺν δὲ σφιν χύτο θυμὸς· ὁ δ' ἀΐξει πτερυγέσσι
 Εὐφημος προέηκε πελειάδα· τοὶ δ' ἅμα πάντες
 565 ἦειραν κεφαλὰς ἐσορᾶμενοι· ἦ δὲ δι' αὐτῶν
 ἐπιτατο· ταὶ δ' ἄμυδις πάλιν ἀντίαι ἀλλήλησιν
 ἄμφω ὁμοῦ ξυνιοῦσαι ἐπέκτυπον. ὠροτο δὲ πολλῇ
 ἄλμῃ ἀναβρασθεῖσα, νέφος ὡς· αὐτὴ δὲ πόντος
 σμερδαλέον· πάντη δὲ περὶ μέγας ἔβρομεν αἰθήρ.
 570 κοίλαι δὲ σπήλυγγες ὑπο σπιλάδας τρηχέας
 κλυζούσης ἄλῳς ἔνδον ἐβόμβεον· ὑψόθι δ' ὄχθης

λευκή καχλάζουτος ανέπττε κύματος ἄγνη.
 νῆα δ' ἔπειτα πέριξ εἶλει ῥόος. ἄκρα δ' ἔκοψαν
 οὐραία πτερὰ ταίγε πελειάδος· ἢ δ' ἀπόρουσεν
 575 ἀσκηθῆς. ἐρέται δὲ μέγ' ἰαχόν· ἔβραχε δ' αὐτὸς
 Τίφους ἐρεσβέμεναι κρατερῶς. οἴγοντο γὰρ αὐδῆς
 ἄνδιχα. τοὺς δ' ἐλάοντας ἔχεν τρόμος, ὄφρα μιν αὐτῆς
 πλημμυρὶς παλίνορσος ἀνερχομένη κατένεικεν
 εἶσω πετράων. τότε δ' αἰνότατον δέος εἶλεν
 580 πάντας· ὑπερ κεφαλῆς γὰρ ἀμῆχανος ἦεν ὄλεθρος.
 ἦδη δ' ἐνθα καὶ ἐνθα δια πλατὺς εἶδετο Πόντος,
 καὶ σφισιν ἀπροφάτως ἀνέδν μέγα κῦμα πάροιθεν
 κυρτόν, ἀποτιμῆρι σκοπιῆ ἴσον· οἱ δ' ἐσιδόντες
 ἤμυσαν λοξοῖσι καρῆασι. εἶσατο γὰρ θα
 585 νῆος ὑπερ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν.
 ἀλλά μιν ἐφθῆ Τίφους ὑπ' εἰρεσίῃ βαρύθουσαν
 ἀρχαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπο τρόπιν ἐξεκυλίσθη,
 ἐκ δ' αὐτὴν πρῦμνηθεν ἀνεΐρουσε τηλόθι νῆα
 πετράων· ὑψοῦ δὲ μεταχθονίη πεφόρητο.
 590 Εὐφρημος δ' ἀνα πάντας ἰὼν βοάσκειν ἐταίρους,
 ἐμβαλέειν κῶπησιν ὅσον σθένος· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 κόπτον ὕδωρ. ὅσσον δ' ἂν ὑπέικαθε νηὺς ἐρέτησιν,
 δις τόσον ἄψ ἀπόρουσεν· ἐπεγνάμπτοντο δὲ κῶπαι
 ἤυτε καμπύλα τόξα, βιάζομένων ἠρώων.
 595 ἐνθεν δ' αὐτίκ' ἔπειτα καταρφεὲς ἔσσυτο κῦμα,
 ἢ δ' ἄφαρ ὥστε κύλινδρος ἐπέτρεχε κύματι λάβρω
 προπροκαταίγδην κοίλης ἀλός. ἐν δ' ἄρα μέσσαις
 Πληγάσι δινηέης εἶχεν ῥόος· αἱ δ' ἐκάτερθεν
 σειόμεναι βρόμεον· πεπέδητο δὲ νῆα δοῦρα.
 600 καὶ τότε Ἀθηναίη στιβαρῆς ἀνέσπασε πέτρης
 σκαιῆ, δεξιτερῆ δὲ διαμπερὲς ὥσε φέρεσθαι
 ἢ δ' ἰκέλη πτερόεντι μετήρορος ἔσσυτ' οἰστῶ.
 ἔμψης δ' ἀφλάστοιο παρέθρισεν ἄκρα κόρυμβα

νωλεμὲς ἐμπλήξασαι ἐναντία. αὐτὰρ Ἀθήνη
 605 οὐλύμπον δ' ἀνόρουσεν, ὅτ' ἀσκηθεὶς ὑπάλυξαν.
 πέτραι δ' εἰς ἓνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλησιν
 νωλεμὲς ἐρριζώθεν· ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν
 ἐκ μακάρων, εὐτ' ἂν τις ἰδὼν δια νηὶ περήσῃ.
 οἱ δὲ που ὀκρυόεντος ἀνέπνεον ἄρτι φόβοιο
 610 ἠέρα παπταίνοντες ὁμοῦ πέλαγός τε θαλάσσης
 τῆλ' ἀναπεπτάμενον. δὴ γὰρ φάσαν ἐξ Αἰδαο
 σώσασθαι· Τίφους δὲ παροΐτατος ἤρχετο μύθων
 „ἔλομαι αὐτῇ νηὶ τόγ' ἐμπεδον ἐξαλέασθαι
 ἡμέας· οὐδέ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσσον Ἀθήνη,
 615 ἢ οἱ ἐνέπνευσεν θεῖον μένος, εὐτέ μιν Ἄργος
 γόμφουσι συνάρασσε· θέμις δ' οὐκ ἔστιν ἀλῶναι.
 Αἰδουίδη, τύνη δὲ τεοῦ βασιλῆος ἐφετιμήν,
 εὐτε διεκ πέτρας φυγέειν θεὸς ἡμῖν ὄπασσεν,
 μηκέτι δείδιθι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλους
 620 εὐπαλέας τελέεσθαι Ἀγνηορίδης φάτο Φινεύς.“
 ἢ δ' ἄμα καὶ προτέρωσε παραι Βιθυνίδα γαῖαν
 νῆα διεκ πέλαγος σεῦεν μέσον. αὐτὰρ ὃ τόνγε
 μελιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπεν
 „Τίφν, τί ἢ μοι ταῦτα παρηγορέεις ἀχέοντι;
 625 ἢ μβροτον ἀσάμην τε κακὴν καὶ ἀμῆχανον ἄτην.
 χρῆν γὰρ ἐφιεμένοιο κατ' ἀντικρὺ Πελλίω
 αὐτίκ' ἀνήνασθαι τόνδε στόλον, εἰ καὶ ἐμελλον
 νηλειῶς μελεῖσθι κεδαιόμενος θανέεσθαι·
 νῦν δὲ περισσὸν δεῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας
 630 ἄγκριμαι, στυγέων μὲν ἄλως κρυόεντα κέλευθα
 νηὶ διαπλάειν, στυγέων δ', ὅτ' ἐπ' ἠπείροιο
 βαίνωμεν. πάντη γὰρ ἀναρσιοὶ ἄνδρες ἔασι.
 αἶψα δὲ στονόεσσαν ἐπ' ἡμάτι νύκτα φυλάσσω,
 ἔξοτε τὸ πρῶτιστον ἐμὴν χάριν ἠγερεσθε,
 635 φραζόμενος τὰ ἕκαστα· σὺ δ' εὐμαρῶς ἀγορεύεις

οἶον εἴς ψυχῆς ἀλέγων ὑπερ· αὐτὰρ ἔγωγε
 εἶο μὲν οὐδ' ἠβαιὸν ἀτύζομαι· ἀμφι δὲ τοῦ
 καὶ τοῦ ὁμῶς, καὶ σείο, καὶ ἄλλων δεῖδι' ἑταίρων,
 εἰ μὴ ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἀπήμονας ἄμμε κομίσσω.“
 640 ὣς φάτ' ἀριστήων πειρώμενος· οἱ δ' ὁμάδησαν
 θαρσαλέοις ἐπέεσσιν· ὃ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθη
 κεκλωμένων, καὶ ῥ' αὐθις ἐπιρρηθῆν μετέειπεν
 „ὦ φίλοι, ὑμετέρῃ ἀρετῇ ἐνὶ θάλασσοσ ἀέξω.
 τούνεκα νῦν οὐδ' εἰ κε διεξ' Αἶδαο βερέθρων
 645 στελλοίμην, ἔτι τάχρως ἀνάψομαι, εὖτε πέλεσθε
 ἔμπεδοι ἀργαλέοις ἐνὶ δειμάσιν· ἀλλ' ὅτε πέτρασ
 Πληγάδασ ἐξέπλωμεν, ὀδομαι οὐκέτ' ὀπίσσω
 ἔσσεσθαι τοιούδ' ἕτερον φόβον, εἰ ἔτεόν γε
 φραδομοσύνη Φινῆοσ ἐπισπόμενοι νεόμεσθα.“
 650 ὣσ φάτο, καὶ τοίων μὲν ἑλώφεον αὐτίκα μῦθων,
 εἰρεσίῃ δ' ἀλίσστον ἔχον πόνον· αἴψα δὲ τοίγε
 Ῥήβαν ἄπυρόην ποταμὸν σκοπέλον τε Κολαίνης,
 ἄκρην δ' οὐ μετα δητὰ παρεξενέοντο Μέλαιναν,
 τῇ δ' ἄρ' ἐπι προχοῶσ Φυλληίδασ, ἔνθα πάροιθεν
 655 Λιψακὸσ νῆ' Ἀθάμαντοσ εἰοῖσ ὑπέδεκτο δόμοισιν,
 ὀππόθ' ἄμα κριῶ φεῦγε πτόλιν Ὀρχομενοῖο·
 τίκατε δέ μιν νύμφη λειμωνιάσ· οὐ δέ οἱ ὕβρισ
 ἠνδανεν, ἀλλ' ἔθελημόσ ἐφ' ὕδασι πατρὸσ εἶοτο
 μητέρι συνναίεσκεν ἐπάκτια πῶεα φέρβων.
 660 τοῦ μὲν θ' ἱερὸν αἴψα καὶ εὐρείασ ποταμοῖο
 ἠιόνασ πεδίου τε, βαθυρρεῖοντά τε Κάλπην
 δερκόμενοι παραμειβόν, ὁμῶσ δ' ἐπι ἡματι νύκτα
 νήνεμον ἀκαμάτησιν ἐπερρώοντ' ἐλάτησιν.
 οἶον δὲ πλαδόωσαν ἐπισχίζοντεσ ἄρουραν
 665 ἐργατῖναι μογέουσι βόεσ, περὶ δ' ἄσπετοσ ἰδρώσ
 εἴβεται ἐκ λαγόνων τε καὶ αὐχένοσ· ὄμματα δὲ σφιν
 λοξὰ παραστροφῶνται ὑπο ζυγοῦ· αὐτὰρ ἀντιμῆ

ἀναλή στομάτων ἄμοτον βοῦμαι· οἱ δ' ἐνὶ γαίῃ
 κηλὰσ σκηρίπτοντε πανημέριοι πονέονται·
 670 τοῖσ ἱκελοὶ ἠρωεσ ὑπεξ' ἀλόσ ἐλλκον ἐρετμά.
 ἦμοσ δ' οὐτ' ἄρ' πω φάοσ ἄμβροτου, οὐτ' ἔτι λίην
 ὀρφναίῃ πέλεται, λεπτόν δ' ἐπιδέδρομε νυκτι
 φέγγοσ, ὅτ' ἀμφιλύκην μιν ἀνεργόμενοι καλέουσιν,
 τῆμοσ ἐρημαίησ νήσου λιμέν' εἰσελάσαντεσ
 675 Θυνιάδοσ καμάτρ πολυπήμου βαῖνον ἔραζε.
 τοῖσι δὲ Αἰητοῦσ υἱόσ, ἀνερχόμενοσ Λυκίῃθεν
 τῆλ' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον Ὑπερβορέων ἀνθρώπων,
 ἐξεφάνη· χρύσειο δὲ παρειάων ἐκάτερθεν
 πλοχομοὶ βοτρυνόντεσ ἐπερρώοντο κίοντι·
 680 λαιῆ δ' ἀργύρεον νάμα βιόν, ἀμφι δὲ νῶτοισ
 ἰοδόκη τετάνυστο κατωμαδόν· ἠ δ' ὑπο ποσσὶν
 σείετο νῆσοσ ὄλη, κλύζεν δ' ἐπι κύματα χέρσφ.
 τοῦσ δ' ἔλε θάμβοσ ἰδόντασ ἀμήχανον· οὐ δέ τισ ἔτλη
 ἀντίον ἀνγάσσασθαι ἐσ ὄμματα καλὰ θεοῖο.
 685 στάν δὲ κάτω νεύσαντεσ ἐπι χθονόσ· αὐτὰρ ὃ τηλοῦ
 βῆ ῥ' ἱμεναι πόnton δὲ δι' ἠέροσ· ὄψὲ δὲ τοῖον
 Ὀρφεὺσ ἔκφατο μῦθον, ἀριστήεσσι πιφανύσκων
 „εἰ δ' ἄγε δη νῆσον μὲν Ἐσίουσ Ἀπόλλωνοσ
 τῆνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη
 690 ἠῶσοσ μετιών· τὰ δὲ ῥέξομεν, οἶα πάρεστιν,
 βωμόν ἀναστήσαντεσ ἐπάκτιον· εἰ δ' ἂν ὀπίσσω
 γαῖαν ἐσ Αἰμονίην ἀσκηθέα νόστον ὀπάσση,
 δη τότε οἱ κεραῶν ἐπι μηρία θήσομεν αἰγῶν.
 νῦν δ' αὐτωσ κνίση λοιβῆσσι τε μειλίξασθαι
 695 κέκλωμαι· ἀλλ' ἴληθι, ἀναξ, ἴληθι φραανθείσ.“
 ὣσ ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμόν τετύκοντο
 χερμασί· οἱ δ' ἀνα νῆσον ἐδίνεον ἐξερέοντεσ,
 εἰ κέ τιν' ἠ κεμάδων, ἠ ἀγροτέρων ἐσίδοιεν
 αἰγῶν, οἶα τε πολλὰ βαθείῃ βόσκεται ὕλη.
 APOLLON. 5

- 700 τοῖσι δὲ Αἰγυπτίῳ ἀγροῦν πόρην· ἐκ δὲ νυ πάντων
 εὐαγέως ἱερῶ ἀνα διπλῶα μηρία βωμῶ
 καῖον, ἐπιλείοντες Ἐαίον Ἀπόλλωνα.
 ἀμφὶ δὲ δαιομένοις εὐρὺν χορὸν ἐστήσαντο,
 καλὸν Ἰηπαίῳ Ἰηπαίῳα Φοῖβον
- 705 μελπόμενοι· σὺν δὲ σφιν εὖς πάις Οἰάργοιο
 Βιστονίη φόρμιγγι λιγείης ἤρχεν αἰοιδῆς·
 ὡς ποτε πετραίη ὑπο δειράδι Παρνησσοῖο
 Δελφύνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν,
 κοῦρος ἐὼν ἔτι γυμνός, ἔτι πλοκάμοισι γεγηθῶς.
- 710 ἰλήμοις· αἰεὶ τοι, ἀναξ, ἄτμητοι ἔθειραι,
 αἰὲν ἀδήλητοι· τὼς γὰρ θέμις, οἰόθι δ' αὐτῇ
 Αἰτῶ Κοιογένεια φίλαις ἐν χερσὶν ἀφάσσει.
 πολλὰ δὲ Κωρύκῳ νύμφαι, Πλείστοιο θυγάτρεις,
 θαρσύνεσκον ἔπεσσιν, Ἰήε κεκληγυῖαι·
- 715 ἔνθεν δὴ τότε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοῖβον.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόγγε χορείη μέλψαν αἰοιδῆ,
 λοιβαῖς εὐαγέεσσιν ἐπώμοσαν, ἧ μὲν ἀρήξειν
 ἀλλήλοισι εἰς αἰὲν ὁμοφροσύνησι νόοιο,
 ἀπτόμενοι θυέων· καὶ τ' εἰσέτι νῦν γε τέτυκται
- 720 κείσ' Ὀμοιοῖς ἰρὸν εὐφρονος, ὃ ρρ' ἐκάμουντο
 αὐτοὶ κνδίστην τότε δαίμονα πορσαίνοντες.
 ἦμος δὲ τρίτατον φάος ἤλυθε, δὴ τότε ἔπειτα
 ἀκραεὶ ζεφύρω νῆσον λίπον αἰπήεσαν.
 ἔνθεν δ' ἀντιπέτρην ποταμοῦ στόμα Σαργαγιοῖο
- 725 καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν ἐριθιλέα γαῖαν
 ἠδὲ Λύκοιο δέεθρα καὶ Ἀνθεμοεισίδα λίμνην
 δεσπόμενοι παράμειβον· ὑπο πνοιῆ δὲ κάλωες
 ὄπλά τε νῆα πάντα τινάσσετο νεισομένοισιν.
 ἠῶθεν δ' ἀνέμοιο δια κνέφας εὐνήθεντος
- 730 ἀσπασίως ἄκρης Ἀχερουσίδος ὄρμον ἴκοντο,
 ἧ μὲν τε κρημνοῖσιν ἀνίσχεται ἠλιβαίτοισιν,

- εἰς ἄλα δεσπομένη Βιθυνίδα· τῇ δ' ὑπο πέτραι
 λισσάδες ἐρρίζωνται ἀλίβροχοι· ἀμφὶ δὲ τῆσιν
 κῆμα κυλινδόμενον μεγάλα βρέμει· αὐτὰρ ὑπερθεν
- 735 ἀμφιλαφεῖς πλατάνιστοι ἐπ' ἀκροτάτη πεφύασιν.
 ἐκ δ' αὐτῆς εἶσω κατακλίται ἠπειρον δὲ
 κοίλη ὑπαῖθα νάπη, ἵνα τε σπέος ἔστ' Αἶδαο
 ὕλη καὶ πέτρῃσιν ἐπηρεφές, ἔνθεν ἀντιμῆ
 πηγυλῆς, ὀκρυόεντος ἀναπνεύουσα μυχοῖο
- 740 συνεχές, ἀργινύεσσιν αἰεὶ περιτέτροφε πάχνην,
 ἥτε μεσημβριόεντος αἰνεται ἠελίοιο.
 σιγῇ δ' οὐποτε τήγγε κατα βλοσυρῆν ἔχει ἄκρην,
 ἀλλ' ἀμυδῖς πόντιό θ' ὑπο στένει ἠχήμετος,
 φύλλων τε πνοιῆσι τινασσομένων μυχήσιν.
- 745 ἔνθα δὲ καὶ προχοαὶ ποταμοῦ Ἀχέροντος ἔασιν,
 ὅστε διεξ ἄκρης ἀνερεύεται εἰς ἄλα βάλλων
 ῥοῖην· κοίλη δὲ φάραγξ κατάγει μιν ἄνωθεν.
 τὸν μὲν ἐν ὀψιγόνοισι Σοαναύτην ὀνόμησαν
 Νισαῖοι Μεγαρήες, ὅτε νάσσεσθαι ἔμελλον
- 750 γῆν Μαριανδυνῶν. δὴ γὰρ σφεας ἐξεσάωσεν
 αὐτῆσιν νῆεσσι, κακῇ χροῖψαντας ἀέλλη.
 τῇ δ' οἶγ' αὐτίκα νηὶ διεξ Ἀχερουσίδος ἄκρης
 εἰσῶποι ἀνέμοιο νέον λήγοντος ἔκελσαν.
 οὐ δ' ἄρα δητὰ Λύκον, κείνης πρόμον ἠπείροιο,
- 755 καὶ Μαριανδυνῶν λάθον ἀνέρας ὀρμηθέντες
 αὐθένται Ἀμύνκοιο κατα κλέος, ὃ πρὶν ἄκουον·
 ἀλλὰ καὶ ἄρθμὸν ἔθεντο μετα σφίσι τοῖο ἔκκητι.
 αὐτὸν δ' ὥστε θεὸν Πολυδεύεα δεξιόωντο
 πάντοθεν ἀγρόμενοι· ἐπεὶ ἦ μάλα τοίγ' ἐπι δηρὸν
- 760 ἀντιβίην Βέβρυξιν ὑπερφιάλοισι πολέμιζον.
 καὶ δὴ πασσυδίη μεγάρων ἐντοσθε Λύκοιο
 κείν' ἠμαρ φιλότῃ, μετα πτολίεθρον ἰόντες,
 δαίτην ἀμφίεπον, τέροποντό τε θυμὸν ἔπεσσιν.

Αἰσονίδης μὲν οἱ γενεὴν καὶ οὐνομ' ἐκάστου
 765 σφωιτέρων μυθεῖθ' ἐτάρων, Πελλιάο τ' ἐφετμάς,
 ἦδ' ὡς Αἰμυιάδεσσι ἐπεξεῖνοῦντο γυναιξίν,
 ὅσσα τε Κύζικον ἄμφι Δολιουίην ἐτέλεσαν,
 Μυσιδα θ' ὡς ἀφίκοντο Κίον θ', ὅθι κάλλιπον ἦρω
 Ἡρακλέην ἀέκοντι νόω, Γλαυκοῖό τε βάζιν
 770 πέφραδε, καὶ Βέβρυκας ὅπως Ἀμυκόν τ' ἐδάϊξαν,
 καὶ Φινῆος ἔειπε θεοπροπίας τε δύην τε,
 ἦδ' ὡς Κρανέας πέτρας φύγον, ὡς τ' ἀβόλησαν
 Αἰθοῖδῃ κατα νῆσον. ὃ δ' ἐξείης ἐνέποντος
 θέλγεται ἄκουη θυμόν· ἄχος δ' ἔλεν Ἡρακλῆι
 775 λειπομένω, καὶ τοῖον ἔπος πάντεσσι μετηύδα
 „ὦ φίλοι, οἴου φωτὸς ἀποπλαγχθέντες ἀρωγῆς
 πείρετ' ἐς Αἰήτην τόσσον πλόον. εὖ γὰρ ἐγὼ μιν
 Δασκύλου ἐν μεγάροισι κατ' αὐτόθι πατρὸς ἐμοῖο
 οἶδ' ἐσιδάν, ὅτε δεῦρο δι' Ἀσίδος ἠπείροιο
 780 πεζὸς ἔβη ζωστήρα φιλοπτολέμοιο κομίζων
 Ἴπολύτης· ἐμὲ δ' εὖρε νέον χροάοντα ἰούλους·
 ἔνθα δ' ἐπι Προϊάλο κασιγνήτοιο θανόντος
 ἡμετέρου Μυσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσιν, ὅτινα λαὸς
 οἰκτίστοις ἐλέγοισιν ὀδύρεται ἕξέτι κείνου,
 785 ἀθλεύων Τιτίην ἀπεκαίνοντο πύγμαχέοντα
 καρτερόν, ὃς πάντεσσι μετέπρεπεν ἠιδέοισιν
 εἰδὸς τ' ἠδὲ βίην· χαμάδις δὲ οἱ ἦλασ' ὀδόντας.
 αὐτὰρ ὁμοῦ Μυσοῖσιν ἐμῷ ὑπο πατρὶ δάμασσαν
 καὶ Φρύγας, οἳ ναίουσιν ὁμῶλακας ἡμιν ἀρούρας,
 790 φύλά τε Βιθυνῶν αὐτῇ κτεατίσασαο γαίῃ,
 ἔστ' ἐπι Ῥηβαίου προχοῆς σκόπελόν τε Κολώνης·
 Παφλαγόνες δ' ἐπι τοῖς Πελοπήιοι εἰκαθον αὐτῶς,
 ὅσσοις Βιλλαίοιο μέλαν περιάγνυται ὕδωρ.
 ἀλλὰ με νῦν Βέβρυκας ὑπερβασίη τ' Ἀμυκίοιο
 795 τηλόθι καιεταόντος ἐνόσφισαν Ἡρακλῆος,

δὴν ἀποτεμνόμενοι γαίης ἄλλης, ὄφρ' ἐβάλοιντο
 οὐρα βαθυρροῖοντος ὑφ' εἰαμεναῖς Ἰπίοιο.
 ἔμπης δ' ἐξ ὑμέων ἔδοσαν τίσιν· οὐ δὲ ἐφημι
 ἡματι τῶδ' ἀέκητι θεῶν ἐπελάσσαι ἄρηα,
 800 Τυνδαρίδην Βέβρυξιν, ὅτ' ἀνέρα κείνον ἔπεφνευ.
 τῶ νῦν ἦντιν' ἐγὼ τίσαι χάριν ἄροῖός εἰμι,
 τίσα προφρονέως. ἦ γὰρ θέμις ἠπεδανοῖσιν
 ἀνδράσιν, εὖτ' ἀρξῶσιν ἀρείονες ἄλλοι ὀφέλλειν·
 ξυνη μὲν πάντεσσιν ὁμόστολον ὕμῃν ἐπεσθαι
 805 Δάσκυλον ὀτρυνέω, ἐμὸν νεία· τοιο δ' ἰόντος,
 ἦ τ' ἂν εὐξείνοισι διεξ ἄλῶς ἀντιάοιτε
 ἀνδράσιν, ὄφρ' αὐτοῖο ποτι στόμα Θερμῶδοντος.
 νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις Ἀχερουσίδος ὑψόθεν ἄκρης
 εἴσομαι ἱερὸν αἰπύ· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
 810 ναυτίλοιο ἄμ' πέλαγος θηγεύμενοι ἰλάζονται·
 καὶ κέ σφιν μετέπειτα προ ἄστεος, οἷα θεοῖσιν,
 πίονας εὐαρότοιο γῆρας πεδίοιο ταμοίμην·
 ὡς τότε μὲν δαῖτ' ἄμφι πανήμεροι ἐψιόωντο.
 ἦρί γε μὴν ἐπι νῆα κατήμισαν ἐγκονέοντες·
 815 καὶ δ' αὐτὸς σὺν τοῖσι Λύκος κίε, μυρὶ' ὀπάσσας
 δῶρα φέρειν· ἅμα δ' ὑἷα δόμων ἐκ πέμπε νέεσθαι.
 ἔνθα δ' Ἀβαντιάδην πεπρωμένη ἦλασε μοῖρα
 Ἰδομονα, μαντοσύνησι κεκασμένον· ἀλλὰ μιν οὔτι
 μαντοσύνη ἐσάωσαν, ἐπεὶ χρεὼ ἦγε δαμῆναι.
 820 κείτο γὰρ εἰαμενῆ δονακῶδεος ἐν ποταμοῖο
 ψυχόμενος λαγόννας τε καὶ ἄσπετον ἰλύϊ νηδὺν
 κάπριος ἀργιόδων, ὀλοὸν τέρας, ὃν ἴα καὶ αὐταὶ
 νύμφαι ἐλειονόμοιο ὑπεδείδισαν· οὐ δὲ τις ἀνδρῶν
 ἠείδει· οἷος δὲ κατα πλατὺ βόσκετο τίφος.
 825 αὐτὰρ ὄγ' ἰλυόεντος ἀνα θρωσμοὺς ποταμοῖο
 νεῖσεται Ἀβαντιάδης· ὃ δ' ἄρ' ἐκ ποθεν ἀφράστοιο
 ὕψι μάλ' ἐκ δονάκων ἀνεπάλμενος ἦλασε μηρόν

αἰγῶν, μέσσας δὲ συν ὁστέφ ἴνας ἔκερσεν.
 ὄξυ δ' ὄγε κλάγξας οὔδει πέσεν· οὐ δὲ τυπέντος
 830 ἀθροίοι ἀντιάχησαν. ὄρεξατο δ' αἰψ' ὀλοοῖο
 Πηλεὺς αἰγανέη φυγάδ' εἰς ἔλος ὀρηθέντος
 κερπίον· ἔστυτο δ' αὐτίς ἐναντίος· ἀλλὰ μιν Ἴδας
 οὔτασε, βεβρυχῶς δὲ θοῶ περι κάππεσε δουρί.
 καὶ τὸν μὲν χαμάδις λίπον αὐτόθι πεπτηῶτα·
 835 τὸν δ' ἔταροι ἐπι νῆα φέρον ψυχορραγέοντα
 ἀχνύμενοι, χεῖρεςσι δ' ἔων ἐνικάτθαν' ἑταίρων.
 ἔνθα δὲ ναυτιλίης μὲν ἐρητύοντο μέλεσθαι,
 ἀμφι δὲ κηδεῖη νέκυος μένον ἀσχαλόωντες.
 ἤματα δὲ τρία πάντα γόων· ἔτέρω δέ μιν ἦδη
 840 τάρχον μεγαλωσί· συνεκτερέιξε δὲ λαὸς
 αὐτῷ ὁμοῦ βασιλῆι Λύκω· παρὰ δ' ἄσπετα μῆλα,
 ἣ θέμις οἰχομένοισι, ταφήμια λαιμοτόμησαν.
 καὶ δὴ τοι κέρχεται τοῦδ' ἀνέρος ἐν χθονὶ κείνῃ
 τύμβος· σῆμα δ' ἔπεστι καὶ ὀψιγρόνοισιν ἰδέσθαι,
 845 νήμιος ἐκ κοτίνιο φάλαγξ· θαλέθει δέ τε φύλλοις
 ἄκρης τυτθὸν ἔνερθ' Ἀχερουσίδος. εἰ δέ με καὶ τὸ
 χρεῖω ἀπηλεγέως Μουσέων ὑπο γηρύσασθαι,
 τόνδε πολιισσοῦχον διεπέφραδε Βοιωτοῖσιν
 Νισαίοισι τε Φοῖβος ἐπιρρήδην ἰλάεσθαι,
 850 ἀμφὶ δὲ τήνγε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνιο
 ἄστρῳ βαλεῖν· οἱ δ' ἀντι θεουδέος Αἰολίδαο
 Ἴδμονος εἰσέτι νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσιν.
 τίς γὰρ δὴ θάνεν ἄλλος; ἐπεὶ καὶ ἔτ' αὐτίς ἔχευαν
 ἦρωες τότε τύμβον ἀποφθιμένου ἑτάριοιο.
 855 δοιὰ γὰρ οὖν κείνων ἔτι σήματα φαίνεται ἀνδρῶν.
 Ἀγνιαῖδην Τιφνν θανέειν φάτις· οὐ δέ οἱ ἦεν
 μοῖο' ἔτι ναυτίλλεσθαι ἐκαστέρω. ἀλλὰ νυ καὶ τὸν
 αὐθι μιννυθαδὴ πάτρης ἐκὰς εὔνασε νοῦστος,
 εἰσότ' Ἀβαντιάδαο νέκυν κτερέιξεν ὄμιλος.

860 ἄτλητον δ' ὀλοῶ ἐπι πῆματι κῆδος ἔλοντο.
 δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε παρασχεδὸν ἐκτερέιξαν
 αὐτοῦ, ἀμηχανήσιν ἄλως προπάροιθε πεσόντες,
 ἐντυπὰς εὐκήλως εἰλυμένοι οὔτε τι σίτου
 μνώοντ' οὔτε ποτοῖο· κατήμυσαν δ' ἀχέεσσιν
 865 θυμόν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδος ἐπλετο νόστος.
 καὶ νῦ κ' ἔτι προτέρω τετιμημένοι ἰσχανόωντο,
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀγκαίῳ περιώσιον ἔμβαλεν Ἥρη
 θάρσος, ὃν Ἰμβρασίοισι παρ' ὕδασι νῆστυπάλαια
 τίκτε Ποσειδάωνι· περιπρὸ γὰρ εὐ ἐκέκαστο
 870 ἰθύνην. Πηλῆα δ' ἐπεσσύμενος προσέειπεν
 „Αἰακίδη, πῶς καλὸν ἀφειδήσαντας ἀέθλων
 γαίῃ ἐν ἄλλοδαπῇ δὴν ἔμμεναι; οὐ μὲν ἄρῃος
 ἴδριν ἐόντά με τόσσον ἄρει μετὰ κῶας Ἰήσων
 Παρθενίης ἀπάνευθεν, ὅσον τ' ἐπίστορα νηῶν.
 875 τῷ μὴ μοι τυτθὸν γε δέος περι νηὶ πελέσθω.
 ὣς δὲ καὶ ἄλλοι δεῦρο δαήμονες ἄνδρες ἔασιν,
 τῶν ὅτινα προύμνης ἐπιβήσομεν, οὔτις ἰάψει
 ναυτιλίην. ἀλλ' ὦκα, παραιφάμενος τάδε πάντα,
 880 ὣς φάτο· τοῖο δὲ θυμὸς ὄρεξατο γηθοσύνησιν,
 αὐτίκα δ' οὐ μετα δηρὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευσεν
 „δαιμόνιοι, τί νυ πένητος ἐτώσιον ἰσχομεν αὐτάς;
 οἱ μὲν γὰρ ποθὶ τοῦτου, ὃν ἔλλαχον, οἴτου ἔλοντο·
 ἡμῖν μὲν τ' ἄρ' ἔασι κυβερνητῆρες ὀμίλῳ
 885 καὶ πολέες. τῷ μὴ τι διατριβώμεθα πείρης·
 ἀλλ' ἔγρεσθ' εἰς ἔργον, ἀπορρήσαντες ἀνίας·“
 τὸν δ' αὐτ' Αἰσῶνος υἱὸς ἀμηχανέων προσέειπεν
 „Αἰακίδη, πῆ δ' οἶδε κυβερνητῆρες ἔασιν;
 οὐς μὲν γὰρ τὸ πάροιθε δαήμονας εὐχόμεθ' εἶναι,
 890 οἶδε κατηφῆσαντες ἐμεῦ πλέον ἀσχαλόωσιν.
 τῷ καὶ ὁμοῦ φθιμένοισι κακὴν προτιόσσομαι ἄτην,

εἰ δὴ μήτ' ὀλοοῖο μετα πτόλιον Αἰήταο
 ἔσσεται, ἥε καὶ αὐτίς ἐς Ἑλλάδα γαίαν ἰκέσθαι
 πετράων ἐκτοσθε, κατ' αὐτόθι δ' ἄμμε καλύψει
 895 ἀκλειῶς κακὸς οἶτος, ἐτώσια γηράσκοντας.
 ὡς ἔφατ'. Ἀργαῖος δὲ μάλ' ἔσσυμένως ὑπέδεκτο
 νῆα θεῶν ἄξιει· δὴ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὄρη.
 τὸν δὲ μετ' Ἐργίνος καὶ Ναύπλιος Εὐφρημὸς τε
 ὦρυνντ', ἰθύνειν λελιημένοι. ἀλλ' ἄρα τούσγε
 900 ἔσχεθον· Ἀργαῖα δὲ πόλεις ἤγησαν ἑταίρων.
 ἦφ' οἱ δ' ἤπειτα δυαδεκάτῳ ἐπέβαινον
 ἦματι· δὴ γὰρ σφιν ζεφύρου μέγας οὖρος ἄητο.
 καρπαλίμως δ' Ἀχέροντα διεξέπερησαν ἔρετμοῖς,
 ἐκ δ' ἔχεαν πύσσου ἀνέμφ' ἴνα, πούλυ δ' ἐπιπρό
 905 λαιφῶν πεπταμένῳν τέμνον πλόον εὐδιόωντες.
 ὦκα δὲ Καλλιχόροιο παρα προχοᾷς ποταμοῖο
 ἦλυθον, ἐνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσήμιον νῆα,
 Ἰνδῶν ἠνῖα φῦλα λιπῶν κατενάσσατο Θήβας,
 ὄργιάσαι, στήσαι τε χοροὺς ἄντροιο πάροιθεν,
 910 ᾧ ἐν ἀμειδιήτους ἀγίας εὐνάζετο νύκτας,
 ἔξ οὗ Καλλιχόρον ποταμὸν περιναιετάοντες
 ἠδὲ καὶ Αὐλίον ἄντρον ἐπαννυμίην καλέουσιν.
 ἐνθεν δὲ Σθενέλου τάφον ἔδρακον Ἀκτορίδαο,
 ὅς ῥά τ' Ἀμαζονίδων πολυθαρσέος ἐκ πολέμοιο
 915 ἄψ ἀνιῶν — δὴ γὰρ συνανήλυθεν Ἡρακλῆι —
 βλήμενος ἰφ' κείθεν ἐπ' ἀρχιάλου θάναεν ἀκτῆς.
 οὐ μὲν θῆν προτέρω ἔτ' ἐμέτρεον. ἦκε γὰρ αὐτῇ
 Φερσεφόνη ψυχὴν πολυδάκρυον Ἀκτορίδαο
 λισσομένην τυτθὸν περ ὀμήθεας ἀνδρας ἰδέσθαι.
 920 τύμβου δὲ στεφάνης ἐπιβάς σκοπιάζετο νῆα
 τοῖος ἔων, οἷος πόλεμον δ' ἱεν· ἀμφὶ δὲ καλῇ
 τετράφαλος φοῖνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πῆληξ.
 καὶ ῥ' οὐ μὲν αὐτίς ἔδυνε μέγαν ζόφον· οἷδ' ἐσιδόντες

θάμβησαν· τοὺς δ' ὦρσε θεοπροπέων ἐπιμέλσαι
 925 Ἀμπυκίδης Μόσφος λοιβῆσί τε μειλίξασθαι.
 οἷδ' ἀνα μὲν κραιπνῶς λαῖφος σπάσαν, ἐκ δὲ βαλόντες
 πείσματ' ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλου τάφον ἀμφεπένοντο,
 χύτλα τέ οἱ χεύοντο, καὶ ἤγνισαν ἔντομα μήλων.
 ἀνδιχα δ' αὐ' χύτλων νηοσσοφ' Ἀπόλλωνι
 930 βωμὸν δειμάμενοι μῆλ' ἔφλεγον· ἀν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
 θῆκε λύρην· ἐκ τοῦ δὲ Λύρη πέλει οὔνομα χώρῳ.
 αὐτίκα δ' οἷγ' ἀνέμοιο κατασπέρχοντος ἔβησαν
 νῆ' ἐπι· καδ δ' ἄρα λαῖφος ἐρουσάμενοι τανύοντο
 ἐς πόδας ἀμφοτέρους· ἦ δ' ἐς πέλαγος πεφόρητο
 935 ἔντενές, ἠύτέ τις τε δι' ἠέρος ὑπόθι κίρκος
 ταρσὸν ἐφείς πνοιῇ φέρεται ταχύς, οὐ δὲ τινάσσει
 διπήν, εὐκήλοισιν ἐνευδιόων πετρώγεσσιν.
 καὶ δὴ Παρθενίοιο ῥοαὸς ἀλιμυρήεντος,
 προῦτάτου ποταμοῦ, παρεμέτρεον, ᾧ ἐνὶ κούρῃ
 940 Λητωῖς, ἄγρηθεν ὅτ' οὐρανὸν εἰσαναβαίνοι,
 ὄν δέμας ἱμερτοῖσιν ἀναψύχει ὑδάτεσσιν.
 νυκτί τ' ἔπειτ' ἄλληκτον ἐπι προτέρωσσε θεόντες
 Σήσαμον αἰπεινούς τε παρεξενέοντ' Ἐρυθίνους,
 Κρωβίαλον, Κρωάμαν τε καὶ ὑλήεντα Κύτωρον.
 945 ἐνθεν δ' αὐτε Κάρραμβιν ἄμ' ἠελίοιο βολῆσιν
 γνάμψαντες παρα πούλυν ἔπειτ' ἦλαννον ἔρετμοῖς
 αἰγιαλὸν πρόπαν ἦμαρ ὁμῶς καὶ ἐπ' ἦματι νύκτα.
 αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονός, ἐνθα Σινάπην,
 θυρατέρ' Ἀσσωποῖο, καθίσσατο καὶ οἱ ὄπασσεν
 950 παρθενίην Ζεὺς αὐτός, ὑποσχεσίησι δολωθεῖς.
 δὴ γὰρ ὁ μὲν φιλότῆτος ἐέλδετο· νεῦσε δ' ὄγ' αὐτῇ
 δωσέμεναι, ὃ κεν ἦσι μετα φρεσὶν ἰθύσειεν.
 ἦ δὲ ἔ παρθενίην ἠτήσατο κερδοσύνησιν.
 ὡς δὲ καὶ Ἀπόλλωνα παρηπάφεν εὐνηθῆναι
 955 ἱέμενον, ποταμὸν τ' ἐπι τοῖς Ἄλυν· οὐ δὲ μὲν ἀνδρῶν

τήνγέ τις ἱμεροτήσιν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσαν.
 ἐνθα δὲ Τρικκαίοιο ἀγανοῦ Δημάχοιο
 υἱες, Δηλέων τε καὶ Αὐτόλυκος Φλογίος τε
 τῆμος ἔθ', Ἡρακλῆος ἀποπλαγχθέντες, ἐναιον·
 960 οἳ ῥα τόθ', ὡς ἐνόησαν ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν,
 σφᾶς αὐτοὺς νημερτῆς ἐπέφραδον ἀντιάσαντες·
 οὐ δ' ἔτι μιμνάζειν θέλον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐν νηί,
 ἀργεστῆο παράσσον ἐπιπνεύοντος, ἔβησαν.
 τοῖσι δ' ὁμοῦ μετέπειτα δοῆ πεφορημένοι αὔρη
 965 λείπον Ἄλυν ποταμόν, λείπον δ' ἀγχίροον Ἴριον
 ἠδὲ καὶ Ἀσσυρίης πρόχυσιν χθονός· ἤματι δ' αὐτῶ
 γνάμψαν Ἀμαζονίδων ἕκαθεν λιμενήροχον ἄκρον.
 ἐνθα ποτε προμολοῦσαν Ἀρητιάδα Μελανίππην
 ἥρωσ Ἡρακλῆος ἐλοχῆσατο, καὶ οἱ ἄποινα
 970 Ἴππολύτη ζωστήρα παναίολον ἐγγυάλιξεν
 ἀμφι κασιγνήτης· ὃ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.
 τῆς οἴγ' ἐν κόλπῳ, προχοαῖς ἐπι Θερωμόδοτος,
 κέλσαν, ἐπεὶ καὶ πόντος ὀρίνετο νεισομένοισιν.
 τῶ δ' οὔτις ποταμῶν ἐναλίγκιος, οὐ δὲ ῥέεθρα
 975 τόσσ' ἐπι γαῖαν ἴησι παρεξ ἔθεν ἀνδιχα βάλλων.
 τετράδος εἰς ἕκατον δευοιτό κεν, εἴ τις ἕκαστα
 πεμπάζοι· μία δ' οἴη ἐτήτυμος ἔπλετο πηγῇ.
 ἢ μὲν τ' ἐξ ὀρέων κατανεύσεται ἠπειρον δὲ
 ὑψηλῶν, ἄτε φασὶν Ἀμαζόνια κλειεσθῆαι.
 980 ἐνθεν δ' αἰπυτέρην ἐπικίδναται ἐνδοθι γαῖαν
 ἀντιμόν· τῷ καὶ οἱ ἐπίστροφοὶ εἰσι κέλευθοι·
 αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη, ὅπῃ κῦρσειε μάλιστα
 ἠπειρον χθαμαλλῆς, εἰλίσσεται· ἢ μὲν ἄπωθεν,
 ἢ δὲ πέλας· πολέες δὲ πόροι νώνυμοι ἔασιν,
 985 ὅπῃ ὑπεξαφύονται· ὃ δ' ἀμφαδὸν ἄμμιγα παύροις
 Πόντον ἐς Ἀξεινον κυρτήν ὑπερέγεται ἄκρην.
 καὶ νύ κε δηθύνοντες Ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν

ὑσμίνην, καὶ δ' οὐ κεν ἀναιμωτὶ γ' ἐρίδησαν, —
 οὐ γὰρ Ἀμαζονίδες μάλ' ἐπητέες, οὐ δὲ θέμιστας
 990 τίουσαι πεδίον Δοιάντιον ἀμφενέμοντο·
 ἀλλ' ὕβρις στονόεσσα καὶ Ἄρεος ἔργα μεμήλει·
 δὴ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἄρεος Ἀρμονίης τε
 νύμφης, ἦτ' Ἄρηι φιλοπολέμους τέκε κούρας,
 ἄλσεος Ἀκμονίοιο κατα πτύχας εὐνηθεῖσα —
 995 εἰ μὴ ἄρ ἐκ Διόθεν πνοιαι πάλιν ἀργεστῆο
 ἤλυθον. ἢ δ' ἀνέμῳ περιηρέα κάλλιπεν ἄκρον,
 ἐνθα Θεμισκύρεια Ἀμαζόνες ἀπλίζοντο.
 οὐ γὰρ ὀμηγερέες μίαν ἀμ πόλιν, ἀλλ' ἀνα γαῖαν
 κερκιμέναι κατα φῦλα διάτριχα ναιετάασκον·
 1000 νόσφι μὲν αἰδ' αὐταί, τῆσιν τότε κοιρανέεσκεν
 Ἴππολύτη, νόσφιν δὲ Ἀνκάστια ἀμφενέμοντο,
 νόσφι δ' ἀκοντοβόλοι Χαδήσιαι. ἤματι δ' ἄλλῳ
 νυκτὶ τ' ἐπιπλομένη Χαλύβων παρα γαῖαν ἴκοντο.
 τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἄροτος μέλει, οὔτε τις ἄλλη
 1005 φυταλιῇ καρποῦ μελίφρονος· οὐ δὲ μὲν οἴγε
 ποίμνας ἐρσῆεντι νομῶ ἐνι ποιμαίνουσιν.
 ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθόνα γατομέοντες
 ἄνρον ἀμείβονται βιοτήσιον· οὐ δὲ ποτέ σφιν
 ἠὲς ἀντέλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαινῇ
 1010 λιγνυῖ καὶ καπνῶ κάματος βαρὺν ὀτλεύουσιν.
 τοὺς δὲ μετ' αὐτῆκ' ἔπειτα Γενηταίου Διὸς ἄκρον
 γνάμψαντες σώοντο παρεξ Τιβαροηνίδα γαῖαν.
 ἐνθ' ἐπεὶ ἄρ κε τέκωνται ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναικῆς,
 αὐτοὶ μὲν στενάχουσιν ἐνι λεχέεσσι πεσόντες,
 1015 κράατα δησάμενοι· ταὶ δ' εὐ κομέουσιν ἐδωδῆ
 ἀνέρας, ἠδὲ λοετρὰ λεχώια τοῖσι πένονται.
 Ἴερὸν αὐτ' ἐπι τοῖσιν ὄρος καὶ γαῖαν ἀμειβον,
 ἢ ἐνι Μοσσύνοικοι ἀν' οὐρεα ναιετάουσιν
 μόσσυνας, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπάνυμοι ἐνθεν ἔασιν.

- 1020 ἄλλοιή δὲ δίκη καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.
 ὄσσα μὲν ἀμφαδίη ῥέξειν θέμις, ἢ ἐνὶ δήμῳ,
 ἢ ἀγορῇ, τάδε πάντα δόμοις ἐνὶ μηχανόωνται·
 ὄσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κείνα θύραζε
 ἀψευγέως μέσσησιν ἐνὶ ῥέξουσιν ἀγυαῖς.
- 1025 οὐ δ' εὐνήσ ἀιδῶς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ σύες ὡς
 φορβάδες, οὐδ' ἡβαιὸν ἀτυζόμενοι παρεόντας,
 μίσγονται χαμάδις ξυνη φιλότητι γυναικῶν.
 αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσυι θαάσσω
 ἰθείας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
- 1030 σκέτλιος. ἦν γὰρ που τι θεμιστεύων ἀλίτηται,
 λιμῶ μιν κείν' ἤμαρ ἐνικλείσαντες ἔχουσιν.
 τοὺς παρανεισόμενοι καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπέρηθεν
 νήσου Ἀρητιάδος τέμνον πλόον εἰρεσίησιν
 ἡμάτιοι· λιαρὴ γὰρ ὑπο κνέφας ἔλλιπεν αὔρη.
- 1035 ἤδη καὶ τιν' ὑπερθεν Ἀρήμιον αἰσσοῦντα
 ἐνναέτην νήσοιο δι' ἠέρος ὄρνιν ἰδοντο,
 ὅς ῥα τιναζάμενος πτέρυγας κατα νῆα θέουσαν
 ἦκ' ἐπὶ οἷ πτερόν οἴξυ· τὸ δ' ἐν λαιῶ πέσεν ἄμφω
 δίου Ὀϊλῆος· μεθέηκε δὲ χερσὶν ἐρετμόν
- 1040 βλήμενος· οἷ δὲ τάφου πτερόεν βέλος εἰσορόωντες.
 καὶ τὸ μὲν ἐξείρουσε παρεδριόων Ἐριβώτης,
 ἔλκος δὲ ξυνέδησεν, ἀπο σφετέρου κολεοῖο
 λυσάμενος τελαμῶνα κατήορον· ἐκ δ' ἐφάνθη
 ἄλλος ἐπὶ προτέρῳ πεποτημένος· ἀλλὰ μιν ἦρωσ
- 1045 Εὐρυτίδης Κλύτιος — πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα,
 ἦκε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχυνὸν βέλος, εὐτ' ἄρ' ἐπέπη —
 πλῆξεν· δινηθεῖς δὲ θοῆς πέσεν ἀγρόθι νηός.
 τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο, παῖς Ἀλεοῖο
 „νήσος μὲν πέλας ἡμῖν Ἀρητιάς· ἴστε καὶ αὐτοὶ
- 1050 τοῦσδ' ὄρνιθας ἰδόντες. ἐγὼ δ' οὐκ ἔλπομαι ἰούσ
 τόσσον ἐπαρκέσειν εἰς ἔκβασιν. ἀλλὰ τιν' ἄλλην

- μῆτιν πορσύνωμεν ἐπίροσθον, εἴ κ' ἐπικέλσαι
 μέλλετε, Φινῆος μεμνημένοι, ὡς ἐπέτελλεν.
 οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς, ὁπότ' ἤλυθεν Ἀρκαδίην δέ,
 1055 πλαιῖδας ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἔσθενε λίμνης
 ὄσασθαι τόξοισι· τὸ μὲν τ' ἐγὼ αὐτὸς ὄπωπα.
 ἀλλ' ὄγε χαλκείην πλατάγην ἐνὶ χερσὶ τινάσσω
 δούπει ἐπὶ σκοπιῆς περιμήκεος· αἰ δὲ φέβοντο
 τηλοῦ, ἀτυζηλῶ ὑπο δαίματι κεκληγυῖαι.
- 1060 τῷ καὶ νῦν τοίην τιν' ἐπιφραζώμεθα μῆτιν·
 αὐτὸς δ' ἂν τὸ πάροιθεν ἐπιφρασθεῖς ἐνέποιμι.
 ἀνθέμενοι κεφαλῆσιν ἀερσιλόφους τρυφαλείας,
 ἡμίσεες μὲν ἐρέσσειτ' ἀμοιβადίς, ἡμίσεες δὲ
 δούρασί τε ξυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ἄρσετε νῆα.
- 1065 αὐτὰρ πασσυδίη περιώσιον ὄρνυτ' αὐτῆν
 ἀθρόοι, ὄφρα κολῶν ἀηθείη φοβέωνται
 νεύοντάς τε λόφους καὶ ἐπήρα δούραθ' ὑπερθεν.
 εἰ δὲ κεν αὐτῆν νήσου ἰκώμεθα, δὴ τότε ἔπειτα
 σὺν κελᾶδω σακέεσσι πελώριον ὄρσετε δούπον.“
- 1070 ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐπίροσθος ἦνδανε μῆτις.
 ἄμφω δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῆσιν ἔθεντο
 δεινὸν λαμπομένας, ἐπὶ δὲ λόφοι ἐσσεῖοντο
 φοινίκιοι. καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβήδην ἐλάσσκον,
 τοὶ δ' αὐτ' ἐγχείησι καὶ ἀσπίσι νῆ' ἐκάλυψαν.
- 1075 ὡς δ' ὅτε τις κερᾶμω καταρέψεται ἐρκίον ἀνῆρ,
 δάματος ἀγλαίην τε καὶ ὑετοῦ ἔμμεναι ἄλλαρ,
 ἄλλω δ' ἔμπεδον ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἄρηρεν·
 ὡς οἴγ' ἀσπίσι νῆα συναρτυνάντες ἔρεψαν.
 οἷη δὲ κλαγγὴ δῆρου πέλει ἐξ ὁμάδοιο *cf. Hom. Il. III.*
- 1080 ἀνδρῶν κινυμένων, ὁπότε ξυνίωσι φάλαγγες,
 τοιῆ ἄρ' ὑπόθι νηὸς ἐς ἠέρα κίδνατ' αὐτή.
 οὐ δὲ τιν' οἰωνῶν ἐτ' ἐσέδρακον, ἀλλ' ὅτε νήσῳ
 χροῖμπαντες σακέεσιν ἐπέκτυπον, αὐτίκ' ἄρ' οἴγε

- μυριοί ένθα καί ένθα πεφυζότες ήρεθέοντο.
 1085 ώς δ' όποτε Κρονίδης πνικινήν έφέηκε χάλασαν
 έν νεφέων άνά τ' άστν καί οίκια, τοί δ' ύπο τοίσιν
 ένναέται κόναβον τερέων ύπερ είσαΐοντες
 ήνται άκήν, έπει ού σφε κατέλλαβε χείματος ώρη
 άπροφάτως, αλλά πριν έκαρτύναντο μέλαθρον.
 1090 ώς πνικιά πτερά τοίσιν έφλεσαν άίσσοντες
 ύψι μάλ' άμ πέλαγος περάτης είς ούρεα γαίης.
 τίς γάρ δη Φινής ένν νόος, ένθάδε κέλσαι
 άνδρῶν ήρώων θεϊον στόλον; ή καί έπειτα
 ποιον όνειρο έμελλεν έελδομένοισιν ίκέσθαι;
 1095 υίης Φοίξιο μετ' άπόλιν Όρχομενοϊο
 έξ Αίης ένέοντο παρ' Αλήταιο Κυταίου
 Κολχίδα νή' έπιβάντες, ίν' άσπετον όλβον άρωνται
 πατρός· ό γάρ θνησκων έπετείλατο τήνδε κέλευθον.
 καί δη έσαν νήσοιο μάλα σχεδόν ήματι κείνω.
 1100 Ζεύς δ' άνέμου βορέαιο μένος κίνησεν άήναι,
 ύδατι σημαίνων διερχήν όδόν Άρκτούροιο·
 αύτάρ όγ' ήμάτιος μέν έν ούρεσι φύλλ' έτίνασσεν
 τυτθόν έπ' άκροτάτοισιν άήσυρος άκρεμόνεσσιν·
 νυκτι δ' έβη πόντον δέ πελώριος, ώρσε δέ κύμα
 1105 κεκληγώς πνοιήσι· κελαινή δ' ούρανόν άχλυσ
 άμπεχεν, ού δέ πη άστρα διανγέα φαίνετ' ιδέσθαι
 έν νεφέων, σκοτόεις δέ περι ζόφος ήρήριστο.
 οί δ' άρα μυδαλέοι, στυγερόν τρομέοντες όλεθρον,
 υίης Φοίξιο φέρονθ' ύπο κύμασιν αύτας.
 1110 ίστία δ' έξήρπαξ' άνέμου μένος, ήδδ και αύτήν
 νήα διάνδιχ' έξεε τινασσομένην ροθίοισιν.
 ένθα δ' ύπ' έννεσίησι θεῶν πίσυρές περ έόντες
 δούρατος ώρξάντο πελωρίου, οία τε πολλά
 ραισθεΐσης κεκέδαστο θοοίς συναρηρότα γόμοις.
 1115 καί τούς μέν νήσον δέ, παρεξ όλίγον θανάτοιο,

- κύματα καί ριπαί άνέμου φέρον άσχαλόωντας.
 αύτάρ δ' έρράγη ύμβρος άθέρφατος, ύε δέ πόντον
 καί νήσον καί πάσαν όσην κατεναντία νήσου
 χώρην Μοσσύνοικοι ύπερβιοι άμφενέμοντο.
 1120 τούς δ' άμυδις κρατερῶ συν δούρατι κύματος όρμη
 υίης Φοίξιο μετ' ήϊόνας βάλε νήσου
 νύχθ' ύπο λυγαίην· τό δέ μυρίον έν Διός ύδωρ
 λήξεν άμ' ήελίω· τάχα δ' έγγιθεν άντεβόλησαν
 άλλήλοισ, Άργος δέ παροίτατος έκφατο μύθον
 1125 „άντόμεθα πρὸς Ζηνὸς Έποψίου, οίτινές έστε
 άνδρῶν, εύμενείην τε καί άρκέσσαι χατέουσιν.
 πόντω γάρ τρηχέϊαι έπιβρίσασαι άελλαι
 νηὸς άεικελίης δια δούρατα πάντ' έμέδασσαν,
 ή ένι πείρομεν οίμον έπι χροός έμβεβαῶτες.
 1130 τούνεκα νῦν ύμέας γουναζόμεθ', αί κε κίθησθε,
 δοῦναι όσον θ' έίλυμα περι χροός, ήδδ κομίσσαι
 άνέρας οίκτηίραντας όμηλικας έν κακότητι.
 άλλ' ίκέτας ξείνους Διός εύνεκεν αιδέσσασθε
 Ξεινίου Ίκεσίου τε. Διὸς δ' άμφω ίκέται τε
 1135 καί ξείνοι. ό δέ που καί έπόψιος άμμι τέτυκται.“
 τόν δ' αύτ' Αίσωνος υίὸς έπιφραδέως έρέεινεν,
 μαντοσύνας Φινής όίσσάμενος τελέεσθαι·
 „ταῦτα μέν αύτάρ πάντα παρεξομεν εύμενέοντες.
 άλλ' άγε μοι κατάλεξον έτήτυμον, όππόδι γαίης
 1140 ναίετε, καί χροός οίον ύπειρ' άλα νεΐσθαι άνώγει,
 αύτῶν θ' ύμείων όνομα κλυτόν ήδδ γενέθλην.
 τόν δ' Άργος προσέειπεν άμηχανέων κακότητι
 „Αιολίδην Φοίξόν τιν' άφ' Ελλάδος Αίαν ίκέσθαι
 άτρεκέως, δοκέω, που άκούετε καί πέρος αύτοί,
 1145 Φοίξον, ότις πτολίεθρον άνήλυθεν Αλήταιο,
 κριοῦ έπεμβεβαῶς, τόν ρα χρύσειον έθηκεν
 Έρμείας· κῶας δέ καί είσέτι νῦν κεν ιδοισθε

- πεπτάμενον λαίοισιν ἐπι δρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρρεξεν ἕης ὑποθημοσύνησιν
 1150 Φυξίῳ ἐκ πάντων Κρονίδῃ Διὶ· καὶ μιν ἔδεκτο
 Αἰήτης μεγάρῳ, κούρην τέ οἱ ἐγγυάλιξεν
 Χαλκίοπην ἀνάεδνον ἔυφροσύνησι νόοιο.
 τῶν ἕξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γένος· ἀλλ' ὃ μὲν ἦδη
 γηραιὸς θάναε Φοῖξος ἐν Αἰήταο δόμοισιν·
 1155 ἡμεῖς δ' αὐτίκα πατρὸς ἐφετμάων ἀλέγοντες
 νεύμεθ' ἐς Ὀρχομενὸν κτεάνων Ἀθάμαντος ἐκῆτι.
 εἰ δὲ καὶ οὔνομα δῆθεν ἐπιθύεις δεδαῆσθαι,
 τῷδε Κντίσωρος πέλει οὔνομα, τῷδ' ἐτε Φρόντις,
 τῷ δὲ Μέλας· ἐμὲ δ' αὐτὸν ἐπικληϊοῖτε κεν Ἄργου·"
 1160 ὣς φάτ'· ἀριστῆες δὲ συνηβολῆη κεχάροντο,
 καὶ σφεας ἀμφίεπον περιθαμβέες· αὐτὰρ Ἰήσων
 ἕξαυτίς κατα μοῖραν ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν
 „ἦ ἄρα δὴ γνωτοὶ πατρώιοι ἄμμιν ἰόντες
 λίσσεσθ' εὐμενέοντας ἐπαρκέσσαι κακότητά.
 1165 Κρηθεὺς γάρ ῥ' Ἀθάμας τε κασίγνητοι γενεάσιν.
 Κρηθῆος δ' υἱωνὸς ἐγὼ συν τοισίδ' ἐταίροις
 Ἑλλάδος ἕξ αὐτῆς νέομ' ἐς πόλιν Αἰήταο.
 ἀλλὰ τὰ μὲν καὶ ἑσαυτίς ἐνίψομεν ἀλλήλοισιν·
 νῦν δ' ἔσσεσθε πάροιδεν· ὑπ' ἐννεσίησιν οἴω
 1170 ἀθανάτων ἐς χεῖρας ἐμὰς χατέοντας ἱκέσθαι·"
 ἦ ῥα, καὶ ἐκ νηὸς δῶκέ σφισιν εἴματα δῦναι.
 πασσυδίῃ δ' ἦπειτα κίον μετα νηὸν Ἄργος,
 μῆλ' ἱερυσόμενοι· περὶ δ' ἐσχάρῃ ἐστήσαντο
 ἔσσυμένως, ἦτ' ἐκτὸς ἀνηρεφῆος πέλε νηοῦ
 1175 στιάων· εἶσω δὲ μέλας λίθος ἠρῆριστο
 ἱερός, ᾧ ποτε πάσαι Ἀμαζόνες εὐχετόωντο.
 οὐ δὲ σφιν θέμις ἦεν, ὅτ' ἀντιπέρηθεν ἵκοντο,
 μῆλων τ' ἠδὲ βοῶν τῆδ' ἐσχάρῃ ἱερά κείειν·
 ἀλλ' ἵππους δαίτρενον, ἐπηγετανὸν κομέουσαι.

- 1180 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥέξαντες ἐπαρτέα δαῖτα πάσαντο,
 δὴ τότε ἄρ' Αἰσονίδης μετεφάνεεν, ἠρχέ τε μύθων
 „Ζεὺς ἐτι που τὰ ἕκαστ' ἐπιδέρομαι· οὐδέ μιν ἄνδρες
 λήθομεν, ἔμπεδον οἷ τε θεουδέες, οὐδὲ δίκαιοι·
 ὣς μὲν γὰρ πατέρ' ὑμὸν ὑπεξείροντο φόνιο
 1185 μητρονῆς, καὶ νόσφιν ἀπειρέσιον πόρεν ὄλβον,
 ὣς δὲ καὶ ὑμέας αὐτίς ἀπήμονας ἐξεσάσσειν
 χείματος οὐλομένοιο· πάρεστι δὲ τῆσδ' ἐπι νηὸς
 ἔνθα καὶ ἔνθα νέεσθαι, ὅπη φίλον, εἴτε μετ' Αἴαν,
 εἴτε μετ' ἀφνειῆν θείου πόλιν Ὀρχομενοῖο.
 1190 τὴν γὰρ Ἀθηναίῃ τεχνήσατο, καὶ τάμε χαλκῶ
 δοῦρατα Πηλιάδος κορυφῆς πέρι· συν δὲ οἱ Ἄργος
 τεῦξεν· ἀτὰρ κείνην γε κακὸν δια κῆμ' ἐκέδασσεν,
 πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ἐλθεῖν, αἶτ' ἐνὶ πόντου
 στενωπῶ σννίασι πανήμεροιο ἀλλήλησιν.
 1195 ἀλλ' ἄγεθ' ὦδε καὶ αὐτοὶ ἐς Ἑλλάδα μαιομένοισιν
 κῶας ἄγειν χρύσειον ἐπίρροθοι ἄμμι πέλεσθε
 καὶ πλόου ἠγεμονῆες, ἐπεὶ Φοῖξοιο θυηλᾶς
 στέλλομαι ἀμπλήσων, Ζηνὸς χόλον Αἰολίδῃσιν·"
 ἴσμε παρηγορέων· οἱ δ' ἔστρυγον εἰσαῖοντες.
 1200 οὐ γὰρ ἔφραν τεύξεσθαι ἐνηέος Αἰήταο
 κῶας ἄγειν κροῖο μεμαότας· ὦδέ τ' ἔειπεν
 Ἄργος, ἀτεμβόμενος τοῖον στόλον ἀμφιπένεσθαι
 „ὦ φίλοι, ἡμέτερον μὲν ὄσον σθένος, οὐποτ' ἀρωγῆς
 σῆσεται, οὐδ' ἠβαιοῖν, ὅτε χρεῖώ τις ἴκηται.
 1205 ἀλλ' αἰνῶς ὀλοῆσιν ἀπηυεῖησιν ἄρηρεν
 Αἰήτης· τῷ καὶ περιδείδια ναυτίλλεσθαι.
 στεῦται δ' Ἥελίου γόνος ἔμμεναι· ἀμφὶ δὲ Κόλχων
 ἔθνεα ναιετάουσιν ἀπείρονα· καὶ δὲ κεν Ἄρει
 σμερδαλέην ἐνοπὴν μέγα τε σθένος ἰσοφαρίζοι.
 1210 οὐ μὰν οὐδ' ἀπάνευθεν ἐλεῖν δέρος Αἰήταο
 ῥηίδιον· τοῖός μιν ὄφισ περὶ τ' ἀμφὶ τ' ἔρυνται
 APOLLON.
 6

- ἀθάνατος καὶ ἄυπνος, ὃν αὐτὴ Γαί' ἀνέφυσεν
 Καυκάσου ἐν κνημοῖσι, Τυφραονίη ὅθι πέτρῃ,
 ἔνθα Τυφάουα φασὶ Λιδὸς Κρονίδαο κεραινεῖ
 1215 βλήμενον, ὁππότε οἱ στιβαρὰς ἐπορέξατο χεῖρας,
 θερμοὺν ἀπο κρατὸς στάξαι φόνου· ἵκετο δ' αὐτῶς
 οὖρα καὶ πεδίου Νυσηίου, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
 κείται ὑποβρύχιος Σερβανίδος ὕδασι λίμνης.⁴
 ὣς ἄρ' ἔφη· πολέεσσι δ' ἐπι γλόος εἶλε παρειὰς
 1220 αὐτίκα, τοῖον ἄεθλον ὅτ' ἔκλυον. αἴψα δὲ Πηλεὺς
 θαρσαλέοις ἐπέεσσιν ἀμείψατο, φώνησέν τε
 „μὴ δ' οὕτως, ἦθεῖε, λίην δειδίσσεο θυμῷ.
 οὔτε γὰρ ὦδ' ἀλκὴν ἐπιδενόμεθ', ὥστε χερσίους
 ἔμμεναι Αἰήταο συν ἔντεσι πειρηθῆναι·
 1225 ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἶω ἐπισταμένους πολέμοιο
 κεῖσε μολεῖν, μακάρων σχεδὸν αἵματος ἐκγεγαῶτας.
 τῷ εἰ μὴ φιλότῃτι δέρος χρύσειον ὀπάσσει,
 οὔ οἱ χροαισμῆσειν ἐπιέλπομαι ἔθνεα Κόλχων.“⁴
 ὣς οἴγ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὸν ἠγορόωντο,
 1230 μέσφ' αὐτίς δόρυοιο κορεσσάμενοι κατέδαρθεν.
 ἦρι δ' ἀνεγρομένοισιν ἐνκραῆς ἄεν οὔρος·
 ἰστία δ' ἤειραν, τὰ δ' ὑπαὶ ριπῆς ἀνέμοιο
 τείντο· ῥίμφα δὲ νῆσον ἀποπροέλειπον Ἄρηος.
 νυκτὶ δ' ἐπιπλομένη Φιλυρηίδα νῆσον ἀμείβον·
 1235 ἔνθα μὲν Οὐρανίδης Φιλύρη Κρόνος, εὐτ' ἐν ὀλύμπῳ
 Τιτῆων ἠρασεν, ὃ δὲ Κρηταῖον ὑπ' ἄντρον
 Ζεὺς ἔτι Κουρήτεσσι μετερέφετ' Ἰδαίοισιν,
 ῥεῖην ἔξαπαφῶν, παρελέξατο· τοὺς δ' ἐνὶ λέκτροις
 τέμε θεὰ μεσσηγύς· ὃ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας
 1240 ἔσσυτο χαιτήεντι φνὴν ἐναλίγκιος ἵππῳ·
 ἦ δ' αἰδοῖ χῶρόν τε καὶ ἦθεα κεινὰ λιποῦσα
 Ὠκεανὸς Φιλύρη εἰς οὖρα μακρὰ Πελασγῶν
 ἔρψ', ἵνα δὴ Χείρωνα πελώριον, ἀλλὰ μὲν ἵππῳ,

- ἄλλα θεῶ ἀτάλαντου, ἀμοιβαίῃ τέκεν εὐνῇ.
 1245 κείθεν δ' αὖ Μάκρωνα ἀπειρεσίην τε Βεχίρων
 γαῖαν ὑπερφιάλους τε παρεξένοντο Σάπειρας,
 Βύξηράς τ' ἐπι τοῖσιν· ἐπιπρὸ γὰρ αἶν ἐτεμονο
 ἔσσυμένως, λιαροῖο φορεύμενοι ἐξ ἀνέμοιο.
 καὶ δὴ νειδομένοισι μυχὸς διεφαίνετο πόντου·
 1250 καὶ δὴ Κανκασίων ὄρεων ἀνέτελλον ἐρίπναι
 ἠλίβατοι, τόθι γυῖα περὶ στυφελοῖσι πάροισιν
 ἰλλόμενος χαλκήσιν ἀλνικοπέδησι Προμηθεὺς
 αἰετὸν ἦπατι φέρεβ παλιμπετὲς αἰσσοντα.
 τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης ἴδον ἔσπερον ὀξεί ροῖζῳ
 1255 νηὸς ὑπερπτάμενον νεφῶν σχεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 λαίφρα πάντ' ἐτίναξε, παραιθύξας πτερόγρεσσιν.
 οὐ γὰρ ὄγ' αἰθερίοιο φνὴν ἔχεν οἰωνοῖο,
 ἴσα δ' ἐυξέστοις ὠκύπτερα πάλλεν ἔρετμοῖς.
 δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πολύστονον αἶον αὐδὴν
 1260 ἦπαρ ἀνελκομένοιο Προμηθεὺς· ἔκτυπε δ' αἰθῆρ
 οἰμωγῆ, μέσφ' αὐτίς ἀπ' οὔρεος αἰσσοντα
 αἰετὸν ἄμνηστὴν αὐτὴν ὁδὸν εἰσενόησαν.
 ἐννύχοιο δ' Ἄρηιο δαημοσύνησιν ἵκοντο
 Φᾶσιν τ' εὐρὸν ῥέοντα, καὶ ἔσχατα πείρατα πόντου.
 1265 αὐτίκα δ' ἰστία μὲν καὶ ἐπίκριον ἐνδοθι κοίλης
 ἰστοδόκης στείλαντες ἐκόσμεον· ἐν δὲ καὶ αὐτὸν
 ἰστὸν ἄφαρ χαλάσαντο παρακλιδόν· ὦκα δ' ἔρετμοῖς
 εἰσέλασαν ποταμοῖο μέγαν ῥόον· αὐτὰρ ὃ πάντῃ
 καχλάξων ὑπόεικεν· ἔχον δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρῶν
 1270 Κανκασον αἰπήνεντα Κυταίδα τε πτόλιν Αἴης,
 ἔνθεν δ' αὖ πεδίου τὸ Ἀρήιον ἱερά τ' ἄλση
 τοῖο θεοῦ, τόθι κῶας ὄφεις εἶρυντο δοκεύων
 πεπτάμενον λασίοισιν ἐπι δρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
 αὐτὸς δ' Αἰσονίδης χρυσέῳ ποταμὸν δὲ κυπέλλῳ
 1275 οἴνου ἀνηρασίοιο μελισταγέας χεε λοιβὰς

Γαίῃ τ' ἐνναέταις τε θεοῖς ψυχαῖς τε καμόντων
 ἠρώων· γουνοῦτο δ' ἀπήμονας εἶναι ἀρωγούς
 εὐμενέως, καὶ νηὸς ἐναίσιμα πείσματα δέχθαι.
 αὐτίκα δ' Ἀργαῖος τοῖον μετα μῦθον ἔειπεν
 1280 „Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἱκάνομεν ἠδὲ θέεθρα
 Φάσιδος· ὦρῃ δ' ἡμῖν ἐνὶ σφίσι μητιάσθαι,
 εἴτ' οὖν μελιχίῃ πειρησόμεθ' Αἰήταο,
 εἴτε καὶ ἀλλοίῃ τις ἐπήβολος ἔσσεται ὀρμή.“
 ὡς ἔφατ'· Ἄργου δ' αὐτε παρηγορήσιν Ἰήσων
 1285 ὑπόδι νῆ' ἐκέλευσεν ἐπ' εὐναίῃσιν ἐρύσσαι
 δάσκιον εἰσελάσαντας ἔλος· τὸ δ' ἐπισχεδὸν ἦεν
 νεισομένων, ἐνδ' οἴγε δια κνέφας ἠύλιζοντο.
 ἠῶς δ' οὐ μετα δηρὸν ἐελδομένοισι φράνθη.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 ΑΡΓΟΝΑΤΤΙΚΩΝ Γ.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατώ, παράθ' ἴστασο καὶ μοι ἐνίσπες,
 ἐνθεν ὅπως ἐς Ἴωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων
 Μηδείης ὑπ' ἔρωτι. σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν
 ἔμμορες, ἀδμητάς δὲ τεοῖς μελεδήμασι θέλγεις
 5 παρθενικάς· τῶ καὶ τοι ἐπήρατον οὔνομ' ἀνῆπται.
 ὡς οἱ μὲν πικνοῖσιν ἀνωίστως δουάκεσσι
 μίμνον ἀριστῆες λελοχημένοι. αἱ δ' ἐνόησαν
 Ἥρῃ Ἀθηναίῃ τε· Διὸς δ' αὐτοῖο καὶ ἄλλων
 ἀθανάτων ἀποῦσφι θεῶν θάλαμον δὲ κιοῦσαι
 10 βούλευον· πείραξε δ' Ἀθηναίην πάρος Ἥρῃ
 „αὐτὴ νῦν προτέρη, θύρατερ Διός, ἄρχεο βουλής.

τί χρέος; ἠὲ δόλον τινα μήσει, ᾧ κεν ἐλόντες
 χρούσειον Αἰήταο μεθ' Ἑλλάδα κῶας ἄρνοιτο,
 ἢ καὶ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενοι πεπίθοιεν
 15 μελιχίοις; ἢ γὰρ ὄγ' ὑπερφιάλος πέλει αἰνώς.
 ἔμπης δ' οὔτινα πείραον ἀποτρωπᾶσθαι ἔοικεν.“
 ὡς φάτο· τὴν δὲ παράσσου Ἀθηναίῃ προσέειπεν
 „καὶ δ' αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετα φρεσὶν ὀρμαίνουσαν,
 Ἥρῃ, ἀπηλεγέως ἐξείραει. ἀλλὰ τοι οὐπω
 20 φράσσασθαι νοέω τοῦτον δόλον, ὅστις ὀνήσει
 θυμὸν ἀριστήων· πολέας δ' ἐπεδοίασα βουλάς.“
 ἢ, καὶ ἐπ' οὔθεος αἴγε ποδῶν πάρος ὄμματ' ἔπηξαν,
 ἄνδικα πορφύρουσαι ἐνὶ σφίσι. αὐτίκα δ' Ἥρῃ
 τοῖον μητιόωσα παροιτέρῃ ἔκφατο μῦθον
 25 „δεῦρ' ἴομεν μετα Κύπριν· ἐπιπλόμεναι δέ μιν ἄμφω
 παιδὶ ἐφ' εἰπεῖν ὀτρύνομεν, αἱ κε πίθηται
 κούρην Αἰήτεω πολυφάρμακον οἷσι βέλεσσι
 θέλξει διστεύσας ἐπ' Ἰήσωνι. τὸν δ' ἂν οἴω
 κείνης ἐννεσίῃσιν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξειν.“
 30 ὡς ἄρ' ἔφη. πικρινὴ δὲ συνεύαδε μήτις Ἀθήνη,
 καὶ μιν ἔπειτ' ἐξαῦτις ἀμείβετο μελιχίοισιν
 „Ἥρῃ, νῆιδα μὲν με πατῆρ τέκε τοῖο βολάων,
 οὐ δέ τινα χρεῖω θελκτήριον οἶδα πόθοιο.
 εἰ δὲ σοὶ αὐτῇ μῦθος ἐφραδάνει, ἢ τ' ἂν ἔγωγε
 35 ἐσποίμην· σὺ δὲ κεν φαίης ἔπος ἀντιόωσα.“
 ἢ, καὶ ἀναΐξασαι ἐπι μέγα δῶμα νέοντο
 Κύπριδος, ὃ ρρά τέ οἱ δεῖμεν πόσις ἀμφιγυήεις,
 ὅπποτε μιν τὰ πρῶτα παραι Διὸς ἦγεν ἄκοιτιν.
 ἔρχεα δ' εἰσελθοῦσαι ὑπ' αἰθούσῃ θαλάμοιο
 40 ἔσταν, ἔν' ἐντύνεσκε θεὰ λέγρος Ἡφαίστοιο.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐς χαλκεῶνα καὶ ἄκμονας ἦρι βεβήκει,
 νήσοιο πλαγκτῆς εὐρὸν μυχόν, ᾧ ἐνὶ πάντα
 δαίδαλα χάλκευεν ῥιπῇ πυρός· ἢ δ' ἄρα μούνη

ἦστο δόμῳ δινωτὸν ἄνα θρόνον, ἄντα θυράων·
 45 λευκοῖσιν δ' ἐκάτερθε κόμας ἐπιειμένη ὤμοις
 κόσμει χρυσείῃ δια κερκίδι, μέλλε δὲ μακροὺς
 πλέξασθαι πλοκάμους. τὰς δὲ προπάρουθεν ἰδοῦσα
 ἔσχεθεν, εἶσω τέ σφ' ἐκάλει, καὶ ἀπο θρόνου ὦρτο,
 εἶσε τ' ἐνὶ κλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτὴ
 50 ἴξανεν, ἀψήκτους δὲ χερσὶν ἀνεδήσατο χαίτας.
 τοῖα δὲ μειδιῶσα προσέννεπεν αἰμυλλίοισιν
 „ἦθεῖαι, τίς δεῦρο νόος χρειῶ τε κομίζε
 δηναῖς αὐτάς; τί δ' ἰκάνετον, οὔτι πάρος γε
 λίην φοιτίζουσαι; ἐπεὶ περίεστε θεάων.“
 55 τὴν δ' Ἥρη τοίοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν
 „κερτομέεις· νῶϊν δὲ κέαρ συνορῖνεται ἄτη.
 ἦδη γὰρ ποταμῶ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατίσχει
 Αἰσονίδης ἢ δ' ἄλλοι ὅσοι μετὰ κῶας ἔπονται.
 τῶν ἦτοι πάντων μὲν, ἐπεὶ πέλας ἔργον ὄρωρεν,
 60 δεῖδιμεν ἐκπάγλως, περὶ δ' Αἰσονίδαο μάλιστα.
 τὸν μὲν ἐγῶν, εἰ καὶ περ ἐς Αἶδα ναυτίλληται
 λυγρόμενος χαλκῆων Ἰξίωνα νεοῖθι δεσμῶν,
 ῥύσομαι, ὅσσον ἐμοῖσιν ἐνὶ σθένος ἔπλετο γυνίοις,
 ὄφρα μὴ ἐγγελάσῃ Πελίας κακὸν οἶτον ἀλύξας,
 65 ὅς μ' ὑπερηγορήθῃεν ἀγέραστον ἔθνηεν.
 καὶ δ' ἄλλως ἔτι καὶ πρὶν ἐμοὶ μέγα φίλατ' Ἰήσων
 ἔξοτ' ἐπιπρογοῆσιν ἄλις πλήθοντος Ἀναύρου
 ἀνδρῶν εὐνομίης πειρωμένη ἀντεβόλησεν
 θήρης ἔξανιῶν· νιφετῶ δ' ἐπαλύνητο πάντα
 70 οὔρα καὶ σκοπία περιμήκεες, οἱ δὲ κατ' αὐτῶν
 χεῖμαρροι καναχηδὰ κυλινδόμενοι φορέοντο.
 γρηὶ δέ μ' εἰσαμένην ὀλοφύρατο, καὶ μ' ἀναείρας
 αὐτὸς εἰς ὤμοισι διεκπροαλῆς φέρον ὕδωρ.
 τῶ νῦ μοι ἄλληκτον περιτίεται· οὐδέ κε λάβην
 75 τίσειεν Πελίας, εἰ μὴ σῦγε νόστον ὀπάσσοις.“

ὣς ἤυδα· Κύπριν δ' ἐνεοστασίῃ λάβε μύθων.
 ἄξετο δ' ἀντομένην Ἥρην ἔθεν εἰσορόωσα,
 καὶ μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἢ γ' ἐπέεσσιν
 „πότνα θεά, μὴ τοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο
 80 Κύπριδος, εἰ δὴ σεῖο λιλαιομένης ἀθερίζω
 ἢ ἔπος ἢ τι ἔργον, ὃ κεν χέρεις αἴγε κάμοιεν
 ἠπεδαναί· καὶ μὴ τις ἀμοιβαίῃ χάρις ἔστω.“
 ὣς ἔφαθ'· Ἥρη δ' αὐτὶς ἐπιφραδέως ἀγόρευσεν
 „οὔτι βίης χατέουσαι ἰκάνομεν οὐδέ τι χειρῶν.
 85 ἀλλ' αὐτῶς ἀκέουσα τεῶ ἐπικέκλεο παιδί
 παρθένον Αἰήτεω θέλξαι πότῳ Αἰσονίδαο.
 εἰ γὰρ οἱ κείνη συμφράσσεται εὐμενέουσα,
 ῥηιδίως μιν ἐλόντα δέρος χρύσειον ὄϊα
 νοστήσειν ἐς Ἴωλκόν· ἐπεὶ δολόεσσα τέτυκται.“
 90 ὣς ἂρ ἔφη· Κύπρις δὲ μετ' ἀμφοτέρησιν ἔειπεν
 „Ἥρη, Ἀθηναίη τε, πίδαοτό κεν ὕμμι μάλιστα,
 ἢ ἐμοί· ὑμείων γὰρ ἀναιδήτω περ εόντι
 τυτθῇ γ' αἰδῶς ἔσσειτ' ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμείο
 οὐκ ὄσεται, μάλα δ' αἶεν ἐριδμαίνων ἀθερίζει·
 95 καὶ δὴ οἱ μενέηνα, περισχομένη κακότητι,
 αὐτοῖσιν τόξοισι δυσηγέας ἄξει ὀιστοῦς
 ἀμφιδίην. τοῖον γὰρ ἐπηπειλήσε χαλεφθεῖς,
 εἰ μὴ τηλόθι χεῖρας, ἕως ἔτι θυμὸν ἐρύκει,
 ἔξω ἐμάς, μετέπειτά γ' ἀτεμβοίμην εἰς αὐτῇ.“
 100 ὣς φάτο· μειδῆσαν δὲ θεαί, καὶ ἐσέδρακον ἄντην
 ἀλλήλαις. ἢ δ' αὐτὶς ἀκηχημένη προσέειπεν
 „ἄλλοις ἄλγεα τὰμὰ γέλωσ πέλει· οὐδέ τί με χρὴ
 μυθεῖσθαι πάντεσσιν· ἄλις εἰδυῖα καὶ αὐτῇ.
 νῦν δ' ἐπεὶ ὕμμι φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρησιν,
 105 πειρήσω, καὶ μιν μειλίξομαι· οὐδ' ἀπιθήσει.“
 ὣς φάτο· τὴν δ' Ἥρη ῥαδινηῆς ἐπεμάσατο χειρός,
 ἦκα δὲ μειδιῶσα παραβλήθην προσέειπεν

„οὕτω νῦν, Κυθέρεια, τόδε χρέος, ὡς ἀγορεύεις,
 ἔρξον ἄφαρ· καὶ μὴ τι χαλέπτεο, μὴ δ' ἐρίδαινε
 110 χωομένη σῶ παιδί· μεταλλήξει γὰρ ὀπίσσω.“
 ἦ ῥα, καὶ ἔλλιπε θῶκον· ἐφωμάρτησε δ' Ἀθήνη.
 ἐκ δ' ἴσαν ἄμφω ταίγε παλίσσυτοι, ἠδὲ καὶ αὐτῆ
 βῆ ῥ' ἴμεν Οὐλύμπιοι κατα πτύχας, εἰ μιν ἐφεύροι.
 εὗρε δὲ τόνγ' ἀπάνευθε Διὸς θαλερῆ ἔν ἀλώῃ,
 οὐκ οἶον, μετὰ καὶ Γανυμήδεα, τὸν ῥά ποτε Ζεὺς
 115 οὐρανῷ ἐγκατένασεν ἐφέστιον ἀθανάτοισιν,
 κάλλεος ἱμερθεῖς. ἀμφ' ἀστραγάλοισι δὲ τῶγε
 χρυσείοις, ἅτε κοῦροι ὀμηθεες, ἐψιδῶντο.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἦδη πάμπαν ἐνίπλεον ᾧ ὑπο μαζῶ
 120 μάργος Ἔρωσ λαίης ὑποῖσχανε χειρὸς ἀροστόν,
 ὀρθὸς ἐφεστηώς· γλυκερόν δέ οἱ ἀμφι παρεΐας
 χροῖη θάλλεν ἔρευθος. ὁ δ' ἐγγύθεν ὀκλαδὸν ἦστο
 σίγα κατηφιῶν· δοῖα δ' ἔχεν, ἄλλον ἔτ' αὐτως
 ἄλλω ἐπιπροτείς· κερχόλωτο δὲ καρχαλόωντι.
 125 καὶ μὴν τούσγε παραύσσον ἐπι προτέροισιν ὀλέσδας
 βῆ κειραῖς συν χειρῶν ἀμήχανος, οὐ δ' ἐνόησεν
 Κύπριον ἐπιπλομένην. ἦ δ' ἀντίη ἴστατο παιδός,
 καὶ μιν ἄφαρ γναθμοῖο κατασχομένη προσέειπεν
 „τίπτ' ἐπιμειδιάας, ἄφατον κακόν; ἦέ μιν αὐτως
 130 ἦπαρες, οὐ δὲ δίκη περιέπλεο, νῆιν ἑόντα;
 εἰ δ' ἄγε μοι πρόφρων τέλεσον χρέος, ὅ τι κεν εἶπω
 καὶ κέν τοι ὀπάσαιμι Διὸς περικαλλὲς ἄθυρμα
 κείνο, τό οἱποίησε φίλη τροφὸς Ἀδρήστεια
 ἄντροφ ἐν Ἰδαίῳ ἔτι νῆπια κουρίζοντι,
 135 σφαιρακ ἐντροχάλων, τῆς οὐ σύγε μείλιον ἄλλο
 χειρῶν Ἡφαιστόιο κατακτεατίσση ἄρειον.
 χρύσεια μὲν οἱ κύκλα τετεύχεται· ἀμφι δ' ἐκάστω
 διπλόαι ἀψίδες περιηγέες εἰλίσσονται·
 κρυπταὶ δὲ ῥαφαί εἰσιν· ἔλιξ δ' ἐπιδέδρομε πάσαις

140 κνανέη. ἀτὰρ εἰ μιν εἰαῖς ἐνι χειρὶ βάλοιο,
 ἀστήρ ὣς, φλεγέθοντα δι' ἠέρος ὄλκον ἴησιν.
 τῆν τοι ἐγῶν ὀπάσω· σὺ δὲ παρθένον Αἰήταο
 θέλξον ὀιστεύσας ἐπ' Ἰήσονι· μὴ δέ τις ἔστω
 ἀμβολίη. δὴ γάρ κεν ἀφανροτέρη χάρις εἴη.“
 145 ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστόν ἔπος γένετ' εἰσαῖοντι.
 μείλια δ' ἐκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρησι χιτῶνος
 νωλεμὲς ἔνθα καὶ ἔνθα θεᾶς ἔχεν ἀμφιμεμαρπῶς.
 λίσσετο δ' αἴψα πορεῖν αὐτοσχεδόν· ἦ δ' ἀγανοῖσιν
 ἀντομένη μύθοισιν, ἐπειρῶσασα παρεΐας,
 150 κύσσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείβετο μειδιῶσα
 „ἴστω νῦν τόδε σεῖο φίλον κάρη ἠδ' ἐμόν αὐτῆς,
 ἦ μὲν τοι δῶρόν γε παρέξομαι, οὐ δ' ἀπατήσω,
 εἰ κεν ἐνισκίμψης κούρη βέλος Αἰήταο.“
 φῆ· ὁ δ' ἄρ' ἀστραγάλους συναμήσατο, καδ δὲ φαινεῖν
 155 μητρὸς εἴς εὐ πάντας ἀριθμήσας βάλε κόλπῳ.
 αὐτίκα δ' ἰοδόκην χρυσῆν περικάτθετο μίτρον
 πρέμνῳ κεκλιμένην· ἀνα δ' ἀγκύλον εἴλετο τόξον.
 βῆ δὲ διεκ μεγάροιο Διὸς πάγκρατον ἀλωήν.
 αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν οὐλύμπιοι
 160 αἰθερίας· ἔνθεν δὲ καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος
 οὐρανίη· δοῖα δὲ πόλοι ἀνέχουσι κάρηνα
 οὐρέων ἠλιβάτων, κορυφαὶ χθινοῦς, ἠὲ τ' ἀερθεῖς
 ἠέλιος πρώτησιν ἐρείδεται ἀκτίνεσσιν.
 νεῖοθι δ' ἄλλοτε γαῖα φερέσβιος ἄστεά τ' ἀνδρῶν
 165 φαίνετο καὶ ποταμῶν ἱεροὶ ῥόοι, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἄκριες, ὄμφι δὲ πόντος ἀν' αἰθέρα πολλὸν ἰόντι.
 ἦρωες δ' ἀπάνευθεν εἴς ἐπι σέλμασι νηὸς
 ἐν ποταμῷ καθ' ἕλος λελοχημένοι ἠγορῶντο.
 αὐτὸς δ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν· οἱ δ' ὑπάκουον
 170 ἠρέμας ἦ ἐνι χώρῃ ἐπισχερῶ ἐδριόωντες.
 „ὦ φίλοι, ἦτοι ἐγὼ μὲν ὁ μοι ἐπιανθάνει αὐτῶ

- ἔξερέω· τοῦ δ' ὕμμι τέλος κρηῆναι ἔοικεν.
 ξυνη γὰρ χρεῖά, ξυνοὶ δέ τε μῦθοι ἕασιν
 πᾶσιν ὁμῶς· ὁ δὲ σίγα νόον βουλήν τ' ἀπερύνων
 175 ἴστω καὶ νόστον τόνδε στόλον οἶος ἀπούρας.
 ὦλλοι μὲν κατα νῆα συν ἔντεσι μίμνεθ' ἔκηλοι·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐς δῶματ' ἐλεύσομαι Αἰήταο,
 νῆας ἑλὼν Φοῖξιο δῦω δ' ἐπι τοῖσιν ἐταίρους.
 πειρήσω δ' ἐπέεσσι παροίτερον ἀντιβολήσας,
 180 εἰ κ' ἐθέλοι φιλότῃτι δέρος χρύσειον ὀπάσσαι,
 ἦε καὶ οὐ, πίσυρος δὲ βίη μετιόντας ἀτίσσει.
 ὦδε γὰρ ἐξ αὐτοῦ πάρος κακότητα δαέντες
 φρασσόμεθ', εἴτ' Ἄρηι συνουσιόμεθ', εἴτε τις ἄλλη
 μῆτις ἐπίροθος ἔσται ἐεργομένοισιν αὐτῆς.
 185 μὴ δ' αὐτως ἀλκῆ, πρὶν ἐπεσσί γε πειροθῆναι,
 τόνδ' ἀπαμείρωμεν σφέτερον κτέρας. ἀλλὰ πάροιθεν
 λωίτερον μύθῳ μιν ἀρέσσασθαι μετιόντας.
 πολλὰκι τοι ῥέα μῦθος, ὃ κεν μόλις ἐξανύσειεν
 ἠρορέη, τόδ' ἔρεξε κατα χρέος, ἥπερ ἐφίκει
 190 πρηγῆας. Ὡ δὲ καὶ ποτ' ἀμύμονα Φοῖξον ἔδεκτο
 μητρειῆς φεύγοντα δόλον πατρός τε θυηλάς.
 πάντες ἐπεὶ πάντῃ καὶ ὅτις μάλα κύντατος ἀνδρῶν
 Ξεινίου αἰδεῖται Ζηνὸς θέμιν ἠδ' ἀλεγίξει.“
 ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰσονίδαο
 195 πασσυδίῃ, οὐ δ' ἔσκε παρῆξ ὅτις ἄλλο κελεύοι.
 καὶ τότε ἄρ νήϊας Φοῖξον Τελαμῶνά θ' ἐπεσθαι
 ὤρσε καὶ Ἀνγείην· αὐτὸς δ' ἔλεν Ἐρμείαο
 σκῆπτρον· ἄφαρ δ' ἄρα νηὸς ὑπερ δούνακός τε καὶ
 ὕδωρ
 χέρσον δ' ἐξαπέβησαν ἐπι θρωσμοῦ πεδίοιο.
 200 Κίρκαιον τόδε που κικλήσκεται· ἐνθα δὲ πολλὰ
 ἐξείης πρόμαλοι τε καὶ ἰτέαι ἐκπεφύασιν,
 τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων νέκυες σειρήσι κρέμανται

- δέσμιοι. εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγρος Κόλχοισιν ὄρωρεν
 ἀνέρας οἰχομένους πυρὶ καιέμεν· οὐ δ' ἐνι γαίῃ
 205 ἔστι θέμις στελλαντας ὑπερθ' ἐπι σῆμα χέεσθαι·
 ἀλλ' ἐν ἀδεψήτοισι κατειλύσαντε βοεῖαις
 δενδρῶν ἐξάπτειν ἐκὰς ἄστεος. ἠέρι δ' ἴσῃν
 καὶ χθῶν ἐμμορεν αἶσαν, ἐπεὶ χθονὶ ταρχύουσιν
 θηλυτέρας· ἢ γὰρ τε δίκη θεσμοῖο τέτυκται.
 210 τοῖσι δὲ νεισομένοις Ἥρη φίλα μητιόωσα
 ἠέρα πουλὺν ἐφήκε δι' ἄστεος, ὄφρα λάθοιεν
 Κόλχων μυρίον ἔθνος ἐς Αἰήταο κίοντες·
 ὦκα δ' ὅτ' ἐκ πεδίοιο πόλιν καὶ δῶμαθ' ἴκοντο
 Αἰήτεω, τότε δ' αὐτίς ἀπεσκέδασεν νέφος Ἥρη.
 215 ἔσταν δ' ἐν προμολῆσι τεθηπότες ἔρκε ἄνακτος
 εὐρείας τε πύλας καὶ κίονας, οἱ περὶ τοίχους
 ἐξείης ἀνεχον· θοριγκὸς δ' ἐρύπερθε δόμοιο
 λαῖνεος χαλκήσιν ἐπι γλυφίδεσσιν ἀρήρει.
 εὐκῆλοι δ' ὑπερ οὐδὸν ἔπειτ' ἔβαν. ἄγχι δὲ τοῦτο
 220 ἠμερίδες χλοεροῖσι καταστεφές πετάλοισιν
 ὑψοῦ ἀειρόμεναι μέγ' ἐθήλεον. αἱ δ' ὑπο τῆσιν
 ἀεναοὶ κρηῆναι πίσυρες ῥέον, ἄς ἐλάχνηεν
 Ἥφαιστος. καὶ ῥ' ἢ μὲν ἀναβλύσκε γάλακτι,
 ἢ δ' οἴνω, τριτάτῃ δὲ θυῶδει νᾶεν ἀλοιφῇ·
 225 ἢ δ' ἄρ ὕδωρ προρέεσκε, τὸ μὲν ποθι δυομένησιν
 θέμετο Πηλιάδεσσιν, ἀμοιβηδὶς δ' ἀνιούσαις
 κρυστάλλῳ ἱκελον κοίλης ἀνεκῆκε πέτρης.
 τοῦ ἄρ ἐνι μεγάροισι Κυταιέος Αἰήταο
 τεχνῆεις Ἥφαιστος ἐμήσατο θέσκελα ἔργα.
 230 καὶ οἱ χαλκόποδας ταύρους κάμε, χάλκεα δὲ σφραων
 ἦν στόματ', ἐκ δὲ πυρός δεινὸν σέλας ἀμπνείεσκον·
 πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυον στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον
 ἤλασεν, Ἥελῳ τίνων χάριν, ὅς ῥά μιν ἵπποις
 δέξατο, Φλεγραῖη κεκμηότα δημοτῆτι.

- 235 ἔνθα δὲ καὶ μέσσαυλος ἐλήλατο· τῇ δ' ἐπι πολλαὶ
 δικιλίδες εὐπηγεῖς θάλαμοι τ' ἔσαν ἐνθα καὶ ἐνθα·
 δαιδαλέη δ' αἰθουσα παρῆς ἐκάτερθε τέτυκτο.
 λέχρις δ' αἰπύτεροι δόμοι ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν·
 τῶν ἦτοι ἄλλω μὲν, ὅτις καὶ ὑπεύροχος ἦεν,
 240 κροείων Αἰήτης συν ἔῃ ναίεσκε δάμαρτι·
 ἄλλω δ' Ἄψυρτος ναίεν πάις Αἰήταο·
 τὸν μὲν Καυκασίη νύμφη τέκεν Ἀστερόδεια
 πρὶν περ κουριδίην θῆσθαι Εἰδυῖαν ἀκοιτιν,
 Τηθύος Ὀκεανοῦ τε πανοπλοτάτην γεγαυῖαν·
 245 καὶ μιν Κόλχων νῆες ἐπαννυμῖν Φαέθοντα
 ἔκλειον, οὐνεκα πᾶσι μετέπρεπεν ἠϊθέοισιν.
 τοὺς δ' ἔχον ἀμφίπολοι τε καὶ Αἰήταο θύγατρεις
 ἄμφω, Χαλκιόπη, Μηδεία τε. τέτμον ἄρ οἶγε
 ἐν θαλάμῳ θάλαμον δὲ κασιγνήτην μειοῦσαν.
 250 Ἥρη γάρ μιν ἔρκεε δόμῳ· πρὶν δ' οὔτι θάμιζεν
 ἐν μεγάρῳ, Ἐκάτης δὲ πανήμερος ἀμφεπουεῖτο
 νηόν, ἐπεὶ ἦα θεᾶς αὐτῇ πέλεν ἀρήτεια.
 καὶ σφεας ὡς ἴδεν ἄσσον, ἀνίαχεν· ὅξυ δ' ἀκούσεν
 Χαλκιόπη· δμῶα δὲ ποδῶν προπάροιθε βαλοῦσαι
 255 νήματα καὶ κλωστήρας ἀολλέες ἔκτοθι πᾶσαι
 ἔδραμον. ἦ δ' ἄμα τοῖσιν ἐοὺς υἷης ἰδοῦσα
 ὑψοῦ χάσματι χεῖρας ἀνέσχεθεν· ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ
 μητέρα δεξιόωντο, καὶ ἀμφαγάπαζον ἰδόντες
 γηθόσυννοι. τοῖον δὲ κινυρομένη φάτο μῦθον
 260 „ἔμης οὐκ ἄρ ἐμέλλετ' ἀκηδείη με λιπόντες
 τηλόθι πλάγασθαι· μετα δ' ὑμέας ἔτραπεν αἴσα.
 δειλὴ ἐγώ, οἷον πόθον Ἑλλάδος ἐκποθεν ἄτης
 λευγαλέης Φοῖξιοιο ἐφημοσύνησιν ἔλεσθε
 πατρός. ὃ μὲν θνήσκων στυγεράς ἐπέτείλατ' ἀνίας
 265 ἡμετέρη κραδίη. τί δὲ κεν πόλιν Ὀρχομενοῖο,
 ὅστις ὄδ' Ὀρχομενός, κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκητι

- μητέρ' ἔην ἀχέουσαν ἀποπρολιπόντες ἴκοισθε;“
 ὡς ἔφατ'· Αἰήτης δὲ πανύστατος ὄρωτο θύραζε,
 ἐκ δ' αὐτῇ Εἰδυῖα δάμαρ κίεν Αἰήταο,
 270 Χαλκιόπης αἰούσα· τὸ δ' αὐτίκα πᾶν ὁμάδιο
 ἔρκος ἐπεπλήθει. τοὶ μὲν μέγαν ἀμφεπέουοντο
 ταῦρον ἄλις δμῶες· τοὶ δὲ ξύλα κάγκανα χαλκῶ
 κόπτου· τοὶ δὲ λοετρὰ πυρὶ ζέου· οὐδέ τις ἦεν,
 ὃς καμάτου μεθίεσκεν, ὑποδρήσσων βασιλῆι.
 275 τόφρα δ' Ἔρωσ πολιοῖο δι' ἡέρος ἴξεν ἄφαντος,
 τετραγῶς, οἷον τε νέαις ἐπι φορβάσιν οἶστρος
 τέλλεται, ὄντε μύπα βοῶν κλείουσι νομῆες.
 ὦκα δ' ὑπο φλιῆν προδόμῳ ἐνι τόξα τανύσσας
 ἰοδόκης ἀβλήτα πολύστονον ἐξέλετ' ἰόν.
 280 ἐκ δ' ὄγε καρπαλίμοισι λαθῶν ποσὶν οὐδὸν ἄμειψεν
 ὄξέα δευδίλλων· αὐτῷ δ' ὑπο βαιὸς ἔλυσθεῖς
 Αἰσονίδη γλυφίδας μέσση ἐνικάτθετο νευρῆ,
 ἰθὺς δ' ἀμφοτέρωσι διασχόμενος παλάμησιν
 ἦκ' ἐπι Μηδείη· τήν δ' ἀμφασίη λάβε θυμόν.
 285 αὐτὸς δ' ὑπορόφοιο παλιμπετῆς ἐκ μεγάρῳ
 καρχαλόων ἦιξε. βέλος δ' ἐνεδαίετο κούρη
 νέρθεν ὑπο κραδίη, φλογὶ εἴκελον· ἀντία δ' αἰεὶ
 βάλλεν ὑπ' Αἰσονίδην ἀμαρύγματα, καὶ οἱ ἄηντο
 στηθέων ἐκ πυκνὰ καμάτῳ φρένες, οὐδέ τιν' ἄλλην
 290 μνηστὶν ἔχεν, γλυκερῆ δὲ κατείβετο θυμὸν ἀνίη.
 ὡς δὲ γυνὴ μαλερῶ περι κάρφεα χεῦατο δαλῶ
 χερνῆτις, τῆπερ ταλασήια ἔργα μῆμηλεν,
 ὡς κεν ὑπαρόφιον νύκτωρ σέλας ἐντύναιτο,
 πάγχυ μάλ' ἐργομένη· τὸ δ' ἀθέσφατον ἐξ ὀλίγοιο
 295 δαλοῦ ἀνεγρόμενον συν κάρφεα πάντ' ἀμαθύνει·
 τοῖος ὑπο κραδίη εἰλυμένος αἰθτετο λάθρη
 οὔλος ἔρωσ· ἀπαλὰς δὲ μετετρωπᾶτο παρειαὶς
 ἐς χλόον, ἄλλοτ' ἔρευθος, ἀκηδείησι νόοιο.

διῶες δ' ὀππότε δή σφιν ἐπαρτέα θῆκαν ἐδωδήν,
 300 αὐτοὶ τε λιανοῖσιν ἐφαιδρύναντο λοιστροῖς,
 ἀσπασίως δόρυ τε ποτήτι τε θυμὸν ἄρεσαν.
 ἐκ δὲ τοῦ Αἰήτης σφετέρης ἐρέεινε θυγατρὸς
 υἱῆς τοίοισι παρηγορέων ἐπέεσσιν
 „παιδὸς ἐμῆς κοῦροι Φοῖβοιο τε, τὸν περι πάντων
 305 ξείνων ἡμετέροισιν ἐνι μεγάροισιν ἔτισα,
 πῶς Αἴαν δὲ νέεσθε παλίσσυτοι; ἤε τις ἄτη
 σωμαμένοις μεσσηγὺς ἐνέκλασεν; οὐ μὲν ἐμεῖο
 πείθεσθε προφέροντος ἀπέρονα μέτρα κελεύθου.
 ἦδειν γὰρ ποτε πατρὸς ἐν ἄρμασιν Ἥελίοιο
 310 δινεύσας, ὅτ' ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζεν
 Κίρκην ἐσπερίης εἶσα χθονός, ἐκ δ' ἰκόμεσθα
 ἀκτὴν ἠπείρου Τυρσηνίδος, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἴης.
 ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἂ δ' ἐν ποσὶν ὑμῖν ὄρωρεν,
 315 εἶπατ' ἀριφραδέως, ἦδ' οἵτινες οἷδ' ἐφέπονται
 ἄνδρες, ὄπη τε γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔβητε.“
 τοῖά μιν ἐξερέοντα κασιγνήτων προπάροιδεν
 Ἄργος ὑποδδείσας ἀμφι στόλῳ Αἰσονίδαο
 μειλίχως προσέειπεν, ἐπεὶ προγενέστερος ἦεν.
 320 „Αἴητη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι
 ζαχρηεῖς· αὐτοὺς δ' ὑπο δούρασι πεπτηῶτας
 νήσου Ἐνναλίοιο ποτι ξερὸν ἐκβαλε κῦμα
 λυγαῖη ὑπο νυκτί· θεὸς δὲ τις ἄμμ' ἐσάσων.
 οὐδὲ γὰρ αἶ τὸ πάροιδεν ἐρημαίην κατα νήσου
 325 ἠύλλξοντ' ὄρνιθες Ἀρήϊαι, οὐδ' ἔτι κείνας
 εὖρομεν. ἀλλ' οὐγ' ἄνδρες ἀπήλασαν, ἐξαποβάντες
 νηὸς εἰς προτέρω ἐνι ἡματι· καὶ σφ' ἀπέροικεν
 ἡμέας οἰκτείρων Ζηνὸς νόος, ἠέ τις αἶσα·
 ἀντίκ' ἐπεὶ καὶ βρῶσιν ἄλις καὶ εἵματ' ἐδωκαν,
 330 οὖνομά τε Φοῖβοιο περιμλεῖς εἰσαῖοντες

ἦδ' αὐτοῖο σέθεν· μετα γὰρ τεὸν ἄστν νέονται.
 χρεῖά δ' ἦν ἐθέλης ἐξιδμεναι, οὐ σ' ἐπικεύσω.
 τόνδε τις ἰέμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἐλάσσαι
 καὶ κτεάνων βασιλεύς, περιώσιον οὐνεκεν ἀλκῆ
 335 σφωιτέρη πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδῃσιν,
 πέμπει δεῦρο νέεσθαι ἀμήχανον· οὐ δ' ὑπαλύξειν
 στεῦται ἀμειλίχτιο Διὸς θυμαλγέα μῆριν
 καὶ χόλου, οὐ δ' ἄτλητον ἄργος Φοῖβοιο τε ποινας
 Αἰολιδέων γενεήν, πρὶν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἰκέσθαι.
 340 νῆα δ' Ἀθηναίη Παλλὰς κάμεν, οὐ μάλα τοίην,
 οἶα περ Κόλχοισι μετ' ἀνδράσι νῆες ἕασιν,
 τῶν αἰνοτάτης ἐπεκύρσαμεν· ἦλιθα γὰρ μιν
 λάβρον ὕδωρ πνοιή τε διέτμαγεν. ἦ δ' ἐνι γόμοφιο
 ἴσχεται, ἦν καὶ πᾶσαι ἐπιβροίσωσιν ἄελλαι.
 345 ἴσον δ' ἐξ ἀνέμοιο θεεὶ καὶ ὅτ' ἀνέρες αὐτοὶ
 νολεμέως χεῖρεσσιν ἐπισπέρχωσιν ἐρετμοῖς.
 τῆ δ' ἐναγειράμενος Παναχαΐδος εἴ τι φέριστον
 ἠρώων, τεὸν ἄστν μετήλυθε, πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ἄσται καὶ πελάγη στυγερῆς ἁλός, εἴ οἱ ὀπάσσαις.
 350 αὐτῷ δ' ὥς κεν ἄδη, τὼς ἔσσειται· οὐ γὰρ ἰκάνει
 χερσὶ βιησόμενος· μέμονεν δέ τοι ἄξια τίσειν
 δωτήνης, αἰῶν ἐμέθεν μέγα δυσμενέοντας
 Σαυρομάτας, τοὺς σοῖσιν ὑπο σκήπτροισι δαμάσσει.
 εἰ δὲ καὶ οὖνομα δῆθεν ἐπιθύεις γενεήν τε
 355 ἴδμεναι, οἵτινές εἰσιν, ἕκαστά γε μυθησαίμην.
 τόνδε μὲν, οἷό περ οὐνεκ' ἄφ' Ἑλλάδος ἄλλοι ἄγερθεν,
 κλεινοῦς Αἰσονος υἱὸν Ἰήσονα Κρηθείδαο.
 εἰ δ' αὐτοῦ Κρηθῆος ἐτήτυμόν ἐστι γενέθλης,
 οὕτω κεν γνωτὸς πατρῷος ἄμμι πέλοιτο.
 360 ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἱες·
 Φοῖβος δ' αὐτ' Ἀθάμαντος ἦεν πάις Αἰολίδαο.
 τόνδε δ' ἄρ, Ἥελίου γόνον ἐμμεναι εἴ τιν' ἀκούεις,

δέρομαι Ἀργείην· Τελαμών δ' ὄγε, κυδίστιο
 Αἰακοῦ ἐκγεγαώς· Ζεὺς δ' Αἰακὸν αὐτὸς ἔτικτεν.
 365 ὡς δὲ καὶ ἄλλοι πάντες, ὅσοι συνέπονται ἑταῖροι,
 ἀθανάτων υἱές τε καὶ υἴωνοι γεγάασιν·
 τοῖα παρέννεπεν Ἄργος· ἄναξ δ' ἐπεχάσατο μύθοις
 εἰσαΐων· ὑψοῦ δὲ χόλω φρένες ἤερέθοντο.
 φῆ δ' ἐπαλαστήσας — μενέαινε δὲ παισὶ μάλιστα
 370 Χαλκιδόπης· τῶν γὰρ σφε μετελθέμεν οὐνεκ' ἐώλπειν
 ἐκ δὲ οἱ ὄμματ' ἐλαμψεν ὑπ' ὀφρύσιν ἱεμένοιο —
 „οὐκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι ἀπόπροθι, λωβητήρης,
 νεῖσθ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσσντοι ἐκτοθι γαίης,
 πρὶν τινα λευγαλέου τε δέρος καὶ Φοῖξον ἰδέσθαι;
 375 αὐτίχ' ὄμαρτήσαντες ἀφ' Ἑλλάδος, οὐ δ' ἐπι κῶας,
 σκήπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιληίδα δεῦρο νέεσθαι.
 εἰ δέ κε μὴ προπάροιθεν ἐμῆς ἤψασθε τραπέζης,
 ἧτ' ἂν ἀπο γλώσσας τε ταμῶν καὶ χεῖρε κεάσσας
 ἀμφοτέρας, οἴοισιν ἐπιπροέηκα πόδεσσιν,
 380 ὡς κεν ἐρητύοισθε καὶ ὕστερον ὀρηθηῆναι·
 οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεψεύσασθε θεοῖσιν·
 φῆ ἦα χαλεψάμενος· μέγα δὲ φρένες Αἰακίδαο
 νειόθην οἰδαίνεσκον· ἐέλετο δ' ἐνδοθι θυμὸς
 ἀντιβίην ὀλοὸν φάσθαι ἔπος· ἄλλ' ἀπέρκεν
 385 Αἰονίδης· πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μελιχίοισιν
 „Αἰήτη, σχέο μοι τῷδε στόλω. οὔτι γὰρ αὐτως
 ἄστν τεὸν καὶ δάμαθ' ἱκάνομεν, ὡς που ἔολπας,
 οὐδὲ μὲν ἱέμενοι. τίς δ' ἂν τόσον οἶδμα περῆσαι
 τλαίῃ ἐκὼν ὀθνεῖον ἐπι κτέρας; ἀλλά με δαίμων
 390 καὶ κρουρῆ βασιλῆος ἀτασθάλου ὄρσεν ἐφετμή.
 δὸς χάριν ἀντομένοισι· σέθεν δ' ἐγὼ Ἑλλάδι πάση
 θεσπεσίην οἶσω κληθδούα· καὶ δέ τοι ἦδη
 πρόφορονές εἰμεν Ἄρηι θοῆν ἀποτίσαι ἀμοιβήν,
 εἶτ' οὖν Σκυρομάτας γε λιλαίεαι, εἶτέ τιν' ἄλλον

395 δῆμον σφαιτέροισιν ὑπο σκήπτροισι δαμάσσαι·
 ἴσκειν ὑποσσαιῶν ἀγανῆ ὀπί. τοῖο δὲ θυμὸς,
 διχθαδίην πόρφυρεν ἐνι στήθεσσι μενοινήν,
 ἢ σφέας ὀρηθηεῖς αὐτοσχεδὸν ἐξεναοῖζοι,
 ἧ ὄγε πειρησάιτο βίης. τό οἱ εἶσατ' ἄρειον
 400 φραζομένω· καὶ δὴ μιν ὑποβλήδην προσέειπεν
 „ξεῖνε, τί κεν τὰ ἕκαστα διηνεκέως ἀγορεύοις;
 εἰ γὰρ ἐτήτυμον ἔστε θεῶν γένος, ἧε καὶ ἄλλως
 οὐδὲν ἐμεῖο χέρηες ἐπ' ὀθνεῖοισιν ἔβητε,
 δῶσω τοι χρύσειον ἄγειν δέρος, ἦν κ' ἐθέλησθα,
 405 πειρηθηεῖς. ἐσθλοῖς γὰρ ἐπ' ἀνδράσιν οὔτι μεγαίρω,
 ὡς αὐτοὶ μυθεῖσθε τὸν Ἑλλάδι κοιρανέοντα.
 πείρα δέ τοι μένεός τε καὶ ἀλκῆς ἔσσετ' ἄεθλος,
 τὸν ῥ' αὐτὸς περιέειμι χεροῖν, ὀλοὸν περ ἔοντα.
 δοῖά μοι πεδίον τὸ Ἀρήιον ἀμφινέμονται
 410 ταύρω χαλκίοποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντες·
 τοὺς ἐλάω ξεύξας στυφελὴν κατα νειὸν Ἄρηος
 τετράγνου, τὴν αἴψα ταμῶν ἐπι τέλσον ἀρότρω
 οὐ σπόρον ὀλοκοῖσιν Δηοῦς ἐνιβάλλομαι ἀκτὴν,
 ἀλλ' ὄφιος δεινοῖο μεταλδήσκοντας ὀδόντας
 415 ἀνδράσι τευγηστῆσι δέμας. τοὺς δ' αὐθι δαΐζων
 κείρω ἐμῷ ὑπο δουρὶ περισταδὸν ἀντιόωντας.
 ἠέριος ξεύγνυμι βόας, καὶ δεῖελον ὄρην
 παύομαι ἀμήτιο. σὺ δ', εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,
 αὐτῆμαρ τόδε κῶας ἀποίσειαι εἰς βασιλῆος.
 420 πρὶν δέ κεν οὐ δοίην, μὴ δ' ἔλπεο. δὴ γὰρ αἰεὶ κῆς
 ἄνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρω ἀνέρι εἶξαι·
 ὡς ἄρ' ἔφη· ὃ δὲ σίγα ποδῶν πάρος ὄματα πήξας
 ἦστ' αὐτῶς ἄφθογγος, ἀμηχανέων κακότητι.
 βουλήν δ' ἀμφιπολὺν στρώφα χρόνου, οὐ δέ πη εἶχευ
 425 θαρσαλέως ὑποδέχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνεται ἔργον·
 ὄψῃ δ' ἀμειβόμενος προσελέξατο κερδαλέοισιν

„Αίήτη, μάλα τοί με δίκη περιπολλὸν ἔεργεις.
 τῷ καὶ ἐγὼ τὸν ἕθλον ὑπερφιάλον περ ἔοντα
 τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανέειν μόρος. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο
 430 ὄργιον ἀνθρώποισι κακῆς ἐπιναίσειτ' ἀνάγκης·
 ἢ με καὶ ἐνθάδε νεῖσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.“
 ὣς φάτ' ἀμυχανὴ βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τόνγε
 σμερδαλέοις ἐπέεσσι προσέννεπεν ἀσχαλῶντα
 „ἔρχεο νῦν μεθ' ὄμιλον, ἐπεὶ μέμονάς γε πόνοιο·
 435 εἰ δὲ σύγε ζυγὰ βουσὶν ὑποδδείσαις ἐπαεῖραι,
 ἧς καὶ οὐλομένου μεταχάσσει ἀμήτοιο,
 αὐτῷ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτό μοι, ὄφρα καὶ ἄλλος
 ἀνὴρ ἐρρήγησιν ἀρείονα φῶτα μετελθεῖν.“
 ἴσκεν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἀπο θρόνου ὦρνυτ' Ἴήσων,
 440 Αὔργιης Τελαμών τε παρασχεδόν· εἶπετο δ' Ἄργος
 οἶος, ἐπεὶ μεσσηγυρὸς ἔτ' αὐτόθι νεῦσε λιπέσθαι
 αὐτοκασιγνήτοισι. οἱ δ' ἤεσαν ἐκ μεγάροιο.
 θεσπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἴθωνος υἱὸς
 κάλλει καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα κούρη
 445 λοξὰ παρα λιπαρὴν σχομένη θηεῖτο καλύπτρην,
 κῆρ ἄχει σμύχουσα· νόος δέ οἱ ἦν ὄνειρος
 ἐρπύξων πεπότητο μετ' ἰχθυα νεισομένοιο.
 καὶ ὅ' οἱ μὲν δα δόμων ἐξήλυθον ἀσχαλῶντες.
 Χαλμιόπη δὲ χόλον πεφυλαγμένη Αἰήτιο
 450 καρπαλίμως θάλαμον δὲ συν νιάσιν οἴσι βεβήκει.
 αὐτῶς δ' αὖ Μήδεια μετέστιχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
 ὦρμαιν', ὅσσα τ' Ἐρωτες ἐποτρύνουσι μέλεσθαι.
 προσπρὸ δ' ἄρ' ὄφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα,
 αὐτὸς θ' οἶος ἦν, οἴοισί τε φάρεσιν ἔστο,
 455 οἶά τ' ἔειπ', ὡς θ' ἔξει ἐπι θρόνου, ὡς τε θύραζε
 ἦεν· οὐ δὲ τιν' ἄλλου ὀίσσατο πορφύρουσα
 ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν οὔασι δ' αἰὲν ὄρωρει
 αὐδὴ τε μῦθοί τε μελίφρονες, οὓς ἀργόρευεν.

τάρβει δ' ἀμφ' αὐτῷ, μή μιν βόες ἧς καὶ αὐτὸς
 460 Αἰήτης φθίσειεν· ὀδύρετο δ' ἦντε πάμπαν
 ἦδη τεθνεῖῶτα, τέρεν δέ οἱ ἀμφι παρειᾶς
 δάκρυον αἰνοτάτῳ ἔλερ ῥέε κηδοςύνησιν·
 ἦκα δὲ μυρομένη λιγέως ἀνευείκατο μῦθον
 „τίπτ' ἐμὲ δειλαίην τόδ' ἔχει ἄχος; εἰθ' ὄγε πάντων
 465 φθίσεται ἡρώων προφερέστατος, εἴτε χερείων,
 ἐροέτω. ἦ μὲν ὄφελλεν ἀκήοιος ἐξαλέασθαι.
 ναὶ δὴ τοῦτό γε, πότνα θεὰ Περσῆ, πέλοιτο,
 οἴκαδε νοστήσειε φρυγῶν μόρον. εἰ δέ μιν αἶσα
 δημηθῆναι ὑπο βουσί, τόδε προπάροιθε δαεῖη,
 470 οὔνεκεν οὐ οἱ ἔργωε κακῆ ἐπαγαίομαι ἄτη.“
 ἦ μὲν ἄρ' ὡς ἐόλητο νόον μελεδήμασι κούρη.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν δήμου τε καὶ ἄστεος ἐκτὸς ἔβησαν
 τὴν ὁδόν, ἦν τὸ πάροιθεν ἀνήλυθον ἐκ πεδλίου,
 δὴ τότε Ἴήσωνα τοῖσδε προσέννεπεν Ἄργος ἐπεσβιν
 475 „Αἰσονίδη, μῆτιν μὲν ὀνόσσει, ἦντιν' ἐνύφω·
 πείρης δ' οὐ μάλ' ἔοικε μεθιέμεν ἐν κακότητι.
 κούρην δὴ τινα πρόσθεν ὑπέκλυες αὐτὸς ἐμεῖο
 φαρμάσσειν Ἐκάτης Περσηίδος ἐννεσίγησιν·
 τὴν εἰ κεν πεπίθοιμεν, ὀλομαι, οὐκέτι τάρβος
 480 ἔσσειτ' ἀεθλεύοντι δαυμήμεναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μή πως οὐ μοι ὑποσταίη τόγε μήτηρ.
 ἔμης δ' ἐξαῦτις μετελεύσομαι ἀντιβολήσων,
 ξυνὸς ἐπεὶ πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἦμιν ὄλεθρος.“
 ἴσκεν ἐνφρουέων· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσιν
 485 „ὦ πέπον, εἰ νύ τοι αὐτῷ ἐφραυδάνει, οὔτι μεγάρω.
 βάσκ' ἴθι καὶ πυνινοῖσι τετὴν παρα μητέρα μύθοις
 ὄρνυθι λισσόμενος. μελέη γε μὲν ἡμῖν ὄρωρεν
 ἔλπωρή, ὅτε νόστον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν.“
 ὡς ἔφατ'. ὦκα δ' ἔλος μετεκίαθον. αὐτὰρ ἑταῖροι
 490 γηθόσσυνοι ἐρέεινον, ὅπως παρεόντας ἴδοντο.

τοῖσιν δ' Αἰσονίδης τετιμημένος ἔκφατο μῦθον
 „ὦ φίλοι, Αἰήταιο ἀπηνέος ἄμι φίλον κῆρ
 ἀντικρὺ κεχόλωται. ἕκαστα γὰρ οὐ νῦ τι τέκμωρ
 οὔτ' ἐμοί, οὔτε κεν ὕμι διειρομένοισι πέλοιτο.
 495 φῆ δὲ δὺα πεδίον τὸ Ἀργίου ἀμφινέμεσθαι
 ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντας.
 τετράγνου δ' ἐπι τοῖσιν ἐφίετο νειὸν ἀρόσσαι·
 δάσειν δ' ἔξ ὄφιος γενύων σπόρον, ὅς ῥ' ἀνίησιν
 Γηργενέας χαλκίοις συν τεύχεσιν· ἤματι δ' αὐτῷ
 500 χρεῖά τούσγε δαΐξει. ὃ δὴ νῦ οἱ — οὔτι γὰρ ἄλλο
 βέλτερον ἦν φράσσασθαι — ἀπληγέως ὑπόεσθην.“
 ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνήνυτος εἶσατ' ἄεθλος,
 δὴν δ' ἄνεφ καὶ ἄναυδοὶ ἐς ἀλλήλους ὀρόωντο,
 ἄτη ἀμηχανίη τε κατηφές· ὄψε δὲ Πηλεὺς
 505 θαρσαλέως μετα πᾶσιν ἀριστήεσβιν ἔειπεν·
 „ῶρη μητιάσθαι ὃ κ' ἔρξομεν. οὐ μὲν ἔολπα
 βουλῆς εἶναι ὄνειαρ, ὅσον τ' ἐπι κάρτει χειρῶν.
 εἰ μὲν νῦν τύνη ξεῦξαι βόας Αἰήταιο,
 ἦρως Αἰσονίδη, φρονέεις, μέμονάς τε πόνοιο,
 510 ἦ τ' ἂν ὑποσχέσθην πεφυλαγμένος ἐντύναιο·
 εἰ δ' οὔ τοι μάλα θυμὸς ἐῆ ἐπι πάγχυ πέποιθεν
 ἦνορῆη, μήτ' αὐτὸς ἐπαίγρο, μήτε τιν' ἄλλον
 τῶνδ' ἀνδρῶν πάπταινε παρήμενος. οὐ γὰρ ἔγωγε
 σχῆσομ'· ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κύντατον ἔσσειται ἄλλος.“
 515 ὡς ἔφατ' Αἰακίδης· Τελαμῶνι δὲ θυμὸς ὀρίνθη·
 σπερχόμενος δ' ἀνόρουσε θεῶς· ἐπι δὲ τρίτος Ἴδας
 ὦρτο μέγα φρονέων, ἐπι δ' υἷε Τυνδαρέοιο·
 σὺν δὲ καὶ Οἰνείδης ἐναρίθμιος αἰζηοῖσιν
 ἀνδράσιν, οὐδέ περ ὄσσον ἐπανθιόωντας ἰούλους
 520 ἀντέλλων· τοῖσιν οἱ αἰείροτο κάρτει θυμὸς.
 οἱ δ' ἄλλοι εἷξαντες ἀκὴν ἔχον. ἀντίκα δ' Ἀργος
 τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐλλδομένοισιν ἀέθλου

„ὦ φίλοι, ἦτοι μὲν τόδε λοισθίου. ἀλλὰ τιν' οἶω
 μητρὸς ἐμῆς ἔσσεσθαι ἐναίσιμον ὕμιν ἀρωγῆν.
 525 τῷ καὶ περ μεμαῶτες, ἐρητύοισθ' ἐν νηὶ
 τυτθὸν ἔθ', ὡς τὸ πάροιθεν, ἐπεὶ καὶ ἐπισχέμεν ἔμπης
 λάσιον, ἢ κακὸν οἶτον ἀφειδήσαντας ἐλέσθαι.
 κούρη τις μεγάρουσιν ἐνιτρέφετ' Αἰήταιο,
 τὴν Ἐκάτη περιάλλα θεὰ δάε τεχνήσασθαι
 530 φάρμακ', ὅσ' ἠπειρός τε φύει καὶ νήχυτον ὕδαρ.
 τοῖσι καὶ ἀκαμάτιο πυρὸς μειλίσσει ἀντιμή,
 καὶ ποταμοὺς ἴσθησιν ἄφαρ κελαθεινὰ ῥέοντας,
 ἄστρά τε καὶ μήνης ἰσθῆς ἐπέδησε κελεύθους.
 τῆς μὲν ἀπο μεγάρουιο κατα στίβον ἐνθάδ' ἰόντες
 535 μνησάμεθ', εἰ κε δύναίτο, κασιγνήτη γερανῖα,
 μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπαρήξει ἀέθλω.
 εἰ δὲ καὶ αὐτοῖσιν τόδ' ἐφανθάνει, ἦ τ' ἂν ἰκοίμην
 ἤματι τῷδ' αὐτῷ πάλιν εἰς δόμον Αἰήταιο
 πειρήσων· τάχα δ' ἂν συν δαίμονι πειρηθείην.“
 540 ὡς φάτο. τοῖσι δὲ σῆμα θεοὶ δόσαν εὐμενέοντες.
 τρήρων μὲν φεύγουσα βίην κίρκουιο πελειὰς
 ὑπόθεν Αἰσονίδεω πεφοβημένη ἔμπεσε κόλποις·
 κίρκος δ' ἀφλάστῳ περιμάππεσεν. ὦκα δὲ Μόψος
 τοῖον ἔπος μετα πᾶσι θεοπροπέων ἀγόρευσεν
 545 „ὕμι, φίλοι, τόδε σῆμα θεῶν ἰότητι τέτυκται,
 οὐδέ πη ἄλλως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ἄρειον,
 παρθευικὴν δ' ἐπέεσσι μετελθόμεν ἀμφιέποντας
 μήτι παντοίῃ. δοκέω δὲ μιν οὐκ ἀθερίζειν,
 εἰ ἐτεὸν Φινεύς γε θεῆν ἐνὶ Κύπριδι νόστου
 550 πέφραδεν ἔσσεσθαι. κείνης δ' ὄγε μελιχὸς ὄρνις
 πότμον ὑπεξήλυξε· κέαρ δὲ μοι ὡς ἐνὶ θυμῷ
 τόνδε κατ' οἶωνόν προτιόσσειται, ὡς δὲ πέλοιτο.
 ἀλλὰ, φίλοι, Κυθήρειαν ἐπικλείοντες ἀμύνειν,
 ἦδη νῦν Ἀργοιο παραιοφασίησι πίθεσθε.“

- 555 Ἴσκειν· ἐπήνησαν δὲ νέοι, Φινῆος ἐφετμᾶς
μνησάμενοι· μοῦνος δ' Ἀφαρήιος ἀνθορεν Ἴδας,
δεῖν ἐπαλαστήσας μεγάλη ὀπί, φάνησέν τε
,,ὣ πόποι, ἦρα γυναιξίν ὁμόστολοι ἐνθάδ' ἔβημεν,
οἱ Κύπριν καλέουσιν ἐπίρροδον ἄμμι πέλεσθαι,
560 οὐκέτ' Ἐνναλίω μέγα σθένος; ἐς δὲ πελείας
καὶ κίρκους λεύσσοντες ἐρητύεσθε ἀέθλων;
ἔρροτε, μὴ δ' ὕμιν πολεμῖα ἔργα μέλειτο,
παρθενικᾶς δὲ λιτῆσιν ἀνάκιδας ἠπεροπεύειν.“
ὡς ἠὔδα μεμαῖς· πολέες δ' ὁμάδησαν ἐταῖροι
565 ἦκα μάλ', οὐ δ' ἄρα τίς οἱ ἐναντίον ἔκφατο μῦθον.
χωόμενος δ' ὄγ' ἔπειτα καθέζετο· τοῖσι δ' Ἰήσων
αὐτίκ' ἐποτρύνων τὸν ἐόν νόου ᾧδ' ἀγόρευεν
,,Ἄργος μὲν παρα νηός, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἔαθεν,
στελλέσθω· ἀτὰρ αὐτοὶ ἐπι χθονὸς ἐκ ποταμοῖο
570 ἀμφιδὸν ἤδη πείσματ' ἀνάφομεν· ἦ γὰρ ἔοικεν
μηκέτι δὴν κρύπτεσθαι ὑποπτήσοντας αὐτήν.“
ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄφαρ προῖαλλε νέεσθαι
καρπαλίμως ἐξαυτίς ἀνα πτόλιν· οἱ δ' ἐπι νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἐφετμᾶς Αἰσουίδαο
575 τυτθὸν ὑπέξ ἔλεος χέροσφ' ἐπέκειλσαν ἔρετμοῖς.
αὐτίκα δ' Αἰήτης ἀγορῆν ποιήσατο Κόλχων
νόσφιν ἑοῖο δόμου, τόθι περ καὶ πρόσθε κάθιζον,
ἀτλήτους Μινυάισι δόλους καὶ κήδεα τεύχων.
στεῦτο δ', ἐπεὶ κεν πρῶτα βόες διαδηλήσωνται
580 ἄνδρα τόν, ὅς ῥ' ὑπέδεκτο βαρὺν καμέεσθαι ἄεθλον,
δρομὸν ἀναρρήξας λασίης καθύπερθε κολώνης
αὐτανδρὸν φλέξειν δόρου νήιου, ὄφρ' ἀλεγεινήν
ὔβριν ἀποφλύξωσιν ὑπέρβια μηχανόωντες.
οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φοῖξον μάλα περ χατέοντα
585 δέχθαι ἐνι μεγάροισιν ἐφέστιον, ὅς περὶ πάντων
ξείνων μελιχίη τε θεουδείη τ' ἐκέκαστο,

- εἰ μὴ οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἦκεν
Ἐρμείαν, ὡς κεν προσκηδέος ἀντιάσειεν.
μὴ καὶ ληστῆρας ἐὴν ἐς γαῖαν ἰόντας
590 ἔσσεσθαι θηναῖον ἀπήμονας, οἷσι μέμηλεν
ὀθνεῖοις ἐπι χεῖρα ἐὴν κτεάτεσσιν ἀείρειν,
κρουπαδίου τε δόλους τεκταινέμεν, ἠδὲ βοτήρων
αὔλια δυσκελάδοισιν ἐπιδρομήσιν δαΐξαι.
νόσφι δὲ οἱ αὐτῶ φάτ' εἰκότα μελίλια τίθειν
595 υἷης Φοῖξιο, κακορρέκτησιν ὀπηδοῦς
ἀνδράσι νοστήσαντας ὁμιλαδόν, ὄφρα ἔ τιμῆς
καὶ σκήπτρων ἐλάσειαν ἀκηδέες· ὡς ποτε βᾶξιν
λευγαλήν οὐ πατρός ἐπέκλυεν Ἡελίοιο,
χρεῖῶ μιν πυκινόν τε δόλου βουλάς τε γενέθλης
600 σφωιτέρης ἄτην τε πολύτροπον ἐξαλέασθαι.
τῶ καὶ ἐελδομένους πέμπειν ἐς Ἀχαιίδα γαῖαν
πατρός ἐφημοσύνη, δολιχῆν ὁδόν. οὐ δὲ θυγατρῶν
εἶναι οἱ τυτθὸν γε δέος, μὴ που τινα μῆτιν
φράσσωνται στυγερῆν, οὐ δ' υἷος Ἀψύρτοιο·
605 ἀλλ' ἐνι Χαλκιόπης γενεῇ τάδε λυγρὰ τετύχθαι.
καὶ ῥ' ὁ μὲν ἄσχετα ἔργα πιφάνεσκετο δημοτέροισιν
χωόμενος· μέγα δὲ σφιν ἀπέειλε νῆά τ' ἐρύσθαι
ἠδ' αὐτούς, ἵνα μὴ τις ὑπεκ κακότητος ἀλύξῃ.
τόφρα δὲ μητέρ' ἐὴν, μετιῶν δόμου Αἰήταο,
610 Ἄργος παντοίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσσιν,
Μήδειαν λίσσεσθαι ἀμυνέμεν· ἠ δὲ καὶ αὐτῇ
πρόσθεν μητιάσκει. δέος δὲ μιν Ἴσχανε θυμόν,
μὴ πως ἦε παρ' αἴσαν ἐτώσια μειλίζαιτο
πατρός ἀτυχομένην ὀλοὸν χόλου, ἦε λιτῆσιν
615 ἐσπομένης ἀρίδηλα καὶ ἀμφραδὰ ἔργα πέλοιτο.
κούρην δ' ἐξ ἀχέων ἀδινὸς κατελώφειν ὕπνος
λέκτρῳ ἀνακλινθεῖσαν. ἄφαρ δὲ μιν ἠπεροπήες,
οἶά τ' ἀκηχεμένην, ὀλοοὶ ἐρέθεισκον ὄνειροι.

τὸν ξεῖνον δ' ἐδόκησεν ὑφαστάμεναι τὸν ἄεθλον,
 620 οὐτι μάλ' ὀρμαίνοντα δέρος κριοῖο κομίσσαι,
 οὐδέ τι τοῖο ἔκητι μετα πτόλιν Αἰήτῳ
 ἔλθήμεν, ὄφρα δέ μιν σφέτερον δόμου εἰσαγάγοιτο
 κουριδίην παράκοιτιν· ὀίετο δ' ἄμφι βόεσσιν
 αὐτῇ ἀεθλεύουσα μάλ' εὐμαρέως πονέεσθαι·
 625 σφωιτέρους δὲ τοκήας ὑποσχεσίης ἀθερῖζειν,
 οὐνεκεν οὐ κούρη ξεῦξαι βόας, ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
 προὔθεσαν. ἐκ δ' ἄρα τοῦ νεῖκος πέλεν ἀμφήριστον
 πατρί τε καὶ ξείνοις· αὐτῇ δ' ἐπιέτρεπον ἄμφω
 πῶς ἔμεν, ὥς κεν ἔῃσι μετα φρεσὶν ἰθύσειεν.
 630 ἢ δ' ἄφρω τὸν ξεῖνον, ἀφειδήσασα τοκήων,
 εἴλετο· τοὺς δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν, ἐκ δ' ἐβόησαν
 χωόμενοι· τὴν δ' ὑπνος ἅμα κλαγγῇ μεθέηκεν.
 παλλομένη δ' ἀνόρουσε φόβῳ, περὶ τ' ἄμφι τε τοίχους
 πᾶπτηνεν θαλάμοιο· μόλις δ' ἐσαγείρατο θυμὸν
 635 ὡς πάρος ἐν στέρνοις, ἀδινῆν δ' ἀνενεῖκατο φωνῆν
 „δειλὴ ἐγών, οἶόν με βαρεῖς ἐφόβησαν ὄνειροι.
 δεῖδια, μὴ μέγα δὴ τι φέρῃ κακὸν ἦδε κέλευθος
 ἠρώων· περὶ μοι ξείνω φρένες ἠερέθονται.
 μνάσθω ἐὼν κατα δῆμον Ἀχαιίδα τηλόθι κούρη·
 640 ἄμμι δὲ παρθενίη τε μέλοι καὶ δῶμα τοκήων.
 ἔμπά γε μὴν θεμένη κύνεον κέαρ, οὐκέτ' ἀνευθεν
 αὐτοκασιγνήτης πειρήσομαι, εἰ κέ μ' ἀέθλω
 χραιομεῖν ἀντίασῃσιν, ἐπι σφετέροις ἀχέουσα
 παισί· τό κέν μοι λυγρὸν ἐνι κραδίῃ σβέσοι ἄλγος.“
 645 ἦ ῥα, καὶ ὀρθωθείσα θύρας ᾤξε δόμοιο,
 νηλίπος, οἰέανος· καὶ δὴ λελίητο νέεσθαι
 αὐτοκασιγνήτην δέ, καὶ ἔρκεος οὐδὸν ἄμειψεν.
 δὴν δὲ κατ' αὐτόθι μίμνεν ἐνι προδόμῳ θαλάμοιο,
 αἰδοῖ ἐργομένη· μετα δ' ἐτράπετ' αὐτὶς ὀπίσσω
 650 στρεφθεῖσ'· ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἐνδοθεν, ἄψ τ' ἀλείεινεν

εἶσω· τηῦσιοι δὲ πόδες φέρον ἐνθα καὶ ἐνθα·
 ἦτοι ὄτ' ἰθύσειεν, ἔρκε μιν ἐνδοθεν αἰδῶς·
 αἰδοῖ δ' ἐργομένην θρασὺς ἕμερος ὀτρύνεσκεν.
 τρὶς μὲν ἐπειρήθη, τρὶς δ' ἔσχετο· τέτατον αὐτὶς
 655 λέκτροισι προηγῆς ἐνικάππεσεν εἰλιχθεῖσα.
 ὡς δ' ὅτε τις νύμφη θαλαρὸν πόσιν ἐν θαλάμοισιν
 μύρεται, ὧ μιν ὄπασσαν ἀδελφοὶ ἠδὲ τοκήες,
 οὐδέ τί πω πάσαις ἐπιμίσγεται ἀμφιπόλοισιν
 αἰδοῖ ἐπιφροσύνη τε· μυχῶ δ' ἀχέουσα θαάσσει·
 660 τὸν δὲ τις ᾤλεσε μοῖρα, πάρος ταρπήμεναι ἄμφω
 δήνεσιν ἀλλήλων· ἦ δ' ἐνδοθι δαιομένη περ
 σίγα μάλα κλαίει χῆρον λέχος εἰδορόωσα,
 μὴ μιν κερτομέουσαι ἐπιστοβέωσι γυναῖκες·
 τῇ ἱκέλη Μήδεια κινύρετο· τὴν δὲ τις ἄφρω
 665 μυρομένην μεσσηγῆς ἐπιπρομολοῦσ' ἐνόησεν
 δμωῶων, ἦ οἱ ἐπέτις πέλε κουρίζουσα·
 Χαλμιόπη δ' ἠγγεῖλε παρασχεδόν· ἦ δ' ἐνι παισὶν
 ἦστ' ἐπιμητιόωσα κασιγνήτην ἀρέσασθαι.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπίθησεν, ὅτ' ἐκλυεν ἀμφιπόλοιο
 670 μῦθον ἀνώιστον· δια δ' ἔσσυτο θαμβήσασα
 ἐν θαλάμοιο θάλαμον δὲ διαμπερές, ὧ ἐνι κούρη
 κέκλιτ' ἀκηχεμένη, δρῦψεν δ' ἐκάτερθε παρειάς·
 ὡς δ' ἶδε δάκρυσιν ὅσσε πεφυρμένα, φώνησέν μιν
 „ᾧ μοι ἐγώ, Μήδεια, τί δὴ τάδε δάκρυα λείβεις;
 675 τίπτ' ἐπαθες; τί τοι αἰνὸν ὑπο φρένας ἵκετο πένθος;
 ἦ νύ σε θευμορίη περιδέδρομεν ἄψα νοῦσος,
 ἦέ τιν' οὐλομένην ἐδάης ἐκ πατρὸς ἐνιπῆν
 ἀμφὶ τ' ἐμοὶ καὶ παισίν; ὕφελλέ με μήτε τοκήων
 δῶμα τόδ' εἰσοράαν, μὴ δὲ πτόλιν, ἀλλ' ἐπι γαίης
 680 πείρασι ναιετάειν, ἵνα μηδέ περ οὔνομα Κόλχων.“
 ὡς φάτο· τῆς δ' ἐρύθηνε παρήϊα· δὴν δὲ μιν αἰδῶς
 παρθενίη κατέρουκεν ἀμείψασθαι μεμαυῖαν.

μῦθος δ' ἄλλοτε μὲν οἱ ἐπ' ἀκροτάτης ἀνέτελλεν
 γλώσσης, ἄλλοτ' ἐνερθε κατα στηῆθος πεπότῃτο.
 685 πολλὰκι δ' ἱμερόεν μὲν ἀνα στόμα θυῖεν ἐνισπεῖν·
 φθογγῇ δ' οὐ προύβαινε παροιτέρω· ὄψ' δ' ἔειπεν
 τοῖα δόλω· θρασέες γὰρ ἐπικλονέεσκον Ἑρωτες.
 „Χαλκιόπη, περὶ μοι παίδων σέο θυμὸς ἄηται,
 μὴ σφε πατὴρ ξείνοισι σὺν ἀνδράσιμ ἀτύκ' ὀλέεσθαι.
 690 τοῖα κατακνώσσοῦσα μιννυθαδίῳ νέον ὕπνω
 λεύσω ὄνειράτα λυγρά· τὰ τις θεὸς ἀκράαντα
 θείῃ, μὴ δ' ἀλεγρινὸν ἐφ' υἷασι κήδος ἔλοιο.“
 φῆ ῥα, κασιγνήτης πειρωμένη, εἰ κέ μιν αὐτῇ
 ἀντίασειε πάροιδεν εἰς τεκέεσσιν ἀμύνειν.
 695 τὴν δ' αἰνώσ ἀτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη
 δειματι, τοῖ' ἐδάκουσεν· ἀμείβετο δ' ᾧδ' ἐπέεσσιν
 „καὶ δ' αὐτῇ τάδε πάντα μετῆλυθον ὀρμαίνουσα,
 εἴ τινα συμφράσσαίω καὶ ἀρτύνειας ἀρωγῆν.
 ἀλλ' ὄμοσον Γαίαν τε καὶ Οὐρανόν, ὃ τι τοι εἶπω
 700 σήσειν ἐν θυμῷ, σὺν τε δροῆστειρα πέλεσθαι.
 λίσσομ' ὑπερ μακάρων σέο τ' αὐτῆς ἠδὲ τοκήων,
 μὴ σφε κακῇ ὑπο κηρὶ διαρραισθέντας ἰδέσθαι
 λευγαλέως· ἢ σοίγε φίλοις σὺν παισὶ θανοῦσα
 εἶην ἐξ Αἰδεω στυγερῇ μετόπισθεν Ἑρινύς.“
 705 ὡς ᾗρ ἔφη, τὸ δὲ πολλὸν ὑπεξέχυτ' αὐτίκα δάκρυ·
 νεῖοθι δ' ἀμφοτέρησι περισχετο γούνατα χερσίν,
 σὺν δὲ κάρη κόλποις περικάββαλεν. ἐνθ' ἔλειπον
 ἄμφω ἐπ' ἀλλήλησι θέσαν γόνυ· ᾠτο δ' ἰωῆ
 λεπταλέη δια δώματ' ὀδυρομένων ἀχέεσσιν.
 710 τὴν δὲ πάρος Μῆδεια προσέννεπεν ἀσχαλώωσα
 „δαιμονίη, τί νύ τοι ῥέξω ἄκος, οἷ' ἀγορεύεις,
 ἀράς τε στυγεράς καὶ Ἑρινύας; αἰ γὰρ ὄφελλεν
 ἔμπεδον εἶναι ἐπ' ἄμμι τεοὺς υἷηας ἔρυσθαι.
 ἴστω Κόλχων ὄρκος ὑπέρβιος, ὄντιν' ὀμόσσαι

715 αὐτῇ ἐποτρύνεις, μέγας Οὐρανὸς ἠδ' ὑπένερθεν
 Γαῖα, θεῶν μήτηρ, ὅσσον σθένος ἐστὶν ἐμεῖο,
 μὴ σ' ἐπιδενήσεσθαι, ἀνυστά περ ἀντιώωσαν.“
 φῆ ἄρα· Χαλκιόπη δ' ἠμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν
 „οὐκ ἂν δὴ ξείνω τλαίης χατέοντι καὶ αὐτῷ
 720 ἢ δόλου, ἢ τινα μῆτιν ἐπιφράσσασθαι ἀέθλου,
 παίδων εἴνεκ' ἐμεῖο; καὶ ἐκ κείνοιο δ' ἰκάνει
 Ἄργος, ἐποτρύνων με τεῆς πειρηῆσαι ἀρωγῆς·
 μεσηγνὺς μὲν τόγγε δόμων λίπον ἐνθαδ' ἰούσα.“
 ὡς φάτο· τῇ δ' ἐντοσθεν ἀνέπτατο χάσματι θυμὸς,
 725 φωνίχθῃ δ' ἄμυδις καλὸν χροῶ, καδ δέ μιν ἀχλὺς
 εἶλεν ἰαινομένην, τοῖον δ' ἐπι μῦθον ἔειπεν
 „Χαλκιόπη, ὡς ὕμμι φίλον τερπνόν τε τέτυκται,
 ὡς ἔρξω. μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φασίνοι
 ἦώς, μὴ δέ με δηρὸν ἔτι ζώουσαν ἰδοιο,
 730 ἠέ τι σῆς ψυχῆς προφερέστερον, ἠέ τι παίδων
 σῶν θείην, οἷ δὴ μοι ἀδελφειοὶ γεγάσιν
 κηδεμόνες τε φίλοι καὶ ὀμήλικες. ὡς δὲ καὶ αὐτῇ
 φημι κασιγνήτη τε σέθεν κούρη τε πέλεσθαι,
 ἴσον ἐπεὶ κείνοισ με τεῷ ἐπάειραο μαζῷ
 735 νηπυτήν, ὡς αἰὲν ἐγὼ ποτε μητρὸς ἄκουον.
 ἀλλ' ἴθι, κεῦθε δ' ἐμὴν σιγῇ χάριν, ὄφρα τοκῆας
 λήσομαι ἐντύνουσα ὑπόσχεσιν· ἦοι δὲ νηὸν
 οἶσομαι εἰς Ἐκάτης θελεκτήρια φάρμακα ταύρων.“
 ὡς ἦρ' ἐκ θαλάμοιο πάλιν κίε, παισὶ τ' ἀρωγῆν
 740 αὐτοκασιγνήτης διεπέφραδε. τὴν δὲ μάλ' αὐθις
 αἰδῶς τε στυγερόν τε δέος λάβε μουνωθεῖσαν,
 τοῖα παρεξ οὐ πατρὸς ἐπ' ἀνέρι μητιάσθαι.
 νύξ μὲν ἔπειτ' ἐπι γαῖαν ἄγεν κνέφας· οἱ δ' ἐν
 πόντῳ
 ναῦται εἰς Ἑλίην τε καὶ ἀστέρας Ὠρίωνος
 745 ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὕπνοιο δὲ καὶ τις ὀδίτης

ἤδη καὶ πυλαωρὸς ἐέλδετο· καὶ τινα παίδων
μητέρα τεθυεάτων ἀδινὸν περι κῶμ' ἐκάλυπτεν·
οὐ δὲ κυνῶν ὑλακῆ ἔτ' ἀνα πτόλιν, οὐ θροός ἦεν
ἠγήεις· σιγῆ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄρφνην.
750 ἀλλὰ μάλ' οὐ Μῆδειαν ἐπι γλυκερὸς λάβεν ὕπνος.
πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγειρεν
δειδυῖαν ταύρων κρατερόν μένος, οἷσιν ἔμελλεν
φθίσθαι ἀεικελή μοῖρῃ κατα νεῖον Ἄρηος.
πυκνὰ δὲ οἱ κραδίη στηθέων ἐντοσθεν ἔθνιεν,
755 ἠελίου ὡς τίς τε δόμοις ἐνπάλλεται αἶγλη
ὑδατος ἐξανιούσα, τὸ δὴ νέον ἠὲ λέβητι,
ἠέ που ἐν γαυλῷ κέχρται· ἠ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα
ἀκείη στροφάλιγγι τινάσσεται αἰσσοῦσα·
ὡς δὲ καὶ ἐν στηθεσσι κέαρ ἐλελίξετο κούρης.
760 δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλεψ ῥέεν· ἐνδοθι δ' αἶει
τεῖρ' ὀδύνη σμύχουσα δια χροός, ἀμφί τ' ἀραιὰς
ἴνας καὶ κεφαλῆς ὑπο νεῖατον ἰνίου ἄχρῃς,
ἐνθ' ἀλεγεινότατον δύνει ἄχος, ὀππότ' ἀνίας
ἀκάματοι πραπίδεςσιν ἐνισκίμψωσιν Ἔρωτες.
765 φῆ δὲ οἱ ἄλλοτε μὲν θελκτήρια φάρμακα ταύρων
δωσέμεν, ἄλλοτε δ' οὔτι· καταφθίσθαι δὲ καὶ αὐτῆ·
αὐτίκα δ' οὔτ' αὐτῆ θανέειν, οὐ φάρμακα δώσειν,
ἀλλ' αὐτως εὐκῆλος ἐὴν ὀτλησέμεν ἄτην.
ἐξομένη δ' ἠπειτα δοάσσατο, φώνησέν τε
770 „δειλὴ ἐγώ, νῦν ἐνθα κακῶν ἠ ἐνθα γένωμαι;
πάντη μοι φρένες εἰσὶν ἀμύχανοι· οὐ δὲ τις ἀλκή
πήματος· ἀλλ' αὐτως φλέγει ἔμπεδον. ὡς ὄφελόν γε
Ἄρτέμιδος κραιπνοῖσι πάρος βελέεσσι δαμῆναι,
πρὶν τόνγ' εἰσδέειν, πρὶν Ἀχαιίδα γαίαν ἰκέσθαι
775 Χαλκιοῦπης νίας· τοὺς μὲν θεὸς ἠ τίς Ἐρινὸς
ἄμμι πολυκλαύτους δεῦρ' ἤγαγε κείθεν ἀνίας.
φθίσθῳ ἀεθλεύων, εἰ οἱ κατα νεῖον ὀλέσθαι

μοῖρα πέλει. πῶς γάρ κεν ἐμοὺς λελάθοιμι τοκῆας
φάρμακα μησαμένης; ποῖον δ' ἐπι μῦθον ἐνίψω;
780 τίς δὲ δόλος, τίς μῆτις ἐπίκλοπος ἔσσειτ' ἀρωγῆς;
ἠ μιν ἀνευθ' ἐτάρων προσπτύξομαι οἶον ἰδοῦσα;
δύσμορος· οὐ μὲν ἔολπα καταφθιμένοιό περ ἔμψης
λωφῆσειν ἀχέων. τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο,
κεῖνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται. ἐρρέτω αἰδώς,
785 ἐρρέτω ἀγλαΐη· ὃ δ' ἐμῆ ἰότητι σαωθῆεις
ἀσκηθῆς, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἐνθα νέοιτο.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἐξανύσειεν ἄεθλον,
τεθναίνην, ἠ λαίμῳ ἀναρτήσασα μελάθρῳ,
ἠ καὶ πασσαμένη φαιστήρια φάρμακα θυμοῦ.
790 ἀλλὰ καὶ ὡς φθιμένη μοι ἐπιλλίζουσιν ὀπίσσω
κεροτομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
πότμον ἐμόν· καὶ κέν με δια στόματος φορέουσαι
Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι ἀεικέα μαμήσονται·
ἦτις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἀλλοδαποῖο
795 κάτθανεν, ἦτις δῶμα καὶ οὖς ἤσχυνε τοκῆας,
μαροσύνη εἴξασα. τί δ' οὐκ ἐμόν ἔσσειται αἰσχος;
ᾧ μοι ἐμῆς ἄτης. ἠ τ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
τῆδ' αὐτῆ ἐν νυκτι λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισιν
πότμῳ ἀνωίστῳ, κάκ' ἐλέγγεα πάντα φυγοῦσαν,
800 πρὶν τάδε λωβήεντα καὶ οὐκ ὄνομαστὰ τελέσσαι.“
ἠ, καὶ φωριαμὸν μετεκίαθεν, ἠ ἐνὶ πολλὰ
φάρμακά οἱ, τὰ μὲν ἐσθλά, τὰ δὲ φαιστήρι' ἔκειτο.
ἐνθεμένη δ' ἐπι γούνατ' ὀδύρετο. δεῦε δὲ κόλπους
ἄλληκτον δακρυοῖσι, τὰ δ' ἔρρεεν ἀσταγῆς αὐτως,
805 αἶν' ὀλοφυρομένης τὸν ἔδον μόρον. ἴετο δ' ἤγε
φάρμακα λέξασθαι θυμοφθόρα, τόφρα πάσαιτο.
ἠδη καὶ δεσμούς ἀνελεύετο φωριαμοῖο,
ἐξελεῖν μεμανῖα, δυσάμμορος. ἀλλὰ οἱ ἄφνω
δεῖμ' ὀλοὸν στυγεροῖο κατα φρένας ἠλθ' Αἶδαο.

- 810 ἔσχετο δ' ἀμφασίη θηρόν χρόνον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
 θυμηδεῖς βιότοιο μεληδόνες ἰνδάλλοντο.
 μνήσατο μὲν τερπυῶν, ὅς ἐνὶ ζωῶσι πέλονται,
 μνήσαθ' ὀμηλικῆς περιγηθείος, οἷά τε κούρη·
 καὶ τέ οἱ ἠέλιος γλυκίαν γένει' εἰσοράσθαι,
 815 ἢ πάρος, εἰ ἔτεόν γε νόω ἐπεμαίεθ' ἕκαστα.
 καὶ τὴν μὲν ὅα πάλιν σφετέρων ἀποκάτθετο γούνων,
 Ἥρης ἐννεσίησι μετάτροπος, οὐ δ' ἔτι βουλάς
 ἄλλη δοιάζεσκεν· ἐέλδeto δ' αἰψα φανῆναι
 ἧῶ τελλομένην, ἵνα οἱ θελκτῆρια δοίη
 820 φάρμακα συνθεσίησι, καὶ ἀντήσειεν ἐς ἀπήν.
 πυκνὰ δ' ἀνα κληΐδας ἑῶν λύσκε θυράων,
 αἰγλὴν σκεπτομένη· τῇ δ' ἀσπάσιον βάλε φέγγος
 Ἥριγενῆς, κίνυντο δ' ἀνα πτολίεθρον ἕκαστοι.
 ἔνθα κασιγνήτους μὲν ἔτ' αὐτόθι μέναι ἀνάγει
 825 Ἄργος, ἵνα φράζοντο νόον καὶ μῆδεα κούρης·
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ νῆα κίεν προπάροιθε λιασθεῖς.
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τὰ πρῶτα φαινομένην ἴδεν ἧῶ
 παρθενική, ξανθὰς μὲν ἀνήφατο χερσὶν ἐθείρας,
 αἶ οἱ ἀτημελίη καταειμένα ἠερέθοντο,
 830 αὐσταλέας δ' ἔφησε παρηίδας· αὐτὰρ ἄλοιφῃ
 νεκταρέη φαιδρύνει· ἐπὶ χροά· δύνε δὲ πέπλον
 καλόν, ἐνγνάμπτοισιν ἀρηρέμενον περόνησιν·
 ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρήατι βάλλε καλύπτρον
 ἀργυρέην. αὐτοῦ δὲ δόμοις ἐνιδινεύουσα
 835 στειβε πέδον λήθη ἀχέων, τὰ οἱ ἐν ποσὶν ἦεν
 θεσπέσι, ἄλλὰ τ' ἔμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισι, αἶ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
 ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυάδεος ἠύλιζοντο
 ἠλικες, οὐπω λέκτρα συν ἀνδράσι πορσύνουσαι,
 840 ἐσσυμένως οὐρηάς ὑποξεύεσθαι ἀπήνη,
 οἶ κε μιν εἰς Ἐκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.

- ἔνθ' αὐτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην·
 ἢ δὲ τέως γλαφυρῆς ἐξείλετο φαρμακοῖο
 φάρμακον, ὃ ροά τε φασὶ Προμήθειον καλέεσθαι.
 845 τῷ εἰ κ' ἐννυχίοισιν ἀρεσσάμενος θυέεσσι
 Κούρη μουνογένειαν ἐὸν δέμας ἰμαίνοιτο,
 ἦ τ' ἂν ὄγ' οὔτε θηκτὸς ἔοι χαλκοῖο τυπῆσιν,
 οὔτε κεν αἰθομένῳ πυρὶ εἰκάθοι· ἀλλὰ καὶ ἀλκῆ
 λαιτερος κείν' ἦμαρ ὁμῶς κάρτει τε πέλοιτο.
 850 πρωτοφυῆς τόγ' ἀνέσχε, καταστάξαντος ἔραζε
 αἰετοῦ ὠμηστέω κνημοῖς ἐνὶ Κανκασίοισιν
 αἱματόεντ' ἰχῶρα Προμηθῆος μογεροῖο.
 τοῦ δ' ἦτοι ἀνθος μὲν ὅσον πήχυιον ὑπερθεν
 χροῖῃ Κωρυκίῳ ἰκελον κρόκῳ ἐξεφάνθη,
 855 κανλοῖσιν διδύμοισιν ἐπήρορον· ἦ δ' ἐνὶ γαίῃ
 σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγκίῃ ἐπλετο ῥίζα.
 τῆς οἴην τ' ἐν ὄρεσσι κελαινῇ ἰμαῖδα φηγοῦ
 Κασπίῃ ἐν κόχλῳ ἀμήσατο φαρμάσσεσθαι,
 ἑπτὰ μὲν ἀενάοισι λοεσσαμένη ὑδάτεσσι,
 860 ἑπτὰ δὲ Βριμῶ κορυφοφόρον ἀγκαλέσσα,·
 Βριμῶ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἀνασσαν,
 λυγαίῃ ἐν νυκτί, συν ὀρφναίοισι φάρεσσι.
 μυκηθμῷ δ' ὑπέπερθεν ἐρεμνῇ σείετο γαῖα
 ῥίζης τεμνομένης Τιτηνίδος· ἔστεινε δ' αὐτὸς
 865 Ἰαπετοῖο πάϊς ὀδύνη πέρι θυμὸν ἄλύων.
 τό ρο' ἦγ' ἐξανελούσα θυάδει κάτθετο μίτρον,
 ἦτέ οἱ ἀμβροσίοισι περι στήθεσσι ξερτο.
 ἐκ δὲ θυάραζε κιοῦσα θεῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης·
 συν δὲ οἱ ἀμφίπολοι δοιαὶ ἐκάτερθεν ἔβησαν·
 870 αὐτῇ δ' ἠνί' ἔδεκτο καὶ εὐποίητον ἰμάσθλην
 δεξιτερῆ, ἔλαεν δὲ δι' ἄστεος· αἶ δὲ δῆ ἄλλαι
 ἀμφίπολοι, πείρινθος ἐφαπτόμεναι μετόπισθεν,
 τρώχων εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτόν· ἀν δὲ χιτῶνας

λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἄχρως ἄειρον.
 875 οἷη δὲ λιανοῖσιν ἐφ' ὕδασι Παρθενίωιο,
 ἢ καὶ Ἀμμισοῖο λοεσσαμένη ποταμοῖο
 χρυσείοις Ἀητῶις ἐφ' ἄρμασιν ἐστηνῦα
 ὠκείαις κεμάδεσσι διεξελάσῃσι κολώνας,
 τηλόθεν ἀντιόωσα πολυκνίσου ἑκατόμβης·
 880 τῇ δ' ἄμα νύμφαι ἔπονται ἀμορβάδες, αἰ μὲν ἐπ' αὐτῆς
 ἀγρόμεναι πηγῆς Ἀμμισίδος, αἰ δὲ δὴ ἀμφι
 ἄλσεα καὶ σκοπιὰς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
 κνυξηθμῶ σαίνουσιν ὑποτρομέοντες ἰούσαν·
 ὡς αἰγ' ἐσσεύοντο δι' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 885 εἰκον, ἀλευάμενοι βασιληίδος ὄμματα κούρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος μὲν ἐνδμήτους λίπ' ἀγνιάς,
 νηὸν δ' εἰσαφίκανε διεκ πεδίων ἐλάουσα,
 δὴ τότε ἐντροχάλοιο κατ' αὐτόθι βήσατ' ἀπήνης
 ἱεμένη, καὶ τοῖα μετα δμωῆσιν ἔειπεν
 890 „ὦ φίλοι, ἦ μέγα δὴ τι παρήλιτον, οὐ δ' ἐνόησα
 μῆνιμ' ἄλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὔτ' ἐπι γαῖαν
 ἡμετέροην στρωφῶσιν. ἀμηχανίη βεβόληται
 πᾶσα πόλις· τὸ καὶ οὔτις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν
 τάων, αἰ τὸ πάροιθεν ἐπημάτιαι ἀγέρονται.
 895 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἰκόμεσθα, καὶ οὐ νύ τις ἄλλος ἔπεισιν,
 εἰ δ' ἄγε μολπῇ θνυμὸν ἀφειδείως κορέσωμεν
 μειλίχη, τὰ δὲ καλὰ τερεῖνης ἄνθεα ποίης
 λεξάμεναι, τότε ἐπειτ' αὐτὴν ἀπονεισόμεθ' ὄρη.
 καὶ δέ κε συν πολέεσσιν ὀνεάσιν οἰκαδ' ἰκοισθε
 900 ἡματι τῶ, εἰ μοι συναρέσσετε τῆνδε μενοινήν.
 Ἄργος γάρ μ' ἐπέεσσι παρατρέπει, ὡς δὲ καὶ αὐτὴ
 Χαλκιοῖα — τάδε σίγα νόφ' ἔχειτ' εἰσαῖτουσαι
 ἐξ ἐμέθεν, μὴ πατρὸς ἐς οὔατα μῦθος ἴκηται —
 τὸν ξεινόν με κέλονται, ὅτις περὶ βουσίην ὑπέστη,
 905 δῶρ' ἀποδεξαμένην ὀλοῶν ὀύσασθαι ἀέθλων.

αὐτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπήνεον, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 κέλομαι εἰς ὠπὴν ἐτάρων ἄπο μοῦνον ἰκέσθαι,
 ὄφρα τὰ μὲν δασόμεσθα μετὰ σφίσι, εἰ κεν ὀπάσῃ
 δῶρα φέρων, τῶ δ' αὐτε κακώτερον ἄλλο πόρωμεν
 910 φάρμακον. ἀλλ' ἀπονόσφι πέλεσθέ μοι, εὐτ' ἂν
 ἴκηται.“

ὡς ἠῦδα· πάσῃσι δ' ἐπίκλοπος ἠνδανε μῆτις.
 αὐτίκα δ' Αἰσονίδην ἐτάρων ἄπο μοῦνον ἐρύσσας
 Ἄργος, ὅτ' ἤδη τῆνδε κασιγνήτων ἐσάκουσεν
 ἡερίην Ἐκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰούσαν,
 915 ἦγε διεκ πεδίου· ἄμα δὲ σφίσι εἶπετο Μόψος
 Ἀμπυκίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνισπεῖν
 οἰωνούς, ἐσθλὸς δὲ συννευφράσσασθαι ἰούσιν.
 ἐνθ' οὔπω τις τοῖος ἐπι προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,
 οὔθ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὔθ' ὅσοι ἄλλων
 920 ἀθανάτων ἦρωες ἀφ' αἵματος ἐβλάστησαν,
 οἶον Ἰήσωνα θῆκε Διὸς δάμαρ ἡματι κείνῳ
 ἡμὲν ἐσάντα ἰδεῖν ἠδὲ προτιμυθῆσασθαι.
 τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἐταῖροι
 λαμπόμενον χαρίτεσσιν· ἐγήθησεν δὲ κελεύθῳ
 925 Ἀμπυκίδης, ἠδὴ που ὀισσάμενος τὰ ἕκαστα.
 ἔστι δὲ τις πεδίωιο κατα στίβον ἐγγύθι νηοῦ
 αἰγείρος φύλλοισιν ἀπειρεσίους κομώσασα,
 τῇ θαμὰ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλίξοντο κορῶναι.
 τάων τις μεσσηγὺς ἀνα πτερὰ κινήσασα
 930 ὑψοῦ ἐπ' ἀκρεμόνων Ἥρης ἠνίπαπε βουλάς
 „ἀκλειῆς ὄδε μάντις, ὅς οὐδ' ὅσα παῖδες Ἰσασιν
 οἶδε νόφ' φράσσασθαι, ὀθθύνεκεν οὔτε τι λαρὸν
 οὔτ' ἐρατὸν κούρη κεν ἔπος προτιμυθῆσαιτο
 ἠιδέω, εὐτ' ἂν σφιν ἐπήλυδες ἄλλοι ἔπωνται.
 935 ἔρροις, ὦ κακόμαντι, κακοφραδές· οὐ δέ σε Κύπρις
 οὔτ' ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπνεύουσιν Ἐρωτες.“

ἴσκειν ἀτεμβομένη· μείδησε δὲ Μόψος ἀκούσας
 ὄμφην οἰωνοῖο θεήλατον, ᾧ δὲ τ' εἶπεν
 „τύνη μὲν νηὸν δὲ θεᾶς ἴθι, τῷ ἔνι κούρην
 940 δῆεις, Αἰσονίδη· μάλα δ' ἠπλή ἀντιβολήσεις
 Κύπριδος ἐννεσίης, ἣ τοι συνέριδος ἀέθλων
 ἔσσειται, ὡς δὴ καὶ πρὶν Ἀγγοριδῆς φάτο Φινεύς·
 νῶϊ δ', ἐγὼν Ἀργός τε, δεδεγμένοι εὐτ' ἂν ἴκηαι,
 τῷ δ' αὐτῷ ἔνι χώρῃ ἀπεσσομέθ'· οἰόθι δ' αὐτὸς
 945 λίσσεό μιν πνυινοῖσι παρατροπέων ἐπέεσσιν.“
 ἣ ῥα περιφραδέως, ἐπι δὲ σχεδὸν ἤνεον ἄμφω.
 οὐ δ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλο νοῆσαι,
 μελπομένης περ ὁμῶς· πᾶσαι δέ οἱ, ἦντιν' ἀθύροι
 μολπῆν, οὐκ ἐπι δηρὸν ἐφήνδανεν ἐψιάσθαι.
 950 ἀλλὰ μεταλλήγεσκεν ἀμήχανος, οὐ δὲ ποτ' ὅσσε
 ἀμφιπόλων μεθ' ὄμιλον ἔχ' ἀτρέμας· ἐς δὲ κελεύθους
 τηλόσε παπταίνεσκε, παρακλίνουσα παρεΐας.
 ἣ θαμὰ δὴ στηθέων ἐάγη κέαρ, ὀππότε δοῦπον
 ἣ ποδὸς ἣ ἀνέμοιο παραθροῆξαντα δοάσσαι.
 955 αὐτὰρ ὄγ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένη ἐφράνθη
 ὑψὸς ἀναθρόσκων, αἶτε Σείριος ὠκεανοῖο,
 ὃς δὴ τοι καλὸς μὲν ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
 ἀντέλλει, μῆλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἦκεν οἰζύν·
 ὡς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράσθαι
 960 Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσήμερον ᾧ ῥε φραυθεΐς.
 ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη στηθέων πέσεν, ὄμματα δ' αὐτῶς
 ἤχλυσαν· θερυμὸν δὲ παρηΐδας εἶλεν ἔρευθος.
 μούνατα δ' οὐτ' ὀπίσω, οὔτε προπάροιθεν ἀεῖραι
 ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένερθε πάγη πόδας· αἰ δ' ἄρα τειῶς
 965 ἀμφιπόλοι μάλα πᾶσαι ἀπο σφείων ἐλίασθεν.
 τῷ δ' ἄνεω καὶ ἀνανδοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
 ἣ δρυσίν, ἣ μακροῖσιν ἐειδόμενοι ἐλάττησιν,
 αἶτε παράσσον ἐκῆλοι ἐν οὔρεσιν ἐρρίζωνται,

νηνεμῆ· μετὰ δ' αὐτίς ὑπο δριπῆς ἀνέμοιο
 970 κινύμεναι ὁμάδησαν ἀπειριτον· ὡς ἄρα τῶγε
 μέλλον ἄλις φθέρξασθαι ὑπο πνοιῆσιν Ἐρωτος.
 γυνὴ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτη ἐνιπεπτηνίαν
 θευμορίη, καὶ τοῖον ὑποσσαίνων φάτο μῦθον
 „τίπτέ με, παρθενική, τόσον ἄξειαι, οἶον ἐόντα;
 975 οὐ τοι ἐγὼν, οἰοί τε δυσαναχέες ἄλλοι ἔασιν
 ἀνέρες, οὐδ' ὅτε περ πάτρῃ ἐνι ναιετάασκον,
 ἣ ἀπάρσος. τῷ μὴ με λίην ὑπεραΐδεις, κούρη,
 ἣ τι παρεξερέεσθαι, ὅ τοι φίλου, ἣ ἐτι φάσθαι.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἰκάνομεν εὐμενέοντες
 980 χώρῃ ἐν ἡραθέῃ, ἵνα τ' οὐ θέμις ἔστ' ἀλιτέσθαι,
 ἀμφαδίην ἀγόρευε καὶ εἶρεο· μὴ δέ με τερπνοῖς
 φηλώσης ἐπέεσσιν, ἐπεὶ τὸ πρῶτον ὑπέστης
 αὐτοκασιγνήτη μενοεικέα φάρμακα δάσσειν.
 πρὸς δ' αὐτῆς Ἐκάτης μειλίσσομαι ἠδὲ τοκήων
 985 καὶ Διός, ὃς ξείνοισι ἰκέτησί τε χεῖρ' ὑπερίσχει.
 ἀμφοτέρων, ἰκέτης ξεῖνός τέ τοι ἐνθάδ' ἰκάνω,
 χρεοῖ ἀναγκαίῃ γουνοῦμενος. οὐ γὰρ ἀνευθεν
 ὑμείων στονοέντος ὑπέριτερος ἔσομαι ἀέθλου.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγῆς,
 990 ἣ θέμις, ὡς ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάοντας,
 οὔνομα καὶ καλὸν τεύχεον κλέος· ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
 ἦρωες κλήσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες
 ἠρώων τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες, αἰ νύ που ἦδη
 ἡμέας ἠιόνεσσιν ἐφεξόμεναι γοάουσιν·
 995 τῶν ἀργαλέας κεν ἀποσκηδάσειας ἀνίας.
 δὴ ποτε καὶ Θησῆα κικῶν ὑπελύσατ' ἀέθλων
 παρθενική Μινωῖς εὐφρονέουσ' Ἀριάδνη,
 ἦν ῥά τε Πασιφάη κούρη τέκεν Ἑλίοιο.
 ἀλλ' ἣ μὲν καὶ νηός, ἐπεὶ χόλον εὔνασε Μίνως,
 1000 συν τῷ ἐφεξομένη πάτρην λίπεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 8*

ἀθάνατοι φίλαντο, μέσῳ δέ οἱ αἰθέρι τέμνω
 ἀστερόεις στέφανος, τόντε κλείουσ' Ἀριάδνης,
 πάννυχος οὐρανόισιν ἑλίσσεται εἰδώλοισιν.
 ὥς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις ἔσβεται, εἴ κε σωθήσῃ
 1005 τόσσον ἀριστήων ἀνδρῶν στόλον. ἦ γὰρ εἰκασ
 ἐκ μορφῆς ἀγανῆσιν ἐπητείησι κενάσθαι.“
 ὥς φάτο κυδαίνων· ἦ δ' ἐγκλιδὸν ὅσσε βαλοῦσα
 νεκτάρου μείδισ'· ἐχῦθη δέ οἱ ἔνδοθι θυμὸς
 αἴνω ἀειρομένης. καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην·
 1010 οὐ δ' ἔχεν ὅ τι πάροιθεν ἔπος προτιμυθῆσαιτο,
 ἀλλ' ἀμυδὶς μενέαινεν ἀολλέα πάντ' ἀγορευῶσα.
 προπρὸ δ' ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μίτρης
 φάρμακον· αὐτὰρ ὄγ' αἶψα χεροῖν ὑπέδεκτο γεργηθῶς
 καὶ νύ κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπο στηθέων ἀρύσασα
 1015 ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαιομένη χατέοντι·
 τοῖος ἀπο ξανθοῖο καργίματος Αἰσονίδαο
 στραπέτεν Ἔρωσ ἠδέϊαν ἀπο φλόγα· τῆς δ' ἀμαρυνγὰς
 ὀφθαλμῶν ἠροπαξεν· ἰαίνετο δὲ φρένας εἰσω
 τηκομένη, οἷόν τε περι ῥοδέησιν ἔερση
 1020 τήκεται ἠφίοισιν ἰαινομένη φαέεσσιν.
 ἄμφω δ' ἄλλοτε μὲν τε κατ' οὐδέος ὄμματ' ἔρειδον
 αἰδόμενοι, ὅτε δ' αὐτίς ἐπι σφίσι βάλλον ὀπωπᾶς,
 ἱμερόεν φαιδρῆσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιῶντες.
 ὄψε δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσπτύξατο κούρη
 1025 „φράξο νῦν, ὡς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγῆν.
 εὐτ' ἂν δὴ μετιόντι πατῆρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ
 ἔξ ὄφιος γενῶν ὄλοους σπείρασθαι ὀδόντας,
 δὴ τότε μέσσην νύκτα διαμμοιρηθὰ φυλάξας,
 ἀκαμάτιο ῥοῆσι λοεσσάμενος ποταμοῖο,
 1030 οἶος ἄνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισιν
 βόθρον ὀρύξασθαι περιηγέα· τῷ δ' ἐνὶ θῆλυν
 ἀρνεῖον σφάζειν, καὶ ἀδαίετον ὠμοθετῆσαι,

αὐτῷ πυρκαϊῆν εὖ νηήσας ἐπι βόθρῳ.
 μοννογενῆ δ' Ἐκάτην Περσηίδα μελιίσσοιο,
 1035 λείβων ἐκ δέπας σιμβλήια ἔργα μελιίσσων.
 ἔνθα δ' ἐπεὶ κε θεῶν μεμνημένος ἰλάσσηαι,
 ἄψ ἀπο πυρκαϊῆς ἀναχάζο· μὴ δέ σε δοῦπος
 ἦε ποδῶν ὄρησι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω,
 ἦε κυνῶν ὑλακῆ· μήπως τὰ ἕκαστα κολούσας
 1040 οὐδ' αὐτὸς κατα κόσμον εἰς ἐτάροισι πελάσσης.
 ἦρι δὲ μυθήνας τόδε φάρμακον, ἠτύτ' ἀλοιφῆ
 γυμνωθεῖς φαιδρυνε τεὸν δέμας· ἐν δέ οἱ ἄλλη
 ἔσσει ἀπειρεσίη μέγα τε σθένος, οὐ δέ κε φαιῆς
 ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισιν.
 1045 πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δουρὶ σάκος πεπαλαγμένον ἔστω
 καὶ ξίφος. ἐνθ' οὐκ ἂν σε διατηρήσειαν ἀκωκαὶ
 γηγενέων ἀνδρῶν, οὐ δ' ἄσχετος αἰσσοῦσα
 φλόξ ὄλοῶν ταύρων. τοῖός γε μὲν οὐκ ἐπι δηρὸν
 ἔσσει, ἀλλ' αὐτήμαρ· ὅμως σύγε μήποτ' ἀέθλου
 1050 χάξο. καὶ δέ τοι ἄλλο παρῆξ ὑποθήσομ' ὄνειαρ.
 αὐτίκ' ἐπὴν κρατεροὺς ζεύξης βόας, ὧκα δὲ πᾶσαν
 χερσὶ καὶ ἠνορήῃ στυφελὴν δια νεῖον ἀρόσσης,
 οἱ δ' ἦδη κατα ὠλκας ἀνασταχύωσι Γίγαντες
 σπειρομένων ὄφιος δυοφερῆν ἐπι βῶλον ὀδόντων,
 1055 αἰ κεν ὀρινομένους πολέας νεοῖο δοκεύσης,
 λάθρη λᾶαν ἄφες στιβαρῶτερον· οἱ δ' ἂν ἐπ' αὐτῷ,
 καρχαλέοι κύνες ὥστε περι βρώμης, ὀλέκοιεν
 ἀλλήλους· καὶ δ' αὐτὸς ἐπαίγιο δημοτῆτος
 ἰθῦσαι. τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοιοῦ γ' ἐκητι
 1060 οἶσαι ἐξ Αἴης τηλοῦ πόθι. νεῖσο δ' ἔμπης,
 ἦ φίλον ἦ τοι ἔαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.“
 ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ σίγα ποδῶν πάρος ὅσσε βαλοῦσα
 θεσπέσιον λιαροῖσι παρηίδα δάκρυσι δεῦν
 μυρομένη, ὅτ' ἔμελλεν ἀπόπροθι πολλὸν εἶο

- 1065 πόντον ἐπιπλάγξασθαι. ἀνηρῶ δέ μιν ἄντην
 ἑξαῦτις μύθῳ προσεφώνεεν, εἰλέ τε χειρὸς
 δεξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμοῦς λίπευ αἰδώς·
 „μνώσο δ' ἦν ἄρα δὴ ποτ' ὑπότροπος οἴκαδ' ἴκηαι,
 οὔνομα Μηδείης· ὡς δ' αὐτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος
 1070 μνήσομαι. εἶπε δέ μοι πρόφρων τότε, πῆ τοι ἕασιν
 δώματα, πῆ νῦν ἔνθεν ὑπεῖρ ἄλα νηὶ περιήσεις·
 ἢ νῦ που ἀφνειοῦ σχεδὸν ἴξαι Ὀρχομενοῖο,
 ἦε καὶ Αἰαίης νήσου πέλας; εἶπε δὲ κούρην,
 ἦντινα τῆνδ' ὀνόμηνας ἀριγνώτην γερανίαν
 1075 Πασιφάης, ἢ πατρὸς ὁμόγνιός ἐστιν ἔμοιο.“
 ὡς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπήγε δάκρυσι κούρης
 οὔλος ἔρωσ, τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ἤῤα
 „καὶ λίην οὐ νύκτας οἴομαι, οὐ δέ ποτ' ἤμαρ
 σεῦ ἐπιλήσασθαι, προφυγῶν μόρον, εἰ ἔτεόν γε
 1080 φεῦξομαι ἀσκηθῆς ἐς Ἀχαιίδα, μὴ δέ τιν' ἄλλον
 Αἰήτης προβάλλῃσι κακώτερον ἅμμιν ἄεθλον.
 εἰ δέ τοι ἡμετέρην ἐξίδμεναι εὐάδε πάτρην,
 ἔξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει.
 ἐστὶ τις αἰπεινοῖσι περιδρομος οὔρεσι γαῖα,
 1085 πάμπαν ἐύρορηνός τε καὶ εὐβοτός, ἔνθα Προμηθεὺς
 Ἰαπετιοῖδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα,
 ὃς πρῶτος ποίησε πόλεις καὶ ἐδείματο νηοῦς
 ἀθανάτοις, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασιλευσεν.
 Αἰμουῖν δὴ τήνγε περικτίονες καλέουσιν.
 1090 ἐν δ' αὐτῇ Ἰαωλκός, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
 πολλαὶ ναιετάουσιν, ἴν' οὐδέ περ οὔνομ' ἀκοῦσαι
 Αἰαίης νήσου· Μινύην γε μὲν ὀρηθέντα,
 Αἰολίδην Μινύην ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
 δὴ ποτε Καδμείοισιν ὁμούριον ἄστν πολιῖσαι.
 1095 ἀλλὰ τί ἢ τάδε τοι μεταμῶνια πάντ' ἀγορεύω,
 ἡμητέρους τε δόμους τηλεκλείτην τ' Ἀριάδην,

- κούρην Μίνωος, τόπερ ἀγλαὸν οὔνομα κείνην
 παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἦν μ' ἐρεεῖνεις;
 αἴθε γάρ, ὡς Θησῆι τότε ξυναρέσσατο Μίνωος
 1100 ἀμφ' αὐτῆς, ὡς ἅμμι πατὴρ τεὸς ἄρθμιος εἶη.“
 ὡς φάτο, μελιχίοισι καταψήγων ὄαροισιν.
 τῆς δ' ἀλεγεινόταται κραδίην ἐρέθεσκον ἀνῖαι,
 καὶ μιν ἀκκημενὴ ἀδινῶ προσπτύξατο μύθῳ.
 „Ελλάδι που τάδε καλά, σννημοσύνας ἀλεγύνειν·
 1105 Αἰήτης δ' οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἶον ἔειπας
 Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· οὐ δ' Ἀριάδην
 ἰσοῦμαι· τῷ μῆτι φιλοξενίην ἀγόρευε.
 ἀλλ' οἶον τύνη μὲν ἔμεῦ, ὅτ' Ἰαωλκὸν ἴκηαι,
 μνάσο· σεῖο δ' ἐγὼ καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκήων
 1110 μνήσομαι. ἔλθοι δ' ἦμιν ἀπόπροθεν ἠέ τις ὄσσα,
 ἠέ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλελάθοιο ἐμεῖο·
 ἢ αὐτήν με ταχεῖαι ὑπερ πόντοιο φέροιεν
 ἐνθένδ' εἰς Ἰαωλκὸν ἀναρπάξασαι ἄελλαι,
 ὄφρα σ', ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγκείας προφέρουσα,
 1115 μνήσω ἐμῇ ἰότητι πεφυγμένον. αἴθε γάρ εἶην
 ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.“
 ὡς ἄρ' ἔφη, ἔλεεινὰ καταπροχέουσα παρειῶν
 δάκρυα· τήν δ' ὄγε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπεν
 „δαιμονίη, κενεᾶς μὲν ἔα πλάξασθαι, ἀέλλας,
 1120 ὡς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν, ἐπεὶ μεταμῶνια βάζεις.
 εἰ δέ κεν ἦθεα κείνα καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἴκηαι,
 τιμήσασα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν αἰδοίη τε
 ἔσσειαι· οἱ δὲ σε πάγχυ θεὸν ὡς πορδανέουσιν,
 οὔνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότροποι οἴκαδ' ἴκοντο
 1125 σῆ βουλῇ, τῶν δ' αὐτε καθίγνητοί τε ἔται τε
 καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.
 ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοισιν
 πορσυνέεις· οὐ δ' ἅμμιε διακρινέει φιλότητος

- ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.⁴
 1130 ὡς φάτο· τῇ δ' ἔντοσθε κατείβετο θυμὸς ἀκούῃ,
 ἔμπης δ' ἔργ' αἰδήλα κατεροίγησεν ιδέσθαι.
 σχετλή· οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσεσθαι ἔμελλεν
 Ἑλλάδα ναιετάειν. ὡς γάρ τ' ὁδε μῆδετο Ἥρη,
 ὄφρα κακὸν Πελοῖα ἱερὴν ἐς Ἴωλκὸν ἵκηται
 1135 Αἰαΐη Μῆθεια, λιποῦσ' ἀπο πατρίδα γαίαν.
 ἤδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπτεύουσαι ἄπωθεν
 σιγῇ ἀνιάζεσκον· ἐδέυετο δ' ἡματος ὄρη,
 ἄψ οἶκον δὲ νέεσθαι εἶν μετὰ μητέρα κούρην.
 ἣ δ' οὐπὼ κοιμηθῆς μιμνήσκετο, τέρπετο γάρ οἱ
 1140 θυμὸς ὁμῶς μορφή τε καὶ αἰμυλλίοισι λόγοισιν·
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰσουλίδης πεφυλαγμένος ὀψέ περ ἠΰδα
 „ὄρη ἀποβλώσκειν, μὴ πρὶν φάος ἡελίοιο
 δύη ὑποφθάμενον, καὶ τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ
 ὀθυεῖαν· αὐθις δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.“
 1145 ὡς τῶγ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπι τόσσον ἔπεσιν
 πείρηθεν· μετὰ δ' αὐτε διέτμαγον· ἦτοι Ἰήσων
 εἰς ἐτάρους καὶ νῆα κεχαρμένος ὦρτο νέεσθαι·
 ἣ δὲ μετ' ἀμφιπόλους· αἱ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν
 πᾶσαι ὁμοῦ· τὰς δ' οὐτι περιπλομένας ἐνόησεν.
 1150 ψυχὴ γάρ νεφέεσσι μεταχρονίη πεπόνητο.
 αὐτομάτοις δὲ πόδεσσι θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης,
 καὶ ῥ' ἑτέρη μὲν χειρὶ λάβ' ἠνία, τῇ δ' ἄρ' ἰμάσθλην
 δαιδαλέην, οὐρῆας ἔλαννέμεν· οἱ δὲ πόλιν δὲ
 θῦνον ἐπειγόμενοι ποτι δώματα. τὴν δ' ἄρ' ἰούσαν
 1155 Χαλκιοπὴ περὶ παισὶν ἀκηχεμένη ἐρέεινε·
 ἣ δὲ παλιτροπίησιν ἀμήχανος οὔτε τι μύθων
 ἔκλυεν, οὔτ' ἀνδῆσαι ἀνειρομένη λελίητο.
 ἴξε δ' ἐπὶ χθαμαλῷ σφέλαϊ κλινητῆρος ἐνερθεν
 λέχρισ ἐρεισαμένη λαῖῃ ἐπὶ χειρὶ παρειῆν·
 1160 ὕγρα δ' ἐν βλεφάροισι ἔχεν ὄμματα, πορφύρουσα

- οἶον ἔῃ κακὸν ἔργον ἐπιξυνώσατο βουλή.
 Αἰσουλίδης δ' ὅτε δὴ ἐτάροις ἐξαυτίς ἔμικτο
 ἐν χώρῃ, ὅθι τοῦσγε καταπρολιπῶν ἐλιάσθη,
 ὦρτ' ἰέναι σὺν τοῖσι, πιφανσομένους τὰ ἕκαστα,
 1165 ἠρώων ἐς ὄμιλον· ὁμοῦ δ' ἐπὶ νῆα πέλασσαν.
 οἱ δὲ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἐκ τ' ἐρέοντο.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς πάντεσσι μετέννεπε δῆνεα κούρης,
 δεῖξέ τε φάρμακον αἰνόν· ὃ δ' οἰόθεν οἷος ἐταίρων
 Ἰδας ἦστ' ἀπάνευθε δακῶν χόλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 1170 γηθόσυννοι τῆμος μὲν, ἐπεὶ κνέφας ἔγραθε νυκτός,
 εὐκῆλοι ἐμέλοντο περὶ σφίσιν. αὐτὰρ ἄμ' ἠοὶ
 πέμπον ἐς Αἰήτην ἰέναι σπόρον αἰτήσοντας
 ἄνδρε δύω, πρὸ μὲν αὐτὸν ἀρηίφιλον Τελαμῶνα,
 σὺν δὲ καὶ Αἰθαλίδην, νῆα κλυτὸν Ἐρμείαιο.
 1175 βᾶν δ' ἴμεν, οὐ δ' ἀλίωσαν ὁδόν· πόρε δὲ σφιν ἰούσιν
 κρείων Αἰήτης χαλεποῦς ἐς ἄεθλον ὁδόντας
 Ἄουίοιο δράκοντος, ὃν Ὀργυγῆ ἐνὶ Θήβῃ
 Κάδμος, ὅτ' Εὐρώπην διζήμενος εἰσαφίκαεν,
 πέφνευ Ἀρητιάδι κρήνη ἐπίουρον ἐόντα·
 1180 ἐνθα καὶ ἐννάσθη πομπῇ βοός, ἦν οἱ Ἀπόλλων
 ὤπασε μαντοσύνησι προηγήγειραν ὁδοῖο.
 τοὺς δὲ θεὰ Τριτωνὶς ὑπεκ γενύων ἐλάσασα
 Αἰήτη πόρε δῶρον ὁμῶς αὐτῷ τε φονῆι.
 καὶ ῥ' ὃ μὲν Ἄουίοισιν ἐνισπείρας πεδίοισιν
 1185 Κάδμος Ἀρηγορίδης γαιηγενῆ εἶσατο λαόν,
 Ἄρεος ἀμῶντος ὅσοι ὑπο δουρὶ λίποντο·
 τοὺς δὲ τότε Αἰήτης ἔπορεν μετὰ νῆα φέρεσθαι
 προφρονέως, ἐπεὶ οὐ μιν δίσσατο πείρατ' ἀέθλου
 ἐξανύσειν, εἰ καὶ περ ἐπὶ ζυγὰ βοῦσι βάλοιτο.
 1190 ἥλιος μὲν ἄπωθεν ἐρεμνὴν δύετο γαίαν
 ἐσπέριος, νεάτας ὑπερ ἄρκιας Αἰθιοπῶν·
 νύξ δ' ἵπποισιν ἔβαλλεν ἐπὶ ζυγὰ· τοὶ δὲ χαμεύνας

- ἐντυον ἦρωες παρὰ πείσμασιν. αὐτὰρ Ἴησων
 αὐτίκ' ἐπεὶ ῥ' Ἑλίκης εὐφραγγέος ἀστέρες ἄρκτου
 1195 ἔκλιθεν, οὐρανόθεν δὲ πανεύκηνος γένετ' αἰθήρ,
 βῆ ῥ' ἐς ἐρημαίην, κλωπήϊος ἤνυτέ τις φῶρ,
 συν πᾶσιν χηέσσι· προ γάρ τ' ἀλέγνυνεν ἕκαστα
 ἡμάτιος· θῆλυν μὲν οἶν γάλα τ' ἔκτοθι ποίμνης
 Ἄργος ἰὼν ἤνυκε· τὰ δ' ἐξ αὐτῆς ἔλε νηός.
 1200 ἀλλ' ὅτε δὴ ἶδε χῶρον, ὅτις πάτου ἔκτοθεν ἦεν
 ἀνθρώπων, καθαρῆσιν ὑπεύδιος εἰαμενῆσιν,
 ἐνθ' ἦτοι πάμπρωτα λοέσσατο μὲν ποταμοιο
 εὐαγέως θεῖοιο τέρεν δέμας· ἄμφι δὲ φᾶρος
 — ἔσσατο κνάνεον, τὸ μὲν οἱ πάρος ἐγγυάλιξεν
 1205 Ἀημιῖας Ἐπιπύλη, ἀδινῆς μνημηίου εὐνῆς.
 πήχυιον δ' ἄρ' ἐπειτα πέδω ἐνὶ βόθρον ὀρύξας
 νήησεν σχίζας, ἐπὶ δ' ἀρνεῖοῦ τάμε λαιμόν,
 αὐτόν τ' εὐ καθύπερθε ταυύσσατο· δαίε δὲ φιτροῦς
 πῦρ ὑπένερθεν ἰεῖς, ἐπὶ δὲ μιγάδας χέε λοιβάς,
 1210 Βριμῶ κικλήσκων Ἐκάτην ἐπαρωγὸν ἀέθλων.
 καὶ ῥ' ὃ μὲν ἀγκαλέσας πάλιν ἔστιχεν· ἦ δ' αἰούσα
 κενθμῶν ἐξ ὑπάτων δεινὴ θεὸς ἀντεβόλησεν
 ἱροῖς Αἰσονίδαο· περίξ δέ μιν ἔστεφάνωντο
 σμερδαλέοι δρυῖνοισι μετα πόρθοισι δράκοντες·
 1215 στράπτε δ' ἀπειρέσιον δαῖδων σέλας· ἄμφι δὲ τήγγε
 ὀξεῖη ὑλακῆ χθόνιοι κύνες ἐφθέγγοντο.
 πίσεια δ' ἔτρεμε πάντα κατα στίβον· αἶ δ' ὀλόλυξαν
 νύμφαι ἐλειονόμοι ποταμητίδες, αἶ περι κείνην
 Φάσιδος εἰαμενῆν Ἀμαραντίου εἰλίσσονται.
 1220 Αἰσονίδην δ' ἦτοι μὲν ἔλεν δέος, ἀλλά μιν οὐδ' ὡς
 ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, ὄφρ' ἐτάροισιν
 μίκτο κῖαν· ἦδη δὲ φῶς υἰφόντος ὑπερθεν
 Κανκάσου ἠργενῆς Ἥως βάλεν ἀντέλλουσα.
 καὶ τότε ἄρ' Αἰήτης περι μὲν στήθεσσιν ἔεστο

- 1225 θώρηκα στάδιον, τὸν οἱ πόρεν ἐξεναρξίας
 σφαιτέρης Φλεγραιῶν Ἄρης ὑπο χερσὶ Μίμαντα·
 χρυσεῖην δ' ἐπι κρατὶ κόρυν θέτο τετραφάληρον,
 λαμπομένην οἶόν τε περίτροχον ἔπλετο φέγγος
 ἡελίου, ὅτε πρῶτον ἀνέρχεται ὠκεανοῖο.
 1230 ἄν δὲ πολύρρινον νῶμα σάκος, ἄν δὲ καὶ ἔγχος
 δεινόν, ἀμαιμάκετον· τὸ μὲν οὐ κέ τις ἄλλος ὑπέστη
 ἀνδρῶν ἠρώων, ὅτε κάλλιπον Ἡρακλῆα
 τῆλε παρῆξ, ὃ κεν οἶος ἐναντίβιον πτολέμιξεν.
 τῷ δὲ καὶ ὠκυπόδων ἵππων εὐπηγέα δίφρου
 1235 ἔσχε πέλας Φαέθων ἐπιβήμεναι· ἄν δὲ καὶ αὐτὸς
 βήσατο, ῥυτῆρας δὲ χεροῖν ἔχεν. ἐκ δὲ πόλῃος
 ἦλασεν εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτόν, ὡς κεν ἀέθλω
 παρσταίη· συν δὲ σφιν ἀπείριτος ἔσσυτο λαός.
 οἶος δ' Ἰσθμῖον εἶσι Ποσειδάων ἐς ἀργῶνα
 1240 ἄρμασιν ἐμβεβαῶς, ἢ Ταίναρον, ἢ ὄγε Λέρονης
 ὕδωρ, ἢ κατ' ἄλσος Ἐαντίον Ὀρχηστοῖο,
 καὶ τε Καλαύρειαν μετὰ δῆθ' ἄμα νείσεται ἵπποις,
 πέτρον θ' Αἰμονίην, ἢ δευδρήεντα Γεραιστόν·
 τοῖος ἄρ' Αἰήτης Κόλχων ἀγὸς ἦεν ἰδέσθαι.
 1245 τόφρα δὲ Μηδείης ὑποθημοσύνησιν Ἴησων
 φάρμακα μυδῆνας ἡμὲν σάκος ἀμπεπάλυνεν
 ἠδὲ δόρυ βριαρόν, περὶ δὲ ξίφος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 πείρησαν τευχέων βεβημένοι, οὐ δὲ δύναντο
 κείνο δόρυ γνάμψαι τυτθόν γέ περ, ἀλλὰ μάλ' αὐτως
 1250 ἀγὰς κρατερῆσιν ἐνεσκήκει παλάμησιν.
 αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄμοτον κοτέων Ἀφαρήϊος Ἴδας
 κόψε παρ' οὐρίαχον μεγάλην ξίφει· ἄλλο δ' ἀκωνῆ
 ραιστήρ' ἄκμονος ὥστε, παλιντυπές· οἱ δ' ὀμάδησαν
 γηθόσωνοι ἠρώες ἐπ' ἐλπρωρῆσιν ἀέθλου.
 1255 καὶ δ' αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο· δῦ δὲ μιν ἀλκή
 σμερδαλή ἀφατὸς τε καὶ ἄτρομος· αἶ δ' ἐκάτερθεν

- χείρες ἐπερρώσαντο περι σθένει σφριγῶσαι.
 ὡς δ' ὅτ' ἀρήιος ἵππος ἐελδόμενος πολέμοιο
 σκαρθμῶ ἐπιχρεμέθων κρούει πέδον, αὐτὰρ ὑπερθευ
 1260 κυδιῶν ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐασιν ἀλχέν' αἰερεί·
 τοῖος ἄρ' Αἰσονίδης ἐπαγαίετο κάρτει γυῖων.
 πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μετάρσιον ἰχνος ἐπαλλεν,
 ἀσπίδα χαλκείην μελίην τ' ἐν χερσὶ τινάσσων.
 φαιῆς κεν ζοφεροῖο κατ' αἰθέρος αἰσσοῦσαν
 1265 χειμερίην στεροπὴν θαμνὸν μεταπαιφάσσεσθαι
 ἐκ νεφέων, ὅτ' ἐπειτα μελάντατον ὄμβρον ἄγωνται.
 καὶ τότε' ἐπειτ' οὐ δηρὸν ἔτι σήησεσθαι ἀέθλων
 μέλλον· ἀτὰρ κληῖσιν ἐπισχερῶ ἰδρυνθέντες
 ῥίμφα μάλ' ἐς πεδίον τὸ Ἀρήιον ἠπείγοντο.
 1270 τόσσον δὲ προτέρω πέλεν ἄστεος ἀντιπέρηθεν,
 ὄσσον τ' ἐκ βαλβίδος ἐπήβολος ἄρματι νύσσα
 γίνεται, ὀππότε' ἀέθλα καταφθιμένοιο ἀνακτος
 κηδεμόνες πεσοῖσι καὶ ἱππήεσσι τίθενται.
 τέτμον δ' Αἰήτην τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κόλχαν,
 1275 τοὺς μὲν Κανκασίοισιν ἐφεσταότας σκοπέλοισιν,
 τὸν δ' αὐτοῦ παρα χεῖλος ἐλισσόμενον ποταμοῖο.
 Αἰσονίδης δ', ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσαν εταῖροι,
 δὴ ῥα τότε ξυν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαῖν' ἐς ἀέθλων,
 νηὸς ἀποπροθορών· ἄμυδις δ' ἔλε παμφανόωσαν
 1280 χαλκείην πῆλημα θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων
 καὶ ξίφος ἀμφ' ὤμοις, γυμνὸς δέμας, ἄλλα μὲν Ἄρει
 εἴκελος, ἄλλα δὲ που χρυσάορι Ἀπόλλωνι.
 παπτήνας δ' ἀνα νεῖον ἶδε ζυγὰ χάλκεα ταύρων
 αὐτόγνόν τ' ἐπι τοῖς στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον.
 1285 χροίμψε δ' ἐπειτα κιάν, παρα δ' ὄβριμον ἔγχος ἔπηξεν
 ὀρθὸν ἐπ' οὐριάχῳ, κυνήην δ' ἀποκάτθετ' ἐρείδας.
 βῆ δ' αὐτῇ προτέρωσσε συν ἀσπίδι νηῖτα ταύρων
 ἰχνα μαστεύων· οἱ δ' ἔκποθεν ἀφράστοιο

- κευθμῶνος χθονίου, ἵνα τέ σφισιν ἔσκε βόαυλα
 1290 καρτερά, λιγνυόεντι πέριξ εἰλυμένα καπνῶ,
 ἄμφω ὁμοῦ προγένοντο πυρὸς σέλας ἀμπνείοντες.
 ἔδδειςαν δ' ἦρωες, ὅπως ἴδον. αὐτὰρ ὁ τούσγε,
 εὔ διαβάς, ἐπιόντας, ἄτε σπιλάς εἰν ἀλλί πέτρῃ
 μίμνει ἀπειρεσίησι δονεύμενα κύματ' ἀέλλαις.
 1295 πρόσθε δὲ οἱ σάκος ἔσχεν ἐναντίον· οἱ δὲ μιν ἄμφω
 μυκηθμῶ κρατεροῖσιν ἐνέπληξαν κεράεσσιν,
 οὐ δ' ἄρα μιν τυτθὸν περ ἀνώχλισαν ἀντιόωντες.
 ὡς δ' ὅτ' ἐνι τρητοῖσιν ἐύρρινοι χοάνοισιν
 φῦσαι χαλκῆων ὅτε μὲν τ' ἀναμαρμαίρουσιν,
 1300 πῦρ ὀλοὸν πιμπρᾶσαι, ὅτ' αὖ λήγουσιν ἀντιῆς,
 δευρὸς δ' ἐξ αὐτοῦ πέλεται βρόμος, ὀππότε' αἴξη
 νεοῖθεν· ὡς ἄρα τῶγε θοῖν φλόγα φυσιόωντες
 ἐκ στομάτων ὁμάδευν, τὸν δ' ἄμφεπε δήμιον αἶθος
 βάλλον ἄτε στεροπὴ· κούρης δὲ ἑ φάρμακ' ἔρυτο.
 1305 καὶ ῥ' ὄγε δεξιτεροῖο βοὸς κέρας ἄκρον ἐρύσσας
 εἴλκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὄφρα πελάσση
 ζεύγλῃ χαλκείῃ, τὸν δ' ἐν χθονὶ κάββαλεν ὀκλάξ,
 ῥίμφα ποδὶ κρούσας πόδα χάλκεον. ὡς δὲ καὶ ἄλλον
 σφῆλε γνύξ ἐπιόντα, μῆ βεβολημένον ὀρμῆ.
 1310 εὐρὸν δ' ἀποπροβαλῶν χαμᾶδισ σάκος, ἔνθα καὶ ἔνθα
 τῇ καὶ τῇ βεβαῶς ἄμφω ἔχε πεπτηῶτας
 γούνασιν ἐν προτέροισι, δια φλογὸς εἶδαρ ἐλυσθείς.
 θαύμασε δ' Αἰήτης σθένος ἀνέρος. οἱ δ' ἄρα τείως
 Τυνδαρίδαι — δὴ γὰρ σφι πάλαι προπεφραδμένον
 ἦεν —
 1315 ἀγγίμολον ζυγὰ οἱ πεδόθεν δόσαν ἀμφιβαλέσθαι.
 αὐτὰρ ὁ εὖ ἐνέδησε λόφοις· μεσσηγὺ δ' αἰείρας
 χάλκεον ἰστοβοῆα, θοῆ συνάρασσε κορώνῃ
 ζεύγληθεν. καὶ τῶ μὲν ὑπεκ πυρὸς ἄψ ἐπι νῆα
 χαζέσθην. ὁ δ' ἄρ' αὐτὶς ἐλῶν σάκος ἔνθετο νῶτα

- 1320 ἔξόπιθεν, καὶ γέντο θοῶν ἐμπλειον ὀδόντων
 πῆληκα βριαρῆν δόρου τ' ἄσχετον, ᾧ δ' ὑπο μέσσας
 ἐργατίνης ὡς τίς τε Πελασγίδι νύσσει ἀκαίνη
 οὔτάζων λαγόνας· μάλα δ' ἔμπεδον εὖ ἀραρυίαν
 τυκτῆν ἐξ ἀδάμαντος ἐπιθύνεσκον ἐχέτην.
- 1325 οἱ δ' εἴως μὲν δὴ περιώσια θυμαίνεσκον,
 λάβρον ἐπιπνεύοντε πυρὸς σέλας· ᾧ δ' ἀντιμῆ
 ἤυτε βυκτάων ἀνέμων βρόμος, οὔστε μάλιστα
 δειδιότες μέγα λαῖφος ἀλίπλοοι ἐστεύλαντο.
 δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα κελενόμενοι ὑπο δουρὶ
- 1330 ἦσαν· ὀκρυόεσσα δ' ἐρείκετο νεῖος ὀπίσσω,
 σχιζομένη ταύρων τε βίη κρατερωῖ τ' ἀροτῆρι.
 δεινὸν δ' ἐσμαράγευε ἄμυδις κατα ᾧλας ἀρότρου
 βῶλακες ἀγνύμεναι ἀνδραχθῆες· εἶπετο δ' αὐτὸς
 λαῖον ἐπι στιβαρῶ πῆσας ποδί· τῆλε δ' εἶοιο
- 1335 βάλλεν ἀρηρομένην αἰεὶ κατα βῶλον ὀδόντας
 ἐντροπαλιζόμενος, μὴ οἱ πάρος ἀντιάσειεν
 γηγενέων ἀνδρῶν ὄλοδος στάχης· οἱ δ' ἄρ' ἐπιπρὸ
 χαλκείης χηλῆσιν ἐρειδόμενοι πονέοντο.
 ἦμος δὲ τρίτατον λάχος ἤματος ἀνομένοιο
- 1340 λείπεται ἐξ ἠοῦς, καλέουσι δὲ κευμηῶτες
 ἐργατῖναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλυτὸν ἰκέσθαι,
 τῆμος ἀρήροτο νεῖος ὑπ' ἀκαμάτῳ ἀροτῆρι,
 τετραγνός περ εἰούσα· βῶν τ' ἀπελύειτ' ἀροτρα.
 καὶ τοὺς μὲν πεδίον δὲ διεπτοίησε φέβεσθαι·
- 1345 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπι νῆα πάλιν κίεν, ὄφρ' ἔτι κεινὰς
 γηγενέων ἀνδρῶν ἴδεν αὔλακας· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 θάρσυνον μῦθοισιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο ῥοάων
 αὐτῆ ἀφυσσάμενος κυνῆη, σβέσειεν ὕδατι δῖψαν·
 γυάμψε δὲ γούνατ' ἐλαφρά, μέγαν δ' ἐμπλήσατο
 θυμόν
- 1350 ἀλκῆς, μαιμῶων συὶ εἰκελος, ὅς ῥά τ' ὀδόντας

- θήρει θηρευτῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀμφὶ δὲ πολλὸς
 ἀφρὸς ἀπο στόματος χαμάδις ῥέει χωομένοιο.
 οἱ δ' ἦδη κατα πᾶσαν ἀνασταχύεσκον ἄρουραν
 γηγενέες· φρόξεν δὲ περι στιβαροῖς σακῆεσσιν
- 1355 δούρασί τ' ἀμφιγυῖοις κορυθῆεσσι τε λαμπομένησιν
 Ἄρηος τέμενος φθισιμβρότου· ἵκετο δ' αἶγλη
 νεϊόθεν οὐλύμπου δὲ δι' ἠέρος ἀστράπτουσα.
 ὡς δ' ὀπότης ἐς γαίαν πολέος νεφετοῖο πεσόντος
 ἄψ' ἀπο χειμερίας νεφέλας ἐκέδασσαν ἀῆται
- 1360 λυγαίη ὑπο νυκτί, τὰ δ' ἀθροῖα πάντα φάανθη
 τεύρεα λαμπετόωντα δια κνέφας· ὡς ἄρα τοίγε
 λάμπου ἀναλδήσκοντες ὑπερ χθονός· αὐτὰρ Ἴησων
 μνήσατο Μηδείης πολυκερδέος ἐννεσιάων,
 λάξετο δ' ἐκ πεδίοιο μέγαν περιηγέα πέτρων,
- 1365 δεινὸν Ἐνναλίον σόλον Ἄρεος· οὐ κέ μιν ἀνδρες
 αἰζηοὶ πῖσυρες γαίης ἀπο τυτθὸν ἄειραν. [σοῖς
 τὸν δ' ἀνα χεῖρα λαβῶν μάλα τηλόθεν ἐμβαλε μέσ-
 αἰξας· αὐτὸς δ' ὑφ' ἐὸν σάκος ἔξετο λάθρη
 θαρσαλέως· Κόλχοι δὲ μέγ' ἰαχον, ὡς ὅτε πόντος
- 1370 ἰαχεν ὀξεῖησιν ἐπιβρομέων σπιλάδεσσιν·
 τὸν δ' ἔλεν ἀμφασίη ῥιπῆ στιβαροῖο σόλοιο,
 Αἰήτην· οἱ δ' ὥστε θοοὶ κύνες ἀμφιθορόντες
 ἀλλήλους βουχηθὸν ἐδήιον· οἱ δ' ἐπι γαίαν
 μητέρα πίπτον εἰοῖς ὑπο δούρασιν ἤυτε πεῦκαι
- 1375 ἠ' ἰαχῆς, ἄστ' ἀνέμοιο καταίικες δονέουσιν.
 οἶος δ' οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλεται ἀστήρ
 ὄλκον ὑπανγάζων, τέρας ἀνδράσιν, οἳ μιν ἴδονται
 μαρμαρυγῆ σκοτίοιο δι' ἠέρος αἰξάντα·
 τοῖος ἄρ' Αἴσονος υἱὸς ἐπέσσυτο γηγενέεσσιν·
- 1380 γυμνὸν δ' ἐκ κολοῖο φέρειν ξίφος, οὐτα δὲ μίγδην
 ἀμῶων, πολέας μὲν ἔτ' ἐς νηθὺν λαγόνας τε
 ἠμίσεας ἀνέχοντας ἐς ἠέρα, τοὺς δὲ καὶ ἄχρως

- κώλων τελλομένους, τοὺς δὲ νέον ἔστηῶτας,
 τοὺς δ' ἤδη καὶ ποσσὶν ἐπειρομένους ἐς ἄρῃα.
 1385 ὡς δ' ὀπότ', ἀμφ' οὐρούσιν ἐγειρομένου πολέμοιο,
 δέϊσας γειομόρος, μὴ οἱ προτάμωνται ἀρούρας,
 ἄρῃην εὐκάμπη νεοθηγέα χερσὶ μεμαρπῶς
 ὤμον ἐπισπεύδων κείρει στάχυν, οὐ δὲ βολῆσιν
 μίμνει ἐς ὠραίην τερσήμεναι ἠελίοιο·
 1390 ὡς τότε γηγενέων κείρειν στάχυν· αἵματι δ' ὄλκοι
 ἦντε κρηναῖαι ἀμάραι πλήθοντο ῥοῆσιν.
 πίπτον δ', οἳ μὲν ὀδᾶξ τετροχότα βῶλον ὀδοῦσιν
 λαζόμενοι πρηνεῖς, οἳ δ' ἔμπαλιν, οἳ δ' ἐπ' ἀροστῶ
 καὶ πλευροῖς, κήτεσσι δομῆν ἀτάλαντοι ἰδέσθαι.
 1395 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι, πρὶν ἀπο χθονὸς ἔχνος ἀεῖραι,
 ὅσσον ἄνω προύτυψαν ἐς ἠέρα, τόσσον ἔραξε
 βριθόμενοι πλαδαροῖσι καρῆσιν ἠρήρειντο.
 ἔρνεά που τοίως, Διὸς ἄσπετον ὄμβροῆσαντος,
 φνταλιῆ νεόθροπτα κατηγύουσιν ἔραξε
 1400 κλασθέντα ῥίξῃθεν, ἀλωήων πόνος ἀνδρῶν·
 τὸν δὲ κατηφείη τε καὶ οὐλοὸν ἄλγος ἰκάνει
 κλήρου σημαντήρα φντοτρόφον. ὡς τότε ἄνακτος
 Αἰήταιο βαρεῖαι ὑπο φρένας ἦλθον ἀνῖαι.
 ἦε δ' ἐς πολλίεθρον ὑπότροπος ἄμμιγα Κόλχοις,
 1405 πορφύρων, ἣ κέ σφι θωότερον ἀντιόφω.
 ἦμαρ ἔδν, καὶ τῶ τετελεσμένος ἦεν ἄεθλος.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ Δ.

Αὐτὴ νῦν κάματόν γε, θεά, καὶ δῆνεα κούρης
 Κολχίδος ἐννεπε, Μοῦσα, Διὸς τέκος. ἣ γὰρ ἔμοιγε

- ἀμφασίη νόος ἐνδον ἐλίσσεται ὀρμαίνοντι,
 ἣ ἔμεν ἄτης πῆμα δυσιμέρον, ἣ τὸγ' ἐνίσπω
 5 φύξαν ἀεικλίην, ἣ κάλλιπεν ἔθνεα Κόλχων.
 ἦτοι δ' μὲν δῆμοιο μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄριστοι,
 παννύχιος δόλου αἰπὺν ἐπι σφίσι μητιάσκειν
 οἴσιν ἐνι μεγάροις, στυγερῶ ἐπι θυμὸν ἀέθλω
 Αἰήτης ἄμοτον κεχολωμένος· οὐ δ' ὄγε πάμπαν
 10 θυγατέρων τάδε νόσφιν ἔων τελέεσθαι ἐάλπει.
 τῇ δ' ἀλεγεινότεατον κραδίη φόβον ἐμβαλεν Ἥρη·
 τρέσσειεν δ', ἦντε τις κούφη κεμάς, ἦντε βαθείης
 τάρφεσιν ἐν ξυλόχοιο κυνῶν ἐφόβησεν ὀμοκλή.
 αὐτίκα γὰρ νημερτὲς δίσσατο, μὴ μιν ἀρωγῆν
 15 ληθέμεν, αἴψα δὲ πᾶσαν ἀναπλήσειν κακότητα.
 τάρβει δ' ἀμφιπόλους ἐπίστορας· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 πλήτο πυρός, δεινὸν δὲ περιβρομέεσκον ἀκουαί.
 πυκνά δὲ λαυκανίης ἐπεμάσσατο, πυκνά δὲ κουριξ
 ἔλκομένη πλοκάμους γοερῇ βρονχῆσατ' ἀνίη.
 20 καὶ νῦ κεν αὐτοῦ τῆμος ὑπερ μόρον ἔλετο κούρη,
 φάρμακα πασσαμένη, Ἥρης δ' ἀλίωσε μενοινιάς,
 εἰ μὴ μιν Φοῖβοιο θεὰ σνν παισὶ φέβεσθαι
 ὤρσειεν ἀτυζομένην. περὶοῖς δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
 ἰάνθη. μετὰ δ' ἦγε παλίσσυντος ἀθρόα κόλπων
 25 φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχεύατο φωριαμοῖο.
 κῦσσε δ' ἐόν τε λέχος καὶ δικλίδας ἀμφοτέρωθεν
 σταθμούς, καὶ τοίχων ἐπαφήσατο, χερσὶ τε μακρὸν
 ῥηξαμένη πλόκαμον, θαλάμῳ μνημημία μηρὶ
 κάλλιπε παρθενίης, ἀδινῆ δ' ὀλοφύρατο φωνῆ
 30 „τὸνδέ τοι ἀντ' ἐμέθεν ταναὸν πλόκον εἶμι λιπούσα,
 μήτηρ ἐμή· χαίροις δὲ καὶ ἄνδιχα πολλὸν ἰούση·
 χαίροις Χαλκίοπη, καὶ πᾶς δόμος. αἰθέ σε πόντος,
 ξεῖνε, διέρραισεν, πρὶν Κολχίδα γαίαν ἰέσθαι.“
 ὡς ἄρ' ἔφη· βλεφάρων δὲ κατ' ἀθρόα δάκρυα χεῦεν.
 APOLLON.
 9

35 οἷη δ' ἀφνειοῖο διελυσθθεῖσα δόμοιο
 ληϊάς, ἦντε νέον πάτρης ἀπενόσφισεν αἶσα,
 οὐδέ νύ πω μογεροῖο πεπεύρηται καμάτοιο,
 ἀλλ' ἔτ' ἀηθέσουσα δύης καὶ δούλια ἔργα
 εἶδιν ἀτυζομένη χαλεπὰς ὑπο χειρας ἀνάσσης·
 40 τοίη ἄρ' ἰμερόεσσα δόμων ἐξέσσυτο κούρη.
 τῇ δὲ καὶ αὐτόματοι θυρέων ὑπόειξαν ὄχῃες,
 ἀκείαις ἀφορροὶ ἀναθρῶσκοντες αἰοδαῖς.
 γυμνοῖσιν δὲ πόδεςσιν ἀνα στεινὰς θένεν οἴλους,
 λαυῆ μὲν χειρὶ πέπλον ἐπ' ὀφρούσιν ἀμφι μέτωπα
 45 στείλαμένη καὶ καλὰ παρήγια, δεξιτερῇ δὲ
 ἄκρην ὑψόθι πέζαν ἀεργάζουσα χιτῶνος.
 καρπαλίμως δ' αἰδῆλον ἀνα στίβον ἐκτοθι πύργων
 ἄστεος εὐρυχόροιο φόβῳ ἴκετ'· οὐδέ τις ἔγνω
 τῆνδε φυλακτῆρων, λάθε δὲ σφραγὸς ὀρηθεῖσα.
 50 ἔνθεν ἴμεν νηὸν δὲ μάλ' ἐφράσατ'· οὐ γὰρ αἰδῶς
 ἦεν ὀδῶν, θαμὰ καὶ πρὶν ἀλωμένη ἀμφὶ τε νεκρούς,
 ἀμφὶ τε δυσπαλέας ῥίξας χθονός, οἷα γυναιῖνες
 φαρμακίδες· τρομερῶ δ' ὑπο δαίματι πάλλετο θυμός.
 τὴν δὲ νέον Τιτηνὴς ἀνερχομένη περάτηθεν
 55 φοιταλέην ἐσιδοῦσα θεὰ ἐπεχῆρατο Μῆνη
 ἀρπαλέως, καὶ τοῖα μετα φρεσὶν ἦσιν ἔειπεν
 „οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη μετα Λάτμιον ἄντρον ἀλύσκω,
 οὐδ' οἷη καλῶ περιδαίομαι Ἐνδυμῖωνι.
 ἦ θαμὰ δὴ καὶ σείο κίον δολίασιβιν αἰοδαῖς,
 60 μνησαμένη φιλότητος, ἵνα σκοτίη ἐνὶ νυκτὶ
 φαρμάσσης εὐκῆλος, ἃ τοὶ φίλα ἔργα τέτυκται.
 νῦν δὲ καὶ αὐτὴ δῆθεν ὁμοίης ἔμμορες ἄτης·
 δῶκε δ' ἀνηρόν τοι Ἰήσωνα πῆμα γενέσθαι
 δαίμων ἀλγινόεις. ἀλλ' ἔρχεο, τέτλαθι δ' ἔμπης,
 65 καὶ πινυτὴ περ' εὐοῦσα, πολύστονον ἄλγος ἀείρειν.“
 ὣς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐγκονέουσαν.

ἀσπασίως δ' ὄχθησιν ἐπήεσθη ποταμοῖο,
 ἀντιπέσῃν λεύσουσα πυρὸς σέλας, ὅ ροά τ' ἀέθλου
 παννύχιοι ἦρωες ἐυφροσύνησιν ἔδαιον.
 70 ὄξειη δ' ἤπειτα δια κνέφας ὄρθια φωνῇ
 ὀπλότατον Φοῖξιο περαιόθεν ἤπυε παίδων,
 Φρόντιν· ὃ δὲ ξυν εἰοῖσι κασιγνήτοις ὅπα κούρης
 αὐτῶ τ' Αἰσονίδη τεκμήρατο· σῖγα δ' ἑταῖροι
 θάμβεον, εὐτ' ἐνόησαν ὃ δὴ καὶ ἐτήτυμον ἦεν.
 75 τρὶς μὲν ἀνήσεν, τρὶς δ' ὀτρύνοντος ὀμίλου
 Φρόντις ἀμοιβήδην ἀντίαχεν· οἱ δ' ἄρα τείως
 ἦρωες μετα τήνγε θεοῖς ἐλάσκιον ἔρετμοῖς.
 οὐπὼ πείσματα νηὸς ἐπ' ἠπείροιο περαιῆς
 βάλλον, ὃ δὲ κραιπνοὺς χέρσῳ πόδας ἦκεν Ἰήσων
 80 ὑψοῦ ἀπ' ἰκρίοφιν· μετὰ δὲ Φρόντις τε καὶ Ἄργος,
 νῆε δὴ Φοῖξιο, χαμάδις θόρον· ἦ δ' ἄρα τοῦσγε
 γούνων ἀμφοτέρησι περισχομένη προσέειπεν
 „ἔκ με, φίλοι, ῥύσασθε δυσάμμορον, ὡς δὲ καὶ αὐτοὺς
 ὑμέας Αἰήταο. προ γὰρ τ' ἀναφανδὰ τέτυκται
 85 πάντα μάλ', οὐδέ τι μῆχος ἰκάνεται. ἀλλ' ἐπι νῆ
 φεύγωμεν, πρὶν τόνδε θεῶν ἐπιβήμεναι ἵππων.
 δάσω δὲ χρύσειον ἐγὼ δέρος, εὐνήσασα
 φρουρὸν ὄφιν· τύνη δὲ θεοὺς ἐνὶ σοῖσιν ἑταίροις,
 ξεῖνε, τεῶν μύθων ἐπίστορας, οὓς μοι ὑπέστης,
 90 ποίησαι· μὴ δ' ἔνθεν ἐκαστέρω ὀρηθεῖσιν
 χῆται κηδεμόνων ὄνοτῆν καὶ ἀεικέα θεΐης.“
 ἴσκεν ἀκηχεμένη· μέγα δὲ φρένες Αἰσονίδαο
 γῆθεον· αἶψα δὲ μιν περι γούνασι πεπτηνῖαν
 ἦκ' ἀναειρόμενος προσπτύξατο, θάρσυνέν τε
 95 „δαίμονι, Ζεὺς αὐτὸς Ὀλύμπιος ὄρμιος ἔστω,
 Ἥρη τε Ζυγίη, Διὸς εὐνέτις, ἣ μὲν ἐμοῖσιν
 κουριδίην σε δόμοισιν ἐνιστήσεσθαι ἄκοιτιν,
 εὐτ' ἂν ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκώμεθα νοστήσαντες.“

ὡς ἠΰδα, καὶ χεῖρα παρασχεδὸν ἤραρε χεῖρι
 100 δεξιτερῆν· ἣ δὲ σφιν ἐς ἱερὸν ἄλσος ἀνώγει
 νῆα θοὴν ἐλάαν αὐτοσχεδόν, ὄφρ' ἔτι νύκτωρ
 κῶας ἐλόντες ἄρνοιτο παρεκ νόον Αἰήταο.
 ἔνθ' ἔπος ἠδὲ καὶ ἔργον ὁμοῦ πέλεν ἐσσυμένοιισιν.
 εἰς γὰρ μιν βῆσαντες, ἀπο χθονὸς αὐτίκ' ἔωσαν
 105 νῆα· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ἐπειρομένων ἐλάτησιν
 ἦεν ἀριστήων· ἣ δ' ἔμπαλιν αἰσούσασα
 γαίη χεῖρας ἔτεινεν ἀμήχανος. αὐτὰρ Ἰήσων
 θάρασυνέν τ' ἐπέεσσι, καὶ ἴσχανεν ἀσχαλόωσαν.
 ἦμος δ' ἀνέρες ὕπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλλοντο
 110 ἀγρόται, οἵτε κύνεσσι πεποιθότες οὔποτε νύκτα
 ἄρχαυρον κνώσσουσιν, ἀλευάμενοι φάος ἠούς,
 μὴ πρὶν ἀμαλδύνη θηρῶν στίβον ἠδὲ καὶ ὀδμήν
 θηρεῖην λευκῆσιν ἐνισκίμψασα βολῆσιν·
 τῆμος ἄρ' Αἰσονίδης κούρη τ' ἀπο νηὸς ἔβησαν
 115 ποιήεντ' ἀνα χῶρον, ἵνα Κριοῦ καλέονται
 εὐναί, ὅθι πρῶτον κεκμηῶτα γούνατ' ἔκαμψεν
 νάτοισιν φορέων Μινυήιον υἱ' Ἀθάμαντος.
 ἐγγύθι δ' αἰθαλόεντα πέλεν βωμοῖο θέμεθλα,
 ὅν ῥά ποτ' Αἰολίδης Διὶ Φυξίῳ εἶσατο Φοῖξος,
 120 ῥέζων κείνο τέρας παργχρύσειον, ὡς οἱ ἔειπεν
 Ἐρμείας πρόφρων ξυμβλήμενος. ἔνθ' ἄρα τούσγε
 Ἄργου φραδομοσύνησιν ἀριστήες μεθέηκαν.
 τὰ δὲ δι' ἀτραπιτοῖο μεθ' ἱερὸν ἄλσος ἵκοντο,
 φηγρὸν ἀπειρεσίην διζημένω, ἣ ἔπι κῶας
 125 βέβλητο, νεφέλη ἐναλίγκιον, ἣτ' ἀνιόντος
 ἠελίου φλογερῆσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσι
 αὐτὰρ ὁ ἀντικρὺ περιμήκεια τείνετο δειρῆν
 ὀξὺς ἀύπνοισι προιδῶν ὄφρις ὀφθαλμοῖσιν
 νεῖσομένους, ῥοίξει δὲ πελώριον· ἀμφὶ δὲ μακρὰ
 130 ἠμόνες ποταμοῖο καὶ ἄσπετον ἴαχεν ἄλσος.

ἐκλυον οἱ καὶ πολλὸν ἐκάς Τιτηνίδος Αἴης
 Κολχίδα γῆν ἐνέμοντο παρα προχοῆσι Λύκοιο,
 ὅστ' ἀποκιδνάμενος ποταμοῦ κελάδοντος Ἀράξεω
 Φάσιδι συμφέρεται ἱερὸν ῥόον· οἱ δὲ συνάμψω
 135 Κανκασίην ἄλα δ' εἰς ἐν ἐλαυνόμενοι προχέουσιν.
 δειμάτι δ' ἐξέγροντο λεχωίδες, ἀμφὶ δὲ παισὶν
 νηπιάχοις, οἵτε σφιν ὑπ' ἀγκαλίδεσσι ἴανον,
 ῥοίξω παλλομένοις χεῖρας βάλλον ἀσχαλόωσαι.
 ὡς δ' ὅτε τυφομένης ὕλης ὑπερ' αἰθαλόεσσαι
 140 καπνοῖο στροφάλιγγες ἀπείριτοι εἰλλίσσονται,
 ἄλλη δ' αἰψ' ἐτέρῃ ἐπιτέλλεται αἰὲν ἐπιπρὸ
 νεϊόθεν εἰλίγγοισιν ἐπήροος ἐξανιοῦσα·
 ὡς τότε κείνο πέλωρον ἀπειρεσίας ἐλέλιξεν
 ῥυμβόνας ἀζαλέησιν ἐπηρεφείας φολίδεσσι.
 145 τοῖο δ' ἐλισσομένοιο κατ' ὄμματα νεῖσέτο κούρη,
 Ἵπνον ἀοσητήρα, θεῶν ὕπατον, καλέουσα
 ἠδείῃ ἐνοπῆ, θέλξει τέρας· ἀνὲ δ' ἀνασσαν
 νυκτιπόλον, χθονίην, εὐαυτέα δοῦναι ἐφορομήν.
 εἶπετο δ' Αἰσονίδης πεφοβημένος. αὐτὰρ ὄγ' ἦδη
 150 οἴμη θεलगόμενος δολιχὴν ἀνελύετ' ἄκανθαν
 γηγενέος σπείρης, μήκυνε δὲ μυρία κύκλα,
 οἶον ὅτε βληχροῖσι κυλινδόμενον πελάγεσσι
 κύμα μέλαν κωφόν τε καὶ ἄβρομον· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 ὕψου σμερδαλέην κεφαλὴν μενείαιεν αἰείρας
 155 ἀμφοτέρους ὀλοῆσι περιπτύξει γενύεσσι.
 ἣ δὲ μιν ἀρκεύθοιο νέον τετυμηότι θαλλῶ
 βάπτουσ' ἐκ κνκεῶνος ἀκήρατα φάρμακ' αἰοδαῖς,
 φαῖνε κατ' ὀφθαλμῶν· περὶ τ' ἀμφὶ τε νήριτος ὀδμη
 φαρμάκου ὕπνον ἔβαλλε· γένυν δ' αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ
 160 θῆκεν ἐρειαμένος· τὰ δ' ἀπείρονα πολλὸν ὀπίσσω
 κύκλα πολυπρέμοιο διεξ ὕλης τετάνυστο.
 ἔνθα δ' ὁ μὲν χρύσειον ἀπο δρυὸς αἴνυτο κῶας,

- κούρης κεκλωμένης· ἢ δ' ἔμπεδον ἐστηνῖα
 φαρμάκῳ ἔψηχεν θηρὸς ἀρή, εἰσόκε δὴ μιν
 165 αὐτὸς ἐπὶ νῆα παλιντροπάσθαι Ἰήσων
 ἦνωγεν, λείπεν δὲ πολύσκιον ἄλσος Ἄρηος.
 ὡς δὲ σεληναίην διχομήνιδα παρθένος αἰγλην
 ὑψόθεν ἐξανέχουσαν ὑπαροφίου θαλάμοιο
 λεπταλέῳ ἐανῶ ὑπόισχεται· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 170 χαίρει θεροκόμενης καλὸν σέλας· ὡς τότε Ἰήσων
 γηθόσυνος μέγα κῶας εἶατ' ἐναείρατο χερσίν·
 καὶ οἱ ἐπι ξανθῆσι παρησίῳ ἠδὲ μετώπῳ
 μαρμαρυγῇ ληνέων φλογὶ εἴκελον ἴξεν ἔρευθος.
 ὄσση δὲ ῥινὸς βοὸς ἦμιος, ἢ ἐλάφοιο
 175 γίνεται, ἦντ' ἀγρωῶσται ἀχαιινέην καλέουσιν,
 τοσσατίην πάντη χρύσειον ἐφύπερθεν ἄωτον
 βεβροῖθει λήνεσσιν ἐπηρεφές· ἤλιθα δὲ χθῶν
 αἶεν ὑποπρο ποδῶν ἀμαρύσσετο νεισομένοιο.
 ἦε δ' ἄλλοτε μὲν λαῖῳ ἐπιειμένος ὦμῳ
 180 ἀνχένος ἐξ ὑπάτοιο ποδηνεκές, ἄλλοτε δ' αὐτε
 εἴλει ἀφασσόμενος· περὶ γὰρ δίεν, ὄφρα ἔ μή τις
 ἀνδρῶν ἠὲ θεῶν νοσφίσσεται ἀντιβολήσας.
 ἠὼς μὲν ῥ' ἐπὶ γαίαν ἐκίδνατο, τοὶ δ' ἐς ὄμιλον
 ἴξον· θάμβησαν δὲ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες
 185 λαμπόμενον στεροπῆ ἴκελον Διός. ὦρτο δ' ἕκαστος
 ψαῦσαι ἐελδόμενος δέχθαι τ' ἐνὶ χερσίν ἐῆσιν.
 Αἰσονίδης δ' ἄλλους μὲν ἐρήτυε, τῷ δ' ἐπὶ φᾶρος
 κάββαλε νηγάτεον· πρύμνη δ' ἐνεείσατο κούρην
 ἀνθήμενος, καὶ τοῖον ἔπος μετα πᾶσιν ἔειπεν
 190 „μηκέτι νῦν χάζεσθε, φίλοι, πάτρην δὲ νέεσθαι.
 ἦδη γὰρ χρεῖά, τῆς εἵνεκα τῆνδ' ἀλεγεινῆν
 ναυτιλίην ἔτλημεν οἰξυῖ μοχθίζοντες,
 εὐπαλέως κούρης ὑπο δὴνέσι κεκράνται.
 τὴν μὲν ἐγῶν ἐθέλουσαν ἀνάξομαι οἴκαδ' ἄκοιτιν

- 195 κουριδίην· ἀτὰρ ὕμεις Ἀχαιίδος οἶά τε πάσης
 αὐτῶν θ' ὑμείων ἐσθλήν ἐπαρωγὸν εὐόσαν
 σάετε. δὴ γὰρ που, μάλ' οἶομαι, εἰσὶν ἐρούξων
 Αἰήτης ὁμάδῃ πόντον δ' ἴμεν ἐν ποταμοῖο.
 ἀλλ' οἱ μὲν δια νηός, ἀμοιβαδὶς ἀνέρος ἀνήρ
 200 ἐξόμενος, πηδοῖσιν ἐρέσσετε· τοὶ δὲ βοεῖας
 ἀσπίδας ἠμίσεες, δῆαν θοὸν ἔγμα βολάων,
 προσχόμενοι, νόστῳ ἐπαμύνετε. νῦν δ' ἐνὶ χερσίν
 παῖδας εὐὸς πάτρην τε, φίλοι, γεραροὺς τε τοκῆας
 ἴσχομεν· ἠμετέρῃ δ' ἐπερείδεται Ἑλλὰς ἐφορμῇ,
 205 ἢ ἐκατηφείην, ἢ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι.“
 ὡς φάτο, δύνε δὲ τεύχε' ἀρῆια· τοὶ δ' ἰάχησαν
 θεσπέσιον μεμαῶτες. ὃ δὲ ξίφος ἐκ κολοεῖο
 σπασσάμενος προμναῖα νεῶς ἀπο πείσματ' ἔκοψεν·
 ἄγχι δὲ παρθενικῆς κεκορυθμένος ἰδυνητοῖ
 210 Ἀγκαῖῳ παρέβασκεν· ἐπειγέτο δ' εἰρεσίῃ νηὺς
 σπερχομένων ἄμοτον ποταμοῦ ἄφαρ ἐκτὸς ἐλάσσαι.
 ἦδη δ' Αἰήτη ὑπερήνορι πᾶσι τε Κόλχοις
 Μηδείης περίπυστος ἔρωσ καὶ ἔργ' ἐτέτυκτο,
 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντ' ἐνὶ τεύχεσιν. ὅσσα τε πόντου
 215 κύματα χειμερίοιο κορύσσεται ἐξ ἀνέμοιο,
 ἢ ὅσα φύλλα χαμάζε περικλαδέος πέσεν ὕλης
 φυλλοχόφ ἐνὶ μηρῖ — τίς ἂν τάδε τεκμήρηαιτο; —
 ὡς οἱ ἀπειρεσίοι ποταμοῦ παρεμέτρεον ὄχθας,
 ἀλαγγῇ μαιμῶωντες· ὃ δ' εὐτύκτω ἐνὶ δίφῳ
 220 Αἰήτης ἵπποισι μετέπρεπε, οὓς οἱ ὄπασσεν
 Ἥελιος, πνοιῆσιν ἐειδομένους ἀνέμοιο·
 σκαιῇ μὲν ῥ' ἐνὶ χειρὶ σάκος δινωτὸν ἀείρων,
 τῇ δ' ἐτέρῃ πεύκην περιμήκεα· παρὸ δὲ οἱ ἔργος
 ἀντικρὺ τετάνυστο πελώριον· ἠνία δ' ἵππων
 225 γέντο χεροῖν Ἀψυρτος. ὑπεκπρὸ δὲ πόντον ἔταμνευ
 νηὺς ἦδη κρατεροῖσιν ἐπειγομένη ἐρέτησιν

καὶ μεγάλου ποταμοῦ καταβλώσκοντι ῥεέθρω.
 ἀντάρ ἄναξ ἄτη πολυπήμουι χείρας αἰείρας
 Ἥλιον καὶ Ζῆνα κακῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων
 230 κέκλετο· δεινὰ δὲ παντὶ παρασχεδὸν ἦπυε λαῶ
 εἰ μὴ οἱ κούρην ἀντάγρετον, ἢ ἄνα γαῖαν,
 ἢ πλωτῆς εὐρόντες ἔτ' εἰν ἄλδς οἰδματι νῆα
 ἄξουσιν, καὶ θυμὸν ἐνιπλήσει μενεαίνων
 τίσασθαι τάδε πάντα, δαήσονται κεφαλήσιν
 235 πάντα χόλον καὶ πᾶσαν ἐὴν ὑποδέγμενοι ἄτην.
 ὡς ἔφατ' Αἰήτης· ἀντῶ δ' ἐνὶ ἤματι Κόλχοι
 νῆας τ' εἰρύσσαντο καὶ ἄρμενα νηυσὶ βάλοντο,
 ἀντῶ δ' ἤματι πόντον ἀνηιον· οὐδέ κε φαίης
 τόσσοι νηίτην στόλον ἔμμεναι, ἀλλ' οἰωνῶν
 240 Ἰλαδὸν ἄσπετον ἔθνος ἐπιβρομέειν πελάγεσιν.
 οἱ δ' ἀνέμου λαιψήρᾳ θεᾶς βουλήσιν ἀέντος
 Ἥρης, ὄφρ' ἄκιστα κερὸν Πελῖαο δόμοισιν
 Αἰαίῃ Μήδεια Πελασγίδα γαίαν ἴκηται,
 ἦοι ἐνὶ τριτάτῃ πρυμνήσια νηὸς ἔδησαν
 245 Παφλαγόνων ἀκταῖσι, πάροιθ' Ἄλνυος ποταμοῦ.
 ἢ γὰρ σφ' ἐξαποβάντας ἀρέσσασθαι θυέεσσι
 ἠνώγει Ἐκάτην. καὶ δὴ τὰ μὲν, ὅσα θυηλῆ
 κούρη πορσανέουσα τιτύσκετο, μήτε τις ἴστωρ
 εἴη, μήτ' ἐμὲ θυμὸς ἐποτρύνειεν αἰεΐειν.
 250 ἄξομαι ἀνδῆσαι. τό γε μὴν ἔδος ἐξέτι κείνου,
 ὄρρα θεᾶ ἠρωες ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἔδειμαν,
 ἀνδράσιεν ὀφιγόνουσι μένει καὶ τῆμος ιδέσθαι.
 αὐτίκα δ' Αἰσονίδης ἐμνήσατο, σὺν δὲ καὶ ὄλλοι
 ἠρωες, Φινῆος, ὃ δὴ πλόον ἄλλον εἶπεν
 255 ἐξ Αἴης ἔσσεσθαι· ἀναιστος δ' ἐτέτυκτο
 πᾶσιν ὁμῶς. Ἄργος δὲ λιλαιομένοις ἀγόρευσεν
 „νευσόμεθ' Ὀρχομενὸν τῆ ἔχραεν ὕμμι περῆσαι
 νημερτῆς ὅδε μάντις, ὄφρ' ξυνέβητε πάροιθεν.

ἔστιν γὰρ πλόος ἄλλος, ὃν ἀθανάτων ἱερῆς
 260 πέφραδον, οἱ Θήβης Τριτανίδος ἐκγεγάσιν.
 οὐπῶ τείρεα πάντα, τάτ' οὐρανῶ εἰλίσσονται,
 οὐδέ τί πω Δαναῶν ἱερὸν γένος ἦεν ἀκούσαι
 πευθομένοις· οἰοὶ δ' ἔσαν Ἀρκάδες Ἀπιδανῆς,
 Ἀρκάδες, οἱ καὶ πρόσθε σεληναίης ὑδέονται
 265 ζῶειν, φηγρὸν ἔδοντες ἐν οὐρεσιν· οὐδὲ Πελασγίς
 χθῶν τότε κυδαλίμοισιν ἀνάσσετο Δευκαλίδῃσιν,
 ἦμος ὅτ' ἠερίη πολυλήμιος ἐκλήμιστο
 μήτηρ Αἴγυπτος προτερογενέων αἰξῶν,
 καὶ ποταμὸς Τρίτων ἐπτάροος, ᾧ ὑπο πᾶσα
 270 ἄρδεται Ἥερίη· Διόθεν δέ μιν οὐποτε δεύει
 ὄμβρος· ἄλις προχοαῖσι δ' ἀνασταχύουσιν ἄρουραι.
 ἐνθεν δὴ τινα φασὶ πέριξ δια πᾶσαν ὀδεῦσαι
 Εὐρώπην Ἀσίην τε βίη καὶ κάρτει λαῶν
 σφαιτέρων θάρσει τε πεποιθότα· μυρία δ' ἄσθη
 275 νάσσατ' ἐποικόμενος, τὰ μὲν ἢ ποθὶ ναιετάουσιν,
 ἢ καὶ οὐ· πούλυς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰῶν.
 Αἰῶν γε μὴν ἐτι νῦν μένει ἔμπεδον υἱωνοὶ τε
 τῶνδ' ἀνδρῶν, οὓς ὄργε καθίσσατο ναιέμεν Αἴαν,
 οἱ δὴ τοι γραπτῶς πατέρων ἔθεν εἰρόνται,
 280 ὑρῆβιας, οἷς ἐνὶ πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
 ὑρῆβιας τε τραφερῆς τε πέριξ ἐπινεισομένοισιν.
 ἔστι δὲ τις ποταμὸς, ὑπατον κέρας Ὠκεανοῦ,
 εὐρύς τε προβαθῆς τε καὶ ὀκνάδι νηὶ περῆσαι·
 Ἰστρον μιν καλέοντες ἐκὰς διετεκμήραντο·
 285 ὃς δὴ τοι τείως μὲν ἀπείρονα τέμνεν ἄρουραν
 εἰς οἶος· πηγὰ γὰρ ὑπερ πνοιῆς βορέαο
 Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσιν ἀπόπροθι μορμύρουσιν.
 ἀλλ' ὁπότ' ἂν Θορήκων Σκυθῶν τ' ἐνιβήσεται οὐρους,
 ἐνθα διχῆ τὸ μὲν ἐνθα μετ' Ἰουίην ἄλα βάλλει
 290 τῆδ' ὕδωρ, τὸ δ' ὀπισθε βαθὺν δια κόλπουν ἴησιν

σχιζόμενος πόντου Τρινακρίου εἰσανέχοντα,
γαίῃ ὅς ὑμετέρῃ παρακέκλιται, εἰ ἔτεόν δ᾽ ἡ
ὑμετέρας γαίης Ἀχελώϊος ἕξανήσιν.“

ὡς ἂρ ἔφη· τοῖσιν δὲ θεὰ τέρας ἐγγυάλιξεν
295 αἴσιον, ᾧ καὶ πάντες ἐπευφήμησαν ἰδόντες,
στέλλεσθαι τῆνδ' οἶμον. ἐπιπρὸ γὰρ ὀλλὸς ἐτύχθη
οὐρανόθεν ἀκτίνος, ὅπῃ καὶ ἀμεύσιμον ἦεν.
γηθόσυννοι δὲ Δύκοιο κατ' αὐτόθι παῖδα λιπόντες
λαίφεσι πεπταμένοισιν ὑπεῖρ ἅλα ναυτίλλουτο,
300 οὐρα Παφλαγόνων θηεύμενοι. οὐ δὲ Κάραμβιν
γνάμψαν, ἐπει πνοαί τε καὶ οὐραίου πυρὸς ἀγλή
μείνεν, ἕως Ἴστροιο μέγαν ῥόον εἰσαφίζοντο.

Κόλχοι δ' αὐτ' ἄλλοι μὲν, ἐτάσια μαστεύοντες,
Κυανέας Πόντοιο διεκ πέτρας ἐπέρησαν·
305 ἄλλοι δ' αὖ ποταμὸν μετεκίαθον, οἴσιν ἀνασσειν
Ἄψυρτος, Καλὸν δὲ δια στόμα πείρε λιασθεῖς.
τῷ καὶ ὑπέφθη τούργε βαλὼν ὑπὲρ ἀνχένα γαίης
κόλπον ἔσω πόντοιο πανέσχατον Ἰονίοιο.
Ἴστρον γάρ τις νῆσος ἕρκεται οὐνομα Πεύνη,
310 τριγλώχιν, εὐρος μὲν ἐς αἰγιαλοὺς ἀνέχουσα,
στεῖνόν δ' αὐτ' ἀγκῶνα ποτι ῥόον· ἀμφὶ δὲ δοιαὶ
σχιζονται προχοαί. τῆν μὲν καλέουσι Νάρηκος·
τῆν δ' ὑπο τῆ νεάτῃ, Καλὸν στόμα. τῇ δὲ διαπρὸ
Ἄψυρτος Κόλχοι τε θωπότερον ὠρηθήσαν·
315 οἱ δ' ὑψοῦ νήσοιο κατ' ἀκροτάτης ἐνέοντο
τηλόθεν. εἰαμεναῖσι δ' ἐν ἄσπετα πάρα λείπον
ποιμένες ἄγραυλοι, νηῶν φόβῳ, οἳα τε θήρας
ὀσσομένοι πόντου μεγακίτεος ἕξανιόντας.
οὐ γάρ πω ἁλίας γε πάρος πόθι νῆας ἰδοντο,
320 οὐτ' οὖν Θρηξιν μιγάδες Σκύθαι, οὐ δὲ Σίγυννοι,
οὐτ' οὖν Γρανκένιοι, οὐθ' οἱ περὶ Λαύριοιο ἦδη
Σινδοὶ ἐρημαίου πεδίου μέγα ναιετάοντες.

αὐτὰρ ἐπεὶ τ' Ἄργουρον ὄρος καὶ ἄπωθεν ἔοντα
Ἄργουρον ὄρεος σκοπέλον πάρα Κανλιακοῦ,
325 ᾧ περὶ δὴ σχίζων Ἴστρος ῥόον ἐνθα καὶ ἐνθα
βάλλει ἅλις, πεδίον τε τὸ Λαύριοιο ἠμείψαντο,
δὴ ῥα τότε Κρονίην Κόλχοι ἅλα δ' ἐκπρομολόντες
πάντη, μὴ σφε λάθοιεν, ὑπεμύξαντο κελεύθους.
οἱ δ' ὀπίθεν ποταμοῦ κατήλυθον, ἐκ δ' ἐπέρησαν
330 δοιὰς Ἀρτέμιδος Βουργηίδας ἀγχόθι νήσους.
τῶν δ' ἦτοι ἕτερη μὲν ἐν ἱερὸν ἔσκεν ἔδεθλον·
ἐν δ' ἕτερη, πληθὺν πεφυλαγμένοι Ἀψύρτοιο,
βαῖνον· ἐπεὶ κείνας πολέων λίπον ἐνδοθι νήσους
— αὐτῶς, ἀζόμενοι κούρην Διός· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
335 στεῖνόμεναι Κόλχοισι πόρους εἶρυντο θαλάσσης.
— ὡς δὲ καὶ εἰς ἀκτὰς πληθὺν λίπεν ἀγχόθι νήσους
μέσφα Σαλαγγῶνος ποταμοῦ καὶ Νέστιδος αἰης.
ἐνθα κε λευγαλέῃ Μινύαι τότε δημοτήτι
παυρότεροι πλεονεσσειν ὑπέκασθον· ἀλλὰ πάροιθεν
340 συνθεσθή μέγα νεῖκος ἀλευάμενοι, ἐτάμοντο·
κῶας μὲν χρύσειον, ἐπεὶ σφισιν αὐτὸς ὑπέστη
Αἰήτης, εἰ κείνοι ἀναπλήσειαν ἀέθλους,
ἔμπεδον εὐδικίῃ σφέας ἐξέμεν, εἴτε δόλοισιν,
εἴτε καὶ ἀμπαδίην αὐτῶς ἀέκοντος ἀπηύρων·
345 αὐτὰρ Μήδειάν γε — τὸ γὰρ πέλεν ἀμφήριστον —
παρθέσθαι κούρη Αἰτωίδι νόσφιν ὀμίλου,
εἰσόκε τις δικάσῃσι θεμιστοῦχων βασιλῶν,
εἴτε μιν εἰς πατρὸς χροιά δόμον αὐτὶς ἰκάνειν,
εἴτε μεθ' Ἑλλάδα γαίαν ἀριστήεσσιν ἔπεσθαι.
350 ἐνθα δ' ἐπεὶ τὰ ἕκαστα νόφ πεμπάσσατο κούρη,
δὴ γὰρ μιν ὀξείαι κροαδίην ἐλέλιξαν ἀνῖαι
νωλεμές· αἴψα δὲ νόσφιν Ἰήσωνα μοῦνον ἐταίρων
ἐκπροκαλεσσαμένη ἄγεν ἄλλυδις, ὄφρ' ἔλυσθεν
πολλὸν ἐκάς, στονόοντα δ' ἐνωπαδὶς ἔκφατο μῦθον

355 „Αἰσονίδη, τίνα τῆνδε συναρτύνασθε μενοιῶν
 ἄμφ' ἐμοί; ἦέ σε πάγχυ λαδιφροσύναις ἐνέγκαν
 ἀγλαΐαι, τῶν δ' οὔτι μετατρέπη, ὅσσ' ἀγόρευες
 χροιοῖ ἐνισχύμενος; ποῦ τοι Διὸς Ἰεσίοιο
 ὄρκια, ποῦ δὲ μελιχραὶ ὑποσχεσίαι βεβάασιν;
 360 ἦς ἐγὼ οὐ κατα κόσμον ἀναιδήτω ἰότητι
 πάτρην τε κλέα τε μεγάρων αὐτούς τε τοκῆας
 νοσφισάμην, τά μοι ἦεν ὑπέροτατα· τηλόθι δ' οἴη
 λυγρῆσιν κατα πόντον ἄμ' ἀλκνύουσαι φορεῦμαι,
 σῶν ἔνεκεν καμάτων, ἵνα μοι σόος ἄμφι τε βουσίην
 365 ἄμφι τε γηγενέεσσιν ἀναπλήσειας ἀέθλους.
 ὕστατον αὖ καὶ κῶας, ἐπεὶ τ' ἐπαίστον ἐτύχθη,
 εἴλες ἐμῆ ματίη· κατα δ' οὐλοὸν αἰσχος ἔχουα
 θηλυτέραις. τῷ φημι τῆ κούρη τε δάμαρ τε
 αὐτοκασίγνητη τε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἔπεσθαι.
 370 πάντη νῦν πρόφρων ὑπερίστασο, μὴ δέ με μούνην
 σεῖο λίπης ἀπάνευθεν, ἐποικόμενος βασιλῆας.
 ἀλλ' αὐτῶς εἴρυσσο, δίκη δέ τοι ἔμπεδος ἔστω
 καὶ θέμις, ἦν ἄμφω συναρέσσαμεν· ἢ σὺν' ἔπειτα
 φασγάνῳ ἀντίκα τόνδε μέσον δια λαίμων ἀμῆσαι,
 375 ὄφρ' ἐπίηρα φέρωμαι εἰκότα μαργουσύνησιν.
 σχετλίη, εἴ κεν δή με κασίγνητοιο δικάσῃ
 ἔμμεναι οὔτος ἄναξ, τῷ ἐπίσχετε τᾶσδ' ἀλεγεινᾶς
 ἄμφω συνθεσίας. πῶς ἴξομαι ὄμματα πατρός;
 ἦε μάλ' εὐκλειῆς; τίνα δ' οὐ τίσιν, ἦε βαρεῖαν
 380 ἄτην οὐ συγγερωῶς δεινῶν ὑπερ, οἶα ἔοργα,
 ὀτλήσω; σὺ δέ κεν θυμηδέα νόστον ἔλοιο;
 μὴ τόγε παμβασίλεια Διὸς τελέσειεν ἄκοιτις,
 ἦ ἐπικυδιάεις. μνήσαιο δὲ καί ποτ' ἐμεῖο,
 στρευνγόμενος καμάτοισι· δέρος δέ τοι ἴσον ὄνειροῖς
 385 οἴχοιτ' εἰς ἔρεβος μεταμᾶνιον. ἐκ δέ σε πάτρης
 ἀντίκ' ἐμαί σ' ἐλάσειαν Ἑρινύες· οἶα καὶ αὐτῆ

σῆ πάθον ἀτροπίη. τὰ μὲν οὐ θέμις ἀκράντα
 ἐν γαίῃ πεσείην. μάλα γὰρ μέγαν ἤλιτες ὄρκον,
 νηλεές· ἀλλ' οὐ θῆν μοι ἐπιλλίζοντες ὀπίσσω
 390 δῆν ἔσσεσθ' εὐκῆλοι ἐνητί γε συνθεσιάων.“
 ὡς φάτ' ἀναξείουσα βαρὺν χόλον· ἴετο δ' ἦγε
 νῆα καταφλέξει, διὰ τ' ἔμπεδα πάντα καέσσαι,
 ἐν δὲ πεσεῖν αὐτῆ μαλερωῶ πυρί. τοῖα δ' Ἰήσων
 μελιχρίοις ἐπέεσσιν ὑποδδείσας προσέειπεν
 395 „ἴσχεο, δαιμονίη. τὰ μὲν ἀνδάνει οὐδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
 ἀλλὰ τιν' ἀμβολίην διζήμεθα δημοτῆτος,
 ὅσσον δυσμενέων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδηεν
 εἵνεκα σεῦ. πάντες γάρ, ὅσοι χθόνα τῆνδε νέμονται,
 Ἀψύρτῳ μεμάασιν ἀμυνέμεν, ὄφρα σε πατρί,
 400 οἶά τε ληισθεῖσαν, ὑπότροπον οἴκαδ' ἄγοιντο.
 αὐτοὶ δὲ συγγερωῶ κεν ὀλοίμεθα πάντες ὀλέθρῳ,
 μίξαντες δαΐ χεῖρας· ὃ τοι καὶ ῥίγιον ἄλγος
 ἔσσεται, εἰ σὲ θανόντες ἔλωρ κείνοισι λίπομεν.
 ἦδε δὲ συνθεσίη κρανέει δόλον, πῶ μιν ἐς ἄτην
 405 βήσομεν. οὐ δ' ἂν ὁμῶς περιναίεται ἀντιόωντες
 Κόλχοις ἦρα φέροισιν ὑπερ σέο νόσφιν ἄνακτος,
 ὅς τοι ἀοσσητήρ τε κασίγνητός τε τέτυκται·
 οὐ δ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπέϊξω μὴ πολεμίζειν
 ἀντιβίην, ὅτε μὴ με διἔξ εἴωσι νέεσθαι.“
 410 ἴσκεν ὑποσαίνων· ἦ δ' οὐλοὸν ἔκφατο μῦθον
 „φράξο νῦν. χρεῖά γάρ ἀεικελίουσιν ἐπ' ἔργοις
 καὶ τόδε μητίσασθαι, ἐπεὶ τὸ πρῶτον ἀάσθη
 ἀμπλακίη, θεόθεν δὲ κακὰς ἦνυσσα μενοιῶνας.
 τῆν ἢ μὲν κατα μῶλον ἀλέξω δούρατα Κόλχων·
 415 αὐτὰρ ἐγὼ κείνῳ γε τεὰς ἐς χεῖρας ἰκέσθαι
 μειλίξω· σὺ δέ μιν φαιδροῖς ἀγαπάξω δώροισι·
 εἰ κεν πάρος κήρυκας ἀπερχομένους πεπίδοιμι
 οἴοθεν οἶον ἐμοῖσι συναρθῆσαι ἐπέεσσιν.

ἐνθ' εἴ τοι τόδε ἔργον ἐφανδάνει, οὔτι μερφαίρω,
 420 κτεῖνέ τε καὶ Κόλχοισιν ἀείρωο δημοτῆτα.
 ὡς τῶγε ξυμβάντε μέγαν δόλον ἠρτύνοντο
 Ἀψύρῳ, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήια δῶρα,
 οἷς μέτα καὶ πέπλον δόσαν ἱερὸν Ὑψιπυλείης
 πορφύρεον. τὸν μὲν ἔα Διωνύσῳ κάμον αὐταὶ
 425 Αἴη ἐν ἀμφιάλῳ Χάριτες θεαί· αὐτὰρ ὁ παιδὶ
 δῶκε Θόαντι μεταυτίς· ὁ δ' αὖ λίπεν Ὑψιπυλείῃ·
 ἢ δ' ἔπορ' Αἰσονίδῃ πολέσιν μέτα καὶ τὸ φέρεσθαι
 γλήνεσιν εὐεργὲς ξεινήιον. οὐ μιν ἀφάσσω,
 οὔτε κεν εἰσορόων γλυκὺν ἴμερον ἐμπλήσειας.
 430 τοῦ δὲ καὶ ἀμβροσίῃ ὀδμῇ πέλεν ἔξέτι κείνον,
 ἔξ οὗ ἄναξ αὐτὸς Νυσήιος ἐγκατέλεκτο
 ἀκροχάλιξ οἴνω καὶ νέκταρι, καλὰ μεμαρπῶς
 στήθεα παρθενικῆς Μινωίδος, ἣν ποτε Θησεύς
 Κνωσδόθεν ἐσομένην Αἴη ἐνὶ κάλλιπε νήσῳ·
 435 ἢ δ' ὅτε κηρύκεσσιν ἐπέξυνώσατο μύθους,
 θελεγμένον, εὐτ' ἂν προῦτα θεᾶς περὶ νηὸν ἴκηται
 συνθεσίῃ, νυκτὸς τε μέλαν κνέφας ἀμφιβάλῃσιν,
 ἐλθέμενον, ὄφρα δόλον συμφράσσεται, ὡς κεν ἑλοῦσα
 χρύσειον μέγα κῶας ὑπότροπος αὐτίς ὀπίσσω
 440 βαίῃ ἐς Αἰήταο δόμους· περὶ γάρ μιν ἀνάγκη
 υἱῆς Φοῖβοιο δόσαν ξείνοισιν ἄγεσθαι·
 τοῖα παραιφαμένη, θελκτῆρια φάρμακ' ἐπασσειν
 αἰθέρι καὶ πνοιῆσι, τὰ κεν καὶ ἄπωθεν ἔοντα
 ἄγχιον ἠλιβάτοιο κατ' οὐρεος ἤγαγε θῆρα. [ποισιν·
 445 σκέτλι Ἔρωσ, μέγα πῆμα, μέγα στύγος ἀνθρώ-
 ἐκ σέθεν οὐλόμεναί τ' ἐριδες στοναχαὶ τε γόοι τε,
 ἄλγεά τ' ἄλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἀπείρονα τεροῆχασιν.
 δυσμενέων ἐπὶ παιδὶ κορύσσειο, δαίμων, ἀερθεῖς,
 οἷος Μηδείης στρυγερὴν φρεσὶν ἐμβαλες ἄτην.
 450 πῶς γὰρ δὴ μετιόντα κακῶ ἐδάμασσαν ὀλέθρῳ

Ἀψυρτον; τὸ γὰρ ἤμιν ἐπισχερῶ ἦεν αἰοιδῆς.
 ἤμος ὅτ' Ἀρτέμιδος νήσῳ ἐνὶ τήνῃ ἐλίποντο
 συνθεσίῃ, τοὶ μὲν ἔα διάνδιχα νηυσὶν ἐκελσαν
 σφωιτέραις κρινθέντες· ὁ δ' ἐς λόχον ἦεν Ἰήσω
 455 δέρμενος Ἀψυρτόν τε καὶ οὖς ἐξαυτίς ἐταίρους.
 αὐτὰρ ὄγ' αἰνοτάτησιν ὑποσχεσίῃσι δολωθεῖς
 καρπαλίμως ἢ νηὶ διεξ ἄλως οἶδμα περήσας,
 νύχθ' ὑπο λυγαίην ἱερῆς ἐπεβήσατο νήσου.
 οἰόθι δ' ἀντικρὺ μετιῶν πειρήσατο μύθοις
 460 εἶο κασιγνήτης, ἀταλὸς πάϊς οἷα χαράδρης
 χειμερῆς, ἣν οὐδὲ δι' αἰζηοὶ περόωσιν·
 εἴ κε δόλον ξείνοισιν ἐπ' ἀνδράσι τεχνήσαιο.
 καὶ τῶ μὲν τὰ ἕκαστα συνήνεον ἀλλήλοισιν·
 αὐτίκα δ' Αἰσονίδης πυκινοῦ ἐξάλτο λόχοιο,
 465 γυμνὸν ἀνασχόμενος παλάμη ξίφος· αἶψα δὲ κούρη
 ἐμπαλιν ὄμματ' ἔνεικε, καλυψαμένη ὀθόνησιν,
 μὴ φόνον ἀθρήσειε κασιγνήτοιο τυπέτος.
 τὸν δ' ὄγε, βουτύπος ὥστε μέγαν κερεαλκία ταῦρον,
 πλήξεν ὀπιπτεύσας νηοῦ σχεδόν, ὃν ποτ' ἔδειμαν
 470 Ἀρτέμιδι Βρυγολὶ περιναίεται ἀντιπέρηθεν.
 τοῦ ὄγ' ἐν προδόμῳ γυνῆ ἤριπε· λοίσθια δ' ἤρωσ
 θυμὸν ἀναπνείων χερσὶν μέλαν ἀμφοτέρῃσιν
 αἶμα κατ' ὠτειλήν ὑποῖσχετο· τῆς δὲ καλύπτρον
 ἀργυρέην καὶ πέπλον ἀλευομένης ἐρύθηεν.
 475 ὅξυν δὲ πανδαμάτωρ λοξῶ ἴδεν οἶον ἐρεξαν
 ὄμματι νηλεῖς ὀλοφώϊον ἔργον Ἐρινύς.
 ἤρωσ δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος,
 τρεῖς δ' ἀπέλειξε φόνου, τρεῖς δ' ἐξ ἄγρος ἔπτυσ' ὀδόντων,
 ἢ θέμις ἀνθέντησι δολοκτασίας ἰλάεσθαι.
 480 ὑγρὸν δ' ἐν γαίῃ κορύψεν νέκυν, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 κείται ὅστέα κείνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρτεῦσιν.
 οἱ δ' ἄμυδις πυρσοῖο σέλας προπάροιθεν ἰδόντες,

τό σφιν παρθενική τέκμαρ μειοῦσιν ἄειρεν,
 Κολχίδος ἀγχόθι νηὸς ἐὶν παρα νῆα βάλλοντο
 485 ἦρωες· Κόλχον δ' ὄλεκον στόλον, ἤντε κίρκου
 φύλα πελειάων, ἧς μέγα πᾶν λέοντες
 ἀγρότεροι κλονέουσιν ἐνι σταθμοῖσι θορόντες.
 οὐ δ' ἄρα τις κείνων θάνατον φύγε, πάντα δ' ὄμιλον
 πῦρ ἄτε δηϊόωντες ἐπέδραμον· ὄψε δ' Ἰήσων
 490 ἦντησεν, μεμαῶς ἐπαμυνόμεν οὐ μάλ' ἀρωγῆς
 δευομένοις· ἦδη δὲ καὶ ἄμφ' αὐτοῖο μέλουτο.
 ἐνθα δὲ ναυτιλῆς πυκινὴν περι μητιάσσκον
 ἐξόμενοι βουλήν· ἐπι δὲ σφισιν ἦλνθε κούρη
 φραζομένοις· Πηλεὺς δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον
 495 „ἦδη νῦν κέλομαι νύκτωρ ἔτι νῆ' ἐπιβάντας
 εἰρεσίῃ περᾶν πλόον ἀντίου, ᾧ ἐπέχουσιν
 δῆιοι· ἠῶθεν γὰρ ἐπαθρήσαντας ἕκαστα
 ἔλπομαι οὐχ ἕνα μῦθον, ὅτις πρότέρωσε δίδεσθαι
 ἡμέας ὀτρυνέει, τοὺς πεισέμεν· οἶα δ' ἄνακτος
 500 εὐνίδες, ἀργαλέῃσι διχοστασίης κεδόωνται.
 ζημὴ δὲ κεν ἄμιμ κεδασθέντων δίχα λαῶν,
 ἦ τ' εἴη μετέπειτα κατεροχομένοισι κέλευθος.“
 ὡς ἔφατ'· ἦντησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰακίδαο.
 ζήμφα δὲ νῆ' ἐπιβάντες ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσιν
 505 νωλεμές, ὄφρ' ἰερόην Ἥλεκτρίδα νῆσον ἴκοντο,
 ἀλλάων ὑπάτην, ποταμοῦ σχεδὸν Ἡριδανοῖο.
 Κόλχοι δ' ὅπποτ' ὄλεθρον ἐπεφράσθησαν ἄνακτος,
 ἦτοι μὲν δίδεσθαι ἐπέχραον ἐνδοθι πάσης
 Ἀργῶ καὶ Μινίης Κρουίης ἁλός· ἀλλ' ἀπέρουνεν
 510 Ἥρη σμερδαλέῃσι κατ' αἰθέρος ἀστεροπῆσιν.
 ὕστατον αὐτοὶ δ' αὐτε Κυταιίδος ἦθεα γαίης
 στύξαν, ἀτυζόμενοι χόλον ἄργιου Αἰήταο.
 ἔμπεδον ἄλλυδις ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἕνασθεν.
 οἱ μὲν ἐπ' αὐτάων νήσων ἔβαν, ἦσιν ἐπέσχον

515 ἦρωες, ναῖονσι δ' ἐπώνυμοι Ἀψύροιο·
 οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο,
 τύμβος ἴν' Ἀρμονίης Κάδμοιό τε, πύργον ἔδειμαν,
 ἀνδράσιν Ἐγγελέεσσιν ἐφέστιοι· οἱ δ' ἐν ὄρεσσιν
 ἐνναίουσιν, ἅ περ τε Κεραῦννα κικλήσκονται
 520 ἐκ τόθεν, ἐξότε τοῦσγε Διὸς Κρουίδαο κεραννοὶ
 νῆσον ἐς ἀντιπέραιαν ἀπέτραπον ὀρμηθῆναι.
 ἦρωες δ', ὅτε δὴ σφιν εἰέσατο νόστος ἀπήμων,
 δὴ ἴα τότε προμολόντες ἐπι χθονὶ πείσματ' ἔδησαν
 Ἰλλήων. νῆσοι γὰρ ἐπιπρούχοντο θαμειαὶ
 525 ἀργαλέην πλώουσιν ὁδὸν μεσσηγρὺς ἔχουσαι.
 οὐ δὲ σφιν, ὡς καὶ πρὶν, ἀνάργια μητιάσσκον
 Ἰλλῆες· πρὸς δ' αὐτοὶ ἐμηχανόωντο κέλευθον,
 μισθὸν ἀειρόμενοι τρίποδα μέγαν Ἀπόλλωνος.
 δοιοὺς γὰρ τρίποδας τηλοῦ πόρε Φοῖβος ἄγεσθαι
 530 Αἰσονίδῃ περὶόντι κατα χρέος, ὅπποτε Πυθῶ
 ἰρὴν πευσόμενος μετεκίαθε τῆσδ' ὑπερ αὐτῆς
 ναυτιλῆς· πέπρωτο δ', ὅπη χθονὸς ἰδρονθεῖεν,
 μήποτε τὴν δηλοῖσιν ἀναστήσεσθαι ἰοῦσιν.
 τούνεκεν εἰσέτι νῦν κείνη ὄδε κεύθεται αἴη
 535 ἄμφι πόλιν ἀγανὴν Ἰλληίδα, πολλὸν ἐνερθεν
 οὔδεος, ὡς κεν ἄφαντος αἰεὶ μερόπεσσι πέλοιτο.
 οὐ μὲν ἔτι ζῶντα κατανόθι τέτμον ἄνακτα
 Ἰλλων, ὃν εὐειδῆς Μελίτη τέκεν Ἡρακλῆι
 δῆμῳ Φαιήκων. ὃ γὰρ οἰκία Ναυσιδόοιο
 540 Μάκρῳ τ' εἰσαφίκανε, Διωνύσοιο τιθήνην,
 νηφόμενος παίδων ὄλοδον φόνον· ἐνθ' ὄγε κούρην
 Αἰγαίου ἐδάμασεν ἐρασσαμένου ποταμοῖο,
 νηιάδα Μελίτην· ἦ δὲ σθεναρὸν τέκεν Ἰλλων.
 οὐ δ' ἄρ' ὄγ' ἠβήσας αὐτῇ ἐνι ἔλδετο νήσῳ
 545 ναίειν, κοιρανέοντος ἐπ' ὄφρυσιν Ναυσιδόοιο·
 βῆ δ' ἄλα δὲ Κρουίην, αὐτόχθονα λαὸν ἀγείρας

Φαιήκων· συν γάρ οἱ ἄναξ πόρσυνε κέλευθον
 ἤρωσ Ναυσίδοος· τόθι δ' εἶσατο, καί μιν ἔπεφνον
 Μέντορες, ἀγραύλοισιν ἀλεξόμενοι περι βουσίην.
 550 ἄλλά, θεαί, πῶς τήσδε παρεξ ἄλός ἀμφί τε γαῖαν
 Ἀύσουίην νήσους τε Διγυστίδας, αἱ καλέονται
 Στοιχάδες, Ἀργφῆς περιώσια σήματα νηὸς
 νημερτές πέφαται; τίς ἀπόπροθι τόσσου ἀνάγκη
 καὶ χροιά σφ' ἐκόμιζε; τίνας σφεας ἤγαγον αὖραι;
 555 αὐτόν που μεγαλωστί δεδουπότος Ἀψύρτοιο
 Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, χόλος λάβεν, οἶον ἔρεξαν·
 Αἰαίης δ' ὀλοὸν τεκμήρατο δῆνεσι Κίρκης
 αἷμ' ἀπονιψαμένους, πρό τε μυρία πημανθέντας,
 νοστήσειν. τὸ μὲν οὔτις ἀριστήων ἐνόησεν·
 560 ἄλλ' ἔθειον γαίης Ἰλλήιδος ἔξανιόντες
 τηλόθι· τὰς δ' ἀπέλειπον, ὄσαι Κόλχοισι πάρουθεν
 ἔξείης πλήθοντο Διβρυνίδες εἰν ἄλλ νήσοι,
 Ἰσά τε Δυσκέλαδος τε καὶ ἱμερτή Πιτύεια.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπι τῆσι παραι Κέρκυραν ἴκοντο,
 565 ἐνθα Ποσειδάων Ἀσωπίδα νάσσατο κούρην,
 ἠύκομον Κέρκυραν, ἐκὰς Φλιουντίδος αἴης,
 ἀρπάξας ὑπ' ἔρωτι· μελαινομένην δέ μιν ἄνδρες
 ναυτίλοι ἐκ πόντοιο κελαινῇ πάντοθεν ὕλη
 δευρόμενοι Κέρκυραν ἐπικλείουσι Μέλαιναν.
 570 τῇ δ' ἐπι καὶ Μελίτην, λιαρῶ περιγηθῆες οὖρω,
 αἰπεινήν τε Κερωσσόν, ὑπερθε δὲ πολλὸν εἰούσαν
 Νυμφαίην παράμειβον, ἵνα κρείουσα Καλυψὶ
 Ἀτλαντὶς ναίεσκε· τὰ δ' ἠεροειδέα λεύσειν
 οὖρεα δοιάζοντο Κεραύνια. καὶ τότε βουλάς
 575 ἀμφ' αὐτοῖς Ζηνός τε μέγαν χόλον ἐφράσαθ' Ἥρη.
 μηδομένη δ' ἄνυσιν τοῖο πλόου, ὤρσεν ἀέλλας
 ἀντικρύ, ταῖς αὐτὶς ἀναρπάγδην φορέοντο
 νήσου ἐπι κραιναῆς Ἥλεκτροίδος· αὐτίκα δ' ἄφνω

ἴαχεν ἀνδρομή ἐνοπῇ μεσσηγῶ θεόντων
 580 αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρου, τό ρθ' ἄνα μέσσην
 στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἤμοσε φηγοῦ.
 τοὺς δ' ὀλοὸν μεσσηγῶ δέος λάβεν εἰσαίοντας
 φθογγήν τε, Ζηνός τε βαρὺν χόλον. οὐ γὰρ ἀλύξειν
 ἐννεπεν οὔτε πόρους δολιχῆς ἄλός, οὔτε θυέλλας
 585 ἀργαλέας, ὅτε μὴ Κίρκη φόνον Ἀψύρτοιο
 νηλέα νίψειν· Πολυδεύκεα δ' εὐχετάσθαι
 Κάστορά τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἤνωγε κελεύθους
 Ἀύσουίης ἔμπροσθε πορεῖν ἄλός, ἧ ἔνι Κίρκη
 δήουσι, Πέρσης τε καὶ Ἡελίοιο θυγάτρα.
 590 ὡς Ἀργῶ ἰάχησεν ὑπο κνέφας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
 Τυνδαρίδα, καὶ χεῖρας ἀνέσχεθον ἀθανάτοισιν
 εὐχόμενοι τὰ ἕκαστα· κατηφείη δ' ἔχεν ἄλλους
 ἤρωας Μινύας. ἧ δ' ἔσσυτο πολλὸν ἐπιπρὸ
 λαίφσειν, ἐς δ' ἔβαλον μύχατον ῥόον Ἡριδανοῖο·
 595 ἐνθά ποτ' αἰθαλόεντι τυπαῖς προς στέρανα κερανυῶ
 ἠμιδαῆς Φαέθων πέσεν ἄρματος Ἡελίοιο
 λίμνης ἐς προχοῆς πολυβενθέος· ἧ δ' ἔτι νῦν περ
 τραύματος αἰδομένοιο βαρὺν ἀνακηρίει ἀτμόν.
 οὐδέ τις ὕδωρ κείνο δια πτερά κοῦφα τανύσσας
 600 οἰωνὸς δύναται βαλέειν ὕπερ· ἀλλὰ μεσηγῶς
 φλογμῶ ἐπιθρόσκει πετοτημένος. ἀμφὶ δὲ κοῦρα
 Ἡλιάδες, ταναῆσιν ἐλεμέναι αἰγείροισιν
 μύρονται κινυρόν μέλαι γόν· ἐκ δὲ φαινας
 ἠλέκτρον λιβάδας βλεφάρων προχέουσιν ἔραζε,
 605 αἱ μὲν τ' ἠελίῳ ψαμάθοις ἐπι τερσαίνονται·
 εὐτ' ἂν δὲ κλύξῃσι κελαινῆς οἰδματα λίμνης
 ἠίονας πνοιῇ πολυηχέος ἐξ ἀνέμοιο,
 δὴ τότε ἐς Ἡριδανὸν προκινλίνδεται ἀθρόα πάντα
 κυμαίνοντι ῥόω. Κελτοὶ δ' ἐπὶ βάζιν ἔθεντο,
 610 ὡς ἄρ' Ἀπόλλωνος τάδε δάκρυα Αἰητοῖδαο

ἐμφέρεται δίναις, ἄτε μυρία χεῦε πάροιθεν,
 ἦμος Ἵπερβορέων ἱερὸν γένος εἰσαφίκανεν,
 οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπῶν ἐκ πατρὸς ἐνιπῆς,
 χωόμενος περι παιδί, τὸν ἐν λιπαρῇ Λακερῆϊ
 615 δια Κορωνίς ἔτικτεν ἐπι προχοῆς Ἀμύροιο.
 καὶ τὰ μὲν ὡς κείνοισι μετ' ἀνδράσι κεκλήρισται.
 τοὺς δ' οὔτε βράμης ἤρει πόθος, οὐ δὲ ποτοῖο,
 οὔτ' ἐπι γηθοσύνας τράπετο νόος. ἀλλ' ἄρα τοίγε
 ἦματα μὲν στρεύγοντο περιβληχρὸν βαρῦθοντες
 620 ὁδμῇ λευγαλῇ, τὴν ᾧ ἄσχετον ἐξανέσκου
 τυφρομένον Φαέθοντος ἐπιρροαὶ Ἥριδανοῖο·
 νύκτας δ' αὖ γούον ὄξυν ὀδυρομένων ἐδάκονον
 Ἠλιάδων λιγέως· τὰ δὲ δάκρυα μυρομένησιν
 οἶον ἐλαιηραὶ στάγες ὕδασιν ἐμφορέοντο.
 625 ἐκ δὲ τότεν Ῥοδανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαπέβησαν,
 ὅστ' εἰς Ἥριδανὸν μετανεύσεται· ἄμμιγα δ' ὕδαρ
 ἐν ξυνοχῇ βέβρουχε κνυόμενον. αὐτὰρ ὁ γαίης
 ἐκ μυχάτης, ἵνα τ' εἰσὶ πύλαι καὶ ἐδέθλια Νυκτός,
 ἐνθεν ἀπορνύμενος τῇ μὲν τ' ἐπερεύγεται ἀκτὰς
 630 ὠκεανοῦ, τῇ δ' αὐτε μετ' Ἰουίνῃ ἄλα βάλλει,
 τῇ δ' ἐπι Σαρδόνιον πέλαγος καὶ ἀπείρονα κόλπου
 ἑπτὰ δια στομάτων ἱεὶ ῥόον. ἐκ δ' ἄρα τοῖο
 λίμνας εἰσέλασαν δυσχείμονας, αἵτ' ἄνα Κελτῶν
 ἠπειρον πέπτανται ἀθέσφατον· ἐνθά κεν οἴγε
 635 ἄτη ἀεικελή πέλασαν. φέρε γάρ τις ἀπορροῶς
 κόλπου ἐς ὠκεανοῖο, τὸν οὐ προδαέντες ἐμελλον
 εἰςβαλέειν, τότεν οὐ κεν ὑπότροποι ἐξεσάωθην.
 ἀλλ' Ἥρη σκοπέλοιο κατ' Ἐρκυνίου ἰάχρησεν
 οὐρανόθεν προθοροῦσα· φόβῳ δ' ἐτίναχθεν ἀντῆς
 640 πάντες ὁμῶς· δεινὸν γάρ ἐπὶ μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
 ἄψ δὲ παλιντροπόωντο θεᾶς ὕπο, καὶ ᾧ ἐνόησαν
 τὴν οἶμον, τῇ πέρ τε καὶ ἐπλετο νόστος ἰοῦσιν.

δηναῖοι δ' ἀκτὰς ἄλιμυρέας εἰσαφίκοντο
 Ἥρης ἐννεσίησι, δι' ἔθνεα μυρία Κελτῶν
 645 καὶ Λιγύων περόαντες ἀδήιοι. ἀμφὶ γὰρ αἰνὴν
 ἠέρα χεῦε θεὰ πάντ' ἦματα νεισομένοισιν.
 μεσσότατον δ' ἄρα τοίγε δια στόμα νηὶ βαλόντες
 Στοικιάδας εἰσαπέβαν νήσους σοοὶ εἵνεκα κούρω
 Ζηρός· ὁ δὴ βωμοὶ τε καὶ ἱερὰ τοῖσι τέτυκται
 650 ἔμπεδον· οὐ δ' οἶον κείνης ἐπίκουροι ἔποντο
 ναυτιλῆς, Ζεὺς δέ σφι καὶ ὀψιγόνων πόρε νῆας.
 Στοικιάδας αὐτε λιπόντες ἐς Αἰθαλίην ἐπέρησαν
 νῆσον, ἵνα ψηφίσιν ἀπαμόρξαντο καμόντες
 ἰδρῶ ἄλις· χροίῃ δὲ κατ' αἰγιαλοῖο κέχυνται
 655 εἵκελαι· ἐν δὲ σόλοι καὶ τρύχεια θέσκελα κείνων,
 ἐν δὲ λιμὴν Ἀργῶος ἐπαννυμίην πεφάτισται.
 καρπαλίμως δ' ἐνθένδε διεξ ἄλως οἶδμα νέοντο
 Αὐσονίης ἀκτὰς Τυρσηνίδας εἰσορόαντες·
 Ἴξον δ' Αἰαίης λιμένα κλυτόν· ἐκ δ' ἄρα νηὸς
 660 πείσματ' ἐπ' ἠϊόνων σχεδόθεν βάλον. ἐνθα δὲ Κίρκην
 εὔρον ἄλως νοτίδεσσι κάρη ἐπιφαιδρύνουσαν·
 τοῖον γὰρ νυχίοισιν ὀνειράσιν ἐπτοίητο.
 αἵματι οἱ θάλαμοι τε καὶ ἔρκεα πάντα δόμοιο
 μύρεσθαι δόκεον· φλόξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδαπτεν,
 665 οἷσι πάρος ξείνους θέλγ' ἀνέρας, ὅστις ἴκοιτο·
 τὴν δ' αὐτῇ φρονίῳ σβέσεν αἵματι παμφανώωσαν,
 χερσὶν ἀφυσσαμένη· λῆξεν δ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 τῷ καὶ ἐπιπλομένης ἠοῦς νοτίδεσσι θαλάσσης
 ἐγρομένη πλοκάμους τε καὶ εἴματα φαιδρύνεσκεν.
 670 θῆρες δ' οὐ θήρεσσιν εἰοκότες ὠμηστῆσιν,
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἀνδρεσσιν ὁμόν δέμας, ἄλλο δ' ἐπ' ἄλλων
 συμμιγέες μελέων, κίον ἀθρόοι, ἦντε μῆλα
 ἐκ σταθμῶν ἄλις εἴσιν ὀπηδύνοντα νομῆι.
 τοίους καὶ προτέρης ἐξ ἰλύος ἐβλάστησεν

675 χθῶν αὐτὴ μικτοῖσιν ἀρηγεμένους μελέεσσιν,
 οὔπω διφαλέω μάλ' ὑπ' ἡέρι πιληθείσα,
 οὐδέ πω ἀζαλέιο βολαῖς τόσου ηελίοιο
 ἱμαῖδας αἰνυμένη· τὰ δ' ἐπι στίχας ἤγαγεν αἰῶν
 συγκροίας· τῶς οἴγε φνὴν αἰδηλοὶ ἔποντο.
 680 ἦρωας δ' ἔλε θάμβος ἀπείριτον· αἴψα δ' ἕκαστος
 Κίρκης εἰς τε φνὴν εἰς τ' ὄμματα παπταίνοντες.
 ῥεῖα κασιγνήτην φάσαν ἔμμεναι Αἰήταιο.
 ἦ δ' ὅτε δὴ νυχίων ἀπο δέματα πέμφεν ὄνειρων,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀφορρον ἀπέστιχε· τοὺς δ' αἶψ' ἐπεσθαι,
 685 χεῖρὶ καταρρέξασα, δολοφροσύνησιν ἄνωγεν.
 ἐνθ' ἦτοι πληθὺς μὲν ἐφειμαῖς Αἰσουίδαο
 μίμνευ ἀπληγέως· ὃ δ' ἐφύσασατο Κολχίδα κούρην.
 ἄμφω δ' ἐσπέσθην αὐτὴν ὁδόν, ἔστ' ἀφίκοντο
 Κίρκης ἐς μέγαρον· τοὺς δ' ἐν λιπαροῖσι κέλευεν
 690 ἦγε θρόνοις ἔξεσθαι, ἀμμηχανέουσα κιόντων.
 τῶ δ' ἄνεω καὶ ἀναυδοὶ ἐφ' ἐστὴν ἀΐξαντε
 ἔξανον, ἦτε δίκη λυγροῖς ἱκέτῃσι τέτυκται,
 ἦ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραις θεμένη χεῖρεςσι μέτωπα,
 αὐτὰρ ὃ κωπήεν μέγα φάσγανον ἐν χθονὶ πῆξας,
 695 ᾧ πέρ τ' Αἰήταιο πᾶν κτάνεν· οὐδέ ποτ' ὅσσε
 ἰδὺς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέσχεθον. αὐτίκα δ' ἔγνω
 Κίρκη φύξιον οἴτου ἀλιτροσύνας τε φόνοιο.
 τῶ καὶ ὀπιζομένη Ζηνὸς θέμιν Ἰκεσίοιο,
 ὃς μέγα μὲν κοτέει, μέγα δ' ἀνδροφόνοισιν ἀρηγεί,
 700 ῥέξε θυηπολίην, οἷη τ' ἀπολυμαίνονται
 νηληεῖς ἱκέται, ὅτ' ἐφέστιοι ἀντιόωσιν.
 πρῶτα μὲν ἀτρέπτοιο λυτήριον ἦγε φόνοιο
 τειναμένη καθύπερθε σνὸς τέκος, ἧς ἔτε μαζοὶ
 πλήμυρον λοχίης ἐκ νηδύος, αἵματι χεῖρας
 705 τέγγεν, ἐπιτυμήγουσα δέσρην· αὐτίς δὲ καὶ ἄλλοις
 μέιλισεν χύτλοισι, καθάρσιον ἀγκαλέουσα

Ζῆνα, παλαμναίων τιμήρορον ἱκεσῖάων.
 καὶ τὰ μὲν ἀθρόα πάντα δόμων ἐκ λύματ' ἐνεικαν
 νηιάδες πρόπολοι, ταί οἱ πόρσυνον ἕκαστα.
 710 ἦ δ' εἶσω πελανοὺς μελίικτρά τε νηφαλίησιν
 καῖεν ἐπ' εὐχολῆσι παρῆστιος, ὄφρα χόλοιο
 σμερδαλέας παύσειεν ἐρινύας, ἦδὲ καὶ αὐτὸς
 εὐμειδῆς τε πέλοιτο καὶ ἦπιος ἀμφοτέροισιν,
 εἴτ' οὖν ὀθνεῖω μεμιασμένοι αἵματι χεῖρας,
 715 εἶτε καὶ ἐμφύλω προσκηδέες ἀντιόωσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μάλα πάντα πονήσατο, δὴ τότε ἔπειτα
 εἶδεν ἐπι ξεστοῖσιν ἀναστήσασα θρόνοισιν,
 καὶ δ' αὐτὴ πέλας ἔξεν ἐναπαδῖς. αἴψα δὲ μύθη
 χρεῖω ναυτιλίην τε διακριδὸν ἐξερέεινεν,
 720 ἦ δ' ὀπόθεν μετα γαίαν ἐὴν καὶ δώματ' ἰόντες
 αὐτῶς ἰδρύνθησαν ἐφέστιοι. ἦ γὰρ ὄνειρων
 μνηστῖς ἀεικελίη δύνεν φρένας ὀρμαίνουσιν·
 ἴετο δ' αὖ κούρης ἐμφύλιον ἰδυμεναι ὀμφήν,
 αὐτίκ' ὅπως ἐνόησεν ἀπ' οὔδεος ὅσσε βαλοῦσαν.
 725 πᾶσα γὰρ Ἡελίου γενεῇ ἀρίδηλος ἰδέσθαι
 ἦεν, ἐπεὶ βλεφάρων ἀποτηλόδι μαρμαρυγῆσιν
 οἶόν τε χρυσέην ἀντάπιον ἴεσαν αἶγλην.
 ἦ δ' ἄρα τῇ τὰ ἕκαστα διαιρομένη κατέλεξεν,
 Κολχίδα γῆρον ἰεῖσα, βαρύφρονος Αἰήταιο
 730 κούρη μελιχίως, ἠμὲν στόλον ἦδὲ κελεύθους
 ἠρώων, ὅσα τ' ἀμφὶ θοοῖς ἐμόγησαν ἀέθλοισι,
 ὥς τε κασιγνήτης πολυκηδέος ἦλιτε βουλαῖς,
 ὥς τ' ἀπονόσφιν ἄλυξεν ὑπέρβια δέματα πατρὸς
 σνυ παισὶν Φοῖβῖοιο· φόνον δ' ἀλέεινεν ἐμισπεῖν
 735 Ἀψύρτου. τὴν δ' οὔτι νόω λάθην· ἀλλὰ καὶ ἐμπης
 μυρομένην ἐλάειρεν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖον εἶπεν
 „σχετλίη, ἦρα κακὸν καὶ ἀεικέα μῆσαι νόστον.
 ἔλπομαι οὐκ ἐπι δὴν σε βαρὺν χόλον Αἰήταιο

- ἐκφυγέειν· τάχα δ' εἰσι καὶ Ἑλλάδος ἦθεα γαίης·
 740 τισόμενος φόνον υἱός, ὅτ' ἄσχετα ἔργα τέλεσσας.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἱκέτις καὶ ὁμόγυιος ἔπλευ ἐμεῖο,
 ἄλλο μὲν οὔτι κακὸν μητίσομαι ἐνθάδ' ἰούσῃ·
 ἔρχοο δ' ἐκ μεγάρων ξείνῃσιν συνοπηδὸς ἐοῦσα,
 ὄντινα τοῦτον ἄιστον ἀείρωα πατρὸς ἀνευθεῖν·
 745 μὴ δέ με γοννάσσειαι ἐφέστιος· οὐ γὰρ ἔργωε
 αἰνήσω βουλίας τε σέθεν καὶ ἀεικεία φύξιν.“
 ὡς φάτο· τὴν δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν· ἀμφι δὲ
 πέπλον
 ὀφθαλμοῖσι βαλοῦσα γόον χέειν, ὄφρα μιν ἦρωσ
 χειρὸς ἐπισχόμενος μεγάρων ἐξῆγε θύραζε
 750 δείματι παλλομένην· λείπον δ' ἀπο δάματα Κίρκης.
 οὐ δ' ἄλοχον Κρονίδαο Διὸς λάθον· ἀλλὰ οἱ Ἴρις
 πέφραδεν, εὖτ' ἐνόησεν ἀπο μεγάρου κιόντας.
 αὐτὴ γὰρ μιν ἄνωγε δοκενέμεν, ὁππότε νῆα
 στείχοιεν· τὸ καὶ αὐτὶς ἐποτρύνουσ' ἀρόρευεν
 755 „Ἴρι φίλη, νῦν, εἴ ποτ' ἐμὰς ἐτέλεσσας ἐφειμάς,
 εἰ δ' ἄγε λαιψηρῆσι μετοιχομένη περὺ γεσσι
 δεῦρο Θέτιν μοι ἄνωχθι μολεῖν ἀλὸς ἑξαιούσων.
 κείνης γὰρ χρεῖά με κινάνεται. αὐτὰρ ἔπειτα
 ἔλθειν εἰς ἀκτάς, ὅθι τ' ἄμμοιες Ἡφαιστοιο
 760 χάλκιοι στιβαρῆσιν ἀράσσονται τυπίδεσσιν·
 εἶπε δὲ κοιμηῆσαι φύσας πυρός, εἰσόκεν Ἀργῶ
 τάσγε παρεξελάσσειν. ἀτὰρ καὶ ἐς Αἰόλον ἔλθειν,
 Αἰόλον, ὅστ' ἀνέμοις αἰθρηγενέεσσιν ἀνάσσει·
 καὶ δὲ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἐμὸν νόον, ὡς κεν ἀήτας
 765 πάντας ἀπολλήξειεν ὑπ' ἠέρι, μὴ δέ τις αὐρῆ
 τροχύνουι πέλαγος· ζεφύρου γε μὲν οὔρος ἀήτω,
 ὄφρ' οἴγ' Ἀλκινόου Φαιηκίδα νῆσον ἴκωνται.“
 ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δ' Ἴρις ἀπ' Οὐλύμποιο θοροῦσα
 τέμνε, τανυσσαμένη κοῦφα περὰ. δὴ δ' ἐνὶ πόντῳ

- 770 Αἰγαίῳ, τόθι πέρ τε δόμοι Νηρηῶσ ἔασιν.
 πρώτην δ' εἰσαφίκανε Θέτιν, καὶ ἐπέφραδε μῦθον
 Ἥρης ἐννεσίης, ὥρσεν τέ μιν εἰς ἔνεσθαι.
 δεύτερα δ' εἰς Ἡφαιστον ἐβήσατο· παῦσε δὲ τόνγε
 δίμφα σιθηρείων τυπίδων· ἔσχοντο δ' ἀντιμῆς
 775 αἰθαλέοι προσητῆρες. ἀτὰρ τρίτον εἰσαφίκαεν
 Αἰόλον Ἰππότω παιδα κλυτόν. ὄφρα δὲ καὶ τῷ
 ἀγγελίην φαιμένη θοὰ γούνατα παῦσεν ὁδοιο,
 τόφρα Θέτις Νηρηῶν κασιγνήτας τε λιποῦσα
 ἔξ ἀλὸς οὐλύμπον δὲ θεῶν μετεκίαθεν Ἥρην·
 780 ἢ δέ μιν ἄσσον ἐοῖο παρείσετέ τε, φαίνετέ μιν
 „κέκλυθι νῦν, Θέτι δία, τά τοι ἐπιέλδομ' ἐνισπεῖν.
 οἶσθα μὲν, ὅσσον ἐμῆσιν ἐνι φρεσὶ τίεται ἦρωσ
 Αἰσονίδης οἱ δ' ἄλλοι ἄσσητηρες ἀέθλου,
 οἷη τέ σφ' ἐδάσσα δια πλαγκτὰς περόωντας
 785 πέτρας, ἐνθα πάρος δεινὰ βρομέουσι θύελλαι,
 κύματά τε σκληρῆσι περιβλύει σπιλάδεσσιν.
 νῦν δὲ παρα Σκύλλης σκόπελον μέγαν ἠδὲ Χάρυβδι
 δεινὸν ἐρευρομένην δέχεται ὁδός. ἀλλὰ σε γὰρ δὴ
 ἐξέτι νηπυτῆς αὐτὴ τρέφον ἠδ' ἀγάπησα
 790 ἔξοχον ἀλλῶν, αἶτ' εἰν ἀλλ ναιετάουσιν,
 οὐνεκεν οὐκ ἔτλης εὐνή Διὸς ἱεμένοιο
 λέξασθαι. κείνη γὰρ αἶε τάδε ἔργα μέμηλεν,
 ἦε συν ἀθανάταις ἦε θνητῆσιν ἰαύειν.
 ἀλλ' ἐμέ τ' αἰδομένη καὶ ἐνι φρεσὶ δειμαίνουσα
 795 ἠλεύω· ὃ δ' ἔπειτα πελώριον ὄρκον ὄμοσεν,
 μήποτε σ' ἀθανάτοιο θεοῦ καλέεσθαι ἄκοιτιν.
 ἔμπης δ' οὐ μεθίσκεν ὀπιπτεύων ἀέκουσαν,
 εἰσὸτε οἱ πρέσβειρα Θέμις κατέλεξεν ἅπαντα,
 ὡς δὴ τοι πέπρωται ἀμείνονα πατρὸς ἐοῖο
 800 παιδα τεκείν· τῷ καὶ σε λιλαιόμενος μεθήρηεν,
 δείματι, μὴ τις ἐοῦ ἀντάξιος ἄλλος ἀνάσσοι

ἀθανάτων, ἀλλ' αἶεν ἐὼν κράτος εἰρύοιτο.
 αὐτὰρ ἐγὼ τὸν ἄριστον ἐπιχθονίων πόσιν εἶναι
 δῶκά τοι, ὄφρα γάμον θυμηδέος ἀντιάσειας,
 805 τέκν' αὖτε φιλύσαιο· θεοὺς δ' εἰς δαῖτα κάλεσσα
 πάντας ὁμῶς· αὐτὴ δὲ σέλας χεῖρεσσιν ἀνέσχον
 νυμφίδιον, κείνης ἀγανόφρονος εἴνεκα τιμῆς.
 ἀλλ' ἄγε καὶ τινά τοι νημερτέα μῦθον ἐνίσψω.
 εὐτ' ἂν ἐς Ἠλύσιον πεδίον τεὸς υἱὸς ἴκηται,
 810 ὃν δὴ νῦν Χείρωνος ἐν ἤθεσι Κενταύροιο
 νηιάδες κομέουσι, τεοῦ λίπτοντα γάλακτος,
 χροῖά μιν κούρης πόσιν ἔμμεναι Αἰήταο
 Μηδείης· σὺ δ' ἄρῃγε νυφῶ ἐκυρή περ εὐσοῦσα,
 ἢ δ' αὐτῶ Πηληϊ. τί τοι χόλος ἐστήρικται;
 815 ἀάσθη. καὶ γάρ τε θεοὺς ἐπινείσεται ἄτη.
 ναὶ μὲν ἐφημοσύνησιν ἐμαῖς Ἠφαιστοῦ οἴω
 λωφήσειν πρήσσοντα πυρὸς μένος, Ἴπποτάδην δὲ
 Αἰόλον ὠκείας ἀνέμων ἄικας ἐρύξειν,
 820 Φαιήμων λιμένας· σὺ δ' ἀκηδέα μῆδεο νόστον.
 δεῖμα δέ τοι πέτραι καὶ ὑπέρβια κύματ' ἔασιν
 μοῦνον, ἃ κεν τρέψαιο κασιγνήτησι συν ἄλλαις.
 μὴ δὲ σύγ' ἢ Χάρυβδιν ἀμηχανέοντας εἰσῆς
 ἐσβαλέειν, μὴ πάντας ἀναβρόξασα φέροισιν,
 825 ἢ ἐπαρα Σκύλλης στυγερόν κευθμῶνα νέεσθαι,
 Σκύλλης Ἀῦσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε Φόρκω
 νυκτιπόλος Ἐκάτη, τήντε κλείουσι Κράταιν,
 μήπως σμερδαλέησιν ἐπαῖξασα γένυσσιν
 λεκτοὺς ἠρώων δηλήσεται. ἀλλ' ἔχε νῆα
 830 κείσ', ὅθι περ τυτθὴ γε παραίβασις ἔσσειτ' ὀλέθρου.“
 ὡς φάτο· τὴν δὲ Θέτις τοίῳ προσελέξατο μῦθῳ
 „εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο πυρὸς μένος ἠδὲ θυέλλαι
 ζαχρηεῖς λήξουσιν ἐτήτυμον, ἢ τ' ἂν ἐργωρε

θαρσαλέη φαιήν καὶ κύματος ἀντιόωντος
 835 νῆα σαωσέμεναι, ξεφύρου λίγα κινυμένοιο.
 ἀλλ' ὦρη δολιγὴν τε καὶ ἄσπετον οἶμον ὀδεύειν,
 ὄφρα κασιγνήτας μετελεύσομαι, αἷ μοι ἄρωγὸι
 ἔσσουνται, καὶ νηὸς ὅθι προμνήσι' ἀνήπται,
 ὡς κεν ὑπήφοι μνησαίατο νόστον ἐλέσθαι.“
 840 ἢ καὶ ἀναῖξασα κατ' αἰθέρος ἔμπεσε δίναις
 κυανέου πόντοιο· κάλει δ' ἐπαμυνέμεν ἄλλας
 αὐτοκασιγνήτας Νηρηίδας· αἶ δ' αἰουσαι
 ἦντεον ἀλλήλησι· Θέτις δ' ἀγόρευεν ἐφετμὰς
 Ἥρης· αἶψα δ' ἱαλλε μετ' Ἀῦσονίην ἄλα πάσας.
 845 αὐτὴ δ' ὠκύτερη ἀμαρύγματος ἢ βολάων
 ἡελίου, ὅτ' ἄνεισι περαίης ὑψόθι γαίης,
 σεύατ' ἴμεν λαυψηρὰ δι' ὕδατος, ἔστ' ἀφίκαεν
 ἀκτὴν Αἰαίην Τυρσηνίδος ἠπείροιο.
 τοὺς δ' εὗρεν παρα νῆϊ σόλω ριπήσιν τ' οἰστῶν
 850 τερπομένους· ἢ δ' ἄσσον ὀρεξαμένη χερὸς ἄκρης
 Αἰακίδεω Πηληϊος· ὃ γάρ ῥά οἱ ἦεν ἀκοίτης —
 οὐδέ τις εἰσιδέειν δύναται ἔμπεδον· ἀλλ' ἄρα τῶγε
 οἶφ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν εἶσατο, φώνησέν τε
 „μηκέτι νῦν ἀκταῖς Τυρσηνίδισιν ἦσθε μένοντες·
 855 ἢ ὦθεν δὲ θοῆς προμνήσια λύετε νηὸς,
 Ἥρη παιθόμενοι ἐπαρηγόυ. τῆς γὰρ ἐφετμῆς
 πασσυδίη κοῦραι Νηρηίδες ἀντιόωσιν
 νῆα διεκ πέτρας, αἶτε Πλαγκταὶ καλέονται,
 ἔνδοσμεναι. κείνη γὰρ ἐναίσιμος ὑμῖν κέλευθος.
 860 ἀλλὰ σὺ μήτῳ ἐμὸν δαΐξης δέμας, εὐτ' ἂν ἴδῃαι
 ἀντομένην συν τῆσι· νόφ' δ' ἔχε, μὴ με χολώσης
 πλεῖον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν ἀπληγέως ἐχόλωσας.“
 ἢ, καὶ ἔπειτ' αἰδηλὸς ἐδύσατο βένθεα πόντου·
 τὸν δ' ἄχος αἰνὸν ἔτυψεν, ἐπεὶ πάρος οὐκέτ' ἰούσαν
 865 ἔδρακεν, ἐξότε πρῶτα λίπεν θάλαμόν τε καὶ εὐνήν

χωσαμένη Ἀχιλλῆος ἀγανοῦ νηπιάρχοντος.
 ἢ μὲν γὰρ βροτέας αἰεὶ περὶ σάρκας ἔδαιεν
 νύκτα δια μέσσην φλογμῶ πυρός· ἤματα δ' αὐτε
 ἀμβροσίη χρίεσκε τέρεν δέμας, ὄφρα πέλοιτο
 870 ἀθάνατος, καὶ οἱ στυγερόν χροὶ γῆρας ἀλάκτοι.
 αὐτὰρ ὄγ' ἔξ εὐνῆς ἀναπάλμενος εἰσενόησεν
 παῖδα φίλον σπαίροντα δια φλογός, ἦκε δ' αὐτὴν
 σμερδαλέην ἐσιδών, μέγα νήπιος· ἦ δ' αἶουσα
 τὸν μὲν ἄρ' ἀρπάγδην χαμάδις βάλε κεκληγῶτα,
 875 αὐτὴ δὲ πνοιῇ ἰκέλη δέμας, ἦύτ' ὄνειρος,
 βῆ ὅ' ἴμεν ἐκ μεγάροιο θοῶς, καὶ ἐσήλατο πόντου
 χωσαμένη· μετὰ δ' οὔτι παλίσσυτος ἴκετ' ὀπίσσω.
 τῷ μὲν ἀμηχανίη δῆσεν φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 πᾶσαν ἐφημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἑταίροις.
 880 οἱ δ' ἄρα μεσσηγρὺς λῆξαν καὶ ἔπαυσαν ἀέθλους
 ἔσσυμένως, δόρυπον τε χαμεύνας τ' ἀμφεπένοιο,
 τῆς ἐνὶ δαισάμενοι νύκτ' ἄεσαν, ὡς τὸ πάροιθεν.
 ἦμος δ' ἄκρον ἔβαλλε φαισφόρος οὐρανὸν Ἥως,
 δὴ τότε λαιψηροῖο κατηλυσίη ζεφύροιο
 885 βαῖνον ἐπὶ κληΐδας ἀπο χθονός· ἐν δὲ βυθοῖο
 εὐναίας εἴλκον περιγηθέες, ἀλλὰ τε πάντα
 ἄρμενα μηρύνοντο κατα χρέος· ὕψι δὲ λαΐφος
 εἴρουσαν τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι κεραιῆς.
 νῆα δ' ἐνκραῆς ἄνεμος φέρεν. αἴψα δὲ νῆσον
 890 καλὴν ἀνθεμόεσσαν ἐσέδρακον, ἐνθα λίγυαι
 Σειρήνες σίνουτ' Ἀχελωίδες, ἠδείησιν
 θάλλουσαι μολπήσιν, ὅτις παρα πείσμα βάλοιτο.
 τὰς μὲν ἄρ' εὐειδῆς Ἀχελωῖω εὐνηθεῖσα
 γείνατο Τερψιχόρη, Μουσέων μία· καὶ ποτε Διοῦς
 895 θυγατέρ' ἰφθίμην ἀδοῆτ' ἔτι πορσαίνεσκον
 ἄμμιγα μελπόμεναι· τότε δ' ἄλλο μὲν οἰωνοῖσιν,
 ἄλλο δ' παρθενικῆς ἐναλίγκαι ἐσκον ἰδέσθαι.

αἰεὶ δ' εὐόρμον δεδοκημένοι ἐκ περιωπῆς
 ἢ θαμὰ δὴ πολέων μελιηδέα νόστον ἔλουτο,
 900 τηκεδόνι φθινύθουσαι· ἀπηλεγέως δ' ἄρα καὶ τοῖς
 ἔεσαν ἐκ στομάτων ὅπα λείριον. οἱ δ' ἀπο νηὸς
 ἦδη πείσματ' ἔμελλεν ἐπ' ἠϊόνεσσι βαλέσθαι,
 εἰ μὴ ἄρ' Οἰάγροιο πάις Θρηάκιος Ὀρφεὺς
 Βιστονίην ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς φόρμιγγα τανύσθας
 905 κραιπνὸν ἐντροχάλιο μέλος κανάχησεν αἰοιδῆς,
 ὄφρ' ἄμυδις κλονέοντος ἐπιβρομέωνται ἀκουαὶ
 κροεγμῶ· παρθενίην δ' ἐνοπήν ἐβήσατο φόρμιγγξ.
 νῆα δ' ὁμοῦ ζέφυρός τε καὶ ἠχῆεν φέρε κῦμα
 προμυνόθεν ὀρνύμενον· ταὶ δ' ἄκριτον ἔεσαν αὐδῆν.
 910 ἀλλὰ καὶ ὡς Τελέοντος ἐὺς πάις, οἶος ἑταίρων
 προφθάμενος, ξεστοῖο κατα ζυγοῦ ἐνδορε πόντω
 Βούτης, Σειρήνων λιγυρῆ ὀπὶ θυμὸν ἰανθεῖς·
 νῆγε δὲ πορφυρέοιο δι' οἰδματος, ὄφρ' ἐπιβαίη,
 σχετλιος· ἦ τέ οἱ αἴψα κατ' αὐτόθι νόστον ἀπηύρων.
 915 ἀλλὰ μιν οἰκτεῖρασα θεὰ Ἐρως μεδέουσα
 Κύπρις ἔτ' ἐν δίναις ἀνερέφατο, καὶ ὅ' ἐσάωσεν
 πρόφρων ἀντομένη Διλυβηΐδα ναιέμεν ἄκρον.
 οἱ δ' ἄχει σχόμενοι τὰς μὲν λίπον, ἀλλὰ δ' ὅπαζον
 κύντερα μίξοδιήσιν ἄλως θαιστήρια νηῶν.
 920 τῇ μὲν γὰρ Σκύλλης λισσῆ προφραίνετο πέτρον·
 τῇ δ' ἄμοτον βοάσκειν ἀναβλύζουσα Χάρυβδις·
 ἄλλοθι δὲ Πλαγκταὶ μέγαλω ὑπο κῦματι πέτραι
 ὄρχθεον, ἦμι πάροιθεν ἀπέπτυνεν αἰδομένη φλόξ
 ἄκρων ἐκ σκοπέλων, πυριθαλλέος ὑπόθι πέτρης.
 925 καπνῶ δ' ἀγλυόεις αἰθήρ πέλεν· οὐ δέ κεν αὐγὰς
 ἔδρασκες ἠελίοιο. τότε' αὖ λήξαντος ἀπ' ἔργων
 Ἥφαιστος θερμῆν ἔτι κήκιε πόντος ἀντιμήν.
 ἐνθά σφιν κοῦραι Νηρηίδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 ἦντεον· ἦ δ' ὀπιθεν περὶ γὸς θίγε πηδαλίοιο

930 δῖα Θέτις, πλαγκτῆσιν ἐνι σπιλάδεσσιν ἐρύσσαι.
 ὡς δ' ὀπότ' ἄν δελφίνες ὑπέξ ἄλως εὐδιώοντες
 σπερχομένην ἀγελήδον ἐλίσσωνται περι νῆα,
 ἄλλοτε μὲν προπάρουθεν ὀρώμενοι, ἄλλοτ' ὀπισθεν,
 ἄλλοτε παρβολάδην, καύτησι δὲ χάσμα τέτυκται·
 935 ὡς αἰ ὑπεκπροθέουσαι ἐπήτριμοι ἐλίσσωτο
 Ἀργῶν περι νηί, Θέτις δ' ἴθυνε κέλευθον.
 καὶ ῥ' ὅτε δὴ Πλαγκτῆσιν ἐνιχρίμψεσθαι ἔμελλον,
 αὐτίκ' ἀνασρόμεναι λευκοῖς ἐπι γούνασι πέξας,
 ὑψοῦ ἐπ' αὐτάων σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς
 940 ῥῶοντ' ἐνθα καὶ ἐνθα διασταδὸν ἀλλήλησιν.
 τὴν δὲ παρηγορίην κόπτει ῥόος· ἀμφὶ δὲ κῦμα
 λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπιναχλάζεσκεν.
 αἰ δ' ὅτε μὲν κρημοῖς ἐναλίγκιαι ἤερι κῦρον,
 ἄλλοτε δὲ βρύχαι νεάτω ὑπο πνυθμῆν πόντου
 945 ἤρηρουν, τὸ δὲ πολλὸν ὑπέιρεχεν ἄργιον οἶδμα.
 αἰ δ', ὥστ' ἡμαθόεντος ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο
 παρθενικαί, δίχα κόλπον ἐπ' ἰξῦας εἰλίξασαι,
 σφαίρη ἀθύρουσιν περιηγεί· ἢ μὲν ἔπειτα
 ἄλλη ὑπέξ ἄλλης δέχεται, καὶ ἐς ἡέρα πέμπει
 950 ὕψι μεταχρονίην· ἢ δ' οὐποτε πύλαται οὔδει·
 ὡς αἰ νῆα θέουσαν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
 πέμπει διηερῆην ἐπι κύμασιν, αἰὲν ἄπωθεν
 πετρῶων· περι δὲ σφιν ἐρευγόμενον ζέει ὕδωρ.
 τὰς δὲ καὶ αὐτὸς ἀναξ κορυφῆς ἐπι λισσάδος ἄκρης
 955 ὀρθὸς ἐπι στελεῇ τυπίδος βαρῶν ὤμων ἐρείσας
 Ἥφαιστος θηεῖτο, καὶ αἰγλήεντος ὑπερθεν
 οὐρανοῦ ἐστηνῖα Διὸς δάμαρ· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 βάλλε χέρας· τοῖόν μιν ἔχεν δέος εἰσορόωσαν.
 ὄσση δ' εἰαρινοῦ μηκύνεται ἡματὸς αἴσα,
 960 τοσσάτιον μογέεσκον ἐπι χρόνον, ὀχλίξουσιν
 νῆα διεν πέτρας πολυηχέας· οἱ δ' ἀνέμοιο

αὔτις ἐπαυρόμενοι προτέρω θεόν· ὦκα δ' ἄμειβον
 Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν Ἥελίοιο.
 ἐνθ' αἰ μὲν κατα βένθος ἀλίγκιαι αἰθυήσιν
 965 δῦνον, ἐπεὶ ῥ' ἀλόχοιο Διὸς πόρσυνον ἐφετμάς.
 τοὺς δ' ἄμυδις βληχῆ τε δι' ἡέρος ἵκετο μῆλων,
 μυκηθμός τε βοῶν αὐτοσχεδὸν οὔατ' ἔβαλλεν.
 καὶ τὰ μὲν ἐρσῆεντα κατα δορία ποιμαίνεσκεν
 ὀπλοτέρη Φαέθουσα θυγατρῶν Ἥελίοιο,
 970 ἀργύρεον χαῖον παλάμη ἐνι πηχύνουσα·
 Λαμπετή δ' ἐπι βουσὶν ὀρειχάλκοιο φαινοῦ
 πάλλεν ὀπηδεύουσα καλαύροπα. τὰς δὲ καὶ αὐτοὶ
 βοσκομένας ποταμοῖο παρ' ὕδασιν εἰσορόωοντο
 ἀμ πεδλίον καὶ ἔλος λειμῶνιον· οὐ δὲ τις ἦεν
 975 κνανῆη μετα τῆσι δέμας, πᾶσαι δὲ γάλακτι
 εἰδόμεναι χρυσέοισι κεράσιν κνυδιάσκον.
 καὶ μὲν τὰς παράμειβον ἐπ' ἡματι· νυκτὶ δ' ἰούσῃ
 πείρον ἄλως μέγα λαῖτμα κεχαρμένοι, ὄφρα καὶ αὐτίς
 Ἥως ἠριγενῆς φέγγος βάλε νεισομένοισιν.
 980 ἔστι δὲ τις πορθμοῖο παροιτέρη Ἴονίοιο
 ἀμφιλαφῆς πείρα Κεραννίη εἰν ἄλλι νῆσος,
 ἢ ὑπο δὴ κείσθαι δρέπανον φάτις — ἴλατε Μοῦσαι,
 οὐκ ἐθέλων ἐνέπω προτέρων ἔπος — ᾧ ἀπο πατρὸς
 μῆδεα νηλειῶς ἔταμε Κρόνος· οἱ δὲ ἔ' Ἀηοῦς
 985 κλείουσι χθονίης καλαμητόμων ἔμμεναι ἄρπην.
 Δηὸ γὰρ κείνη ἐνι δὴ ποτε νάσσατο γαίη,
 Τιτῆνας δ' ἔδαεν στάχυν ὄμπιον ἀμήσασθαι,
 Μάκρωνα φιλαμένη. Δρεπάνη τόθεν ἐκλήισται
 οὐνομα, Φαίηκων ἱερὴ τροφός· ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ
 990 αἵματος Οὐρανίοιο γένος Φαίηκες ἔασιν.
 τοὺς Ἀργῶ πολέεσσιν ἐπισχομένη καμάτοισιν
 Θρινακίης αὐρῆς ἵκετ' ἐξ ἄλως· οἱ δ' ἀρανῆσιν
 Ἀλκίνοος λαοὶ τε θυηπολήσιν ἰόντας

δειδέχαιτ' ἀσπασίως· ἐπι δὲ σφισι καρχαλαάσκειν
 995 πᾶσα πόλις· φραίης κεν εἰς ἐπι παισὶ γάνυσθαι.
 καὶ δ' αὐτοὶ ἦρωες ἀνα πληθὺν κεχάροντο,
 τῷ Ἰκελοῖ, οἷόν τε μεσαιτάτη ἐμβεβαῶτες
 Αἰμονίῃ. μέλλον δὲ βοῆ ἐν θωρήξεσθαι·
 ᾧδε μάλ' ἀγχίμολον στρατὸς ἄσπετος ἐξεφαιάνθη
 1000 Κόλκων, οἳ Πόντιοι κατα στόμα καὶ δια πέτρας
 Κρανέας μαστήρες ἀριστήων ἐπέρησαν.
 Μήδειαν δ' ἔξαιτον εἰς πατρὸς ἄγεσθαι
 ἵεντ' ἀπροφάτως, ἥδ' ἐστονέεσαν ἀντήν
 νωμήσειν χαλεπήσιν ὀμόκιλον ἀτροπίησιν
 1005 αὐδί τε καὶ μετέπειτα συν Αἰήταο κελεύθω.
 ἀλλὰ σφρας κατέρυκεν ἐπειγομένους πολέμοιο
 κρείων Ἀλκίνοος. λελίητο γὰρ ἀμφοτέροισιν
 δημοτῆτος ἀνευθεν ὑπέρβια νείκεα λῦσαι.
 κούρη δ' οὐλομένη ὑπο δαίματι πολλὰ μὲν αὐτοὺς
 1010 Αἰσονίδεω ἐτάρους μελίσσετο, πολλὰ δὲ χερσὶν
 Ἀρήτης γούνων ἀλόχου θίγγεν Ἀλκινόοιο
 „γουνούμαι, βασίλεια· σὺ δ' Ἰλαθι, μὴ δέ με Κόλχοις
 ἐκδῶης ᾧ πατρὶ κομιζέμεν, εἴ νυ καὶ αὐτῇ
 ἀνθρώπων γενεῆς μία φέρβειαι, οἷσιν ἐς αἴτην
 1015 ἀκύντατος κούφαισι θείει νόος ἀμπλακίησιν.
 ᾧς ἐμοὶ ἐκ πυκινὰ ἐπεσον φρένες, οὐ μὲν ἔκητι
 μαργοσύνης. ἴστω δ' ἱερὸν φάος Ἡελίοιο,
 ἴστω νυκτιπόλου Περσηίδος ὄργια κούρης·
 μὴ μὲν ἐγὼν ἐθέλουσα συν ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσιν
 1020 κείθεν ἀφορηθήτην· στρυγερόν δέ με τάρος ἐπεισεν
 τῆσγε φυγῆς μνήσασθαι, ὅτ' ἤλιτον· οὐ δὲ τις ἄλλη
 μήτις ἔην. ἔτι μοι μίτρη μένει, ᾧς ἐνι πατρὸς
 δάμασιν, ἄχραντος καὶ ἀκήρατος. ἀλλ' ἐλείριε,
 πότνα, τεόν τε πόσιν μελίσσεο· σοὶ δ' ὀπάσειαν
 1025 ἀθάνατοι βίότον τε τελεσφόρον ἀγλαίην τε

καὶ παῖδας καὶ κῦδος ἀπορθητόιο πόλῃος.“
 τοῖα μὲν Ἀρήτην γουνάζετο δάκρυ χέουσα·
 τοῖα δ' ἀριστήων ἐναμοιβαδὶς ἄνδρα ἕκαστου
 „ὑμέων, ᾧ περὶ δὴ μέγα φέρεταιοι, ἀμφὶ τ' ἀέθλοισι
 1030 ᾧν κάμον ὑμετέροισιν, ἀτύζομαι· ἥς ἰότητι
 ταύρους τ' ἐξεύξασθε, καὶ ἐκ θέρος οὐλοὸν ἀνδρῶν
 κείρετε γηγενέων· ἥς εἴνεκεν Αἰμονίην δὲ
 χρύσειον αὐτίκα κῶας ἀνάξετε νοστήσαντες.
 ἦδ' ἐγώ, ἥ πάτρην τε καὶ οὐς ὄλεσσα τοκῆας,
 1035 ἥ δόμον, ἥ σύμπασαν ἐνφροσύνην βίοτοιο·
 ὕμμι δὲ καὶ πάτρην καὶ δάματα ναιέμεν αὐτίς
 ἦνυσα· καὶ γλυκεροῖσιν ἐτ' εἰσόψεσθε τοκῆας
 ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμοὶ ἀπο δὴ βαρὺς εἴλετο δαίμων
 ἀγλαίας· στρυγερῇ δὲ συν ὀθνεῖοις ἀλάλημαι.
 1040 δαίσατε συνθεσίας τε καὶ ὄργια, δαίσατ' Ἐρινὺν
 Ἰασηίνην, νέμεσίν τε θεῶν, εἰς χεῖρας ἰοῦσαν
 Αἰήτεω λάβη πολυπήμονι δηωθήναι.
 οὐ νηούς, οὐ πύργον ἐπίροσθον, οὐκ ἀλεωρῆν
 ἄλλην, οἴοθι δὲ προτιβάλλομαι ὑμέας αὐτοὺς.
 1045 σχέτλιοι ἀτροπίης καὶ ἀνηλέες· οὐ δ' ἐνι θυμῷ
 αἰδεῖσθε ξείνης μ' ἐπι γούνατα χεῖρας ἀνάσσης
 δευρόμενοι τείνουσαν ἀμήχανον· ἀλλὰ κε πᾶσιν,
 κῶας ἐλεῖν μεμαῶτες, ἐμίξατε δούρατα Κόλχοις
 αὐτῷ τ' Αἰήτη ὑπερήνορι· νῦν δὲ λάθεσθε
 1050 ἠγορέης, ὅτε μοῦνοι ἀποτμηγέντες ἔασιν.“
 ᾧς φάτο λισσομένη· τῶν δ' ὄντινα γουνάζετο,
 ὅς μιν θαρσύνεσκεν ἐρητύων ἀχέουσαν.
 σείον δ' ἐργείας εὐήκειας ἐν παλάμησιν,
 φάσγανά τ' ἐκ κολεῶν· οὐ δὲ σχήσεσθαι ἀρωγῆς
 1055 ἐνευπον, εἰ κε δίκης ἀλιτήμονος ἀντιάσειαν.
 στρενυγομένοις δ' ἀν' ὄμιλον ἐπήλυθεν εὐνήτειρα
 Νυξ ἔργων ἀνδρεσσι, κατενκλήησε δὲ πᾶσαν

- γαῖαν ὁμῶς· τὴν δ' οὐτὶ μίνυνθά περ εὔνασεν ὕπνος
 ἀλλὰ οἱ ἐν στέροισι ἀχέων εἰλίσσεται θυμός.
 1060 οἷον ὅτε κλωστήρα γυνὴ ταλαεργὸς ἔλίσσει
 ἐννυχίη· τῇ δ' ἄμφι κινύρεται ὄρφανὰ τέκνα
 χηροσύνη πόσιος· σταλάει δ' ὑπο δάκρυ παρειᾶς
 μυρομένης, οἷη μιν ἐπι σφυγερῇ λάβεν αἶσα·
 ὡς τῆς ἰκμαίνοντο παρηγίδες· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 1065 ὄξειός εἰλεῖτο πεπαρμένον ἄμφ' ὀδύνησιν.
 τῷ δ' ἐντοσθε δόμοιο κατα πόλιον, ὡς τὸ πάροιδεν,
 κρείων Ἀλκίνοος πολυπότνια τ' Ἀλκινόοιο
 Ἀρήτη ἄλοχος, κούρης πέρι μητιάσκειον
 οἷσιν ἐν λεχέσσι δια κνέφας· οἶα δ' ἀκοίτην
 1070 κουριδίον θαλεροῖσι δάμαρ προσπτύσσετο μύθοις
 „ναὶ φίλος, εἰ δ' ἄγε μοι πολυκηδέα γύνεο Κόλχων
 παρθενικήν, Μινυαῖσι φέρων χάριον· ἐγγύθι δ' Ἄργος
 ἡμετέρης νήσοιο καὶ ἀνέρες Αἰμουήες·
 Αἰήτης δ' οὐτ' ἄρ' υαίει σχεδόν, οὐδέ τι ἴδμεν
 1075 Αἰήτην, ἀλλ' οἷον ἀκούομεν· ἦδε δὲ κούρη
 αἰνοπαθῆς κατὰ μοι νόον ἐκλασεν ἀντιόωσα.
 μὴ μιν, ἀναξ, Κόλχοισι πόροις ἐς πατρός ἄγεσθαι.
 ἰάσθη, ὅτε πρῶτα βοῶν θελκτήρια δῶκεν
 φάρμακά οἱ· σχεδόθεν δὲ κακῷ κακόν, οἶά τε πολλὰ
 1080 ὄξομεν ἀμπλακίησιν, ἀκαιομένη ὑπάλυξεν
 πατρός ὑπερφιάλοιο βαρὺν χόλον· αὐτὰρ Ἰήσων,
 ὡς αἶω, μεγάλοισιν ἐπίσχηται ἐξ ἔθεν ὄρκους,
 κουριδίην θήσεσθαι ἐν μεγάροισιν ἄκοιτιν.
 τῷ, φίλε, μήτ' οὐδ' αὐτὸν ἐκὼν ἐπίορκον ὀμῶσαι
 1085 θεῆς Αἰσονίδην, μήτ' ἄσχετα σεῖο ἔκητι
 παῖδα πατῆρ' ἄσχετα σεῖο ἐκρητι
 παῖδα πατῆρ' ἄσχετα σεῖο ἐκρητι
 λήν γὰρ δὲξήλοιο εἰαῖς ἐπι παισὶ τοκήες·
 οἶα μὲν Ἀντιόπην εὐώπιδα μήσατο Νυκτεὺς·
 οἶα δὲ καὶ Δανάη πόντῳ ἐν πῆματ' ἀνέτλη,

- 1090 πατρός ἀτασθαλίησι· νέον γε μὲν, οὐ δ' ἀπο τηλοῦ,
 ὑβριστῆς Ἐχέτος γλήναις ἐν χάλκεα κέντρα
 πῆξε θυγατρὸς ἐῆς· στονόμενι δὲ κάρφεται οἴτῳ
 ὄρφναλή ἐν χαλκὸν ἀλετρεύουσα καλιῆ.“
 ὡς ἔφατ' ἀντομένη· τοῦ δὲ φρένες ἰαίνοντο
 1095 ἦς ἄλοχον μύθοισιν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖον ἔειπεν
 „Ἀρήτη, καὶ κεν σὺν τεύχεσιν ἐξελάσσομαι
 Κόλχους, ἠρώεσσι φέρων χάριον, εἴνεκα κούρης.
 ἀλλὰ Διὸς θείδοικα δίκην ἰθείαν ἀτίσσαι.
 οὐδὲ μὲν Αἰήτην ἀθεριζέμεν, ὡς ἀγορεύεις,
 1100 λῶιον· οὐ γὰρ τις βασιλευτέρος Αἰήταιο.
 καὶ κ' ἐθέλων, ἔκαθεν περ, ἐφ' Ἑλλάδι νεῖκος ἄργοιο.
 τῷ μ' ἐπέοικε δίκην, ἦτις μετὰ πᾶσιν ἀρίστη
 ἔσσεται ἀνθρώποισι, δικαζέμεν· οὐδέ σε κεύσω.
 παρθενικήν μὲν ἐοῦσαν, ἐφ' ἀπο πατρὶ κομίσσαι
 1105 ἰθύω· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν
 οὐ μιν ἐοῦ πόσιος νοσφίσσομαι· οὐδέ, γενέθλην
 εἴ τιν' ὑπο σπλάγγχοισι φέρει, δήοισιν ὀπάσσω.“
 ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἐπισχεδὸν εὔνασεν ὕπνος.
 ἦ δ' ἔπος ἐν θυμῷ πνικνὸν βάλετ'· αὐτίκα δ' ὄρωτο
 1110 ἐκ λεχέων ἀνα δῶμα· συνήϊξαν δὲ γυναῖκες
 ἀμφίπολοι, δέσποιναν ἐὴν μεταποιπνύουσαι.
 σῖγα δ' ἐὸν κήρυκα καλεσσαμένη προσέειπεν,
 ἦσιν ἐπιφροσύνησιν ἐποτρυνέουσα μιγῆναι
 Αἰσονίδην κούρη, μὴ δ' Ἀλκίνοον βασιλῆα
 1115 λίσσεσθαι· τὸ γὰρ αὐτὸς ἰὼν Κόλχοισι δικάσσει,
 παρθενικήν μὲν ἐοῦσαν, ἐοῦ ποτι δῶματα πατρός
 ἐκδώσειν· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν
 οὐκέτι κουριδίης μιν ἀποτμήξειν φιλότῃτος.
 ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐκ μεγάροιο,
 1120 ὡς κεν Ἰήσωνι μῦθον ἐναΐσιμον ἀγγείλειεν
 Ἀρήτης, βουλάς τε θεουδέος Ἀλκινόοιο.

τοὺς δ' εὗρεν παρα νηὶ συν ἔντεσιν ἐργήσσοντας
 Ἰλλικῶ ἐν λιμένι, σχεδὸν ἄστεος· ἐκ δ' ἄρα πάσαν
 πέφραδεν ἀγγελίην· γήθησε δὲ θυμὸς ἐκάστου
 1125 ἠρώων· μάλα γάρ σφιν ἑαδότα μῦθον εἶπεν.

αὐτίκα δὲ κρητῆρα κερασσάμενοι μακάρεσσι
 ἢ θέμις, εὐαγέως ἐπιβώμια μῆλ' ἐρύσαντες,
 αὐτουνοχλ. κούρη θαλαμῆιον ἔντυον εὐνήν
 ἄντρον ἐν ἠγαθέῳ, τόθι δὴ ποτε Μάκρως ἔναιεν,
 1130 κούρη Ἀρισταίω μελίφρονος, ὅς ῥα μελισσέων
 ἔργα πολυχμητιό τ' ἀνεύρατο πῖαο ἐλαίης.
 κείνη δὴ πάμπρωτα Διὸς Νύσηιον νία
 Εὐβοίης ἔντοσθεν Ἀβαντίδος ᾧ ἐνὶ κόλπῳ
 δέξατο, καὶ μέλιτι ξηρὸν περὶ χεῖλος ἔδευσεν,
 1135 εὐτέ μιν Ἐρμείας φέρον ἐκ πυρός· ἔδρακε δ' Ἥρη,
 καὶ ἔχολωσαμένη πάσης ἐξήλασε νήσον.
 ἢ δ' ἄρα Φαιήκων ἱερῶ ἐνὶ τηλόθεν ἄντρον
 νάσσατο, καὶ πόρεν ὄλβρον ἀθέσφατον ἐνναέτῃσιν.
 ἔνθα τότ' ἐστόρεσαν λέκτρον μέγα· τοῖο δ' ὕπερθεν
 1140 χρύσειον αἰγλήεν κῶας βάλον, ὄφρα πέλοιτο
 τιμήεις τε γάμος καὶ αἰδίδιμος. ἄνθεα δὲ σφιν
 νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλα κόλποις
 ἐσφόρεον· πάσας δὲ πυρὸς ὡς ἄμπεπεν αἰγλή·
 τοῖον ἀπο χρυσεῶν θυσάνων ἀμαρύσσετο φέγγος.

1145 δαΐε δ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸν πόθον· ἴσχε δ'
 ἐκάστην

αἰδῶς ἱεμένην περ ὄμωσ ἐπὶ χεῖρα βαλέσθαι.
 αὐτὸ μὲν τ' Αἰγαίου ποταμοῦ καλέοντο θύγατρος·
 αἰ δ' ὄρεος κορυφᾶς Μελιτηίου ἀμφενέμοντο·
 αἰ δ' ἔσαν ἐκ πεδίων ἀλσηίδες. ὦρσε γὰρ αὐτῇ
 1150 Ἥρη Ζητὸς ἀκοιτις, Ἰήσωνα κνυδαίνουσα.
 κείνο καὶ εἰσέτι νῦν ἱερὸν κληίζεται ἄντρον
 Μηδείης, ὅθι τούσγε συν ἀλλήλοισιν ἐμιξαν

τεινάμεναι ἑανούς εὐώδεας. οἱ δ' ἐνὶ χερσὶν
 δούρατα νομήσαντες ἀρήια, μὴ πρὶν ἐς ἀλκήν
 1155 δυσμενέων αἰδηλὸς ἐπιβροίσειεν ὄμιλος,
 κράατα δ' εὐφύλλοις ἐστεμμένοι ἀκρεμόνεσσι,
 ἐμιελέως, Ὀρφῆος ὑπαι λῖγα φορμίζοντος
 νυμφιδίαις ὑμέναιον ἐπὶ προμολῆσιν ἄειδον.
 οὐ μὲν ἐν Ἀλκινόοιο γάμον μενέαινε τελέεσσαι
 1160 ἦρας Αἰδουίδης, μεγάρους δ' ἐνὶ πατρὸς εἶο,
 νοστήσας ἐς Ἰωλκὸν ὑπότροπος· ὡς δὲ καὶ αὐτῇ
 Μήδεια φρονέεσκε. τότ' αὖ χρεὼ ἦγε μιγῆναι.
 ἀλλὰ γὰρ οὔποτε φῦλα δυηπαθέων ἀνθρώπων
 τερωπῶλης ἐπέβημεν ὄλω ποδί· σὺν δέ τις αἰεὶ
 1165 πικρῇ παρορέμβλακεν ἐυφροσύνησιν ἀνίη.

τῷ καὶ τοὺς γλυκερῇ περ ἰαινομένους φιλότῃτι
 δεῖμ' ἔχεν, εἰ τελέοιτο διάκρισις Ἀλκινόοιο.

Ἦως δ' ἀμβροσίοισιν ἀνερχομένη φαέεσσι
 λῦε κελαινὴν νύκτα δι' ἠέρος· αἰ δ' ἐρέλασσαν
 1170 ἠιόνες νήσοιο καὶ ἐρσήεσσαι ἄπωθεν
 ἀτραπιτοὶ πεδίων· ἐν δὲ θρόος ἔσκεν ἀγνιαῖς·
 κίνυντ' ἐνναέται μὲν ἀνα πτόλιν, οἱ δ' ἀπο τηλοῦ
 Κόλχοι Μακρυδίδης ἐπὶ πείρασι χερνήσοιο.
 αὐτίκα δ' Ἀλκίνοος μετεβήσατο συνθεσῖησιν

1175 ὃν νόον ἐξερέων κούρης ὕπερ· ἐν δ' ὄγε χεῖρὶ
 σκῆπτρον ἔχεν χρυσοῖο δικασπόλον, ᾧ ὑπο λαοὶ
 ἰθείας ἀνα ἄστῃ διεκρίνοντο θέμιστας.
 τῷ δὲ καὶ ἐξείης πολεμῖα τεύχεα δύυτες
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι ὀμιλαδὸν ἐστιχόωντο.

ἦρας δὲ γυναικες ἀολλέες ἐκτοθι πύργων
 βαῖνον ἐποφόμεναι· σὺν δ' ἀνέρες ἀγροῖωται
 ἦντεον εἰσαίοντες, ἐπεὶ νημερτέα βάξιν
 Ἥρη ἐπιπροέηκεν. ἄγαν δ' ὁ μὲν ἐκκροίον ἄλλων
 ἀρνεῖον μῆλων, ὃ δ' ἀεργῆλῃν ἐτι πόρτιν·

- 1185 ἄλλοι δ' ἀμφοροῦρας ἐπισηκεδὸν ἴστασαν οἴνου
κίρνασθαι· θυέων δ' ἀπο τηλόθι κήμιε λιγνύς.
αἱ δὲ πολυκμήτους ἑανούς φέρον, οἷα γυναικες,
μειλιά τε χρυσοῖο, καὶ ἀλλοίην ἐπι τοῖσιν
ἀγλαίην, οἴην τε νεοζυγές ἐντύνονται·
- 1190 θάμβενν δ' εἰσορόωσαι ἀριπρεπέων ἡρώων
εἶδεα καὶ μορφάς, ἐν δὲ σφισιν Οἰάγροιο
υἶδον ὑπαι φόρουγγρος ἐνκρέκτου καὶ αἰοιδῆς
ταρφέα σιγαλόεντι πέδον κροτέοντα πεδίλω.
νύμφαι δ' ἀμμίγα πᾶσαι, ὅτε μνήσαιο γάμοιο,
1195 ἡμερόενθ' Ὀυμέναιου ἀνήπουν· ἄλλοτε δ' αὐτε
οἴδθεν οἷαι ἀείδον ἐλισσόμεναι περὶ κύκλον,
Ἥρη, σείο ἔκητι· σὺ γὰρ καὶ ἐπι φρεσὶ θῆκας
Ἀρήτης, πνικνὸν φάσθαι ἔπος Ἀλκίνοον δέ.
αὐτὰρ ὄγ' ὥς τὰ πρῶτα δίκης ἀνα πείρατ' ἔειπεν
1200 ἰθείης, ἥδη δὲ γάμου τέλος ἐκλήμιστο,
ἔμπεδον ὡς ἀλέγνυε διαμπερές· οὐ δέ εἰ τάρβος
οὐλόον, οὐ δὲ βαρεῖαι ἐπιήλυθον Αἰήταιο
μήνιες, ἀρρήκτοισι δ' ἐνιζεύξας ἔχεν ὄρκους.
τῶ καὶ ὅτ' ἠλεμάτως Κόλχοι μάθον ἀντιόωντες,
1205 καὶ σφρας ἠὲ θέμιστας εἰς εἶρυσθαι ἄνωγεν,
ἢ λιμένων γαίης τ' ἀπο τηλόθι νῆας ἐέργειν,
δὴ τότε δὴ βασιλῆος εἰς τρομέοντες ἐνιπᾶς
δέχθαι μειλίξαντο συνήμονας· αὐθι δὲ νῆσφ
δὴν μάλα Φαιήκεσσι μετ' ἀνδράσι ναιετάασκον,
1210 εἰσόττε Βακχιάδαι, γενεὴν Ἐφύρηθεν ἐόντες
ἀνέρες, ἐννάσσαντο μετα χρόνον· οἱ δὲ περαιήν
νῆσον ἔβαν· κείθεν δὲ Κεραύνια μέλλον Ἀβάντων
οὔρεα Νεσταίους τε καὶ Ὀρικὸν εἰσάφικέσθαι·
ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος ἄδην αἰῶνος ἐτύχθη.
1215 Μοιράων δ' ἔτι κείσε θύη ἐπέτεια δέχονται
καὶ Νυμφέων Νομίοιο καθ' ἰερόν Ἀπόλλωνος

- βαμοί, τοὺς Μῆδεια καθίσσατο. πολλὰ δ' ἰοῦσιν
Ἀλκίνοος Μινύαις ξεινήια, πολλὰ δ' ὄπασσεν
Ἀρήτη· μετὰ δ' αὐτε δυώδεκα δῶκεν ἐπεσθαι
- 1220 Μηδείη δμωὰς Φαιηίδας ἐκ μεγάροιο.
ἤματι δ' ἐβδομάτῳ Δρεπάνην λίπον· ἤλυθε δ' οὔρος
ἀκραιῆς ἠῶθεν ὑπέκ Διός· οἱ δ' ἀνέμοιο
πνοιῇ ἐπειρόμενοι προτέρω θεόν. ἀλλὰ γὰρ οὔπω
αἰσιμον ἦν ἐπιβῆναι Ἀχαιίδος ἡρώεσσιν,
1225 ὄφρ' ἔτι καὶ Διβύης ἐπι πείρασιν ὀτλήσειαν.
ἥδη μὲν ποδι κόλπον ἐπάνυμον Ἀμβρακικήων,
ἥδη Κουρητίν ἔλιπον χθόνα πεπταμένοισιν
λαίφεσι καὶ στεινὰς αὐταῖς συν Ἐχινάσι νήσους
ἐξείης, Πέλοπος δὲ νέον κατεφαίνετο γαῖα·
1230 καὶ τότε ἀναρπάγδην ὀλοῇ βορέαο θύελλα
μεσσηγὺς πέλαγος δὲ Διβυστικὸν ἐννεά πάσας
νύκτας ὁμῶς καὶ τόσσα φέρ' ἤματα, μέχρως ἴκοντο
προπρὸ μάλ' ἐνδοθι Σύρτιν, ὄθ' οὐκέτι νόστος ὀπίσσω
νηυσὶ πέλει, ὅτε τόνγε βιβάτο κόλπον ἐκέσθαι.
1235 πάντη γὰρ τέναγος, πάντη μινιόεντα βυθοῖο
τάρφεα· κωφή δὲ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχνη·
ἠερίη δ' ἄμαθος παρακέκλιται· οὐ δέ τι κείσε
ἐρπετόν, οὐ δὲ ποτητὸν αἰείρεται. ἐνθ' ἄρα τούσγε
πλημυροῖς — καὶ γὰρ τ' ἀναχάζεται ἠπίεριο
1240 ἢ θαμὰ δὴ τότε χεῦμα, καὶ ἄψ' ἐπερεύγεται ἀκτὰς
λάβρον ἐποιχόμενον — μυχάτη ἐνέωσε τάχιστα
ἠμόνι, τρόπιος δὲ μάλ' ὕδασι παῦρον ἔλειπτο.
οἱ δ' ἀπο νηὸς ὄρουσαν, ἄχος δ' ἔλεν εἰσορόωντας
ἠέρα καὶ μεγάλης νῶτα χθονός, ἠέρι δ' ἴσα
1245 τηλοῦ ὑπερτείνοντα διηνεκές· οὐ δέ τιν' ἀρδμόν,
οὐ πάτον, οὐκ ἀπάνευθε κατηνυγάσσαντο βοτήρων
αὔλιον, εὐκήλω δὲ κατείχετο πάντα γαλήνη.
ἄλλος δ' αὐτ' ἄλλον τετιμημένος ἐξερέεινεν

- „τίς χθῶν εὔχεται ἦδε; πόδι ξυνέωσαν ἄελλαι
 1250 ἡμέας; αἰθ' ἔτλημεν, ἀφειδέες οὐλομένοιο
 δειμатов, αὐτὰ κέλευθα διαμπερὲς ὀρηθῆναι
 πετρώων. ἦτ' ἂν καὶ ὑπερὸ Διὸς αἴσαν ἰούσιν
 βέλτερον ἦν μέγα δῆ τι μενοινώοντας ὀλέσθαι.
 νῦν δὲ τί κεν ῥέξαιμεν, ἐρυνόμενοι ἀνέμοισιν
 1255 αὐθι μένειν τυτθόν περ ἐπι χρόνον; οἶον ἐρήμη
 πέξα διωλυγίης ἀναπέπταται ἠπείροιο.“
 ὡς ἄρ' ἔφη· μετὰ δ' αὐτὸς ἀμηχανίη κακότητος
 ἰθυντήρ' Ἀργαῖος ἀκηχήμενος ἀγόρευσεν
 „ὠλόμεθ' αἰνότατον δῆθεν μόρον, οὐ δ' ὑπάλυξιν
 1260 ἔστ' ἄτης· πάρα δ' ἄμμι τὰ κύντατα πημανθῆναι
 τῆδ' ὑπ' ἐρημαίῃ πεπτηότας, εἰ καὶ ἀῆται
 χερσόθεν ἀμπνεύσειαν· ἐπεὶ τεναγώθεα λεύσω
 τῆλε περισκοπέων ἅλα πάντοθεν· ἦλιθα δ' ὕδωρ
 ξαινόμενον πολιῆσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισιν.
 1265 καὶ κεν ἐπισμυγεῶς δια δῆ πάλαι ἦδε καέσθη
 νηὺς ἱερὴ χέρσου πολλὸν πρόσω· ἀλλὰ μιν αὐτῇ
 πλημυρὶς ἐκ πόντοιο μεταχρονίην ἐκόμισσεν.
 νῦν δ' ἦ μὲν πέλαγος δὲ μετέστυται, οἴοθι δ' ἄλμη
 ἄπλοος εἰλεῖται, γαίης ὑπερ ὅσσον ἔχουσα.
 1270 τούνεκ' ἐγὼ πᾶσαν μὲν ἀπ' ἐλπίδα φημί κεκόφθαι
 ναυτιλίας νόστου τε. δαημοσύνην δὲ τις ἄλλος
 φαίνοιεν· πάρα γάρ οἱ ἐπ' οἰήκεσσι θαάσσειν
 μαιομένῳ κομιδῆς. ἀλλ' οὐ μάλα νόστιμον ἦμαρ
 Ζεὺς ἐθέλει καμάτοισιν ἐφ' ἡμετέροισι τελέσσαι.“
 1275 ὡς φάτο δακρυόεις· σὺν δ' ἔννεπον ἀσχαλόωντι
 ὄσσοι ἔσαν νηῶν δεδαημένοι· ἐν δ' ἄρα πᾶσιν
 παχνώθη κραδίη, χύτο δὲ χλόος ἀμφι παρειάς.
 οἶον δ' ἀψύχοισιν εἰκότες εἰδῶλοισιν
 ἀνέρες ἐλίссονται ἀνα πτόλιν, ἢ πολέμοιο
 1280 ἢ λοιμοῖο τέλος ποτιδέγμενοι, ἢ ἐτιν' ὄμβρον

- ἄσπετον, ὅστε βοῶν κατα μυρία ἐκλυσεν ἔργα,
 ἢ ὅτ' ἂν αὐτόματα ξόανα ῥέη ἰδρωόντα
 αἵματι, καὶ μυκαὶ σηκοῖς ἐνι φαντάζονται,
 ἢ καὶ ἠέλιος μέσῳ ἡματι νύκτ' ἐπάγρησιν
 1285 οὐρανόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δι' ἠέρος ἄστρα φαείνοι·
 ὡς τότε ἀριστῆες δολιχοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
 ἦλυον ἐρπύζοντες. ἐπήλυθε δ' αὐτίκ' ἐρεμνῆ
 ἔσπερος· οἱ δ' ἔλεεινὰ χερσὶν σφέας ἀμφιβαλόντες
 δακρυόειν ἀγάπαζον, ἵν' ἄνδιχα δῆθεν ἕκαστος
 1290 θυμὸν ἀποφθίσειαν ἐνι ψαμάθοισι πεσόντες.
 βᾶν δ' ἵμεν ἄλλυδις ἄλλος ἕκαστέρῳ αὐλιν ἐλέσθαι·
 ἐν δὲ κάρη πέπλοισι καλυψάμενοι σφετέροισιν
 ἄκμηνοι καὶ ἄπαστοι ἐκείατο νύκτ' ἐπι πᾶσαν
 καὶ φάος, οἰκτίστῳ θανάτῳ ἔπι. νόσφι δὲ κοῦραι·
 1295 ἀθροῖα Αἰήταο παρεστεινάχοντο θυγατρὶ.
 ὡς δ' ὅτ' ἐρημαῖοι πεπτηότες ἔκτοδι πέτρης
 χηραμοῦ ἀπτήνες λιγέα κλάζουσι νεοσσοί·
 ἢ ὅτε καλὰ νάοντος ἐπ' ὄφρῦσι Πακτωλοῖο
 κύνιοι κινήσουσιν ἐὸν μέλος, ἀμφι δὲ λειμῶν
 1300 ἐρσῆεις βρέμεται, ποταμοῖο τε καλὰ ῥέεθρα·
 ὡς αἰ' ἐπι ξανθὰς θέμεναι κοινήσιν ἐθείρας
 παννύχια ἐλεεινὸν ἠέλεμον ὠδύροντο.
 καὶ νῦ κεν αὐτοῦ πάντες ἀπο ζωῆς ἐλίσθην
 νώνυμοι καὶ ἄφαντοι ἐπιχθονίοισι δαῆναι
 1305 ἠρώων οἱ ἄριστοι ἀνηνύστῳ ἐπ' ἀέθλῳ·
 ἀλλὰ σφας ἐλέηραν ἀμηχανίη μινύθοντας
 ἠρῶσσαι, Λιβύης τιμήροισι, αἰ ποτ' Ἀθήνην,
 ἦμος ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρε παμφαίνουσα,
 ἀντόμεναι Τριτωνος ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο.
 1310 ἐνδιον ἦμαρ ἔην, περὶ δ' ὀξύταται θέρον αὐγαί
 ἠελίου Λιβύην· αἰ δὲ σχεθὸν Αἰσονίδαο
 ἔσταν, ἔλον δ' ἀπο χερσὶ καρῆατος ἠρέμα πέπλου.

- αὐτὰρ ὄγ' εἰς ἐτέρωσσε παλιμπετὲς ὄμματ' ἔνεικεν,
 δαίμονας αἰδέσθεις. αὐτὸν δέ μιν ἀμφαδὸν οἶον
- 1315 μείλιχίους ἐπέεσσιν ἀτυζόμενον προσέειπον
 „κάμμορε, τίπτ' ἐπι τόσσον ἀμηχανίῃ βεβόλησαι;
 ἴδμεν ἐποιχομένους χρῦσειον δέρος· ἴδμεν ἕκαστα
 ὑμετέρων καμάτων, ὅσ' ἐπι χθονός, ὅσσα τ' ἐφ' ὕγρην
 πλαζόμενοι κατα πόντον ὑπέρβια ἔργα κάμεσθε.
- 1320 οἰοπόλοι δ' εἰμὲν χθόνιαι θεαὶ ἀνδήεσαι,
 ἠροῦσαι, Λιβύης τιμήοροι ἠδὲ θύγατρες.
 ἀλλ' ἄνα· μὴ δ' ἐτι τοῖον οἰζύων ἀκάχησο·
 ἄνστησον δ' ἐτάρους. εὐτ' ἂν δέ τοι Ἀμφιπόριτῃ
 ἄρμα Ποσειδάωνος ἐντροχον ἀντίκα λύση,
- 1325 δὴ ἴα τότε σφετέρῃ ἀπο μητέρι τίνετ' ἀμοιβήν
 ὣν ἔκαμεν δηρὸν κατα νηδύος ὕμμε φέρουσα·
 καὶ κεν ἐτ' ἠγαθέην ἐς Ἀχαιίδα νοστήσατε.“
 ὣς ἄρ' ἔφαν, καὶ ἄφαντο ἴν' ἕσταθεν, ἐνθ' ἄρα ταίγε
 φθογγῇ ὁμοῦ ἐγένοντο παρασχεδόν. αὐτὰρ Ἰήσων
- 1330 παπτήνας ἂν' ἄρ' ἔξετ' ἐπι χθονός, ᾧδὲ τ' ἔειπεν
 „ἴλατ' ἐρημονόμοι κυδραὶ θεαί· ἀμφὶ δὲ νόστῳ
 οὔτι μάλ' ἀντικρὺ νοέω φάτιν. ἦ μὲν εἰταίρους
 εἰς ἔν ἀγειράμενος μυθήσομαι, εἰ νύ τι τέμνωρ
 δῆοιμεν κομιδῆς· πολέων δέ τε μῆτις ἀρείων.“
- 1335 ἦ, καὶ ἀναΐξας ἐτάρους ἐπι μακρὸν αὐτεῖ,
 αὐσταλέος κονίησι, λέων ὣς, ὅς ῥά τ' ἂν ὕλην
 σύννομον ἦν μεθέπων ὠρούεται· αἰ δὲ βαρελή
 φθογγῇ ὑποτρομέουσιν ἂν οὔρεα τηλόδι βῆσαι·
 δαίματι δ' ἄγραυλοὶ τε βόες μέγα πεφρίμασιν
- 1340 βουπελάται τε βοῶν. τοῖς δ' οὐ νύ τι γῆρως ἐτύχθη
 διγεδανῇ ἐτάροιο φίλοις ἐπικεκλομένιοι.
 ἀργχοῦ δ' ἠγερέθοντο κατηφές· αὐτὰρ ὁ τοῦργε
 ἀχνημένους ὄρμοιο πέλας μίγα θηλυτέρῃσιν
 ἰδρύσας, μυθεῖτο πιφραυσιόμενος τὰ ἕκαστα

- 1345 „πλῦτε, φίλοι· τοεῖς γάρ μοι ἀνιάζοντι θεάων,
 στέρφεσιν αἰγείοις ἐξωσμένοι ἐξ ὑπάτοιο
 ἀνχένος ἀμφὶ τε νῶτα καὶ ἰξύας, ἠῦτε κοῦραι,
 ἔστιαν ὑπερ κεφαλῆς μάλ' ἐπισχεδόν· ἂν δ' ἐκάλυψαν
 πέπλον ἐρυσσάμεναι κούφῃ χειρί, καὶ μ' ἐκέλοντο
- 1350 αὐτόν τ' ἐργεσθαι, ἀνά θ' ὑμέας ὄρσαι λόντα·
 μητέρι δὲ σφετέρῃ μενοεικέα τίσαι ἀμοιβήν
 ὦν ἔκαμεν δηρὸν κατα νηδύος ἄμμε φέρουσα,
 ὁπότε κεν λύσησιν ἐντροχον Ἀμφιπόριτῃ
 ἄρμα Ποσειδάωνος. ἐγὼ δ' οὐ πάγχυ νοῆσαι
- 1355 τῆσδε θεοπροπίης ἴσχω πέρι. φάν γε μὲν εἶναι
 ἠροῦσαι, Λιβύης τιμήοροι ἠδὲ θύγατρες.
 καὶ δ' ὀπόσ' αὐτοὶ πρόσθεν ἐπι χθονός ἠδ' ὅσ' ἐφ'
 ὕγρην
 ἔτλημεν, τὰ ἕκαστα διίδμεναι εὐχετόωντο.
 οὐ δ' ἐτι τᾶσδ' ἄνα χῶρον ἐσέδρακον, ἀλλὰ τις ἀχλὺς
- 1360 ἦε νέφος μεσσηγνὺ φαινομένης ἐκάλυψεν.“
 ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐθάμβεον εἰσαΐοντες.
 ἐνθα τὸ μῆμιστον τεράων Μινυάισιν ἐτύχθη.
 ἔξ ἄλως ἠπειρον δὲ πελώριος ἔκθορεν ἵππος,
 ἀμφιλαφῆς, χρυσέησι μετήορος ἀνχένα χαίταις·
- 1365 ὄμιφα δὲ σεισάμενος γυῖων ἄπο νήχυντον ἄλμην
 ὦρτο θέειν, πνοιῇ ἵκελος πόδας. αἶψα δὲ Πηλεὺς
 γηθήσας ἐτάροισιν ὀμηγερέεσσι μετηύδα
 „ἄρματα μὲν δὴ φημι Ποσειδάωνος ἔργωγε
 ἠδὴ νῦν ἀλόχοιο φίλης ὑπο χειρὶ λελύσθαι·
- 1370 μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτιόσομαι, ἠέ περ αὐτὴν
 νῆα πέλειν· ἦ γὰρ κατα νηδύος ἄμμε φέρουσα
 ἦνεκὲς ἀργαλέοισιν οἰζύει καμάτωνισιν.
 ἀλλὰ μιν ἀστεμφεῖ τε βίῃ καὶ ἀτειρέσιν ὤμοις
 ὑπόθεν ἀνθέμενοι ψαμαθώδεος ἐνδοθι γαίης
- 1375 οἴσομεν, ἦ προτέρωσσε ταχὺς πόδας ἤλασεν ἵππος.

οὐ γὰρ ὄγε ξηρὴν ὑποδύσεται· ἰχθια δ' ἡμῖν
σημανέειν τίν' ἔολπα μυχὸν καθύπερθε θαλάσσης·⁴⁴
ὡς ἠΰδα· πάντεςσι δ' ἐπήβολος ἦνδανε μῆτις.
Μουσάων ὄδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακουὸς αἰεῖω
1380 Πιερίδων, καὶ τῆνδε πανατρικῆς ἔκλυον ὄμφην,
ὑμέας, ᾧ περὶ δὴ μέγα φέρτατοι νῆες ἀνάκτων,
ἧ βίη, ἧ τ' ἀρετῇ Λιβύης ἀνα θῖνας ἐρήμους
νῆα μεταχρονίην ὅσα τ' ἐνδοθι νηὸς ἄγεσθε,
ἀνθεμένους ᾧμοισι φέρειν δυοκαίδεκα πάντα
1385 ἧμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε. δύνη γε μὲν ἦ καὶ οἰζὺν
τίς κ' ἐνέποι, τὴν κείνοι ἀνέπλησαν μογέοντες;
ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος, οἶον ὑπέσταν
ἔργον, ἀναγκαίῃ βεβημένοι. αὐτὰρ ἐπιπρὸ
τῆλε μάλ' ἀσπασίως Τριτωνίδος ὕδασι λίμνης
1390 ὡς φέρον, ὡς εἰσβάντες ἀπο στιβαρῶν θέσαν ᾧμων.
λυσσαλέοις δ' ἦπειτ' ἱκελοὶ κυσὶν αἰσσοῦντες
πίδακα μαστεύεσκον· ἐπι ξηρῇ γὰρ ἔκειτο
δίψα δυηπαθίῃ τε καὶ ἄλγεσιν. οὐ δ' ἐμάτησαν
πλαζόμενοι· ἴξον δ' ἱερὸν πέδον, ᾧ ἐν Λαίδων
1395 εἰσέτι που χθιζὸν παγχρύσεια ὄυετο μῆλα
χώρῳ ἐν Ἄτλαντος, χθόνιος ὄφις· ἀμφὶ δὲ νύμφαι
Ἑσπερίδες ποίπνου, ἐπίμερον αἰίδουσαι.
δὴ τότε δ' ἦτοι, τῆμος ὑφ' Ἡρακλῆι δαΐχθεις,
μῆλειον βέβλητο ποτι στύπος· οἰσθι δ' ἄκρη
1400 οὐρῇ ἔτι σκαιορεσκεν· ἀπο κρατὸς δὲ κελαινῆν
ἄχρισ ἐπ' ἀκηστὶν κείτ' ἄπνοος· ἐκ δὲ λιπόντων
ὑδρῆς Λερναίης χόλον αἵματι πικρὸν οἰστῶν
μυταὶ πυθομένοισιν ἐφ' ἔλκεσι πορσαίνοντο.
ἀργοῦ δ' Ἑσπερίδες κεφαλαῖς ἐπι χεῖρας ἔχουσαι
1405 ἀργυρέας ξανθῆσι λίγ' ἔστενον· οἱ δ' ἐπέλασσαν
ἄφρω ὁμοῦ· ταὶ δ' αἴψα κόμισ καὶ γαῖα, κιόντων
ἔσσυμένως, ἐγένοντο κατ' αὐτόθι. νόσατο δ' Ὀρφεὺς

θεῖα τέρα, τὰς δὲ σφι παρηγορέεσκε λιτῆσιν
„δαίμονες ᾧ καλαὶ καὶ εὐφρονες, ἴλατ', ἀνασσα,
1410 εἴτ' οὖν οὐρανόαις ἐναρίθμιοι ἔστὲ θεῆσιν,
εἴτε καταχθονίαις, εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε
νύμφαι· ἴτ' ᾧ νύμφαι, ἱερὸν γένος Ὠκεανοῦ,
δείξατ' ἐελδομένοισιν ἐνωπαδὶς ἄμμι φανεῖσαι
ἢ τινα πετραίην χύσιν ὕδατος, ἢ τινα γαίης
1415 ἱερὸν ἐκβλύοντα, θεαί, ῥόον, ᾧ ἀπο δίψαν
αἰθομένην ἄμοτον λωφήσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτὶς
δὴ ποτ' Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκώμεθα ναυτιλήσιν,
δὴ τότε μυρία δῶρα μετα πρώτῃσι θεάων
λοιβάς τ' εἰλαπίνας τε παρεξομεν εὐμενέοντες·⁴⁵
1420 ὡς φάτο λισσόμενος ἀδινῆ ὀπί· ταὶ δ' ἐλείκρου
ἐγγύθεν ἀχθυμένους· καὶ δὴ χθονὸς ἔξανέειλαν
ποίην ἀμπρωτον· ποίης γε μὲν ὑψόθι μακροὶ
βλάστεον ὄρηκες· μετὰ δ' ἔρνεα τηλεθάοντα
πολλὸν ὑπερ γαίης ὀρθοσταδὸν ἠέξοντο.
1425 Ἑσπέρη αἰγείρος, πτελέη δ' Ἐρυνθῆς· ἔγεντο·
Αἴγλη δ' ἰτεῖης ἱερὸν στύπος. ἐκ δὲ νυ κείνων
δενδρέων, οἶαι ἔσαν, τοῖαι πάλιν ἔμπεδον αὐτῶς
ἐξέφανεον, θάμβος περιώσιον· ἔκφατο δ' Αἴγλη
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀμειβομένη χατέοντας
1430 „ἢ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ' ὑμετέροισιν ὄνειαρ
δεῦρ' ἔμολεν καμάτοισιν ὁ κύντατος, ὅστις ἀπούρας
φρουρὸν ὄφιν ζωῆς παγχρύσεια μῆλα θεάων
οἴχετ' ἀειράμενος· στρυγερὸν δ' ἄχος ἄμμι λέλειπται.
ἦλυθε γὰρ χθιζὸς τις ἀνήρ ὀλοώτατος ὕβριν
1435 καὶ δέμας· ὅσσε δὲ οἱ βλοσυρῶ ὑπέλαμπε μετώπῳ·
νηλῆς· ἀμφὶ δὲ δέσμα πελωρίου ἔστο λέοντος
ᾧμόν, ἀδέψητον· στιβαρὸν δ' ἔχεν ὄξον ἐλαίης
τόξά τε, τοῖσι πέλωρ τόδ' ἀπέφθισεν ἰοβολήσας.
ἦλυθε δ' οὖν ἀκείνιος, ἄτε χθόνα πεζὸς ὀδεύων,

- 1440 δίκη καρχαλέος· παύρασε δὲ τόνδ' ἄνα χῶρον,
 ὕδωρ ἐξερέων, τὸ μὲν οὐ ποθι μέλλεν ιδέσθαι.
 ἦδε δὲ τις πέτρῃ Τριτωνίδος ἐγγύθι λίμνης·
 τὴν ὄγ' ἐπιφρασθεῖς, ἣ καὶ θεοῦ ἐννεσίησιν
 λάξ ποδὶ τύψεν ἔνερθε· τὸ δ' ἀθρόον ἐβλυσεν ὕδωρ.
- 1445 αὐτὰρ ὄγ' ἄμφω χεῖρε πέδω καὶ στέρονον ἐρείδας
 ῥωγάδος ἐκ πέτρης πίεν ἄσπετον, ὄφρα βαθεῖαν
 νηδύν, φορβάδι ἴσος ἐπιπροπεσῶν, ἐκορέσθη.
 ὡς φάτο· τοὶ δ' ἀσπαστόν, ἵνα σφίσι πέφραδεν
 Αἴγλη
 πίδακα, τῇ θεὸν αἶψα κεχαρμένοι, ὄφρ' ἐπέκυσαν.
- 1450 ὡς δ' ὅποτε στεινὴν περὶ γηραμόν εἰλίσσονται
 ρειομόροι μύρηκηες ὀμιλαδόν, ἣ ὅτε μυῖαι
 ἄμφ' ὀλλήνῃ μέλιτος γλυκεροῦ λίβα πεπτηνῖαι
 ἄπλητον μεμάσιν ἐπήτριμοι· ὡς τότ' ἀολλεῖς
 πετραίῃ Μινύαι περὶ πίδακι διενέεσκον.
- 1455 καὶ πού τις διεροῖς ἐπὶ χεῖλεσιν εἶπεν ἰανθείς
 „ὦ πόποι, ἣ καὶ νόσφιν ἐὼν ἐσάωσεν ἐταίρους
 Ἡρακλῆς δίκη κεκμηότας. ἀλλὰ μιν εἰ πως
 δήοιμεν στείχοντα δι' ἠπείροιο κίοντες.“
 ἣ, καὶ ἀμειβομένων, οἷθ' ἄρμενοι ἐς τόδε ἔργον,
- 1460 ἐκρίθην ἄλλυδις ἄλλος ἐπαΐξας ἐρεῖνευιν.
 ἰχνια γὰρ νυχίοισιν ἐπηλύνθητ' ἀνέμοισιν
 κινυμένης ἀμάθου. Βορέας μὲν ὠρηθήσαν
 νίε δ' ὕω, περυγέσσι πεποιθότε· ποσσὶ δὲ κούφοις
 Εὐφημος πίσυννος, Ἀνγκεύς γε μὲν ὀξέα τηλοῦ
- 1465 ὄσσε βαλεῖν· πέμπτος δὲ μετα σφίσιον ἔσσυτο Κάνθος.
 τὸν μὲν ἄρ' αἶσα θεῶν κείνην ὁδὸν ἠγορήε τε
 ὤρσεν, ἵν' Ἡρακλῆος ἀπηλεγάς πεπύθοιτο,
 Εἰλατίδην Πολύφημον ὅπη λίπε· μέμβλετο γὰρ οἱ
 οὐ ἔθεν ἄμφ' ἐτάροιο μεταλλῆσαι τὰ ἕκαστα.
- 1470 ἀλλ' ὃ μὲν οὖν Μυσοῖσιν ἐπικλεῖς ἄστν πολίσσας

- νόστον κηδοσύνησιν ἔβη διζήμενος Ἀργῶ
 τῆλε δι' ἠπείροιο· τέως δ' ἐξίκετο γαῖαν
 ἀρχιάλων Χαλύβων· τόθι μιν καὶ Μοῖο' ἐδάμασσαν.
 καὶ οἱ ὑπο βλωθρὴν ἀχερωίδα σῆμα τέτυκται
- 1475 τυτθὸν ἄλως προπάρουθεν. ἀτὰρ τότε γ' Ἡρακλῆα
 μοῦνον ἀπειρεσίης τηλοῦ χθονὸς εἶσατο Ἀνγκεύς
 τῶς ιδέειν, ὡς τίς τε νέφ' ἐνὶ ἡματι μῆνην
 ἦ ἴδεν, ἣ ἐδόκησεν ἐπαχλύουσαν ιδέσθαι.
 ἐς δ' ἐτάρους ἀνιῶν μυθήσατο, μή μιν ἔτ' ἄλλον
- 1480 μαστήρα στείχοντα κηχσέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἦλυθον, Εὐφημὸς τε πόδας ταχὺς νίε τε δοιῶ
 Θρηκίου Βορέω, μεταμῶνια μοχθήσαντε.
 Κάνθε, σὲ δ' οὐλόμεναι Διβύῃ ἐν Κῆρες ἔλουτο.
 πάσει φροβομένοισι συνήντεες· εἶπετο δ' ἀνήρ
- 1485 ἀυλείτης, ὃ σ' ἐῶν μῆλων πέρι, τόφρ' ἐτάροισιν
 δευομένοις κομίσειας, ἀλεξόμενος κατέπεφνευ
 λαῖ βαλῶν· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀφανρότερός γ' ἐτέτυκτο
 νιωνὸς Φοίβοιο Ἀνωρεῖοιο Κάφαυρος
 κούρης τ' αἰδοίης Ἀνακαλλίδος, ἦν ποτε Μίνως
- 1490 ἐς Διβύην ἀπέναςσε θεοῦ βαρὺ κῆμα φέρουσαν,
 θνηγατέρα σφετέρην· ἣ δ' ἀγλαὸν νίεα Φοῖβω
 τίκτεν, ὃν Ἀμφίθεμιν Γαράμαντὰ τε κικλήσκουσιν.
 Ἀμφίθεμεις δ' ἄρ' ἔπειτα μίγη Τριτωνίδι νύμφῃ·
 ἣ δ' ἄρα οἱ Νασάμωνα τέκε κρατερόν τε Κάφαυρον,
- 1495 ὃς τότε Κάνθον ἔπεφνευ ἐπὶ δῆνεσσι εοῖσιν.
 οὐ δ' ὄγ' ἀριστήων χαλεπὰς ἠλεύατο χεῖρας,
 ὡς μάθον οἶον ἔρεξε. νέκυν δ' ἀνάειραν ὀπίσσω
 πευθόμενοι Μινύαι, γαίῃ δ' ἐνὶ ταρχύσαντο·
 μυρόμενοι δὲ τὰ μῆλα μετα σφείας οἴγ' ἐκόμισσαν.
- 1500 ἔνθα καὶ Ἀμπυκίδην αὐτῶ ἐνὶ ἡματι Μόψον
 νηλεῖς ἔλε πότμος· ἀδενκέα δ' οὐ φύγεν αἶσαν
 μαντοσύναις. οὐ γὰρ τις ἀποτροπή θανάτοιο.

κεῖτο δ' ἐπιψαμάθοισι μεσημβρινὸν ἤμαρ ἀλύσκων
 δεινὸς ὄφης, καθῆς μὲν ἐκὼν ἀέκοντα χαλέφαι,
 1505 οὐδ' ἂν ὑποτρέσαντος ἐνπαθὲς αἰξίειν.
 ἀλλ' ὅ κεν τὰ πρῶτα μελάγχμιον ἰὸν ἐνείη
 ζώντων, ὅσα γαῖα φερέσβιος ἔμπνοα βόσκει,
 οὐδ' ὀπόσον πήχυιον ἐς Ἴδιαν γίνεται οἶμος,
 οὐδ' εἰ Παιήων, εἴ μοι θέμις ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
 1510 φαρμάσσοι, ὅτε μούνον ἐνιχρόιμψησιν ὁδοῦσιν.
 εὔτε γὰρ ἰσόθεος Λιβύην ὑπερέπτατο Περσεύς
 Εὐρύμεδων — καὶ γὰρ τὸ κάλεσκέ μιν οὖνομα μή-
 τηρ —

Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλήν βασιλῆι κομίζων,
 ὅσσαι κνανέου στάγες αἵματος οὐδας ἔκοντο,
 1515 αἰ πάσαι κείνων ὀφίων γένος ἐβλάστησαν.
 τῷ δ' ἄκρην ἐπ' ἄκανθαν ἐνεστηρίζετο Μόψος
 λαῖον ἐπιπροφέρων ταρσὸν ποδός· αὐτὰρ ὁ μέσσην
 κερκίδα καὶ μυῶνα, περικτὸς ὀδύνησιν ἐλιχθεῖς,
 σάρκα δακῶν ἐχάραξεν. ἀτὰρ Μήδεια καὶ ἄλλαι
 1520 ἔτρεσαν ἀμφίπολοι· ὁ δὲ φοῖνιον ἔλκος ἀφασσεν
 θαρσαλέως, ἐνεκ' οὐ μιν ὑπέρβιον ἔλκος ἔτειρεν,
 σχέτιλιος· ἢ τέ οἱ ἤδη ὑποχροῖ δύνετο κῶμα
 λυσιμελές, πολλῆ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν χέετ' ἀγλῦς.
 αὐτίκα δὲ κλίνας διαπέδω βεβαρηότα γυῖα
 1525 ψύχετ' ἀμηχανίη· ἔταροι δὲ μιν ἀμφαγέροντο,
 ἥρωσ τ' Αἰσουλίδης, ἀδιπῆ περιθαμβέες ἄτη.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐπιτυτθὸν ἀποφθίμενός περ ἔμελλεν
 κείσθαι ὑπ' ἡελίῳ. πύθεσκε γὰρ ἐνδοθι σάρκας
 ἰδὸς ἄφαρ, μυδώσα δ' ἀποχροὸς ἔρρεε λάχνη.
 1530 αἴψα δὲ χαλκείῃσι βαθύν τάφον ἐξελάχαινον
 ἐσσυμένως μακέλησιν· ἐμοιρήσαντο δὲ χαίτας
 αὐτοὶ ὁμῶς κοῦραί τε, νέκυν ἐλεεινὰ παθόντα
 μυρόμενοι· τρεῖς δ' ἀμφὶ σὺν ἔντεσι δινηθέντες

εὐ κτερέων ἰσχυόντα, χυτὴν ἐπιγαῖαν ἔθεντο.
 1535 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπινηὸς ἔβαν, πρήσσοντας ἀήτεω
 ἀμ πέλαγος νοτίοιο, πόρους τ' ἀπετεκμήραντο
 λίμνης ἐκπρομολεῖν Τριτωνίδος, οὔτινα μῆτιν
 δὴν ἔχον, ἀφραδέως δὲ πανημέριοι φορέοντο.
 ὡς δὲ δράκων σκολιὴν εἰλιγμένος ἔρχεται οἶμον,
 1540 εὔτε μιν ὄξύτατον θάλπει σέλας ἡελίοιο·
 ῥοῖζω δ' ἐνθα καὶ ἐνθα κάρη στρέφει, ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 σπινθαρούγεσσι πυρὸς ἐναλίγκια μαιμῶντι
 λάμπεται, ὄφρα μυχὸν δὲ διαῤωχοῖτο δύνται·
 ὡς Ἀργὸν λίμνης στόμα ναύπορον ἐξερέουσα
 1545 ἀμφεπόλει δηναῖον ἐπιχρόνον. αὐτίκα δ' Ὀρφεὺς
 κέκλετ' Ἀπόλλωνος τρίποδα μέγαν ἔκτοθι νηὸς
 δαίμοσιν ἐγγενέταις νόστῳ ἐπιμείλια θέσθαι.
 καὶ τοὶ μὲν Φοίβου κτέρας ἴδρου ἐν χθονὶ βάντες·
 τοῖσιν δ' αἰξίῳ ἐναλίγκιος ἀντεβόλησεν
 1550 Τρίτων εὐρυβίης, γαίης δ' ἀναβῶλον ἀείρας
 ξεινὶ ἀριστήεσσι προῖσχετο, φώνησέν τε
 „δέχθε, φίλοι· ἐπεὶ οὐ περιώσιον ἐγγυαλίξαι
 ἐνθάδε νῦν πάρ' ἐμοὶ ξεινήιον ἀντομένοισιν.
 εἰ δέ τι τῆσδε πόρους μαίεσθ' ἀλός, οἶά τε πολλὰ
 1555 ἄνθρωποι χατέονσιν ἐπ' ἀλλοδαπῇ περόωντες,
 ἐξερέω. δὴ γὰρ με πατήρ ἐπίιστορα πόντου
 θῆκε Ποσειδάων τοῦδ' ἔμμεναι. αὐτὰρ ἀνάσσω
 παρραλῆς, εἰ δὴ τιν' ἀκούετε νόσφιν ἔοντες
 Εὐρύπυλον Λιβύη θηροτρόφῳ ἐγγεγαῶτα.“
 1560 ὡς ἠῦδα· πρόφρων δ' ὑπερέσχεθε βῶλακι χεῖρας
 Εὐφημος, καὶ τοῖα παραβλήδην προσέειπεν
 „Ἄπιδα καὶ πέλαγος Μινώιον εἰ νύ που, ἥρωσ,
 ἐξεδάης, νημερτὲς ἀνειρομένοισιν ἐνίσπες.
 δεῦρο γὰρ οὐκ ἐθέλοντες ἰκάνομεν, ἀλλὰ βαρείαις
 1565 χροίψαντες γαίης ἐπιπέρασι τῆσδε θυέλλαις
 APOLLON.

νῆα μεταχρονίην ἐκομίσαμεν ἐς τόδε λίμνης
 χεῦμα δι' ἠπείρου βεβαρημένοι· οὐδέ τι ἴδμεν,
 πῆ πλόος ἔξανέχει Πελοπηίδα γαῖαν ἰκέσθαι.“

- 1570 φωνήσας πόντον τε καὶ ἀρχιβαθὲς στόμα λίμνης
 „κείνη μὲν πόντοιο διήλυσσι, ἔνθα μάλιστα
 βένθος ἀκίνητον μελανεῖ· ἐκάτερθε δὲ λευκαὶ
 ῥηγιῖνες φρίσσουσι διαυγέες· ἡ δὲ μεσηγνὴ
 ῥηγιῖνων στενὴ τελέθει ὁδὸς ἐκτὸς ἐλάσσαι.
 1575 κείνο δ' ὑπὲριον θείην Πελοπηίδα γαῖαν
 εἰδανέχει πέλαγος Κρήτης ὑπερ· ἀλλ' ἐπι χειρὸς
 δεξιτερῆς, λίμνηθεν ὅτ' εἰς ἄλός οἶδμα βάλητε,
 τόφρ' αὐτὴν παρα χέροσον ἐεργμένοι ἰθύνεσθε,
 ἔστ' ἂν ἄνω τείνησι· περιορήδην δ' ἐτέρωσε
 1580 κλινομένης χέροσιοι, τότε πλόος ὕμιν ἀπήμων
 ἀγκῶνος τέτατ' ἰθὺς ἀπο προύχοντος ἰούσιν.
 ἀλλ' ἴτε γηθύσσυνοι, καμάτοιο δὲ μὴ τις ἀνὴ
 γινέσθω νεότητι κεκασμένα γυῖα μογήσαι.“
 ἴσκειν ἔνφρονέων· οἱ δ' αἰψ' ἐπι νηὸς ἔβησαν
 1585 λίμνης ἐκπρομολεῖν λειλημένοι εἰρεσίησιν.
 καὶ δὴ ἐπιπρονούοντο μεμαότες· αὐτὰρ ὁ τείως
 Τρίτων ἀνθέμενος τρίποδα μέγαν, εἶσατο λίμνην
 εἰςβαίνειν· μετὰ δ' οὔτις ἐσέδρακεν, οἶον ἄφαντος
 αὐτῶ συν τρίποδι σχεδὸν ἔπλετο. τοῖσι δ' ἰάνθη
 1590 θυμός, ὁ δὴ μακάρων τις ἐναΐσιμος ἀντεβόλησεν.
 καὶ ῥά οἱ Αἰσονίδην μῆλων ὅ τι φέροτατον ἄλλων
 ἦνωγον ῥέξαι καὶ ἐπευφημήσαι ἐλόντα.
 αἰψα δ' ὄγ' ἐσσυμένως ἐκκρίνατο, καὶ μιν αἰετας
 σφάξε κατα πρόμυνης, ἐπὶ δ' ἔννεπεν εὐχολῆσιν
 1595 „δαίμων, ὅτις λίμνης ἐπι πείρασι τῆσδ' ἐφάνθησιν,
 εἴτ' οὖν σε Τρίτων', ἄλιον τέρας, εἴτε σε Φόρκυν,
 ἢ Νηρηᾶ θύγατρας ἐπικλείουσ' ἄλοσύδναι,

Ἰλαθι, καὶ νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὄπαξε.“

- ἢ δ' ἄμα δ' εὐχολῆσιν ἐς ὕδατα λαιμοτομήσας
 1600 ἦκε κατα πρόμυνης· ὁ δὲ βένθεος ἐξεφάνθη
 τοῖος ἑὼν, οἴος περ ἐτήτυμος ἦεν ἰδέσθαι.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ' θοδὸν ἵππον ἐς εὐρέα κύκλον ἀγκῶνος
 στέλλη, ὄρεξάμενος λασίης εὐπειθέα χαίτης,
 εἶδαρ ἐπιτροχάων. ὁ δ' ἐπ' αὐχένι γαῦρος ἀερωθεῖς
 1605 ἔσπεται, ἀργινόεντα δ' ἐπι στομάτεσσι χαλινὰ
 ἀμφὶς ὀδακτάζοντι παραβλήδην κροτέονται·
 ὡς ὄγ' ἐπισχόμενος γλαφυρῆς ὀλκήμιον Ἀργοῦς
 ἦγ' ἄλα δὲ προτέρωσε. δέμας δὲ οἱ ἐξ ὑπάτοιο
 κράατος, ἀμφὶ τε νῶτα καὶ ἰξύας ἔστ' ἐπι νηδὺν
 1610 ἀντικρὺ μακάρεσσι φυγὴν ἔκπαγλον εἶκτο·
 αὐτὰρ ὑπαὶ λαγόνων δίκραιρά οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
 κήτεος ὀλκαὴ μηγύνητο· κόπτε δ' ἀκάνθαις
 ἄκρον ὕδαρ, αἶτε σκολιοῖς ἐπι νεϊόθι κέντροις
 μῆνης ὡς κεράεσσιν ἐειδόμεναι διχρώντο.
 1615 τόφρα δ' ἄγαν, τείως μιν ἐπιπροέηκε θαλάσση
 νεισομένην· δὴ δ' αἰψα μέγαν βυθόν· οἱ δ' ὀμά-
 δησαν
 ἦρωες, τέρας αἰνὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες.
 ἔνθα μὲν Ἀργῶς τε λιμὴν καὶ σήματα νηὸς
 ἦδὲ Ποσειδάωνος ἰδὲ Τρίτωνος ἔασιν
 1620 βωμοί· ἐπεὶ κείν' ἦμαρ ἐπέσχεθον. αὐτὰρ ἐς ἠῶ
 λαίφεσι πεπταμένοις αὐτὴν ἐπι δεξι' ἔχοντες
 γαῖαν ἐρημαίην, πνοιῇ ζεφύροιο θέεσκον.
 ἦρι δ' ἐπειτ' ἀγκῶνά θ' ὁμοῦ μυχάτην τε θάλασσαν
 κεκλιμένην ἀγκῶνος ὑπερ προύχοντος ἰδοντο.
 1625 αὐτίκα δὲ ζέφυρος μὲν ἐλώφεεν, ἦλυθε δ' αὐρῆ
 ἀργέσταο νότον· χήραυτο δὲ θυμὸν ἰωῆ.
 ἦμος δ' ἠέλιος μὲν ἔδν, ἄνα δ' ἦλυθεν ἀστὴρ
 αὐλιος, ὅστ' ἀνέπαυσεν οἰζυροῦς ἀροτῆρας,
 12*

- δὴ τότε ἔπειτ' ἀνέμοιο κελαινῇ νυκτὶ λιπόντος
 1630 ἰστία λυσάμενοι, περιμήκεά τε κλίναντες
 ἰστόν, ἐυξέστησιν ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσιν
 παννύχιοι καὶ ἐπ' ἡμῶρ, ἐπ' ἡματι δ' αὐτίς ἰούσαν
 νύχθ' ἐτέρην. ὑπέδεκτο δ' ἀπόπροθι παιπαλόεσσα
 Κάρπαθος· ἐνθεν δ' οἴγε περαιώσεσθαι ἐμελλον
 1635 Κρήτην, ἣτ' ἄλλων ὑπερέπλετο εἰν ἅλλι νήσων.
 τοὺς δὲ Τάλως χάλκειος, ἀπο στιβαροῦ σκοπέλοιο
 θηγνύμενος πέτρας, εἶργε χθονὶ πείσματ' ἀνάψαι,
 Δικταίην ὄμοιο κατερχομένους ἐπιωγῆν.
 τὸν μὲν χάλκειῃς μελιηγερέων ἀνθρώπων
 1640 ὄλιγης λοιπὸν ἔόντα μετ' ἀνδράσιν ἡμιθέοισιν
 Εὐρώπῃ Κρουίδης νήσου πόρεν ἔμμεναι οὖρον,
 τοῖς περὶ χάλκειοις Κρήτην ποσὶ δινεύοντα.
 ἀλλ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας καὶ γυῖα τέτυκτο
 χάλκεος ἢ δ' ἄροηκτος· ὕπαι δέ οἱ ἔσκε τένοντος
 1645 σύριγξ αἱματόεσσα κατα σφυρόν· αὐτὰρ ὁ τήνγε
 λεπτός ὑμῆν ζωῆς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο.
 οἱ δέ, δύνῃ μάλα περ δεδυμημένοι αἰψ' ἀπο χέρσου
 νῆα περιδδείσαντες ἀνακρούεσκον ἔρετμοῖς.
 καὶ νῦν ἐπισημνερῶς Κρήτης ἐκάς ἠέρθησαν,
 1650 ἀμφοτέρων δίψῃ τε καὶ ἄλλεσι μοχθίζοντες,
 εἰ μὴ σφιν Μήδεια λιαζομένοις ἀγόρευσεν
 „κέκλυτέ μεν. μούνη γὰρ οἶομαι ὕμμι δαμάσσειν
 ἄνδρα τόν, ὅστις ὄδ' ἔστί, καὶ εἰ παγχάλκειον ἴσχει
 ὄν δέμας· ὀππότε μὴ οἱ ἐπ' ἀκάματος πέλοι αἰών.
 1655 ἀλλ' ἔχετ' αὐτοῦ νῆα θελήμονες ἐκτὸς ἔρωῆς
 πετρώων, εἴως κεν ἐμοὶ εἴξειε δαμῆναι.“
 ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ὑπεκ βελέων ἐρύσαντο
 νῆ' ἐπ' ἔρετμοῖσιν, δεδοχημένοι ἦντινα ῥέξει
 μήτιν ἀνωίστως· ἣ δὲ πτύχα πορφυρέοιο
 1660 προσχομένη πέπλοιο παρειάων ἐκάτερθεν

- βήσατ' ἐπ' ἰκριόφιν· χειρὸς δὲ ἔχειρὶ μεμαρπῶς
 Αἰσουλίδης ἐκόμιζε δια κληίδος ἰούσαν.
 ἔνθα δ' αἰοδησιν μειλίσσεται, μέλπε δὲ Κῆρας
 θυμοβόρους, Αἶδαο θοῶς κύνας, αἰ περι πάσαν
 1665 ἤερα δινεύουσαι ἐπι ζωοῖσιν ἄγονται.
 τὰς γονναζομένη τρὶς μὲν παρακέλετ' αἰοδαῖς,
 τρὶς δὲ λιταῖς· θεμένη δὲ κακὸν νόον, ἐχθοδαποῖσιν
 ὄμμασι χάλκειοιο Τάλω ἐμέγγηρεν ὀπωπᾶς·
 λευγαλέον δ' ἐπὶ οἱ προῖεν χόλου, ἐκ δ' αἰδηλα
 1670 δεῖκνῃλα προῖαλλον, ἐπιζαφελὸν κοτέουσα.
 Ζεῦ πάτερ, ἣ μέγα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θάμβος ἄηται,
 εἰ δὴ μὴ νοῦσοισι τυπήσῃ τε μούνον ὄλεθρος
 ἀντιάει, καὶ δὴ τις ἀπόπροθεν ἄμμε χαλέπτει
 ὡς ὄγε χάλκειός περ ἐὼν ὑπόειξε δαμῆναι
 1675 Μηδείης βροίμῃ πολυφαρμάκου· ἂν δὲ βαρείας
 ὀχλίζων λάιγγας, ἐρυκόμεν ὄμοιο ἰκέσθαι,
 πετραίῳ στόννυχι χροίμψε σφυρόν· ἐκ δὲ οἱ ἰχώρ
 τηγομένῳ ἰκελὸς μολίβῳ ῥέεν· οὐ δ' ἔτι δηρὸν
 εἰστήκει προβλήτος ἐπεμβεβαῶς σκοπέλοιο.
 1680 ἀλλ' ὡς τίς τ' ἐν ὄρεσσι πελωρῇ ὑπόθι πεύκη,
 τήντε θοοῖς πελέεσσιν ἔθ' ἡμιπλήγα λιπόντες
 ὕλοτόμοι θρυμοῖο κατήλυθον· ἣ δ' ὑπο νυκτὶ
 ῥιπήσιν μὲν πρῶτα τινάσσεται, ὕστερον αὐτε
 πρυμνόθεν ἐξεαγεῖσα κατήροιπεν· ὡς ὄγε ποσσὶν
 1685 ἀκαμάτοις τείως μὲν ἐπισταδὸν ἠωρεῖτο,
 ὕστερον αὐτ' ἀμενηνὸς ἀπείρου κάρπυσε δούπῳ.
 κείνο μὲν οὖν Κρήτη ἐνὶ δὴ κνέφας ἠύλιζοντο
 ἠρωες· μετὰ δ' οἴγε νέον φαέθουσαν ἐς ἠῶ
 ἱρὸν Ἀθηναίης Μινωίδος ἰδρύσαντο,
 1690 ὕδαρ τ' εἰσαφύσαντο καὶ εἰσέβαν, ὡς κεν ἔρετμοῖς
 παμπρωτίστα βάλοισιν ὑπερ Σαλμωνίδος ἄκρης.
 αὐτίκα δὲ Κρηταίων ὑπερ μέγα λαῖτμα θεόντας

- νύξ ἐφόβει, τὴν πέρον τε κατουλάδα κικλήσκουσιν.
 νύκτ' ὀλοὴν οὐκ ἄστρα δίσχανεν, οὐκ ἀμαρτυραὶ
 1695 μῆνης· οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος, ἥε τις οὐλὴ
 ὠρώρει σκοτιή μυχάτων ἀνιούσα βερέθρων.
 αὐτοὶ δ', εἴτ' Ἀΐδη, εἴθ' ὕδασι ἐμφορέοντο,
 ἠεῖδεν οὐδ' ὄσσον· ἐπέτρεψαν δὲ θαλάσση
 νόστον, ἀμηχανέοντες, ὅπῃ φέροι. αὐτὰρ Ἰήσων
 1700 χεῖρας ἀνασχόμενος μεγάλη ὀπί Φοῖβον αὐτεῖ
 θύσασθαι ἄλεων· κατα δ' ἔρρεεν ἀσχαλόωντι
 δάκρυα· πολλὰ δὲ Πυθοὶ ὑπίσχετο, πολλὰ δ' Ἀμύ-
 κλαις,
 πολλὰ δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσειεν.
 Ἀητοῖδῃ, τύνῃ δὲ κατ' οὐρανοῦ ἵκεο πέτρας
 1705 ὄμιφα Μελαντίους ἀριήκοος, αἴτ' ἐνὶ πόντῳ
 ἦνται· δοιάων δὲ μιῆς ἐφύπερθεν ὀρούσας,
 δεξιτερῇ χρύσειον ἀνέσχεθες ὑψόθι τόξον·
 μαρμαρέην δ' ἀπέλαμψε βιὸς περὶ πάντοθεν αἴγλην.
 τοῖσι δὲ τις Σποράδων βαυῆ ἀνα τόφρ' ἐφάνθη
 1710 νῆσος ἰδεῖν, ὀλίγης Ἰππουρίδος ἀντία νήσου,
 ἐνθ' εὐνάς ἐβάλλοντο καὶ ἔσχεθον· αὐτίκα δ' ἠὼς
 φέγγεν ἀνερχομένη· τοὶ δ' ἀγλαὸν Ἀπόλλωνι
 ἄλσει ἐνὶ σκιερῷ τέμενος σκιοέντα τε βωμόν
 ποίεον, Αἰγλήτην μὲν ἐνσκόπου εἵνεκεν αἴγλης
 1715 Φοῖβον κεκλόμενοι· Ἀνάφην δὲ τε λισσάδα νήσου
 ἴσκον, ὃ δὴ Φοῖβός μιν ἀτυζομένοις ἀνέφηνεν.
 ῥέξον δ' ὄσσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐνὶ ῥέξειν
 ἀκτῇ ἐφοπλίσειαν· ὃ δὴ σφραγς ὀππότε δαλοῖς
 ὕδωρ αἰθομένοισιν ἐπιλλείβοντας ἴδοντο
 1720 Μηδείης δμωαὶ Φαιηκίδες, οὐκέτ' ἐπειτα
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι γέλω σθένου, οἷα θαμειὰς
 αἶεν ἐν Ἀλκινόοιο βοοκτασίας ὀρώσσαι.
 τὰς δ' αἰσχροῖς ἤρωες ἐπιστοβέεσκον ἐπεσβιν

- χλεῦη γηθόσυννοι· γλυκερῇ δ' ἀνεδαίετο τοῖσιν
 1725 κερτομίη καὶ νεῖκος ἐπεσβόλον. ἐκ δὲ νῦ κείνης
 μολπῆς ἠρώων νήσῳ ἐνὶ τοῖα γυναικας
 ἀνδράσι δηριόωνται, ὅτ' Ἀπόλλωνα θυηλαῖς
 Αἰγλήτην Ἀνάφης τιμήορον ἰλάσκωνται.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖθεν ὑπεύδια πείσματ' ἔλυσαν,
 1730 μνήσατ' ἔπειτ' Εὐφημος ὀνειράτος ἐννυχίοιο,
 ἀξόμενος Μαίης νῆα κλυτόν. εἶσατο γάρ οἱ
 δαιμονίη βῶλαξ ἐπιμάστιος ᾧ ἐν ἀγοστῷ
 ἄρδεσθαι λευκῆσιν ὑπαὶ λιβάδεσσι γάλακτος,
 ἐκ δὲ γυνῆ βῶλοιο πέλειν ὀλίγης περ εὐούσης
 1735 παρθενικῇ ἰκέλη· μίχθη δὲ οἱ ἐν φιλότῃ
 ἄσχετον ἱμερθεῖς· ὀλοφύρετο δ' ἠύτε κούρη
 ζευξάμενος, τήντ' αὐτὸς ἐφ' ἀτίταλλε γάλακτι·
 ἢ δὲ ἐμειλιχίοισι παρηγορέεσκεν ἐπεσβιν
 „Τρίτωνος γένος εἰμί, τεῶν τροφός, ᾧ φίλε, παιδῶν,
 1740 οὐ κούρη· Τρίτων γὰρ ἐμοὶ Λιβύη τε τοκῆς.
 ἀλλὰ με Νηρηῶς παρακάτθεο παρθενικῆσιν
 ἀμπελάγος ναίειν Ἀνάφης σχεδόν· εἰμι δ' ἐς ἀνγὰς
 ἠελίου μετόπισθε, τεοῖς νεπόδεσβιν ἐτοίμη.“
 τῶν ἄρ' ἐπι μνήστῃ κραδίη βάλεν· ἐκ τ' ὀνόμηνεν
 1745 Αἰσονίδῃ· ὃ δ' ἐπειτα θεοπροπίας Ἐκάτοιο
 θυμῷ πεμπάζων ἀνευείκατο φώνησέν τε
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα δὴ σε καὶ ἀγλαὸν ἔμμορε κῦδος.
 βῶλακα γὰρ τεύξουσι θεοὶ πόντον δὲ βαλόντι
 νῆσον, ἔν' ὀπλότεροι παιδῶν σέθεν ἐννάσσονται
 1750 παῖδες· ἐπεὶ Τρίτων ξεινήιον ἐργυάλιξεν
 τῆνδέ τοι ἠπείροιο Λιβυστίδος· οὐ νύ τις ἄλλος
 ἀθανάτων, ἢ κείνος, ὃ μιν πόρην ἀντιβολήσας.“
 ὡς ἔφατ'· οὐ δ' ἄλιωσεν ὑπόκρισιν Αἰσονίδαο
 Εὐφημος· βῶλον δὲ, θεοπροπίησιν ἰανθεῖς,
 1755 ἦκεν ὑποβρυχίην. τῆς δ' ἔκτοθι νῆσος ἀέροθη

- Καλλίστη, παίδων ἱερῇ τροφῶς Εὐφήμιο,
 οἱ πρὶν μὲν ποτε δὴ Σιντηίδα Λήμνον ἔβαιον,
 Λήμνου τ' ἐξελαθέντες ὑπ' ἀνδράσι Τυρσηνοῖσιν
 Σπάρτην εἰσαφίκανον ἐφέστιοι· ἐκ δὲ λιπόντας
 1760 Σπάρτην Αὐτεσίανος εὖς πάϊς ἤγαγε Θήρας
 Καλλίστην ἐπι νῆσον· ἀμείψατο δ' οὔνομα Θήρας
 ἔξ ἔθεν. ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπιον γένετ' Εὐφήμιο.
 κείθεν δ' ἀπτερέως δια μυρίον οἶδμα λιπόντες
 Αἰγίνης ἀκτῆσιν ἐπέσχεθον· αἴψα δὲ τοίγε
 1765 ὕδρεῖς πέρι δῆριν ἀμεμφέα δηρίσαντο,
 ὅς κεν ἀφυσσάμενος φθαίη μετα νῆα δ' ἰκέσθαι.
 ἄμφω γὰρ χρεῖώ τε καὶ ἄσπετος οὔρος ἔπειγεν.
 ἔνθ' ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαδὸν ἀμφιφορηῆς
 ἀνθέμενοι κούφοισιν ἄφαρ κατ' ἀγῶνα πόδεσσι
 1770 κοῦροι Μυρμιδόνων νίκης πέρι δηριόωνται.
 ἴλατ' ἀριστήων μακάρων γένος· αἶδε δ' αἰοδαὶ
 εἰς ἔτος ἔξ ἔτεος γλυκερώτεραι εἶεν αἰδεῖν
 ἀνθρώποις. ἤδη γὰρ ἐπι κλυτὰ πείραθ' ἰκάνω
 ὑμετέρων καμάτων· ἐπεὶ οὐ νύ τις ὕμιν ἄεθλος
 1775 αὐτίς ἀπ' Αἰγίνηθεν ἀνερχομένοισιν ἐτύχθη,
 οὔτ' ἀνέμων ἐριωλαὶ ἐνέσταθεν· ἀλλὰ ἔκηλοι
 γαῖαν Κεκροπίην παρά τ' Αὐλίδα μετροήσαντες
 Εὐβοίης ἐντοσθεν Ὀπουντιά τ' ἄστεα Λοκρῶν
 ἀσπασίως ἀπτάς Παρασηίδας εἰσαπέβητε.